

รายงานสถานการณ์

อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม
ประจำปี พ.ศ. 2567

WHITE PAPER ON CRIME AND JUSTICE 2024

สำนักงานกิจการยุติธรรม
OFFICE OF JUSTICE AFFAIRS

คำนำ

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมเป็นรายงานซึ่งนำเสนอข้อมูลทางสถิติประจำปีที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อาชญากรรมและการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมในประเทศ โดยมีการจัดทำเป็นประจำทุกปี รายงานนี้รวบรวมข้อมูลสถิติในชั้นตอนที่สำคัญต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งแยกการจัดเก็บตามประเภทของแต่ละหน่วยงานนำมารวมไว้ในเล่มเดียวกัน เพื่อความสะดวกในการติดตามและเปรียบเทียบข้อมูล โดยรายงานประจำปี พ.ศ. 2567 นี้ มีการรวบรวมและแบ่งการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องเป็น 7 ส่วน ได้แก่

- 1) สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ
- 2) กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล
- 3) กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
- 4) การดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- 5) การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม
- 6) บทวิเคราะห์รายงานสถานการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม
- 7) บทสรุปและข้อเสนอแนะการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทั้งในเชิงนโยบายและด้านการปฏิบัติ ตลอดจนข้อเสนอแนะเชิงวิชาการสำหรับนำไปพัฒนางานด้านวิชาการ

โดยรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567 ฉบับนี้ มีการนำเสนอรายละเอียดสถิติอาชญากรรม ทั้งในภาพรวม และจำแนกเชิงพื้นที่ระดับภูมิภาค จังหวัด และเขตพื้นที่รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะการกระจายตัวของคดีตามลักษณะความผิดประเภทต่าง ๆ ในแต่ละพื้นที่ทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังรวบรวมข้อมูลทางสถิติที่อาจเป็นประโยชน์ต่องานวิชาการและการศึกษางานด้านอื่นในอนาคต ซึ่งเป็นข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ และกรมสอบสวนคดีพิเศษ

รายงานฉบับนี้นำเสนอข้อมูลทางสถิติในรูปแบบสถานการณ์ประจำปีปฏิทิน การเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) พร้อมกับการนำเสนอข้อมูลด้วยแผนภาพโมเซอิก (Mosaic) และแผนที่ความร้อน (Heat Map) รวมถึงการวิเคราะห์อื่น ๆ ตลอดจนการอภิปรายและนำเสนอข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมที่เป็นปัจจุบัน ทำให้เห็นแนวโน้ม (Trend) ภาพรวมของอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

สารบัญ

คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	ข
บทสรุปผู้บริหาร.....	1
ส่วนที่ 1 สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ.....	11
1.1 ภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ.....	11
1.2 สถิติแบ่งตามกองบัญชาการตำรวจนครบาล (ในเขตกรุงเทพมหานคร).....	33
1.3 สถิติคดีอาญาจำแนกสถานีดำรวจภูธรภาค (รายจังหวัด).....	50
1.4 สถิติคดีอาญาในส่วนงานอื่น ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ.....	102
ส่วนที่ 2 กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล.....	109
2.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ.....	109
2.2 สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร.....	122
2.3 สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร.....	126
ส่วนที่ 3 กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด.....	130
3.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ.....	130
3.2 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการส่งคุมประพฤติ.....	141
3.3 สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด.....	146
3.4 ภาพรวมสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.....	159
ส่วนที่ 4 การดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด.....	162
ส่วนที่ 5 การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม.....	167
5.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา.....	167
5.2 สถิติเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองพยาน.....	169
5.3 สถิติเกี่ยวกับผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา.....	170
5.4 สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ.....	172
5.5 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์.....	174
5.6 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ.....	179
ส่วนที่ 6 บทวิเคราะห์รายงานสถานการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม.....	186
ส่วนที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	222

7.1 บทสรุปเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม.....	222
7.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะทางวิชาการ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ.....	236

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567 ประกอบด้วย การนำเสนอและการวิเคราะห์ค่าทางสถิติซึ่งได้รับการวิเคราะห์จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ของกระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนสรุปข้อค้นพบและอภิปราย ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมตามหมวดต่าง ๆ โดยแบ่งเนื้อหา ออกเป็น 7 ส่วน ได้แก่ 1) สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ 2) กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล 3) กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด 4) การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 5) การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม 6) บทวิเคราะห์รายงานสภาวะการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม และ 7) บทสรุปและข้อเสนอแนะ ซึ่งมีข้อค้นพบและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 : สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ

เนื้อหาในส่วนนี้นำเสนอสถิติที่เกี่ยวกับฐานความผิดในคดีอาญา 4 กลุ่ม ตามการจำแนกของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ ฝ่ายประสานงานผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ข้อมูลประกอบไปด้วย กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สิน กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ และกลุ่มข้อหาความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

เมื่อพิจารณาสถิติในส่วนที่เกี่ยวกับฐานความผิดในคดีอาญาทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า ในภาพรวมทั้งประเทศ ปี พ.ศ. 2567 มีคดีอาญาที่ได้รับแจ้งความทั้งสิ้น 1,023,937 ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 25.32 คดีอาญา ที่มีการจับกุมผู้ต้องหาทั้งหมด 1,065,342 คดี และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกรับกุมจำนวนทั้งหมด 1,590,989 คน โดยกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุดคือ “ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ” มีจำนวนคดีรับแจ้งความ 33,910 คดี (ร้อยละ 3.31 ของคดีอาญาที่รับแจ้งความ) และจำนวนคดี ที่จับกุม 39,333 คดี (ร้อยละ 3.69 ของคดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหา) และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกรับกุม 74,735 คน (ร้อยละ 4.70 ของจำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา) และกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้งต่อฐานความผิด มากที่สุดคือ “คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย” โดยมีจำนวนคดีรับแจ้งความ 828,016 คดี (ร้อยละ 80.87 ของคดีอาญาที่รับแจ้งความทั้งหมด) และจำนวนคดีที่จับกุม 878,747 คดี (ร้อยละ 82.48 ของคดีอาญา ที่มีการจับกุมผู้ต้องหา) และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกรับกุม 1,255,354 คน (ร้อยละ 78.90 ของจำนวนผู้ต้องหา ที่ถูกรับกุม) ในกลุ่มนี้ส่วนมากเป็นคดีความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 62.46 ของจำนวน คดีรับแจ้งความทั้งประเทศ ในขณะที่กลุ่ม “คดีความผิดพิเศษ” มีจำนวนรับแจ้งความทั้งสิ้น 41,472 คดี ประเมินร้อยละ 60 เป็นคดีความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และความผิด นอกรอบที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ โดยเป็นสองฐานความผิดที่มีอัตราคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความ ต่ำกว่าฐานความผิดอื่น ๆ

สำหรับข้อมูลสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจของกองบัญชาการตำรวจนครบาลมีการจำแนกตามกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น.1 - 9) จากการวิเคราะห์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล มีคดีอาญารับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 62,078 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 61,515 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 196,897 คน โดยพื้นที่ บก.น.4 คือ พื้นที่ที่มีสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด จำนวน 11,690 คดี ในทางกลับกัน บก.น.6 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 2,638 คดี ภาพรวมคดีรับแจ้งความในเขตกรุงเทพมหานครเป็นกลุ่มคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจำนวน 21,671 คดี ซึ่งเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

สำหรับสถิติอาชญากรรมระดับภูมิภาค ซึ่งวิเคราะห์จากจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาคต่าง ๆ พบว่า พื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ พื้นที่ภูธรภาคที่ 4 ภาคที่ 3 และภาคที่ 2 ตามลำดับ โดยทุกพื้นที่มีสัดส่วนคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงที่สุด ซึ่งสูงกว่าคดีประเภทอื่น ๆ อยู่หลายเท่า ซึ่งในกลุ่มนี้พบว่าเป็นความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ซึ่งพบว่าเป็นความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อโกงมากที่สุด ส่วนความผิดฐานพิเศษนั้น พบว่า มีการรับแจ้งความคดีความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์มากที่สุด ในกลุ่มข้อหาสุดท้าย ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า มีการกระจายตัวของคดีในทุกภูธรภาคค่อนข้างใกล้เคียงกัน

ส่วนที่ 2 : กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการและกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

ส่วนที่ 2 นำเสนอข้อมูลสถิติขั้นการฟ้องร้องคดี โดยพนักงานอัยการ และขั้นการพิจารณาพิพากษาคดี โดยผู้พิพากษา ประกอบไปด้วยข้อมูลสถิติสามส่วน ได้แก่ สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานชั้นพนักงานอัยการ สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร และสถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

สถิติคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีสำนวนความอาญารับใหม่ 802,579 คดี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 9.38 โดยมีสัดส่วนคดีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาสูงที่สุด จำนวน 651,742 คดี คิดเป็นร้อยละ 81.21 ซึ่งถือว่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 ถึงร้อยละ 31.37 ในจำนวนนี้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วร้อยละ 95.97 และในส่วนที่ดำเนินการแล้วเสร็จนั้น ส่วนใหญ่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องต่อศาล คิดเป็นร้อยละ 97.36 ใกล้เคียงกับสถิติการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2566

ในส่วนของคดีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา มีจำนวนรวม 144,171 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.97 ของสำนวนความอาญารับใหม่ปี พ.ศ. 2567 ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 37.11 ซึ่งเป็นเพราะจำนวนคดีเปรียบเทียบปรับในปี พ.ศ. 2567 นั้น มีจำนวนลดลงเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2567 ปรากฏว่ามีการใกล้เคียงระงับข้อพิพาทในชั้นพนักงานอัยการรวม 4,935 คดี และมีสถิติการใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องในชั้นพนักงานอัยการ รวมทั้งสิ้น 3,257 คดี

สำหรับสถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 611,575 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 คิดเป็นร้อยละ 10.41 ในจำนวนนี้เป็นคดีรับใหม่ 575,611 คิดเป็นร้อยละ 94.12 โดยศาลชั้นต้นพิจารณาคดีเสร็จไป 571,737 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.49 ของคดีที่เข้าสู่กระบวนการในชั้นศาล โดยคดีส่วนมากนั้น (ประมาณร้อยละ 81.22 ของคดีที่ดำเนินการแล้วเสร็จ) ศาลใช้ระยะเวลาในการพิพากษาไม่เกิน 1 เดือน

ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทของศาลทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 10,186 คดี พบว่าเป็นการไกล่เกลี่ยโดยศูนย์ไกล่เกลี่ยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.67 ในภาพรวมมีผลการไกล่เกลี่ยสำเร็จ 7,414 คดี คิดเป็นร้อยละ 72.79 ไม่สำเร็จคิดเป็นร้อยละ 17.57 จำหน่ายคดีคิดเป็นร้อยละ 4.73 ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย โดยการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องตาม พ.ร.บ. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 มีอัตราการไกล่เกลี่ยสำเร็จสูงถึงร้อยละ 90.72

สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณา 9,657 คดี เป็นคดีรับใหม่จำนวน 8,989 คดี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.08 และคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าจำนวน 668 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.92 คดีที่พิพากษาแล้วเสร็จมีจำนวน 8,785 คดี คิดเป็นร้อยละ 90.97 โดยในส่วนของคดีที่พิพากษาแล้วเสร็จ พบว่าผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณา มีความเห็นให้จำหน่ายคดีตาม มาตรา 132 (การยุติคดีโดยไม่มีคำพิพากษา) เป็นจำนวนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.46

ส่วนที่ 3 : กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ในส่วนนี้นำเสนอข้อมูลสถิติขั้นการบังคับโทษ เนื้อหาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ สถิติการส่งคุมความประพฤติ และสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

เมื่อพิจารณาสถิติการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ พบว่าในปี พ.ศ. 2567 จำนวนผู้ต้องขังทุกประเภทมี 284,965 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 2.33 ในจำนวนนี้ประกอบไปด้วยนักโทษเด็ดขาด 203,028 คน ซึ่งเป็นสถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ต่ำที่สุดในรอบ 3 ปี ในจำนวนนี้ประมาณร้อยละ 74 เป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งในภาพรวมมีจำนวนลดลงถึง 14,471 คน อย่างไรก็ตามก็ยังคงพบว่าจำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำเพิ่มขึ้นจากสถิติปี พ.ศ. 2566 จำนวน 19,485 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 319.27 และเป็นสถิติใหม่สูงที่สุดในรอบ 5 ปี

ผู้ต้องขังส่วนมากในความดูแลของกรมราชทัณฑ์เป็นผู้ได้รับการศึกษา โดยร้อยละ 39.16 ได้รับการศึกษาถึงระดับประถมศึกษา ร้อยละ 49.86 ได้รับการศึกษามัธยมศึกษาบังคับและสูงกว่า มีเพียงร้อยละ 2.05 ที่เป็นผู้ไม่ได้รับการศึกษา ทั้งนี้ กรมราชทัณฑ์จัดสรรให้มีหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นสำหรับผู้ต้องขังระหว่างการต้องโทษ โดยในปี พ.ศ. 2567 มีผู้ต้องขังได้รับการศึกษาหลักสูตรดังกล่าวจำนวน 4,287 คน

สำหรับสถิติการดำเนินงานด้านการคุ้มครองประพณี พบว่าในปี พ.ศ. 2567 มีผู้ถูกคุมประพณีทั่วประเทศทั้งผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชนจำนวน 202,972 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 6.32 ในจำนวนนี้กว่าร้อยละ 90 เป็นผู้ถูกคุมความประพณีซึ่งเป็นผู้ใหญ่ (ร้อยละ 99.73) และเป็นผู้ได้รับการศึกษา โดยมีผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาเพียงร้อยละ 1.05 อย่างไรก็ตาม พบว่าผู้ถูกคุมประพณีร้อยละ 38.28 ได้รับการศึกษาต่ำกว่าการศึกษามัธยมศึกษา

มีจำนวนผู้ได้รับการพักการลงโทษจำนวน 6,566 คน และมีผู้ได้รับการลดวันต้องโทษจำนวน 4,921 คน รวมจำนวน 11,487 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2566 จำนวน 7,776 คน คิดเป็นการลดลงถึงร้อยละ 40.37 ในส่วนของสถิติการกระทำผิดซ้ำนั้น พบว่ามีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2567 โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนผู้พ้นการคุมความประพณีที่กลับมากระทำผิดซ้ำ 2,751 คน ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 25.85 นับเป็นสถิติต่ำที่สุดตลอดช่วงเวลาดังกล่าว

สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พบว่าในปี พ.ศ. 2567 จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศมีจำนวน 13,549 คน ซึ่งถือว่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 เพียงเล็กน้อย (ประมาณร้อยละ 3.30) ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.42 กลุ่มความผิดที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดอยู่ในเกณฑ์สูงที่สุดของกลุ่มนี้ คือ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 27.13 รองลงมา คือ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 24.30 และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 18.27 ตามลำดับ

ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ซึ่งถูกดำเนินคดีนั้น มีจำนวนรวม 1,607 คน กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด รวมคิดเป็นร้อยละ 53.52 รองลงมา คือ เด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 40.14 และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 6.34 ตามลำดับ

สำหรับสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนนั้น พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีอัตราการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนภายในระยะเวลา 1 ปีแรก ภายหลังจากได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกฯ คิดเป็นร้อยละ 7.4 ซึ่งเป็นสถิติที่ต่ำที่สุดในรอบ 3 ปี โดยพบว่าเด็กและเยาวชนกลับมากระทำผิดซ้ำในความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 52.80 รองลงมา เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 20.10 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 : การดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

พบว่าในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนคดียาเสพติดทั้งสิ้น 252,119 คดี ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.82 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า และมีจำนวนผู้ต้องหาทั้งสิ้น 263,364 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.60 นอกจากนี้พบว่าผู้ต้องหาจำนวน 183,648 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.57 เป็นผู้ต้องหารายใหม่ อย่างไรก็ตาม พบว่าจำนวนผู้ต้องหาที่มีประวัตินั้นลดลงถึงร้อยละ 30.19 และถือว่าเป็นสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่มีประวัติที่ต่ำที่สุดนับแต่ปี พ.ศ. 2565

ในภาพรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหาหายสาบสูญเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกพื้นที่ ยกเว้นพื้นที่ภาค 5 และภาค 9 ซึ่งพบสถิติพื้นที่ภาค 5 จำนวนคดีลดลงร้อยละ 3.65 และจำนวนผู้ต้องหาลดลงร้อยละ 2.43 จากปีก่อนหน้า ในพื้นที่ภาค 9 จำนวนคดีลดลงร้อยละ 11.73 และจำนวนผู้ต้องหาลดลงร้อยละ 10.21 จากปีก่อนหน้า โดยพื้นที่ที่มีจำนวนคดีหายสาบสูญสูงที่สุดได้แก่ พื้นที่ภาค 4 รองลงมา คือ ภาค 1 และภาค 3 ตามลำดับ ซึ่งมีจำนวนคดีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.86 ร้อยละ 12.28 และร้อยละ 11.16 ของจำนวนคดีหายสาบสูญทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2567 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 : การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม

ในส่วนของการสถิติการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในปี พ.ศ. 2567 พบว่ามีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททั้งสิ้น 524 คดี ไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ ร้อยละ 95.04 คิดเป็นการลดต้นทุนภาครัฐได้ 38,152,776 บาท ในส่วนของการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททางแพ่งมีจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ 779 เรื่อง จากจำนวนเรื่องรับคำร้อง 1,228 เรื่อง คิดเป็นอัตราการรับเรื่องสู่กระบวนการร้อยละ 63.44 และมีสัดส่วนการไกล่เกลี่ยสำเร็จ (ตกลงกันได้) สูงถึงร้อยละ 95.76 ของจำนวนเรื่องที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 (ไม่รวมโครงการมหกรรมไกล่เกลี่ยแก้ปัญหาหนี้สินครัวเรือนและยุติธรรมพบประชาชน)

ในส่วนของการสถิติผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินกรณีผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2567 ของสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ พบว่า มีผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสิ้น 14,630 ราย ได้รับการจ่ายค่าตอบแทน 10,084 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 68.93 จำนวนเงินที่จ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้เสียหายในคดีอาญารวมทั้งสิ้นมากกว่า 500 ล้านบาท (518,496,584.48 บาท) โดยมีการจ่ายค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อรายสูงที่สุดสำหรับผู้เสียหายในคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เฉลี่ย 55,742.56 บาทต่อราย ในขณะที่การยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีจำเลยในคดีอาญา มีผู้ยื่นคำขอ 309 ราย ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนทั้งสิ้น 66 ราย รวมมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทน 16,274,071.00 บาท เฉลี่ย 246,576.83 บาทต่อราย

สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ ประจำปี พ.ศ. 2567 พบว่ามีการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรมทั้งสิ้น 39,406 เรื่อง รวมผู้ได้รับความช่วยเหลือจำนวน 43,098 คน ส่วนมากเป็นประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) คิดเป็นร้อยละ 55.51 ของจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทั้งหมด ทั้งนี้ การให้บริการ E-Justice หรือการให้คำปรึกษากฎหมายผ่านช่องทางออนไลน์ (Facebook, Line และ Web board) มีผู้ได้รับบริการรวมเพียง 299 คน คิดเป็นร้อยละ 0.69 ของจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทั้งหมดในปี พ.ศ. 2567

สำหรับสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ นั้น พบว่าระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำนวนเรื่องส่งตรวจพิสูจน์นั้นเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อยทุกปี อย่างไรก็ตามจำนวนรายการไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน แต่กลับลดลงเล็กน้อยทุกปี ซึ่งแสดงว่าในภาพรวมมีอัตรารายการส่งตรวจทางนิติวิทยาศาสตร์ต่อเรื่องลดลง ซึ่งในปี พ.ศ. 2567 นั้น มีการตรวจ 26,610 เรื่อง รวมรายการตรวจจำนวน 112,575 รายการ โดยสัดส่วนของเรื่องตรวจพิสูจน์นั้นคล้ายกันในทุกปี คือส่วนใหญ่เป็นการตรวจพิสูจน์ด้านนิติพยาธิ รองลงมา คือ วิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)

สำหรับ สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีพิเศษระหว่างดำเนินการรวมจำนวน 550 คดี เป็นคดีที่ยกมาจากปีก่อนจำนวน 414 คดี และคดีรับใหม่ 136 คดี ซึ่งสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย ในจำนวนนี้เป็นคดีพิเศษด้านที่ 1 อาชญากรรมทางเศรษฐกิจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50 ของจำนวนคดีรับใหม่ รองลงมา คือ ด้านที่ 4 อาชญากรรมระหว่างประเทศและอาชญากรรมพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 33.82

คดีพิเศษส่วนมากจะใช้เวลาดำเนินการสอบสวนมากกว่า 1 ปี โดยในปี พ.ศ. 2567 มีคดีที่อยู่ระหว่างดำเนินการคงค้างไปจำนวน 311 คดี คิดเป็นร้อยละ 56.55 และคดีที่ดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน 239 คดี คิดเป็นร้อยละ 43.45 ซึ่งถือว่ามีความคืบหน้าการดำเนินการแล้วเสร็จเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2566

ส่วนที่ 6 : บทวิเคราะห์รายงานสถานการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม

จากสรุปผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และรายงานประจำปี พ.ศ. 2567 ของศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี พบว่าจำนวนเรื่องที่ประชาชนเสนอข้อคิดเห็นรวมทั้งหมด 59,471 เรื่อง ประชาชนร้องทุกข์ 45,476 เรื่อง เจ้าหน้าที่รับข้อคิดเห็นไว้ 13,995 เรื่อง ซึ่งประเด็นสังคมและสวัสดิการ กฎหมาย และเศรษฐกิจ เป็นประเภทเรื่องหลักที่มีการร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็นมากที่สุด การร้องทุกข์คิดเป็นร้อยละ 65.17 จากจำนวนที่ร้องทุกข์ทั้งหมด รองลงมา คือ ด้านกฎหมายร้อยละ 11.13 และด้านเศรษฐกิจร้อยละ 7.57 ตามลำดับ

ในส่วนของความเดือดร้อนที่ประชาชนร้องทุกข์มากที่สุด คือ ความเดือดร้อนจากเหตุเสี่ยงดังรบกวนการใช้บริการและคุณภาพสาธารณสุขปศุสัตว์ขั้นพื้นฐาน และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนที่ร้องทุกข์/เสนอความคิดเห็น พบว่า กลุ่มปัญหาดังกล่าวประกอบด้วย ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหาสังคม

สถานการณ์หนี้ครัวเรือนภายใต้การบังคับคดี พบว่า ปัญหาสำคัญของหนี้ครัวเรือนไทยคือความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนลดลง และคดีที่เข้าสู่กระบวนการบังคับคดีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

มิติของสถานการณ์ยาเสพติดยังคงมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ทั้งมิติด้านเข้า การค้า และการแพร่ระบาด รวมทั้งการเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดของจำนวนยาบ้าตลอดทั้งปี พ.ศ. 2567 ซึ่งการเพิ่มขึ้นนี้ไม่ได้เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้ ผู้เสพ และผู้ติดที่มีมากจนเกินไป แต่เป็นผลจากกลยุทธ์ของกลุ่มนายทุนผู้ผลิตที่พยายามผลักดันเข้ามาเก็บพักในประเทศให้ได้มากที่สุด

ส่วนที่ 7 : บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ส่วนบทสรุปในรายงานฉบับนี้ได้นำเสนอข้อค้นพบและข้อเสนอแนะจากการรวบรวมและพิจารณาสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567 โดยสามารถสรุปออกมาเป็นสาระสำคัญดังรายงานส่วนที่ 1 ถึง 6 ข้างต้น รวมถึงประเด็นสำคัญซึ่งเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ ดังนี้

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ปัญหายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญทั้งในระดับประเทศและในระดับภูมิภาค สะท้อนจากสัดส่วนคดียาเสพติดรับแจ้งความในประเทศไทยซึ่งสูงที่สุดเมื่อเทียบกับคดีประเภทอื่น การเพิ่มขึ้นของผู้ต้องหา ยาเสพติดรายใหม่ และอุปทานยาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านที่เคลื่อนย้ายผ่านประเทศไทย สมควรมีการส่งเสริมมาตรการลดความเสี่ยงการเข้าถึงยาเสพติดในประชาชนทุกระดับ โดยดำเนินการสนับสนุนการเรียนรู้พิษภัยของยาเสพติดในบริบทที่ทันต่อยุคสมัย สร้างความร่วมมือภาคประชาสังคมสนับสนุนการปราบปรามยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่ปรากฏว่าเป็นทางผ่านของยาเสพติดในระดับภูมิภาค และสนับสนุนกระบวนการบำบัดผู้ติดยาเสพติดให้เป็นกระบวนการที่มีคุณภาพ

2. กรณีการบังคับใช้กฎหมายตามประมวลกฎหมายยาเสพติด เป็นประเด็นหนึ่งที่ควรติดตามอย่างใกล้ชิด เนื่องจากในทางปฏิบัติ อาจปรากฏกรณีผู้ถูกจับกุมเลือกเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมตามปกติเนื่องจากมีขั้นตอนกระบวนการที่สั้นกว่าการสมัครใจรักษา ทำให้ไม่สามารถดำเนินกระบวนการดังกล่าวให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ จำเป็นต้องพัฒนาระบบกลไกมาตรการทางสาธารณสุข และชุมชนมารองรับ ตลอดจนปรับเปลี่ยนทัศนคติของทุกฝ่ายต่อผู้เสพให้มากยิ่งขึ้น จึงจะปรากฏผลในการลดทอนความเป็นอาชญากรรมของยาเสพติดสำหรับกลุ่มผู้เสพได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

3. อาชญากรรมทางเทคโนโลยีเป็นประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างเป็นวงกว้าง และแม้ภาครัฐได้วางมาตรการเพื่อรับมืออาชญากรรมออนไลน์อย่างเข้มข้นมากขึ้น แต่ก็ยังถือว่ายังคงเป็นประเด็นสำคัญที่มีปัจจัยภายนอกสนับสนุน เช่น การเติบโตของเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่ชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน จึงละเลยความเข้มงวดกวดขันในการป้องกันและปราบปรามมิได้ ควรต้องสนับสนุนความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนตรวจสอบเส้นทางการเงินเพื่ออายัดทรัพย์สินของกลุ่มอาชญากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ อาจพิจารณาทดลองนำมาตรการป้องกันการฉ้อโกงหลอกลวงออนไลน์ที่พบว่าประสบความสำเร็จในต่างประเทศมาใช้งานในประเทศด้วย

4. ควรเพิ่มแนวคิดเชิงคุณค่าให้กระบวนการยุติธรรม โดยยกระดับกระบวนการฟ้อง และกระบวนการพิจารณาคดีที่มีมาตรฐานในระดับหนึ่งแล้วนั้นให้ดียิ่งขึ้นไปอีก โดยคำนึงถึงการเพิ่มการให้บริการมิติออนไลน์เพื่อรองรับการพัฒนาของสังคมเสมือน (Virtual Community) ในบริบทสังคมโลกและสังคมไทยร่วมสมัยให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ควรคำนึงถึงการเพิ่มมิติการให้บริการแก่ทุกกลุ่มที่เข้ามาใช้บริการอย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน ทั้งกลุ่มเปราะบาง กลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ กลุ่มที่มีปัญหาทางจิตจิตเวช กลุ่มผู้สูงอายุ ฯลฯ

ซึ่งเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กระบวนการยุติธรรม ตามแนวทางของหลักนิติธรรม หลักสิทธิมนุษยชน และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ

1. ศึกษาพิจารณากลไกการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทยว่ามีความพร้อมในการรองรับความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ยาเสพติด ตลอดจนกลไกของผู้ปฏิบัติงานว่าพร้อมต่อการรับมือสถานการณ์ดังกล่าวอย่างไร การถอดบทเรียนที่ประสบความสำเร็จในไทย และการกำหนดแนวนโยบายที่มีความชัดเจนเป็นเอกภาพ อาจเป็นบทเรียนสำคัญเพื่อขยายผลการรับมือเครือข่ายอาชญากรรมยาเสพติดข้ามชาติของประเทศในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่อไป

2. ศึกษาผลกระทบของมาตรการ “ยาบ้าหนึ่งเม็ด” ว่ามีผลต่อกระบวนการบังคับใช้กฎหมายและความพยายามรับมือปัญหาเสพติดในภาพรวมอย่างไร เช่น สามารถลดจำนวนผู้ใช้ยาเสพติดหรือควบคุมอัตราการกระทำผิดซ้ำด้านยาเสพติดได้หรือไม่ ตลอดจนดำเนินการศึกษาเชิงคุณภาพถึงผลกระทบต่อเครือข่ายผู้ใช้ยาเสพติดที่อยู่ระหว่างการบำบัด เพื่อประเมินมุมมองทางสังคม (social perception) ของประชาชนต่อผู้ใช้ยาเสพติดว่ามีส่วนสนับสนุน หรือเป็นผลเชิงลบ ต่อความพยายามนำผู้เสพยาเสพติดให้เข้าสู่กระบวนการบำบัดอย่างปลอดภัยหรือไม่ อย่างไร

3. ศึกษารายละเอียดและสถิติเชิงลึก ตลอดจนการศึกษาเชิงประจักษ์เพื่อประเมินปัจจัยที่เอื้อต่อการก่ออาชญากรรมในกลุ่มเยาวชน ทั้งนี้ ควรประเมินผลลัพธ์ของมาตรการป้องกันและฟื้นฟูพฤติกรรมเพื่อลดการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งจะสามารถสนับสนุนการออกแบบนโยบายจัดการความรุนแรงของเยาวชนและลดการก่ออาชญากรรมที่เกี่ยวข้องในเยาวชนต่อไปได้

4. การเสนอสถิติเกี่ยวกับผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาช่วยสะท้อนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในสองมิติ คือ มิติที่แสดงให้เห็นกระบวนการนิติธรรม (due process of law) กับมิติที่แสดงให้เห็นภาระทางการเงินของรัฐที่ต้องชดเชยเยียวยา ทดแทน ให้แก่เหยื่ออาชญากรรมและเหยื่อของกระบวนการยุติธรรม ดังนั้นควรจัดให้มีการศึกษาเพื่อพิจารณาวิธีการจัดการกับภาระเหล่านี้ ซึ่งในทางหนึ่ง อาจเป็นแง่ของการกำกับดูแลการบังคับใช้กฎหมายให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น และอาจศึกษาแนวทางการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ด้วยงบประมาณจากการบริหารกองทุน แทนการใช้งบประมาณแผ่นดิน

5. เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาด กลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำ (recidivism) พบว่ามีจำนวนมากจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรนำไปศึกษาวิเคราะห์ถึงระบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด กำหนดทิศทางและแนวนโยบายอย่างเหมาะสมกับสังคมไทย ในเรื่องนี้ควรให้ความสำคัญกับกระบวนการติดตามและส่งเสริมการดำรงชีวิตสุจริตของผู้พ้นโทษ ทั้งที่พักอาศัย สังคมสภาพแวดล้อม รวมถึงการพิจารณาใช้กระบวนการยุติธรรมทางเลือกหลายรูปแบบ ซึ่งในบางกรณีอาจมีความเหมาะสมมากกว่าการใช้โทษจำคุก โดยใช้งบประมาณที่น้อยกว่า และอาจเกิดผลในการช่วยลดการกระทำผิดซ้ำได้

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปปฏิบัติ

1. รายงานฉบับนี้ได้นำเสนอสถิติการใกล้เคียงข้อพิพาทของหน่วยงานต่าง ๆ ที่สามารถเป็น “นายทะเบียน” ตามพระราชบัญญัติการใกล้เคียงข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เพิ่มเติมจากรายการในรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในปีก่อนหน้า พบว่าโดยทั่วไปมีสถิติการใกล้เคียงสำเร็จสูงพอสมควร อย่างไรก็ตาม ยังมีสถิติจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการใกล้เคียงของหน่วยงานต่าง ๆ อยู่ไม่น้อยเมื่อเทียบกับสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้น จึงสมควรพิจารณาส่งเสริมความตระหนักรู้ถึงกระบวนการยุติธรรมทางเลือก และกระบวนการใกล้เคียงข้อพิพาทในภาคประชาชนให้มีความทั่วถึง ให้เป็นหนึ่งในทางเลือกแรกสำหรับการจัดการข้อพิพาท ซึ่งนอกจากจะลดภาระค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนแล้ว จะยังมีส่วนลดต้นทุนการดำเนินการภาครัฐด้วย

2. ควรมีการพิจารณานำสถิติการดำเนินการใกล้เคียง ตามกฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันนี้ไปพร้อมกันด้วย อาทิ สถิติคดีที่ใช้ พ.ร.บ.การใกล้เคียงข้อพิพาท พ.ศ. 2562 และ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในชั้นพนักงานสอบสวน กฎกระทรวงว่าด้วยการใกล้เคียงความผิดที่มีโทษทางอาญา พ.ศ. 2553 ในชั้นพนักงานฝ่ายปกครองของกระทรวงมหาดไทย และ พ.ร.บ.คุมประพฤติ พ.ศ. 2559 (หมวด 5 การดำเนินการเพื่อสร้างคามยุติธรรมเชิงสมานฉันท์) ในชั้นคุมประพฤติ ซึ่งล้วนเป็นกระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่ผ่นคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก การนำเสนอข้อมูลดังกล่าวจะช่วยทำให้เห็นภาพการเบี่ยงเบนคดีเชิงระบบในสังคมไทยชัดเจนยิ่งขึ้นอีกทางหนึ่ง

3. ในกระบวนการสืบสวนผู้กระทำความผิดคดีฉ้อโกง หลอกหลวง ชื้อขายสินค้าผ่านแพลตฟอร์มสังคมออนไลน์ ซึ่งมีบริษัทผู้ให้บริการหลักจดทะเบียนในต่างประเทศนอกเขตอำนาจศาลไทย และอาจเป็นเหตุให้การสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดเป็นไปด้วยความลำบากนั้น ควรจัดให้มีการบันทึกลงนามข้อตกลงระหว่างหน่วยงานรับผิดชอบในไทยกับบริษัทผู้ให้บริการ เพื่อให้การประสานขอข้อมูลผู้ใช้งานที่มีหลักฐานยืนยันแน่ชัดว่ามีส่วนในการกระทำความผิดฉ้อโกง เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดทั้งรายย่อยและรายใหญ่มาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้

สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567

ตำรวจ

คดีรับแจ้ง

จำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มทั่วประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น 1,023,937 คดี แบ่งเป็นกลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ 33,910 คดี ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 120,539 คดี ฐานความผิดพิเศษ 41,472 คดี และความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย 828,016 คดี

คดีจับกุม

จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ในความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มทั่วประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น 1,065,342 คดี แบ่งเป็นกลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ 39,333 คดี ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 115,696 คดี ฐานความผิดพิเศษ 31,566 คดี และความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย 878,747 คดี

อัยการ

สำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

จำนวนคดีความอาญาที่ปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา อัยการรับพิจารณาคดี จำนวน 595,997 คดี เป็นคดีรับใหม่ 576,008 คดี คดีค้างมา 19,989 คดี

คำสั่งฟ้องของอัยการ

จำนวนการฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา อัยการมีความเห็นฟ้องศาล 556,870 คดี อัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องศาล 3,257 คดี และสั่งยุติการดำเนินคดี 2,044 คดี และเหตุอื่น ๆ เช่น คืบสำนวน ผู้ต้องหาเสียชีวิต ผู้ต้องหาหลบหนี เป็นต้น 9,787 คดี

ไกล่เกลี่ยในชั้นพนักงานอัยการ ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท 4,935 คดีการใช้ดุลยพินิจสั่งไม่ฟ้องในชั้นพนักงานอัยการ 3,257 คดี

ศาล

ศาลชั้นต้น

คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร จำนวน 611,575 คดี เป็นคดีรับใหม่ 575,611 คดี คดีค้างมา 35,964 คดี

ศาลเยาวชนและครอบครัว

คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร จำนวน 9,657 คดี เป็นคดีรับใหม่จำนวน 8,989 คดี คดีค้างมาจำนวน 668 คดี

ไกล่เกลี่ยชั้นศาล คดีอาญาที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ย

ก่อนฟ้อง ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 20 ตรี รวม 358 คดี จำหน่าย 26 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 255 คดี
ก่อนฟ้องตาม พ.ร.บ. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท รวม 485 คดี จำหน่าย 5 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 440 คดี
ไกล่เกลี่ยออนไลน์ รวม 412 คดี จำหน่าย 29 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 316 คดี
การไกล่เกลี่ยโดยศูนย์ไกล่เกลี่ย รวม 8,931 คดี จำหน่าย 422 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 6,403 คดี

หน่วยงาน
พัฒนาพฤตินิสัย

ผู้ต้องขังในเรือนจำ นักโทษเด็ดขาด 203,028 คน เป็นผู้ต้องขังระหว่างการอุทธรณ์/ฎีกา 46,235 คน ผู้ต้องขังระหว่างไต่สวน/พิจารณา 8,612 คน ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน 19,265 คน

เด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จำนวน 13,549 คน ส่งไปศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน 1,607 คน

ผู้ถูกคุมประพฤติ ผู้ใหญ่จำนวน 202,418 คน เด็กและเยาวชน 554 คน พักการลงโทษ 6,566 คน ลดวันต้องโทษ 4,921 คน

การให้ความช่วยเหลือและ
การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญ
ของกระบวนการยุติธรรม

การให้ความช่วยเหลือกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

การช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายในคดีอาญา ยื่นคำขอ 14,630 คน การจ่ายค่าตอบแทน 10,084 คน
การช่วยเหลือทางการเงินจำเลยในคดีอาญา ยื่นคำขอ 309 คน การจ่ายค่าตอบแทน 66 คน

การตรวจพิสูจน์สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์
จำนวน 26,610 เรื่อง 112,575 รายการ

ส่วนที่ 1 สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ

การนำเสนอสถานการณ์อาชญากรรมในส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติคดีอาญาและการดำเนินงานในชั้นตำรวจ ซึ่งกลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ผู้ประสานงานข้อมูลกับสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รวบรวม จัดเก็บ และจำแนกสถิติความผิดคดีอาญาออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบไปด้วย 1) กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ 2) กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 3) กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ และ 4) กลุ่มข้อหาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยกลุ่มความผิดที่กล่าวมานี้ กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ได้รวบรวมข้อมูลการรายงานสถิติทั่วประเทศประจำปี พ.ศ. 2567 เกี่ยวกับคดีที่ได้รับแจ้งความ คดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ และจำนวนผู้ต้องหา (คน) ที่ถูกจับกุม อย่างไรก็ตาม การนำเสนอค่าทางสถิติวิเคราะห์ ในรูปแบบตัวเลขเชิงเปรียบเทียบ (relative number) ได้แก่ ร้อยละ/สัดส่วน โดยจำแนกตามฐานความผิด คดีอาญาในแต่ละกลุ่ม ทั้งที่เป็นภาพรวมในระดับประเทศและแยกตามภูมิภาครายจังหวัด ดังนี้

1.1 ภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจถูกจำแนกตามคดีอาญา 4 กลุ่มประเภทคดี โดยเนื้อหาในส่วนนี้นำเสนอ ภาพรวมสถิติจำนวนคดีที่รับแจ้ง คดีที่จับกุม และจำนวนคนที่จับกุมตามฐานความผิด เพื่อให้เห็นถึงภาพรวม สถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 1.1 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ประจำปี พ.ศ. 2567

กลุ่มข้อหา	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ฐานความผิด	ร้อยละ คดีรับแจ้ง ความ	จำนวนคดี ที่จับกุมตาม ฐานความผิด	ร้อยละคดี ที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม (คน) ตามฐาน ความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหา ที่ถูกจับกุม
1. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	33,910	3.31	39,333	3.69	74,735	4.70
2. ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	120,539	11.77	115,696	10.87	183,101	11.51
3. ฐานความผิดพิเศษ	41,472	4.05	31,566	2.96	77,799	4.89
4. คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	828,016	80.87	878,747	82.48	1,255,354	78.90
รวมความผิด 4 ฐานทั่วประเทศ	1,023,937	100.00	1,065,342	100.00	1,590,989	100.00

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

1.1.1 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ตารางสถิติคดีกลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.2 - 1.4)

ตารางที่ 1.2 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีรับแจ้งความ	จำนวนคดีที่จับกุมตามลักษณะความผิด	ร้อยละคดีที่จับกุม	จำนวนที่จับกุม (คน) ตามลักษณะความผิด	ร้อยละผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	2,208	6.51	2,616	6.65	5,734	7.67
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	768	2.26	895	2.27	1,900	2.54
1.3 พยายามฆ่า	4,628	13.65	5,692	14.47	11,617	15.54
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	18,702	55.15	22,127	56.26	44,654	59.75
1.5 ช่มชู้กระทำความผิด	3,648	10.76	3,881	9.87	5,467	7.32
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	3,956	11.67	4,122	10.48	5,363	7.18
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 1	33,910	100.00	39,333	100.00	74,735	100.00

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุติธรรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.2 พบว่าในปี พ.ศ. 2567 คดีรับแจ้งความตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งหมด 33,910 คดี คดีที่จับกุมผู้ต้องหาทั้งหมด 39,333 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 74,735 คน คิดเป็นอัตราคดีที่มีการจับกุมเฉลี่ยร้อยละ 115.99 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเฉลี่ย 1.90 คนต่อคดี

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นคดีลักษณะการกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย (สาหัส) คิดเป็นร้อยละ 55.15 รองลงมา คือ ฐานความผิดพยายามฆ่า คิดเป็นร้อยละ 13.65 และฐานความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ คิดเป็นร้อยละ 11.67 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม พบว่า มีผู้ที่ถูกจับกุมตามฐานความผิดทำร้ายร่างกาย (สาหัส) สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.75 ของผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งหมดในลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ รองลงมา คือ ผู้ต้องหาตามฐานความผิดพยายามฆ่า และฐานความผิดฆ่าผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 15.54 และ 7.67 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณสัดส่วนร้อยละของคดีที่จับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า ในภาพรวมของปี พ.ศ. 2567 มีคดีที่ถูกจับกุมคิดเป็นร้อยละ 115.99 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด อาจเป็นเพราะมีการจับกุมจากคดีรับแจ้งค้างมาจากปี พ.ศ. 2566 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ โดยจำแนกตามลักษณะความผิด ปรากฏว่าในแต่ละความผิดมีร้อยละของคดีที่จับกุม

แตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่งคดีพยายามฆ่าเป็นลักษณะความผิดที่อัตราการจับกุมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 122.99 ของคดีที่ได้รับแจ้งความทั้งหมด รองลงมา คือ ฆ่าผู้อื่น และทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีแจ้งความคิดเป็นร้อยละ 118.48 และ 118.31 ตามลำดับ

ในขณะเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์โดยคำนวณอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี¹ ผลวิเคราะห์จึงแสดงให้เห็นว่าลักษณะความผิดของคดีหนึ่ง ๆ ที่ถูกจับกุมจะต้องมีผู้ต้องหาต่อคดี หรือร่วมกันก่อคดีจำนวนกี่ราย ซึ่งผลจากการคำนวณพบว่าในภาพรวมถ้ามีคดีที่จับกุมตามข้อหา 100 คดี ก็จะมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามข้อหาหลักจำนวน 190 คน หรือกล่าวอีกนัยได้ว่าใน 1 คดี มีแนวโน้มจำนวนผู้ที่ถูกจับกุมเท่ากับ 1 ราย เป็นส่วนใหญ่ แต่อาจมีบางคดีที่มีผู้ถูกจับกุมมากกว่า 1 ราย

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ ในแต่ละความผิด พบว่า ในลักษณะความผิด ฆ่าผู้อื่น เป็นคดีที่มีแนวโน้มของจำนวนผู้ถูกจับกุมต่อคดีมากกว่าคดีในลักษณะความผิดอื่น ๆ สามารถกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะความผิดที่มีแนวโน้มที่ผู้ต้องหาอาจร่วมมือกันกระทำความผิดตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ คดีฆ่าผู้อื่น คดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย และคดีพยายามฆ่า ซึ่งมีอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่จับกุมต่อ 100 คดี คิดเป็นประมาณ 219 ราย 212 ราย และ 201 ราย ต่อคดีจับกุม 100 คดี ตามลำดับ

ตารางที่ 1.3 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน² พ.ศ. 2567 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
1.1 ฆ่าผู้อื่น	8.82
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	2.92
1.3 พยายามฆ่า	17.87
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	68.69
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	8.41
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	8.25
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 1	114.96

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

¹ คำนวณโดยการนำจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม มาหารด้วยจำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาและคูณด้วย 100

² ข้อมูลจำนวนประชากรกลางปีของประเทศไทย พ.ศ. 2567 จำนวนเท่ากับ 65,007,426 คน (ข้อมูลประชากรตามประกาศฯ ของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย วิเคราะห์โดยกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เข้าถึงได้จาก <https://spd.moph.go.th/mid-year-population/>) จากนั้นจึงนำมาคำนวณโดยการนำจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม มาหารด้วยจำนวนประชากร พ.ศ. 2567 และนำไปคูณด้วย 100,000

นอกจากนี้ เมื่อคำนวณจำนวนผู้กระทำความผิดในแต่ละฐานความผิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ เปรียบเทียบกับประชากรทั้งหมดในประเทศไทย โดยแสดงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.3 ผลการคำนวณ พบว่า ในกรณีที่เป็นการรวมทุกลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในประเทศไทยมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 115 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าวเมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามลักษณะความผิดยังพบอีกว่า ในแต่ละความผิดมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในปริมาณที่แตกต่างกัน ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มีปริมาณมากที่สุด ซึ่งคิดเป็นจำนวนประมาณ 68 - 69 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในขณะที่อันดับรองลงมา ได้แก่ ความผิดพยายามฆ่า และการฆ่าผู้อื่น ตามลำดับ

ตารางที่ 1.4 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน³ พ.ศ. 2567 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
1.1 ฆ่าผู้อื่น	3.40
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	1.18
1.3 พยายามฆ่า	7.12
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	28.77
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	5.61
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	6.09
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 1	52.17

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.4 พบว่า ในภาพรวมของความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 52 คดีต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่รับแจ้งความมากที่สุด คือ ทำร้ายร่างกาย (สาหัส) รองลงมา ได้แก่ ความผิดพยายามฆ่า และความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ตามลำดับ

³ คำนวณโดยการนำจำนวนคดีรับแจ้งความ มาหารด้วยจำนวนประชากรกลางปี พ.ศ. 2567 และนำไปคูณด้วย 100,000

1.1.2 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ตารางสถิติเกี่ยวกับกลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.5 – 1.7)

ตารางที่ 1.5 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลักษณะความผิด	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดี รับแจ้งความ	จำนวน คดีที่จับกุม ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละ คดีที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม (คน) ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหาที่ ถูกจับกุม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	290	0.24	494	0.43	2,301	1.26
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	828	0.69	912	0.79	1,286	0.70
2.3 วิ่งราวทรัพย์	1,150	0.95	1,207	1.04	1,429	0.78
2.4 ลักทรัพย์	55,801	46.29	57,665	49.84	81,845	44.70
2.5 กรรโชกทรัพย์	815	0.68	837	0.72	1,412	0.77
2.6 ฉ้อโกง	25,770	21.38	18,291	15.80	40,626	22.19
2.7 ยักยอกทรัพย์	10,044	8.33	8,626	7.46	10,214	5.58
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	6,580	5.46	6,966	6.02	10,334	5.64
2.9 รับของโจร	3,375	2.80	3,794	3.28	7,355	4.02
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	17	0.01	22	0.02	81	0.04
2.11 วางเพลิง	976	0.81	1,013	0.88	1,073	0.59
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	163	0.14	168	0.15	300	0.16
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	1,684	1.40	1,828	1.58	3,296	1.80
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	13,046	10.82	13,873	11.99	21,549	11.77
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 2	120,539	100.00	115,696	100.00	183,101	100.00

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.5 พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 คดีรับแจ้งความในลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีจำนวนทั้งหมด 120,539 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 115,696 คดี และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม มีทั้งสิ้น 183,101 คน คิดเป็นอัตราคดีที่มีการจับกุมร้อยละ 95.98 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเฉลี่ย 1.58 คนต่อคดี

จากตารางที่ 1.5 เมื่อปรับฐานจำนวนคดีประเภทต่าง ๆ และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ในรูปแบบร้อยละ พบว่า ทั้งคดีรับแจ้งความ คดีจับกุมผู้ต้องหา และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ในกลุ่มข้อหาที่ 2 ส่วนใหญ่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 46.29 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด ร้อยละคดีที่จับกุม คิดเป็น 49.84 และมีผู้ต้องหาตามฐานความผิดนี้คิดเป็นร้อยละ 44.70 ส่วนคดีในฐานความผิดอื่น ๆ ที่มีสัดส่วนที่สูงรองลงมา คือ ลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับการฉ้อโกง และความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์

เมื่อพิจารณาสัดส่วนจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละฐานความผิด พบว่า ฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมสูงที่สุดคือ ความผิดฐานปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์) มีอัตราการจับกุม ร้อยละ 170.34 รองลงมา คือ ฐานความผิดลักพาเรียกค่าไถ่ และชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์) มีอัตราการจับกุม ร้อยละ 129.41 และ 110.14 ตามลำดับ ส่วนคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ การฉ้อโกง การยักยอกทรัพย์ และฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 70.98 ร้อยละ 85.88 และร้อยละ 103.07 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์เพื่อหาอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี ผลการวิเคราะห์ พบว่าในภาพรวมถ้ามีคดีที่จับกุมจำนวน 100 คดี (เฉพาะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์) จะมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำนวนประมาณ 158 คน หรือกล่าวได้ว่า ใน 1 คดี มีแนวโน้มจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม เพียง 1 คน เป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีหลายคดีที่มีผู้ถูกจับกุมมากกว่า 1 ราย (กรณีร่วมมือกันกระทำความผิด)

เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ ในแต่ละลักษณะความผิด พบว่ากรณีการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ (ยกเว้นการปล้นทรัพย์ซึ่งกระทำการตั้งแต่สามคนขึ้นไป) คดีที่มีจำนวนผู้ต้องหาต่อจำนวนคดีจับกุมสูงที่สุด คือ คดีปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์) คดีลักพาเรียกค่าไถ่ และคดีฉ้อโกง ซึ่งมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี เฉลี่ยโดยประมาณเท่ากับ 466 คน 368 คน และ 222 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 1.6 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2567 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหา ที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
2.1 ปล้นทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	3.54
2.2 ชิงทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	1.98
2.3 ชิงทรัพย์	2.20
2.4 ลักทรัพย์	125.90
2.5 ครอบครองทรัพย์สิน	2.17
2.6 ฉ้อโกง	62.49
2.7 ยักยอกทรัพย์สิน	15.71
2.8 ทำให้เสียทรัพย์สิน	15.90
2.9 รับของโจร	11.31
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0.12
2.11 วางเพลิง	1.65
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0.46
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	5.07
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน	33.15
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 2	281.65

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.6 ผลการวิเคราะห์ พบว่า กรณีที่เป็นการรวมทุกลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทั่วประเทศ มีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 281 - 282 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าว เมื่อจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า ในแต่ละลักษณะความผิดมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในปริมาณที่แตกต่างกัน ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีเกี่ยวกับการลักทรัพย์มีจำนวนมากที่สุด ซึ่งเท่ากับจำนวนประชากรประมาณ 126 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมา คือ ผู้ต้องหาที่ทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงซึ่งมีจำนวนโดยประมาณ 62 - 63 คน และความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวนโดยประมาณ 33 คน ซึ่งมีจำนวนลดหลั่นลงมาต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 1.7 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2567 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0.45
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	1.27
2.3 วิ่งราวทรัพย์	1.77
2.4 ลักทรัพย์	85.84
2.5 กรรโชกทรัพย์	1.25
2.6 ฉ้อโกง	39.64
2.7 ยักยอกทรัพย์	15.45
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	10.12
2.9 รับของโจร	5.19
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0.03
2.11 วางเพลิง	1.50
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0.25
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	2.59
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	20.07
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 2	185.42

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.7 พบว่า ในภาพรวมของความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นโดยประมาณ 185 คดีต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ความผิดที่เกี่ยวข้องกับการลักทรัพย์ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นโดยประมาณ 86 คดีต่อประชากร 100,000 คน

1.1.3 กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ

ตารางสถิติเกี่ยวกับกลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ มีรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.8 – 1.10)

ตารางที่ 1.8 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี

พ.ศ. 2567 จำแนกตามฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ลักษณะ ความผิด	ร้อยละ คดีที่รับ แจ้งความ	จำนวน คดีที่จับกุม ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดี ที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม (คน) ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหาที่ ถูกจับกุม
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้ายาเสพติด	521	1.26	445	1.41	699	0.90
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	325	0.78	307	0.97	351	0.45
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	527	1.27	444	1.41	588	0.76
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	9	0.02	9	0.03	15	0.02
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	674	1.63	651	2.06	710	0.91
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	15,136	36.50	8,766	27.77	18,390	23.64
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	566	1.36	489	1.55	758	0.97
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	1,962	4.73	1,877	5.95	4,483	5.76
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	1,034	2.49	989	3.13	2,175	2.8
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	288	0.69	295	0.94	497	0.64
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	716	1.73	563	1.78	968	1.24
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	215	0.52	218	0.69	276	0.36
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	221	0.53	225	0.71	351	0.45
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	3,001	7.24	3,108	9.85	4,638	5.96
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	1,681	4.05	2,473	7.83	16,978	21.82
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ย เกินอัตรา	4,576	11.04	4,732	14.99	6,643	8.54
3.17 พระราชบัญญัติทวงถามหนี้	237	0.57	253	0.80	422	0.54
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำความผิดผ่าน คอมพิวเตอร์	9,783	23.59	5,722	18.13	18,857	24.24
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 3	41,472	100.00	31,566	100.00	77,799	100.00

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.8 พบว่าในปี พ.ศ. 2567 คดีรับแจ้งกรณีฐานความผิดพิเศษ มีจำนวนทั้งหมด 41,472 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 31,566 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 77,799 คน

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความ พบว่า ร้อยละ 36.50 เป็นคดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ รองลงมาเป็นคดีฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 23.59 จะเห็นได้ว่า จำนวนคดีรับแจ้งความสองฐานความผิดนี้รวมกันคิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 60.09 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในหมวดฐานความพิเศษของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลำดับต่อมาคือฐานความผิดตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา คิดเป็นร้อยละ 11.04 ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร คิดเป็นร้อยละ 7.24 และฐานความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 4.73 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณจำนวนคดีที่จับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มฐานความผิดพิเศษนั้น พบว่า มีอัตราการจับกุมในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 76.11 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มฐานความผิดพิเศษ โดยฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่อคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติฟอกเงินคิดเป็นร้อยละ 147.11 รองลงมา คือ คดีตามพระราชบัญญัติทวงถามหนี้ คิดเป็นร้อยละ 106.75 และคดีตามพระราชบัญญัติศุลกากรคิดเป็นร้อยละ 103.57 ส่วนคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความต่ำที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และความผิดตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งมีอัตราการจับกุมคิดเป็นร้อยละ 57.91 ร้อยละ 58.49 และร้อยละ 78.63 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในหมวดความผิดดังกล่าว ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า ถึงแม้คดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จะมีจำนวนคดีที่จับกุมสูงที่สุด คือ 8,766 คดี จากจำนวนคดีจับกุมทั้งหมดในหมวดความผิดพิเศษนั้น แต่ถ้ามองอัตราการจับกุมต่อคดีที่รับแจ้งความต่ำที่สุด เนื่องจากมีจำนวนคดีรับแจ้งความที่สูงมากเป็นแนวโน้มที่ปรากฏต่อเนื่องมาจากปี พ.ศ. 2566 อย่างไรก็ดี ในภาพรวมถือว่าอัตราการจับกุมที่สูงขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยในปี พ.ศ. 2566 คดีตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ฯ รับแจ้งความ 13,690 คดี จับกุมได้ 5,841 คดี คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 42.67 และคดีฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ รับแจ้งความ 13,112 คดี จับกุมได้ 5,103 คดี คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 38.92 ตามลำดับ⁴

เมื่อคำนวณอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี พบว่าในภาพรวมของฐานความผิดพิเศษสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ประมาณ 246 คน ต่อ 100 คดี โดยคดีตามพระราชบัญญัติฟอกเงิน มีอัตราการจับกุมผู้กระทำความผิดต่อคดีสูงที่สุดประมาณ 687 คน ต่อ 100 คดี รองลงมา คือ คดีฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ คิดเป็นประมาณ 330 คน ต่อ 100 คดี และคดีตามพระราชบัญญัติป่าไม้ คิดเป็นประมาณ 240 คน ต่อ 100 คดี ตามลำดับ

⁴ สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2567). รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2566.

ตารางที่ 1.9 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2567 จำแนกตามฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	1.08
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	0.54
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	0.90
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	0.02
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	1.09
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	28.29
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	1.17
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	6.90
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	3.35
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	0.76
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	1.49
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	0.42
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	0.54
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	7.13
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	26.12
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	10.22
3.17 พระราชบัญญัติทวงถามหนี้	0.65
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์	29.01
รวมทุกลักษณะความผิด ในกลุ่มข้อหาที่ 3	119.68

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.9 พบว่า กรณีรวมทุกฐานความผิดพิเศษทั่วประเทศมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมโดยประมาณ 119 - 120 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าวเมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะความผิดพบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นประมาณ 29 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมา คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และพระราชบัญญัติฟอกเงิน มีอัตราผู้กระทำความผิดจำนวนประมาณ 28 คน และ 26 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 1.10 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2567 จำแนกตามฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อ ประชากร 100,000 คน
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0.80
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	0.50
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	0.81
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	0.01
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	1.04
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	23.28
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	0.87
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	3.02
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	1.59
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	0.44
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	1.10
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	0.33
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	0.34
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	4.62
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	2.59
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	7.04
3.17 พระราชบัญญัติทวงถามหนี้	0.36
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์	15.05
รวมทุกลักษณะความผิด ในกลุ่มข้อหาที่ 3	63.79

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.10 พบว่า ในภาพรวมของฐานความผิดพิเศษ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นโดยประมาณ 63 - 64 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่มีอัตราการรับแจ้งความสูงที่สุด คือ คดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ และความผิดตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา

1.1.4 กลุ่มข้อหาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

กลุ่มข้อหาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.11 – 1.13)

**ตารางที่ 1.11 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม
ประจำปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย**

ลักษณะความผิด	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดีที่ รับแจ้งความ	จำนวนคดี ที่จับกุม ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละ คดีที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม (คน) ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหา ที่ถูกจับกุม
4.1.1 ยาเสพติด	547	0.06	616	0.07	1,317	0.10
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	17,522	2.12	18,069	2.06	39,226	3.12
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	115	0.01	104	0.01	173	0.01
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	127	0.02	96	0.01	126	0.01
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	78,069	9.43	82,785	9.42	120,728	9.62
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	139,167	16.81	145,854	16.60	175,063	13.95
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	41,542	5.02	43,755	4.98	45,700	3.64
4.1.8 เสพยาเสพติด	357,201	43.14	377,592	42.97	413,782	32.96
4.1.9 ยาเสพติดอื่น ๆ	5,278	0.64	5,440	0.62	30,765	2.45
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	728	0.09	791	0.09	1,111	0.09
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	43,490	5.25	45,311	5.16	53,933	4.30
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	9,570	1.16	10,494	1.20	15,507	1.24
4.2.4 วัตถุระเบิด	382	0.05	465	0.05	1,477	0.11
4.2.5 อาวุธอื่น ๆ	3,478	0.42	3,617	0.41	4,067	0.32
4.3.1 บ่อนการพนัน	736	0.09	2,316	0.26	65,134	5.19
4.3.2 สลากกินรวบ	20,047	2.42	21,348	2.43	23,133	1.84
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	6,993	0.84	7,364	0.84	10,927	0.87
4.3.4 การพนันอื่น ๆ	59,723	7.21	68,649	7.81	195,522	15.58
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามก อนาจาร	292	0.04	283	0.03	364	0.03
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	35,035	4.23	35,608	4.06	47,375	3.77
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี	937	0.11	963	0.11	1,353	0.11
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	1,941	0.23	1,970	0.22	2,096	0.17

ลักษณะความผิด	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดีที่ รับแจ้งความ	จำนวนคดี ที่จับกุม ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละ คดีที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม (คน) ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหา ที่ถูกจับกุม
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	3,725	0.45	3,822	0.43	3,981	0.32
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	80	0.01	81	0.01	81	0.01
4.10 พรก.การบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	15	0.00	16	0.00	26	0.00
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำ ผ่านระบบคอมพิวเตอร์	1,276	0.15	1,338	0.15	2,387	0.19
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 4	828,016	100.00	878,747	100.00	1,255,354	100.00

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.11 พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 คดีรับแจ้งความในภาพรวมของความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนทั้งหมด 828,016 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 878,747 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 1,255,354 คน

หากพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหานี้ พบว่า มีจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (4.1.1 – 4.1.9) รวมทั้งหมดสูงที่สุดถึง 639,568 คดี คิดเป็นร้อยละ 77.24 ของจำนวนคดีที่รับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มข้อหานี้ หรือร้อยละ 62.46 ของจำนวนคดีรับแจ้งความรวมทุกลักษณะความผิดทั่วประเทศ ซึ่งในจำนวนนี้ พบว่าคดีเสพยาเสพติดมากที่สุดถึงจำนวน 357,201 คดี รองลงมา คือ กลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับการพนัน รวมทุกลักษณะความผิดจำนวน 87,499 คดี คิดเป็นร้อยละ 10.57 และกลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับอาวุธ รวมทุกลักษณะความผิดจำนวน 57,648 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.96 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มข้อหาที่ 4 ในปี พ.ศ. 2567

เมื่อคำนวณอัตราจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 นั้น ในภาพรวมมีอัตราการจับกุมร้อยละ 106.13 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ฐานความผิดที่มีจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับบ่อนการพนัน คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 314.67 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับวัตถุระเบิด การพนันอื่น ๆ และยาเสพติด (ฐานความผิด 4.1.1) คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 121.73 ร้อยละ 114.95 และร้อยละ 112.61 ตามลำดับ ในทางกลับกันฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีแจ้งความต่ำที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ยาเสพติด (ส่งออก) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 75.59 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ รองลงมา คือ ยาเสพติด (นำเข้า) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 90.43 และความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร มีอัตราการจับกุมร้อยละ 96.92 ของจำนวนคดีรับแจ้งความตามลำดับ

ตารางที่ 1.12 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2567 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
4.1.1 ยาเสพติด	2.03
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	60.34
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0.27
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0.19
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	185.71
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	269.3
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	70.3
4.1.8 เสพยาเสพติด	636.51
4.1.9 ยาเสพติดอื่น ๆ	47.33
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	1.71
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	82.96
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	23.85
4.2.4 วัตถุระเบิด	2.27
4.2.5 อาวุธอื่น ๆ	6.26
4.3.1 บ่อนการพนัน	100.19
4.3.2 สลากกินรวบ	35.59
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	16.81
4.3.4 การพนันอื่น ๆ	300.77
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0.56
4.5 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง	72.88
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	2.08
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	3.22
4.8 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	6.12
4.9 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493	0.12
4.10 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0.04
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	3.67
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 4	1,931.08

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.12 พบว่า กรณีรวมทุกลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 1,931 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าว พบว่าเป็นผู้กระทำความผิดฐานเสพยาเสพติดสูงที่สุด คิดเป็นประมาณ 636 - 637 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับการพนันอื่น ๆ คิดเป็นประมาณ 300 - 301 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (จำหน่าย) คิดเป็นประมาณ 185 - 186 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ตารางที่ 1.13 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2567 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
4.1.1 ยาเสพติด	0.84
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	26.95
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0.18
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0.2
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	120.09
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	214.08
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	63.9
4.1.8 เสพยาเสพติด	549.48
4.1.9 ยาเสพติดอื่น ๆ	8.12
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	1.12
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	66.9
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	14.72
4.2.4 วัตถุระเบิด	0.59
4.2.5 อาวุธอื่น ๆ	5.35
4.3.1 บ่อนการพนัน	1.13
4.3.2 สลากกินรวบ	30.84
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	10.76
4.3.4 การพนันอื่น ๆ	91.87
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0.45
4.5 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง	53.89
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	1.44

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความ ต่อประชากร 100,000 คน
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	2.99
4.8 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	5.73
4.9 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493	0.12
4.10 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0.02
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	1.96
รวมทุกลักษณะความผิด กลุ่มข้อหาที่ 4	1,273.72

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

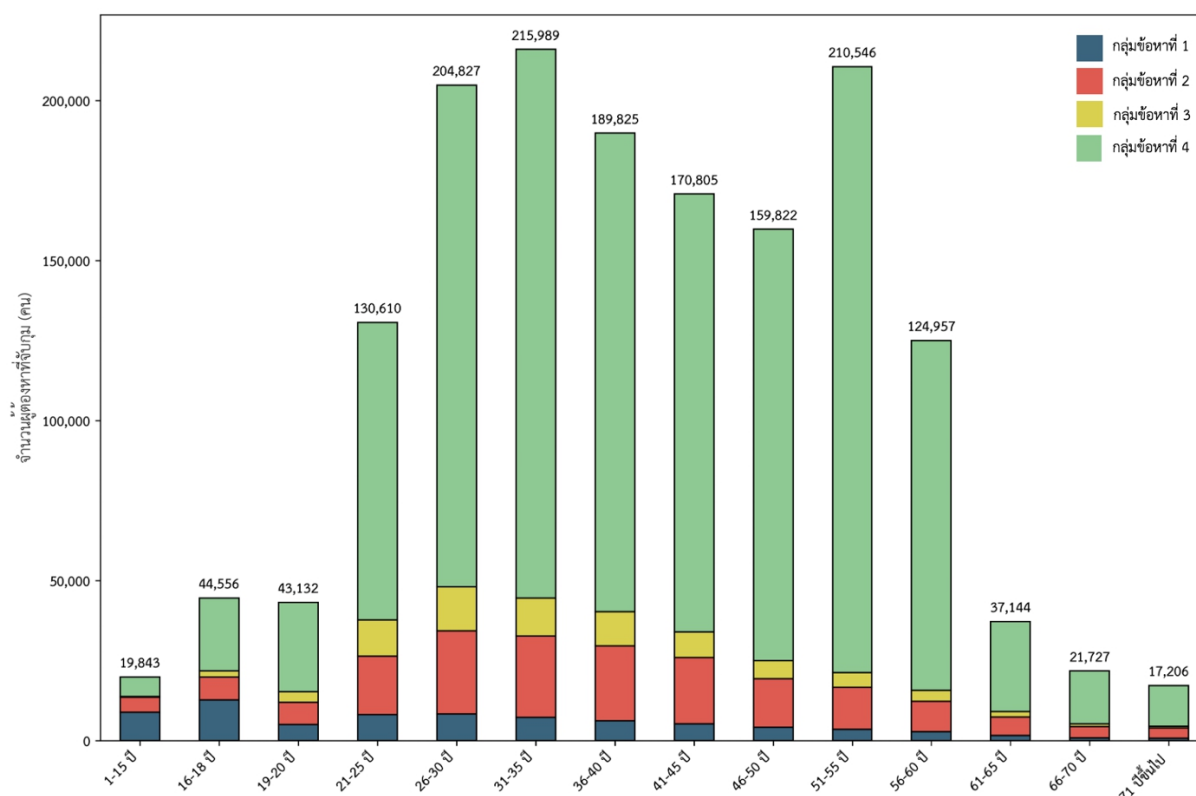
ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.13 พบว่า ในภาพรวมของความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีอัตราคดีรับแจ้งความประมาณ 1,274 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ การเสพยาเสพติด ประมาณ 549 – 550 คดี ต่อประชากร 100,000 คน รองลงมา คือ ยาเสพติด (ครอบครอง) และยาเสพติด (จำหน่าย) คิดเป็นประมาณ 214 คดี และ 120 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

1.1.5 สถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ประจำปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามช่วงอายุ

ตามข้อมูลสถิติอาชญากรรมทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ประจำปี พ.ศ. 2567 ซึ่งรายงานโดยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับช่วงอายุของผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำแนกตามฐานความผิดต่าง ๆ ไว้เพิ่มเติม จึงได้เพิ่มการรายงานสถิติดังกล่าวไว้ในรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567 เป็นปีแรก

อนึ่ง การจำแนกช่วงอายุที่ปรากฏในรายงานนี้ เป็นการจำแนกของสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ซึ่งปรากฏว่าเป็นการแบ่งกลุ่มช่วงอายุแบบไม่เท่ากัน (unequal-width age grouping) โดยในช่วงอายุผู้ใหญ่ (21-70 ปี) แบ่งแต่ละกลุ่มด้วยช่วงอายุ 5 ปี แบบสม่ำเสมอ ในขณะที่ช่วงอายุเด็กและเยาวชนมีการแบ่งด้วยช่วงอายุที่ละเอียดกว่า (16-18 ปี และ 19-20 ปี) ทำให้สามารถพิจารณาสถิติจำแนกกลุ่มบุคคลตามนิยามหรือความรับผิดชอบตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้โดยละเอียดยิ่งขึ้น นอกจากนี้มีการขยายช่วงอายุสำหรับสถิติผู้ถูกจับกุมกลุ่มเด็กถึงวัยรุ่นตอนต้น (ช่วงอายุ 1-15 ปี) และช่วงผู้สูงอายุ (ช่วงอายุ 71 ปีขึ้นไป) ซึ่งอาจเป็นไปได้เพื่อความสะดวกของการวิเคราะห์ข้อมูลตามภารกิจของสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ หรือเพื่อประโยชน์ในการแสดงผลข้อมูล เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีสถิติจำนวนน้อย โดยมีรายละเอียดดังปรากฏต่อไปนี้

ภาพที่ 1.1 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม รวมทุกฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ประจำปี พ.ศ. 2567
จำแนกตามช่วงอายุ

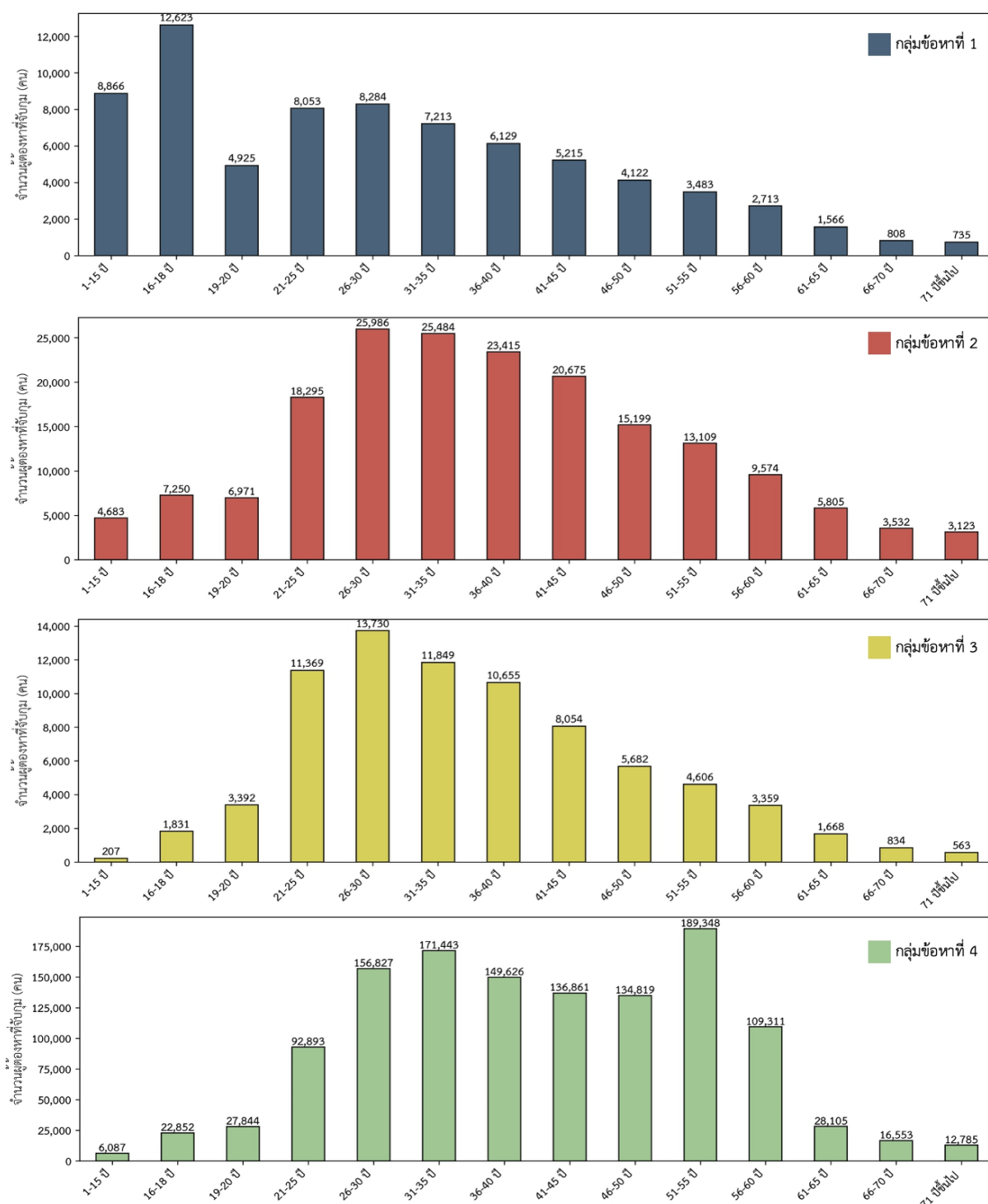
ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุติศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาภาพที่ 1.1 แผนภูมิแท่งแบบซ้อน (stacked bar chart) แสดงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในแต่ละช่วงอายุ รวมจำนวน 14 กลุ่ม ตามแกนแนวนอน และสัดส่วนฐานความผิดทางอาญาที่ถูกจับกุมของแต่ละช่วงอายุจำแนกด้วยสีต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 21-60 ปี โดยกลุ่มอายุที่มีจำนวนผู้ต้องหาถูกจับกุมสูงที่สุด คือ กลุ่มช่วงอายุ 31-35 ปี ช่วงอายุ 51-55 ปี และช่วงอายุ 26-30 ปี เป็นจำนวน 215,989 คน จำนวน 210,546 คน และจำนวน 204,827 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 13.58 ร้อยละ 13.23 และร้อยละ 12.87 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2567 รวม 1,590,989 คน

เมื่อพิจารณาภาพรวมการกระจายตัวของสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในแต่ละช่วงอายุ จำแนกตามฐานความผิดต่าง ๆ ตามภาพที่ 1.2 พบว่ามีการกระจายตัวในลักษณะที่คล้ายกัน กล่าวคือผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมส่วนมากเป็นผู้ใหญ่ในช่วงอายุ 21-60 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงอายุ 21-45 ปี ดังสังเกตได้จากภาพแสดงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามกลุ่มข้อหาที่ 2 และ กลุ่มข้อหาที่ 3 ในขณะที่กลุ่มข้อหาที่ 4 ซึ่งมีสัดส่วนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมสูงที่สุดนั้น พบว่ามีสถิติผู้ถูกจับกุมอยู่ในช่วงอายุ 51-55 ปี มากที่สุด ซึ่งสูงกว่าช่วงอายุอื่นอย่างเห็นได้ชัด

อย่างไรก็ตาม สำหรับสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ พบว่าสถิติผู้ถูกจับกุมอยู่ในช่วงวัยเด็กถึงวัยรุ่นมากที่สุด (ช่วงอายุ 1 – 18 ปี) ซึ่งแตกต่างจากฐานความผิดอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด

ภาพที่ 1.2 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามช่วงอายุ และฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามคดีอาญา 4 กลุ่มประเภทคดี โดยเนื้อหาในส่วนนี้นำเสนอภาพรวมสถิติจำนวนคดีที่รับแจ้ง คดีที่จับกุม และจำนวนคนที่จับกุมตามฐานความผิดในรูปแบบที่เป็นภาพรวมทั้งหมดของเขตกรุงเทพมหานครและแบ่งตามกองบังคับการตำรวจนครบาล (บก.น.) ต่าง ๆ ในกองบัญชาการตำรวจนครบาล

ตารางที่ 1.14 สถิติรวมคดีรับแจ้งความแบ่งตามฐานความผิด

รวมกองบังคับการตำรวจนครบาล (บก.น. 1-9)										รวม
กลุ่มข้อหา	บก.น. 1 ⁵	บก.น. 2 ⁶	บก.น. 3 ⁷	บก.น. 4 ⁸	บก.น. 5 ⁹	บก.น. 6 ¹⁰	บก.น. 7 ¹¹	บก.น. 8 ¹²	บก.น. 9 ¹³	ทุกหน่วย
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ	346	599	507	508	585	255	287	346	538	3,971
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	1,099	2,502	1,667	2,083	2,312	1,145	1,238	991	2,054	15,091
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	706	814	432	670	514	170	200	237	620	4,363

⁵ กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 9 แห่ง ได้แก่ สน.ชนะสงคราม สน.บางโพ สน.ห้วยขวาง สน.พญาไท สน.มักกะสัน สน.ดินแดง สน.นางเลิ้ง สน.ดุสิต และ สน.สามเสน

⁶ กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.เตาปูน สน.คันนายาว สน.บางซื่อ สน.ดอนเมือง สน.โคกคราม สน.ประชาชื่น สน.บางเขน สน.สายไหม สน.พหลโยธิน สน.ทุ่งสองห้อง และ สน.สุทธิสาร

⁷ กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.จรัญสนิทวงศ์ สน.คลองจั่น สน.นิมิตใหม่ สน.ประชาสำราญ สน.มีนบุรี สน.ร่มเกล้า สน.ลาดกระบัง สน.ลำผักชี สน.ลำห้วย สน.สุวินทวงศ์ และ สน.หนองจอก

⁸ กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 8 แห่ง ได้แก่ สน.หัวหมาก สน.โชคชัย สน.บางชัน สน.บึงกุ่ม สน.ประเวศ สน.ลาดพร้าว สน.วังทองหลาง และ สน.อุดมสุข

⁹ กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 9 แห่ง ได้แก่ สน.วัดพระยาไกร สน.บางโพธิ์ สน.ทุ่งมหาเมฆ สน.ลุมพินี สน.ทองหล่อ สน.คลองตัน สน.พระโขนง สน.บางนา และ สน.ท่าเรือ

¹⁰ กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 8 แห่ง ได้แก่ สน.พระราชวัง สน.จักรวรรดิ สน.สำราญราษฎร์ สน.พลับพลาไชย 1 สน.พลับพลาไชย 2 สน.ปทุมวัน สน.บางรัก และ สน. ยานนาวา

¹¹ กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.บางพลัด สน.บางยี่ขัน สน.ตลิ่งชัน สน.บางขุนนนท์ สน.บางกอกน้อย สน.บางกอกใหญ่ สน.บางเสาธง สน.ท่าพระ สน.ธรรมศาลา สน.ศาลาแดง และ สน.บวรมงคล

¹² กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.บางยี่เรือ สน.ตลาดกวี สน.บุปผาราม สน.บุคคโล สน.สำเหร่ สน.สมเด็จพระเจ้าพระยา สน.ราษฎร์บูรณะ สน.บางมด สน.ทุ่งครุ สน.ปากคลองสาน และ สน.บางคอแหลม

¹³ กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 10 แห่ง ได้แก่ สน.ท่าข้าม สน.แสมดำ สน.เทียนทะเล สน.บางขุนเทียน สน.ภาษีเจริญ สน.หลักสอง สน.เพชรเกษม สน.หนองแขม สน.หนองค้างพลู และ สน.บางบอน

รวมกองบังคับการตำรวจนครบาล (บก.น. 1-9)										รวม
กลุ่มข้อหา	บก.น. 1 ⁵	บก.น. 2 ⁶	บก.น. 3 ⁷	บก.น. 4 ⁸	บก.น. 5 ⁹	บก.น. 6 ¹⁰	บก.น. 7 ¹¹	บก.น. 8 ¹²	บก.น. 9 ¹³	ทุกหน่วย
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	1,980	4,752	5,267	8,429	4,205	1,068	2,864	3,466	6,622	38,653
รวมทุกฐาน ความผิด	4,131	8,667	7,873	11,690	7,616	2,638	4,589	5,040	9,834	62,078

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

จากสถิติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 พื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร ในความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล มีคดีรับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 62,078 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 61,515 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 196,897 คน คิดเป็นอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความเฉลี่ยร้อยละ 99.09 และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเฉลี่ย 320 คน ต่อจำนวนคดีจับกุม 100 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด รวมกองบัญชาการตำรวจนครบาล (บก.น.) พื้นที่ บก.น.1 - 9 คือคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งสิ้น 38,653 คดี รองลงมา คือ กลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งสิ้น 15,091 คดี

นอกจากนี้หากพิจารณาตามตารางที่ 1.14 ซึ่งจำแนกเฉพาะกลุ่ม บก.น.1 - 9 พบว่า หากรวมคดีรับแจ้งความในทุกลักษณะความผิด พบว่า พื้นที่ บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด คือ จำนวน 11,690 คดี หรือคิดเป็นร้อยละ 18.83 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด รองลงมา คือ บก.น.9 และ บก.น.2 ตามลำดับ ทั้งนี้ พื้นที่ที่พบว่ามีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด คือ บก.น.6 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.25 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด

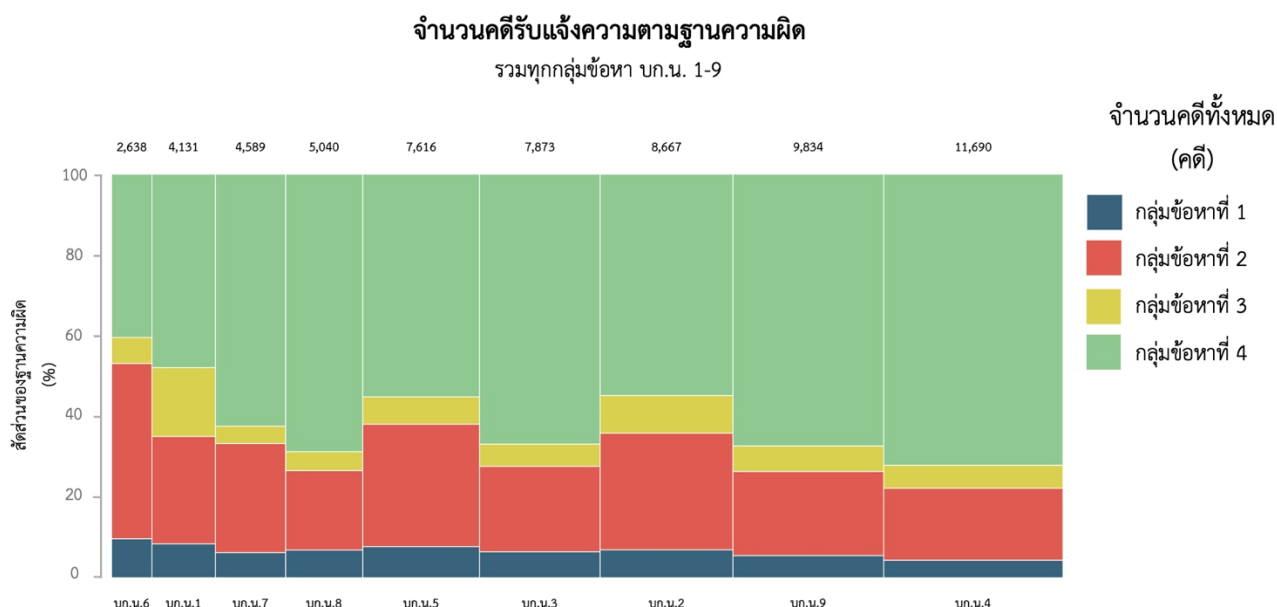
เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 599 คดี รองลงมา คือ บก.น. 5 และ บก.น.9 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งหมด 3,971 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.40 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 2,502 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 และ บก.น.4 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีจำนวนทั้งหมด 15,091 คดี คิดเป็นร้อยละ 24.31 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาฐานความผิดพิเศษ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 814 คดี รองลงมา คือ บก.น.1 และ บก.น.4 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดพิเศษ มีจำนวน 4,363 คดี คิดเป็นร้อยละ 7.03 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 8,429 คดี รองลงมา คือ บก.น.9 มีจำนวนทั้งสิ้น 6,622 คดี และ บก.น.3 จำนวนทั้งสิ้น 5,267 คดี ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนทั้งหมด 38,653 คดี คิดเป็นร้อยละ 62.27 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 1.3 สถิติรวมคดีรับแจ้งความแบ่งตามฐานความผิดกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น. 1 - 9)

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.3 รายงานสถิติคดีรับแจ้งความในลักษณะแผนภาพโมเซอิก (Mosaic) แสดงแผนภูมิลักษณะแนวตั้งตามกลุ่มข้อหา กลุ่มข้อหาที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ กลุ่มข้อหาที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน กลุ่มข้อหาที่ 3 ความผิดพิเศษ และกลุ่มข้อหาที่ 4 ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งแสดงจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในแต่ละ บก.น.1 - 9 (แสดงเลขจำนวนคดีด้านบนสุดของแถว) ภายในแผนภูมิแท่งแสดงสัดส่วนคดีรับแจ้งความจำแนกความผิดในแต่ละกลุ่มข้อหาความผิด

จากภาพที่ 1.3 จะเห็นได้ว่า พื้นที่ บก.น.6 เป็นพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุดไปจนถึงพื้นที่คดีรับแจ้งความมากที่สุดตามลำดับจากซ้ายไปขวา ซึ่งจะพบว่าพื้นที่ บก.น. 4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด

1.2 สถิติแบ่งตามกองบัญชาการตำรวจนครบาล (ในเขตกรุงเทพมหานคร)

ตารางและภาพเกี่ยวกับสถิติแบ่งตามกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งแยกออกเป็นกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น. 1 - 9) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.2.1 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ตารางที่ 1.15 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	7	33	29	27	25	5	11	12	34	183
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	11	6	0	10	13	2	4	6	9	61
1.3 พยายามฆ่า	21	44	64	40	28	15	17	24	31	284
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	236	394	284	344	363	205	178	242	362	2,608
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	29	59	53	48	53	8	34	22	57	363
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	42	63	77	39	103	20	43	40	45	472
รวมทุกลักษณะความผิด	346	599	507	508	585	255	287	346	538	3,971

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 1.15 เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ บก.น. พบว่า บก.น.2 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความมากที่สุดจำนวนทั้งสิ้น 599 คดี รองลงมา คือ บก.น.4 และ บก.น.9 ตามลำดับ พื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ น้อยที่สุด คือ พื้นที่ บก.น.6 ซึ่งมีจำนวนเพียง 255 คดี

ขณะเดียวกันหากพิจารณาภาพรวมลักษณะความผิดของทุกพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งสิ้น 3,971 คดี โดยความผิดเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายสาหัส มีเหตุรับแจ้งความมากที่สุดถึง 2,608 คดี ซึ่งพื้นที่ที่พบเหตุทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุดในกลุ่มนี้ คือ บก.น.2 จำนวน 394 คดี รองลงมา คือ พื้นที่ บก.น.5 และ บก.น.9 จำนวน 363 คดี และ 362 คดี ตามลำดับ

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
2.11 วางเพลิง	5	4	7	3	4	2	0	2	2	29
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	0	11	4	4	0	2	5	2	28
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	22	26	55	38	28	13	15	5	24	226
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	83	156	162	135	125	34	74	67	124	960
รวมทุกลักษณะความผิด	1,099	2,502	1,667	2,083	2,312	1,145	1,238	991	2,054	15,091

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 1.16 เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า บก.น.2 เป็นพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 2,502 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 และ บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความ 2,312 คดี และ 2,083 คดี ตามลำดับ

นอกจากนี้ หากพิจารณาตามแต่ละลักษณะความผิด พบว่า ภาพรวมความผิดที่เกี่ยวข้องกับการลักทรัพย์มีจำนวนคดีแจ้งความมากที่สุดในทุก ๆ พื้นที่ รวมแล้วจำนวน 6,203 คดี คิดเป็นร้อยละ 41.10 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกง 4,586 คดี คิดเป็นร้อยละ 30.39 และยกยอกทรัพย์ 1,602 คดี คิดเป็นร้อยละ 10.62 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 1.5 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	15	10	9	9	6	11	8	5	73
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	5	27	34	22	16	7	9	15	12	147
2.3 รังราวทรัพย์	15	19	25	33	27	14	17	14	24	188
2.4 ลักทรัพย์	509	913	756	815	965	524	459	482	780	6,203
2.5 กรโชกทรัพย์	21	8	7	5	20	8	8	7	1	85
2.6 ฉ้อโกง	285	867	356	544	758	342	442	233	759	4,586
2.7 ยกยอกทรัพย์	91	341	129	293	229	113	115	89	202	1,602
2.8 ทำโพธิ์เสียทรัพย์	30	83	39	92	83	55	61	43	89	575
2.9 รับของโจร	33	43	76	90	44	27	25	21	30	389
2.10 ลักพาตัวคนไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	5	4	7	3	4	2	0	2	2	29
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	0	11	4	4	0	2	5	2	28
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	22	26	55	38	28	13	15	5	24	226
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	83	156	162	135	125	34	74	67	124	960
รวม	1,099	2,502	1,667	2,083	2,312	1,145	1,238	991	2,054	15,091

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

1.2.3 กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ

ตารางที่ 1.17 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	5	4	1	0	5	4	8	3	3	33
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	0	5	0	1	6	2	4	1	0	19
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	66	48	1	33	4	1	2	0	8	163
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	44	9	0	1	5	6	0	0	2	67
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	85	258	154	204	272	122	120	54	285	1,554
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	16	11	5	12	17	5	8	12	10	96
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	0	0	0	0	0	1	2	0	0	3
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0	5	1	1	0	0	0	0	1	8
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	0	0	4	0	0	0	0	0	0	4
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	17	7	7	13	11	8	7	12	21	103
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	43	9	3	9	32	10	0	5	18	129

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	15	32	43	16	29	10	15	43	25	228
3.17 พระราชบัญญัติทวงถามหนี้	1	0	12	5	1	0	0	0	5	24
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	414	426	201	374	132	0	34	107	242	1,930
รวมทุกลักษณะความผิด	706	814	432	670	514	170	200	237	620	4,363

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 1.17 เมื่อพิจารณาฐานความผิดพิเศษ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่พบว่า บก.น. 2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด โดยมีทั้งหมด 814 คดี รองลงมา คือ บก.น.1 จำนวนคดีรับแจ้งความ 706 คดี และ บก.น.4 จำนวนคดีรับแจ้งความ 670 คดี ตามลำดับ

นอกจากนี้ หากพิจารณาตามแต่ละลักษณะความผิด ภาพรวม บก.น.1-9 พบว่า ลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความทุกพื้นที่มากที่สุด คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีจำนวนสูงถึง 1,930 คดี คิดเป็นร้อยละ 44.24 รองลงมา คือ ฐานความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 1,554 คดี คิดเป็นร้อยละ 35.62

ภาพที่ 1.6 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	5	4	1	0	5	4	8	3	3	33
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	5	0	1	6	2	4	1	0	19
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	66	48	1	33	4	1	2	0	8	163
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	44	9	0	1	5	6	0	0	2	67
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	85	258	154	204	272	122	120	54	285	1,554
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	16	11	5	12	17	5	8	12	10	96
3.8 พ.ร.บ.ว่าไม่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	0	0	0	0	1	2	0	0	3
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0	5	1	1	0	0	0	0	1	8
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	0	4	0	0	0	0	0	0	4
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	17	7	7	13	11	8	7	12	21	103
3.15 พ.ร.บ. พิกัดเงิน	43	9	3	9	32	10	0	5	18	129
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	15	32	43	16	29	10	15	43	25	228
3.17 พ.ร.บ.ทวงถามหนี้	1	0	12	5	1	0	0	0	5	24
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	414	426	201	374	132	0	34	107	242	1,930
รวม	706	814	432	670	514	170	200	237	620	4,363

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

1.2.4 กลุ่มข้อหาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ตารางที่ 1.18 จำนวนคดีรับแจ้งความฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย										
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
4.1 ความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด	1,285	3,635	3,317	3,172	2,691	736	1,492	2,276	3,067	21,671
4.2 ความผิดเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ	47	264	301	212	127	54	109	102	202	1,418
4.3 ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	352	348	272	602	559	201	252	331	399	3,316
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัตถุ สืบสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	10	5	3	5	2	4	4	0	1	34
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ คนเข้าเมือง	249	290	1,340	4,411	356	62	972	734	2,495	10,909
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี	16	144	31	17	20	10	7	8	19	272
4.7 ความผิดเกี่ยวกับ สถานบริการ	18	59	2	7	435	0	28	13	437	999
4.8 พระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	2	5	0	0	13	1	0	2	2	25
4.9 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493	1	2	1	3	2	0	0	0	0	9
4.10 พระราชกำหนด การบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิด การพนันที่กระทำผ่าน ระบบคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	1,980	4,752	5,267	8,429	4,205	1,068	2,864	3,466	6,622	38,653

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 1.18 เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด จำนวน 8,429 คดี รองลงมา คือ บก.น.9 จำนวนคดีรับแจ้งความ 6,622 คดี และ บก.น.3 จำนวนคดีรับแจ้งความ 5,267 คดี ตามลำดับ

นอกจากนี้ภาพรวมลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งสูงที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทุกพื้นที่จำนวน 21,671 คดี คิดเป็นร้อยละ 56.07 ของจำนวนคดีรับแจ้งความฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง จำนวน 10,909 คดี คิดเป็นร้อยละ 28.22

ภาพที่ 1.7 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	0	0	8	0	0	0	0	0	8
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	41	324	121	75	164	51	84	53	132	1,045
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	3	0	0	0	0	0	0	0	3
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	1	0	0	0	0	0	1	0	2
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	120	378	344	694	255	95	179	209	315	2,589
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	481	552	864	681	1,424	330	707	887	883	6,809
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	193	339	166	209	308	82	110	170	293	1,870
4.1.8 เสพยาเสพติด	444	2,014	1,792	1,480	511	159	390	921	1,402	9,113
4.1.9 ยาเสพติด อื่นๆ	6	24	30	25	29	19	22	35	42	232
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	1	7	10	3	3	3	2	1	2	32
4.2.2 อาวุธปืนสงคราม(ไม่มีทะเบียน)	24	155	173	141	84	24	73	52	118	844
4.2.3 อาวุธปืนสงคราม(มีทะเบียน)	21	83	96	51	33	12	28	41	69	434
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	2	1	1	0	3	1	0	2	10
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	1	17	21	16	7	12	5	8	11	98
4.3.1 บ่อนการพนัน	21	0	26	22	7	0	0	19	9	104
4.3.2 สถานก๊วนรวบ	40	11	2	4	6	5	37	9	3	117
4.3.3 พายผลฟุตบอล/ออนไลน์	57	106	40	87	189	110	101	66	141	897
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	234	231	204	489	357	86	114	237	246	2,198
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	10	5	3	5	2	4	4	0	1	34
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	249	290	1,340	4,411	356	62	972	734	2,495	10,909
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	16	144	31	17	20	10	7	8	19	272
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	18	59	2	7	435	0	28	13	437	999
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	2	5	0	0	13	1	0	2	2	25
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	1	2	1	3	2	0	0	0	0	9
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	1,980	4,752	5,267	8,429	4,205	1,068	2,864	3,466	6,622	38,653

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจจำแนกรายภูธรภาค

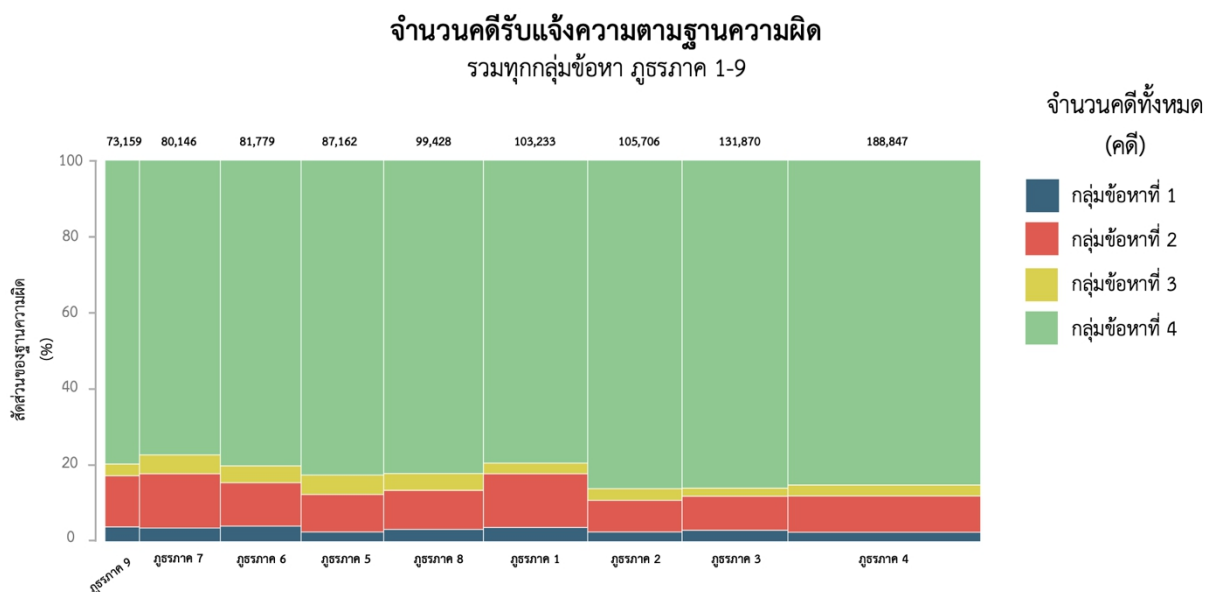
เนื้อหาส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติที่เกิดขึ้นของคดีส่วนภูมิภาคประจำปี พ.ศ. 2567 ซึ่งเป็นการรายงานสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดฐานต่าง ๆ จำแนกตามพื้นที่ตำรวจภูธรภาคทั้ง 9 ภาค พร้อมนำเสนอข้อมูลด้วยภาพในลักษณะโมเซอิก (Mosaic) แสดงแผนภูมิลักษณะแนวตั้งตามกลุ่มข้อหา โดยนำเสนอจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในแต่ละภูธรภาค พร้อมทั้งมีช่องแสดงกลุ่มสีแทนสัดส่วนคดีตามกลุ่มฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่ม สัดส่วนของความผิดแสดงบนแกนตั้งฝั่งซ้ายและจำนวนผลรวมอยู่ด้านบนของตาราง และการรายงานข้อมูลด้วยแผนที่ความร้อน (Heat Map) โดยนำเสนอผ่านกลุ่มสีความเข้มความอ่อนของระดับคดีรับแจ้งความในแต่ละเขตพื้นที่ สำหรับพื้นที่ที่มีปริมาณคดีรับแจ้งความในจำนวนที่สูงจะมีสีเข้มกว่าพื้นที่ที่มีปริมาณคดีรับแจ้งความที่ต่ำกว่า

ตารางที่ 1.19 สถิติคดีรับแจ้งความ รวมภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดแต่ละกลุ่ม

รวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9										
ลักษณะความผิด	ภูธรภาค ที่ 1	ภูธรภาค ที่ 2	ภูธรภาค ที่ 3	ภูธรภาค ที่ 4	ภูธรภาค ที่ 5	ภูธรภาค ที่ 6	ภูธรภาค ที่ 7	ภูธรภาค ที่ 8	ภูธรภาค ที่ 9	รวม
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และเพศ	3,887	2,732	3,961	4,668	2,217	3,370	2,908	3,237	2,867	29,847
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์	14,537	8,788	11,754	17,960	8,595	9,308	11,407	10,148	9,781	102,278
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	2,888	3,253	2,897	5,458	4,435	3,626	3,975	4,384	2,262	33,178
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	81,921	90,933	113,258	160,761	71,915	65,475	61,856	81,659	58,249	786,027
รวม	103,233	105,706	131,870	188,847	87,162	81,779	80,146	99,428	73,159	951,330

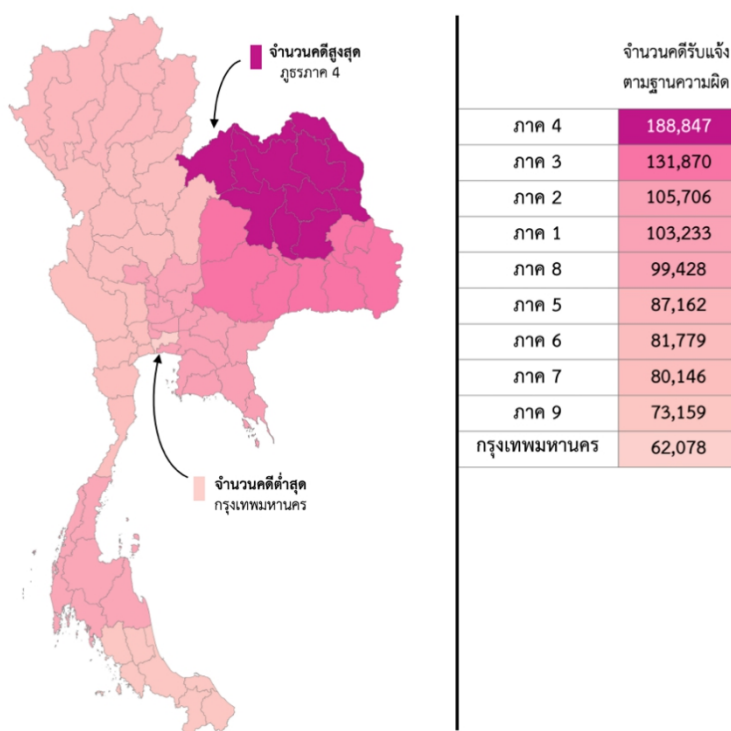
ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.8 สถิติคดีรับแจ้งความ รวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดแต่ละกลุ่มแสดงจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดจากน้อยไปหามาก

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.9 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความรวมทุกฐานความผิด ในแต่ละเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค และพื้นที่กรุงเทพมหานคร

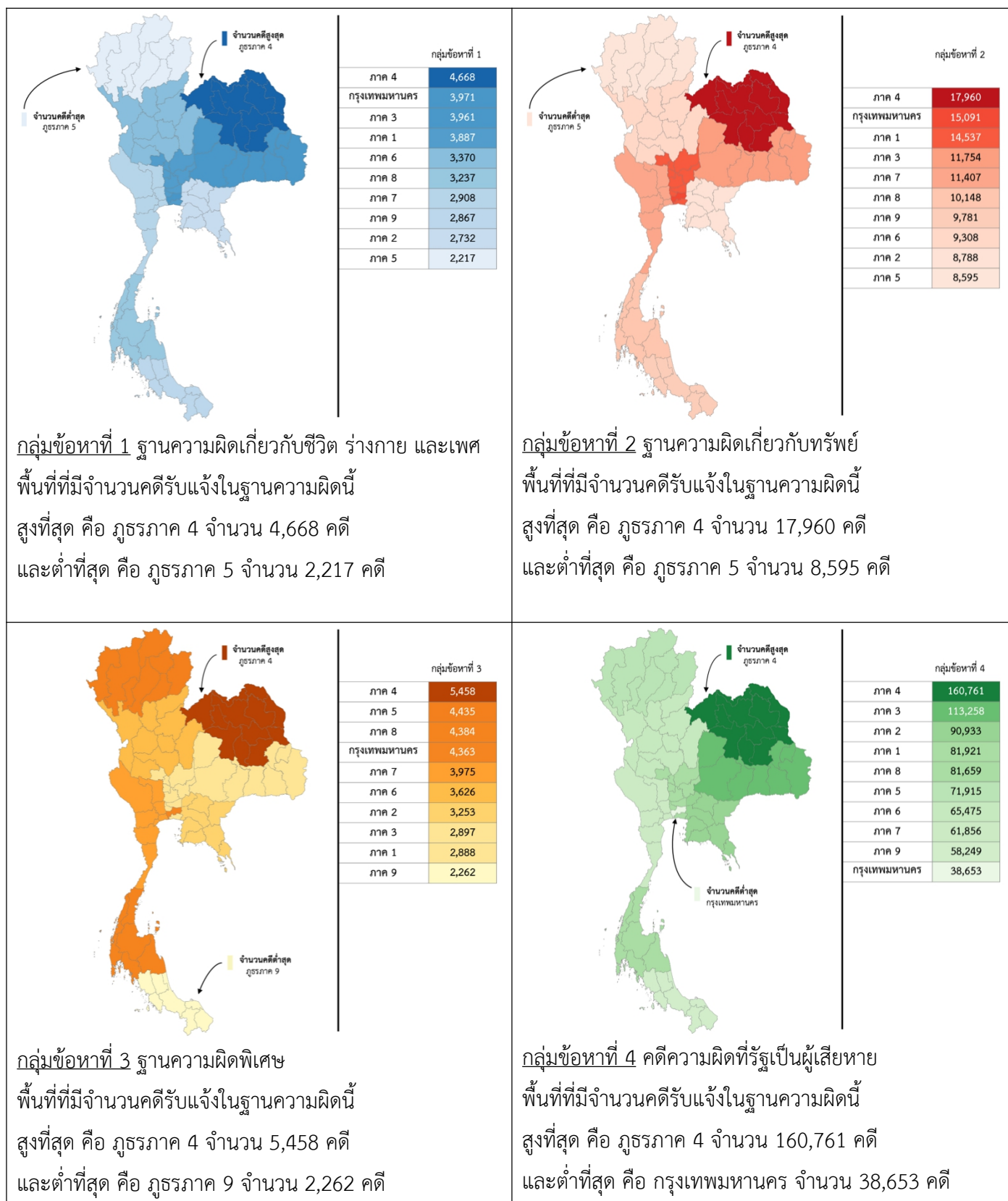

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่ที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรแต่ละภาค และพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.19 ภาพที่ 1.8 และภาพที่ 1.9 พบว่า พื้นที่สถานีตำรวจที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาคที่ 4 ภาคที่ 3 และภาคที่ 2 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่พบว่าคดีกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ทั้งนี้ เมื่อแยกพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคและกองบังคับการตำรวจนครบาลพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานความผิดแต่ละกลุ่ม ตามภาพที่ 1.10 พบว่า กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ พื้นที่ภูธรภาคที่ 4 จำนวน 4,668 คดี กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ พื้นที่ภูธรภาค 4 จำนวน 17,960 คดี กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ พื้นที่ภูธรภาค 4 จำนวน 5,458 คดี และกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ พื้นที่ภูธรภาค 4 จำนวน 160,761 คดี

ภาพที่ 1.10 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคและพื้นที่กรุงเทพมหานคร
จำแนกตามฐานความผิดแต่ละกลุ่มข้อหา

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ตารางที่ 1.20 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ										
ลักษณะความผิด	ภูธร ภาค 1	ภูธร ภาค 2	ภูธร ภาค 3	ภูธร ภาค 4	ภูธร ภาค 5	ภูธร ภาค 6	ภูธร ภาค 7	ภูธร ภาค 8	ภูธร ภาค 9	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	207	188	193	313	149	191	146	281	344	2,012
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ ความตาย	64	86	131	138	52	51	56	92	37	707
1.3 พยายามฆ่า	429	314	536	798	232	410	353	581	691	4,344
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	2,309	1,414	2,101	2,500	1,198	1,832	1,704	1,741	1,294	16,093
1.5 ช่มชืดกระทำความชำเรา	443	378	516	414	298	460	311	241	194	3,255
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	435	352	484	505	288	426	338	301	307	3,436
รวม	3,887	2,732	3,961	4,668	2,217	3,370	2,908	3,237	2,867	29,847

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.11 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ลักษณะความผิด	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 3	ภาค 4	ภาค 5	ภาค 6	ภาค 7	ภาค 8	ภาค 9	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	207	188	193	313	149	191	146	281	344	2,012
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	64	86	131	138	52	51	56	92	37	707
1.3 พยายามฆ่า	429	314	536	798	232	410	353	581	691	4,344
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	2,309	1,414	2,101	2,500	1,198	1,832	1,704	1,741	1,294	16,093
1.5 ช่มชืดกระทำความชำเรา	443	378	516	414	298	460	311	241	194	3,255
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	435	352	484	505	288	426	338	301	307	3,436
รวม	3,887	2,732	3,961	4,668	2,217	3,370	2,908	3,237	2,867	29,847

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.20 และภาพที่ 1.11 พบว่า พื้นที่ภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาค 4 ภูธรภาคที่ 3 และภูธรภาค 1 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความ คดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.92

ทั้งนี้หากพิจารณาสถิติการรับแจ้งความในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบประกอบกับพื้นที่ ภูธรต่าง ๆ จะพบว่ากรุงเทพมหานครมีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงเป็นลำดับที่ 2 รองจากจำนวนคดีรับแจ้งความ ในพื้นที่ภูธรภาค 4

ตารางที่ 1.21 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน										
ลักษณะความผิด	ภูธรภาค 1	ภูธรภาค 2	ภูธรภาค 3	ภูธรภาค 4	ภูธรภาค 5	ภูธรภาค 6	ภูธรภาค 7	ภูธรภาค 8	ภูธรภาค 9	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	25	49	10	17	20	5	10	35	46	217
2.2 ชิงทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	109	64	73	113	53	35	88	62	84	681
2.3 วิ่งราวทรัพย์สิน	126	95	98	168	55	82	111	96	131	962
2.4 ลักทรัพย์สิน	7,543	4,958	5,676	7,720	3,141	4,027	4,918	5,391	5,458	48,832
2.5 กรรโชกทรัพย์สิน	45	15	74	432	18	40	9	18	55	706
2.6 ฉ้อโกง	2,826	1,083	1,579	3,249	2,208	1,809	3,191	1,688	1,326	18,959
2.7 ยักยอกทรัพย์สิน	1,172	620	1,003	1,336	1,211	895	883	688	581	8,389
2.8 ทำให้เสียทรัพย์สิน	620	412	751	1,341	475	651	512	635	593	5,990
2.9 รับของโจร	325	366	438	547	214	250	290	143	361	2,934
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	4	7	0	0	0	6	17
2.11 วางเพลิง	76	55	118	328	83	83	41	72	91	947
2.12 ฐานความผิด โจรกรรมรถยนต์	43	13	8	17	3	3	20	17	11	135
2.13 ฐานความผิด โจรกรรม รถจักรยานยนต์	286	160	106	175	68	156	244	126	137	1,458
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับ ทรัพย์สิน	1,341	898	1,820	2,513	1,039	1,272	1,090	1,177	901	12,051
รวม	14,537	8,788	11,754	17,960	8,595	9,308	11,407	10,148	9,781	102,278

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.12 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลักษณะความผิด	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 3	ภาค 4	ภาค 5	ภาค 6	ภาค 7	ภาค 8	ภาค 9	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	25	49	10	17	20	5	10	35	46	217
2.2 จี้ทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	109	64	73	113	53	35	88	62	84	681
2.3 ชิงทรัพย์	126	95	98	168	55	82	111	96	131	962
2.4 ลักทรัพย์	7,543	4,958	5,676	7,720	3,141	4,027	4,918	5,391	5,458	48,832
2.5 ทรัพย์หาย	45	15	74	432	18	40	9	18	55	706
2.6 ฉ้อโกง	2,826	1,083	1,579	3,249	2,208	1,809	3,191	1,688	1,326	18,959
2.7 ยักยอกทรัพย์	1,172	620	1,003	1,336	1,211	895	883	688	581	8,389
2.8 ทำลายทรัพย์	620	412	751	1,341	475	651	512	635	593	5,990
2.9 รับของโจร	325	366	438	547	214	250	290	143	361	2,934
2.10 ลักพาตัว	0	0	0	4	7	0	0	0	6	17
2.11 วางเพลิง	76	55	118	328	83	83	41	72	91	947
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	43	13	8	17	3	3	20	17	11	135
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	286	160	106	175	68	156	244	126	137	1,458
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	1,341	898	1,820	2,513	1,039	1,272	1,090	1,177	901	12,051
รวม	14,537	8,788	11,754	17,960	8,595	9,308	11,407	10,148	9,781	102,278

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.21 และภาพที่ 1.12 พบว่า พื้นที่สถานีตำรวจภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาค 4 ภูธรภาค 1 และภูธรภาค 3 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.74 เมื่อเปรียบเทียบกับฐานความผิดในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งปรากฏแสดงในช่องสีแดงเข้ม

ทั้งนี้ หากพิจารณาสถิติการรับแจ้งความในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบประกอบกับพื้นที่ ภูธรภาคต่าง ๆ จะพบว่ากรุงเทพมหานครมีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงเป็นลำดับที่ 2 รองจากจำนวนคดีรับแจ้งความ ในพื้นที่ภูธรภาค 4

ตารางที่ 1.22 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดพิเศษ

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ										
ลักษณะความผิด	ภูธร ภาค 1	ภูธร ภาค 2	ภูธร ภาค 3	ภูธร ภาค 4	ภูธร ภาค 5	ภูธร ภาค 6	ภูธร ภาค 7	ภูธร ภาค 8	ภูธร ภาค 9	รวม
3.1 พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปราม การค้ายาเสพติด	13	42	40	31	31	58	13	21	8	257
3.2 พระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก	29	34	103	21	20	33	1	33	8	282
3.3 พระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์	31	57	97	45	20	12	34	19	9	324
3.4 พระราชบัญญัติ สิทธิบัตร	1	2	0	0	0	0	2	0	0	5
3.5 พระราชบัญญัติ	2	21	23	20	19	11	3	27	5	131

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ										
ลักษณะความผิด	ภูธร ภาค 1	ภูธร ภาค 2	ภูธร ภาค 3	ภูธร ภาค 4	ภูธร ภาค 5	ภูธร ภาค 6	ภูธร ภาค 7	ภูธร ภาค 8	ภูธร ภาค 9	รวม
เครื่องหมายการค้า										
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	1,102	936	477	2,403	2,104	1,049	1,875	1,146	593	11,685
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	53	41	35	52	34	51	20	29	29	344
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	21	146	255	247	489	240	216	209	116	1,939
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	5	62	148	188	220	145	140	104	21	1,033
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	6	23	47	31	11	17	45	96	9	285
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	40	24	44	31	48	51	54	90	116	498
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	30	70	13	23	43	5	3	19	5	211
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	5	9	16	20	28	17	27	74	14	210
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	254	493	227	212	152	582	179	374	375	2,848
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	112	124	74	83	58	145	65	187	53	901
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	453	541	370	537	350	413	457	966	204	4,291
3.17 พระราชบัญญัติทางถ้ำหนึ่	22	22	21	19	45	22	10	25	14	200
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	709	606	907	1,495	763	775	831	965	683	7,734
รวม	2,888	3,253	2,897	5,458	4,435	3,626	3,975	4,384	2,262	33,178

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 256

ภาพที่ 1.13 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 3	ภาค 4	ภาค 5	ภาค 6	ภาค 7	ภาค 8	ภาค 9	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	13	42	40	31	31	58	13	21	8	257
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	29	34	103	21	20	33	1	33	8	282
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	31	57	97	45	20	12	34	19	9	324
3.4 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	1	2	0	0	0	0	2	0	0	5
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	2	21	23	20	19	11	3	27	5	131
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	1,102	936	477	2,403	2,104	1,049	1,875	1,146	593	11,685
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	53	41	35	52	34	51	20	29	29	344
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	21	146	255	247	489	240	216	209	116	1,939
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	5	62	148	188	220	145	140	104	21	1,033
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	6	23	47	31	11	17	45	96	9	285
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	40	24	44	31	48	51	54	90	116	498
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	30	70	13	23	43	5	3	19	5	211
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	5	9	16	20	28	17	27	74	14	210
3.14 พ.ร.บ. สุขาภิบาล	254	493	227	212	152	582	179	374	375	2,848
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	112	124	74	83	58	145	65	187	53	901
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	453	541	370	537	350	413	457	966	204	4,291
3.17 พ.ร.บ. พงาณหนี้	22	22	21	19	45	22	10	25	14	200
3.18 ฐานความผิดข้อเท็จจริงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	709	606	907	1,495	763	775	831	965	683	7,734
รวม	2,888	3,253	2,897	5,458	4,435	3,626	3,975	4,384	2,262	33,178

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุติธรรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.22 และภาพที่ 1.13 พบว่า พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ พื้นที่ ภูธรภาค 4 ภูธรภาค 5 และภูธรภาค 8 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.22 รองลงมา คือ ฐานความผิดข้อเท็จจริงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 23.31 และพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา คิดเป็นร้อยละ 12.93 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.23 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย										
ลักษณะความผิด	ภูธร ภาค 1	ภูธร ภาค 2	ภูธร ภาค 3	ภูธร ภาค 4	ภูธร ภาค 5	ภูธร ภาค 6	ภูธร ภาค 7	ภูธร ภาค 8	ภูธร ภาค 9	รวม
4.1 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	67,307	54,682	82,844	141,491	59,538	49,056	44,098	65,611	50,896	615,523
4.2 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. อาวุธปืนฯ	4,044	3,842	8,693	9,295	5,996	6,443	5,133	8,117	4,616	56,179
4.3 ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	6,703	25,879	18,235	9,054	3,738	4,920	8,296	5,195	1,668	83,688
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	26	37	25	16	26	17	30	16	13	206
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	3,522	4,713	387	561	2,391	4,959	4,045	2,194	998	23,770
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณี	103	344	13	22	13	16	49	92	5	657

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย										
ลักษณะความผิด	ภูธร ภาค 1	ภูธร ภาค 2	ภูธร ภาค 3	ภูธร ภาค 4	ภูธร ภาค 5	ภูธร ภาค 6	ภูธร ภาค 7	ภูธร ภาค 8	ภูธร ภาค 9	รวม
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	130	246	49	158	134	8	23	179	15	942
4.8 พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	70	274	2,929	114	66	21	146	45	35	3,700
4.9 พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2493	8	47	2	1	9	0	1	2	1	71
4.10 พ.ร.ก. การบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	6	0	1	0	4	0	2	0	2	15
4.11 ฐานความผิดการพนัน ที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	2	869	80	49	0	35	33	208	0	1,276
รวม	81,921	90,933	113,258	160,761	71,915	65,475	61,856	81,659	58,249	786,027

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.14 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะความผิด	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 3	ภาค 4	ภาค 5	ภาค 6	ภาค 7	ภาค 8	ภาค 9	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	19	23	38	68	37	36	23	5	47	296
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	1,764	659	3,050	4,368	2,145	1,247	958	1,101	1,114	16,406
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	11	19	0	30	18	5	3	0	3	89
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	20	8	5	1	3	0	2	0	5	44
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	7,038	4,942	13,599	15,207	6,723	6,183	4,687	7,952	8,036	74,367
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	14,761	9,596	19,337	25,242	14,349	13,683	9,558	14,967	10,801	132,294
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	5,462	2,975	3,205	10,337	2,904	2,202	3,451	4,599	4,535	39,670
4.1.8 เสพยาเสพติด	37,764	36,268	43,073	85,197	32,888	25,135	25,209	36,528	26,011	348,073
4.1.9 ยาเสพติด อื่นๆ	468	192	537	1,041	471	565	207	459	344	4,284
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	71	33	104	144	58	68	38	60	118	694
4.2.2 อาวุธปืนสงคราม(ไม่มีทะเบียน)	2,710	2,707	7,350	7,956	4,972	5,384	3,351	5,328	2,866	42,624
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	1,009	678	831	939	694	820	1,219	1,735	1,196	9,121
4.2.4 วัตถุระเบิด	63	22	46	40	19	35	70	18	59	372
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	191	402	362	216	253	136	455	976	377	3,368
4.3.1 บ่อนการพนัน	127	50	60	39	17	45	64	120	55	577
4.3.2 สลากกินรวบ	331	13,888	1,224	441	834	277	2,257	456	166	19,874
4.3.3 พายผลฟุตบอล/ออนไลน์	909	755	2,017	522	232	108	425	919	192	6,079
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	5,336	11,186	14,934	8,052	2,655	4,490	5,550	3,700	1,255	57,158
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	26	37	25	16	26	17	30	16	13	206
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	3,522	4,713	387	561	2,391	4,959	4,045	2,194	998	23,770
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	103	344	13	22	13	16	49	92	5	657
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	130	246	49	158	134	8	23	179	15	942
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	70	274	2,929	114	66	21	146	45	35	3,700
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	8	47	2	1	9	0	1	2	1	71
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	6	0	1	0	4	0	2	0	2	15
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	2	869	80	49	0	35	33	208	0	1,276
รวม	81,921	90,933	113,258	160,761	71,915	65,475	61,856	81,659	58,249	786,027

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.23 และภาพที่ 1.14 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ พื้นที่ภูธรภาค 4 ภูธรภาค 3 และภูธรภาค 2 ตามลำดับ

1.3 สถิติคดีอาญาจำแนกสถานีดำรวจภูธรภาค (รายจังหวัด)

ในส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดฐานต่าง ๆ จำแนกตามจังหวัด ในแต่ละพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดำรวจภูธรภาค ทั้ง 9 ภาค ทั่วประเทศไทย พร้อมทั้งนำเสนอภาพแผนภูมิประกอบ โดยนำเสนอรายงานจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละฐานความผิดด้วยแผนภูมิเส้นบนแกนปฐมภูมิ ระดับสัดส่วนของฐานความผิดแสดงบนแกนแนวตั้งฝั่งซ้าย และรายงานจำนวนรวมคดีรับแจ้งความแสดงอยู่ด้านบนของแผนภูมิในแต่ละจังหวัด จำแนกตามกลุ่มข้อหาด้วยแผนภูมิแท่งบนแกนทุติยภูมิแสดงบนแกนแนวตั้งฝั่งขวา

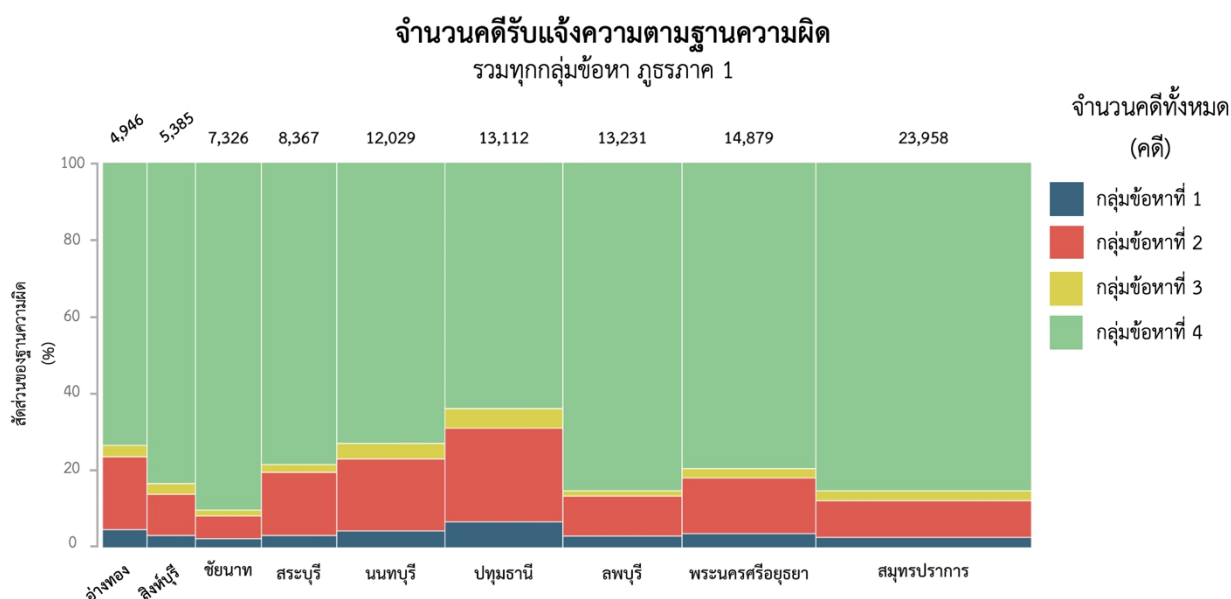
1.3.1 สถิติคดีอาญาของสถานีดำรวจภูธรภาค 1

ตารางที่ 1.24 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิดของสถานีดำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

รวม สถานีดำรวจภูธรภาค 1 (ภ.1) 9 จังหวัด									
ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และเพศ	176	527	888	555	409	658	268	172	234
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิด เกี่ยวกับทรัพย์	430	2,246	3,182	2,144	1,367	2,282	1,372	579	935
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	115	484	665	364	185	607	172	149	147
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	6,605	8,772	8,377	11,816	11,270	20,411	6,555	4,485	3,630
รวม	7,326	12,029	13,112	14,879	13,231	23,958	8,367	5,385	4,946

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.15 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิดของสถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดของพื้นที่ภูธรภาค 1 ซึ่งประกอบด้วย 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สมุทรปราการ สระบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง โดยจำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.24 และภาพที่ 1.15 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสมุทรปราการ พระนครศรีอยุธยา และลพบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่คดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นส่วนสูงที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ แสดงผลในพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.16 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	4	32	42	23	32	40	9	6	19	207
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	5	13	5	7	4	14	11	0	5	64
1.3 พยายามฆ่า	6	46	120	93	26	77	29	7	25	429
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	108	339	514	310	233	421	135	134	115	2,309
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	18	51	129	67	34	62	40	11	31	443
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	35	46	78	55	80	44	44	14	39	435
รวม	176	527	888	555	409	658	268	172	234	3,887

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.16 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 1 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดปทุมธานี สมุทรปราการ และพระนครศรีอยุธยา ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 59.40 เมื่อเปรียบเทียบกับข้อหาฐานความผิดอื่นในกลุ่มเดียวกัน โดยจังหวัดปทุมธานีมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุดเป็นจำนวน 514 คดี

ภาพที่ 1.17 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	9	7	0	0	5	4	0	0	25
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	1	16	35	20	6	19	6	4	2	109
2.3 ชิงทรัพย์	1	9	40	27	3	34	9	0	3	126
2.4 ลักทรัพย์	199	997	1,617	1,227	720	1,305	833	243	402	7,543
2.5 กรรโชกทรัพย์	0	7	10	14	2	6	3	0	3	45
2.6 ฉ้อโกง	85	652	574	335	141	456	172	179	232	2,826
2.7 ยักยอกทรัพย์	33	236	257	150	116	154	118	45	63	1,172
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	34	112	116	66	101	61	51	24	55	620
2.9 รับของโจร	5	31	58	72	25	47	26	13	48	325
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	1	9	8	11	14	4	11	4	14	76
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	1	0	26	1	4	3	5	0	3	43
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	4	6	172	28	26	33	3	3	11	286
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์สิน	66	162	262	193	209	155	131	64	99	1,341
รวม	430	2,246	3,182	2,144	1,367	2,282	1,372	579	935	14,537

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.17 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดปทุมธานี สมุทรปราการ และนนทบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด รวมสถิติคดีลักทรัพย์ทุกจังหวัดของสถานีตำรวจภูธรภาค 1 จำนวน 7,543 คดี และคิดเป็นร้อยละ 51.89 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกงจำนวน 2,826 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.44

**ภาพที่ 1.18 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจ
ภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด**

ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	0	1	1	2	0	5	2	2	0	13
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	12	5	2	0	10	0	0	0	29
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	7	2	5	2	9	1	0	5	31
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	2	0	0	0	0	0	0	0	2
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	38	248	163	137	109	227	58	59	63	1,102
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	2	13	6	7	3	6	0	5	11	53
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	4	0	0	0	5	0	10	2	0	21
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0	0	3	0	2	0	0	5
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	2	1	0	0	0	0	3	0	0	6
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	7	3	1	0	4	24	1	0	0	40
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	1	1	0	4	1	21	0	2	30
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	0	0	2	0	0	3	0	0	5
3.14 พ.ร.บ. สุดการ	2	24	77	30	8	76	31	2	4	254
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	0	29	13	8	1	34	7	2	18	112
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	50	10	58	113	33	99	19	56	15	453
3.17 พ.ร.บ. ทวงถามหนี้	0	0	8	0	6	6	0	0	2	22
3.18 ฐานความผิดข้อเท็จจริงทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	10	132	330	58	7	110	14	21	27	709
รวม	115	484	665	364	185	607	172	149	147	2,888

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.18 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดปทุมธานี สมุทรปราการ และนนทบุรี ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 23.02 ร้อยละ 21.02 และร้อยละ 16.76 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดพิเศษในพื้นที่ภูธรภาค 1

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีตามลักษณะความผิดต่าง ๆ พบว่า มีการการรับแจ้งความคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.16 โดยจังหวัดนนทบุรี มีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 248 คดี รองลงมา คือ จังหวัดสมุทรปราการ 227 คดี และปทุมธานี 163 คดี ตามลำดับ

สำหรับฐานความผิดข้อเท็จจริงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ พบว่า มีจำนวนคดีรับแจ้งความ 709 คดี คิดเป็นร้อยละ 24.55 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดพิเศษในพื้นที่ภูธรภาค 1 โดยจังหวัดปทุมธานี มีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด จำนวน 330 คดี

ภาพที่ 1.19 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

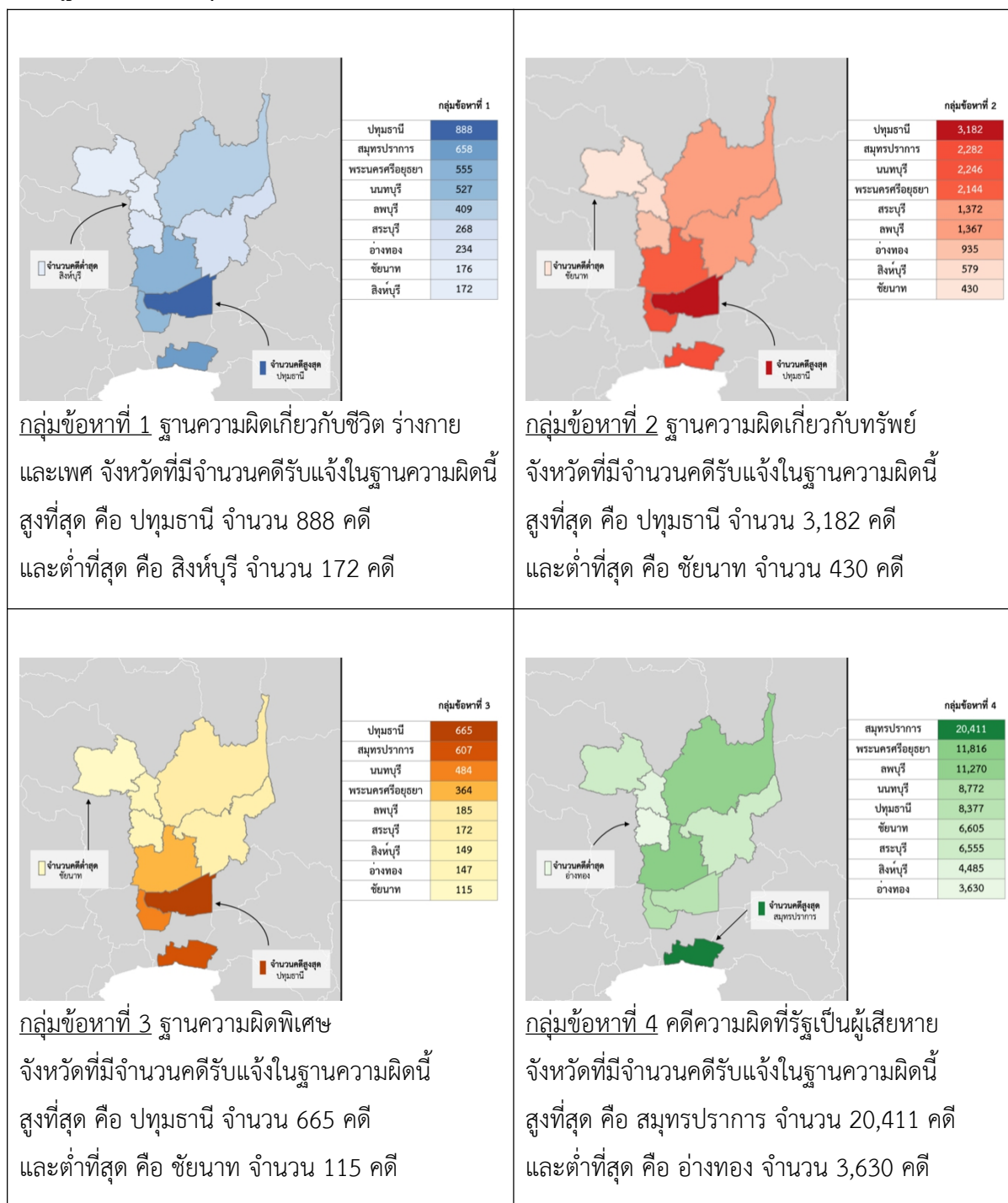
ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	5	3	8	1	2	0	0	0	19
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	96	202	158	394	335	300	67	54	158	1,764
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	0	0	0	11	0	0	0	11
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	0	2	2	16	0	0	0	20
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	631	815	527	969	916	1,941	636	246	357	7,038
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	1,003	1,340	1,871	2,209	2,092	3,175	1,776	871	424	14,761
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	152	572	278	921	1,090	735	992	307	415	5,462
4.1.8 เสพยาเสพติด	3,868	4,553	3,447	5,024	4,945	10,054	1,834	2,247	1,792	37,764
4.1.9 ยาเสพติด อื่นๆ	21	20	9	133	25	213	28	7	12	468
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	13	8	10	11	11	8	4	1	5	71
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	181	239	473	407	556	402	261	96	95	2,710
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	48	140	209	215	167	124	42	23	41	1,009
4.2.4 วัตถุระเบิด	2	3	14	27	3	11	0	2	1	63
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	33	23	22	31	11	41	9	4	17	191
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	17	9	26	51	15	9	0	0	127
4.3.2 สลากกินรวม	29	33	11	57	13	152	19	15	2	331
4.3.3 พายผลฟุตบอล/ออนไลน์	46	151	96	154	49	216	93	56	48	909
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	365	450	332	876	892	1,076	568	544	233	5,336
4.4 ความผิดเกี่ยวกับศุลกากร	1	1	11	4	2	2	0	2	3	26
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	114	123	836	299	99	1,851	178	8	14	3,522
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	1	17	10	7	3	26	33	2	4	103
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	0	27	30	34	1	32	6	0	0	130
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	1	28	15	8	2	7	0	0	9	70
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	1	4	0	3	0	0	0	0	8
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	4	0	0	1	1	0	0	0	6
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	2	0	0	0	0	0	0	2
รวม	6,605	8,772	8,377	11,816	11,270	20,411	6,555	4,485	3,630	81,921

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.19 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุด ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรภาค 1 นั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสมุทรปราการ พระนครศรีอยุธยา และลพบุรี ตามลำดับ โดยความผิดส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 82.16 และ รองลงมา เป็นความผิดเกี่ยวกับการพนันคิดเป็นร้อยละ 8.18

สังเกตได้ว่าในกลุ่มข้อหาความผิดอื่น ๆ ก่อนหน้านี้นี้มีคดีการแจ้งความเกิดขึ้นสูงสุดในจังหวัดปทุมธานี อย่างไรก็ตาม จังหวัดสมุทรปราการมีการรับแจ้งความคดีตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายสูงมากที่สุด โดยเฉพาะฐานความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด ซึ่งมีจำนวนสูงถึง 10,054 คดี

ภาพที่ 1.20 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 1 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

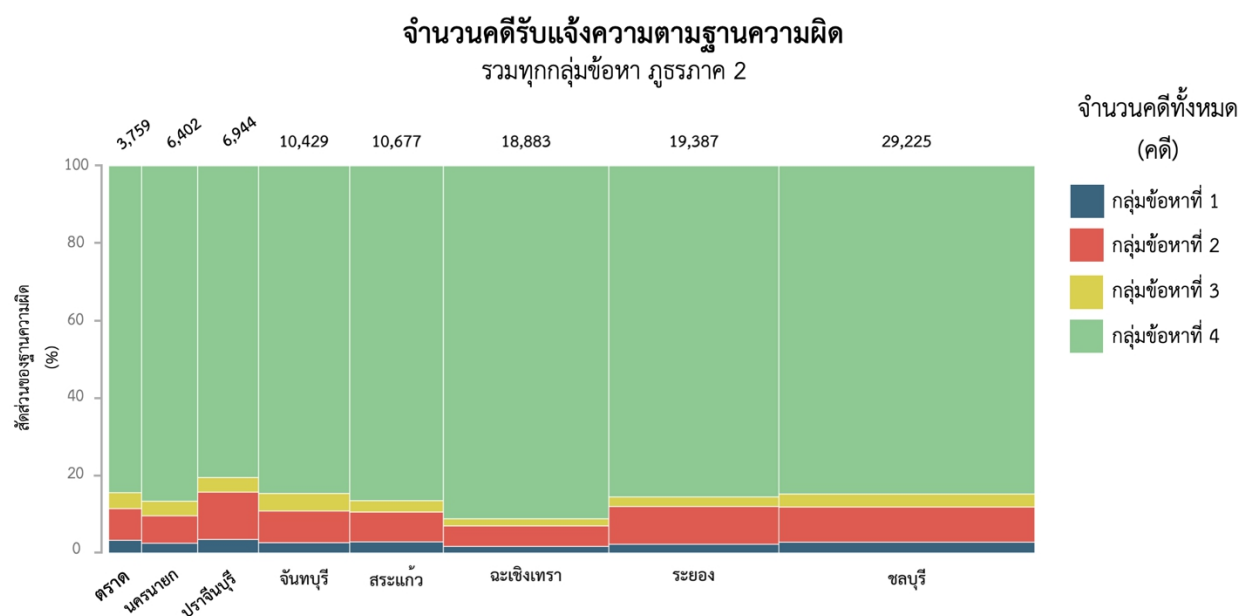
1.3.2 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 2

ตารางที่ 1.25 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 2 (ภ.2) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	282	332	827	124	164	245	449	309
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	848	987	2,641	308	451	847	1,883	823
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	472	352	986	154	241	264	473	311
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	8,827	17,212	24,771	3,173	5,546	5,588	16,582	9,234
รวม	10,429	18,883	29,225	3,759	6,402	6,944	19,387	10,677

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.21 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในทุกจังหวัดของพื้นที่ภูธรภาค 2 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง และสระแก้ว จำแนกตามกลุ่มข้อหา ทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.25 และภาพที่ 1.21 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ โดยเมื่อเปรียบเทียบทุกจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 2 จำนวนคดีรับแจ้งความที่มีสัดส่วนสูงที่สุดอยู่ในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายคิดเป็นร้อยละ 86.02 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์แสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.22 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	18	23	41	3	8	26	32	37	188
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	4	14	23	8	3	5	18	11	86
1.3 พยายามฆ่า	34	25	111	7	23	30	46	38	314
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	145	188	425	82	100	135	207	132	1,414
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	36	44	113	17	16	24	82	46	378
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	45	38	114	7	14	25	64	45	352
รวม	282	332	827	124	164	245	449	309	2,732

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 2 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.22 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ โดยจังหวัดชลบุรีมีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุด 425 คดี เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในกลุ่มข้อหาเดียวกัน ในพื้นที่ภูธรภาค 2

ภาพที่ 1.23 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	15	13	0	10	0	8	3	49
2.2 ขโมยทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	5	2	28	0	6	5	9	9	64
2.3 รังแกทรัพย์	4	15	33	2	5	7	18	11	95
2.4 ลักทรัพย์	344	593	1,580	152	223	494	1,133	439	4,958
2.5 ครอบครองทรัพย์	2	4	7	0	0	1	1	0	15
2.6 ฉ้อโกง	200	87	288	69	45	86	243	65	1,083
2.7 ยักยอกทรัพย์	82	81	197	10	35	47	104	64	620
2.8 ทำให้อยู่อาศัยทรัพย์	52	42	86	30	40	38	68	56	412
2.9 รับของโจร	30	23	140	5	8	25	74	61	366
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	2	10	12	3	1	5	11	11	55
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	0	3	0	0	7	3	0	13
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	8	23	38	8	8	38	32	5	160
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	119	92	216	29	70	94	179	99	898
รวม	848	987	2,641	308	451	847	1,883	823	8,788

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 2 ดังปรากฏในภาพที่ 1.23 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ ในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด รวมทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคที่ 2 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์ 4,958 คดี คิดเป็นร้อยละ 56.42 โดยจังหวัดชลบุรีมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด เป็นจำนวน 1,580 คดี

ภาพที่ 1.24 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	6	8	17	0	1	0	10	0	42
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	1	0	8	0	0	3	0	22	34
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	2	3	20	2	4	1	11	14	57
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	2	0	0	0	0	0	0	0	2
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	2	0	3	2	0	0	1	13	21
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	179	107	369	50	37	57	92	45	936
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	0	6	15	4	0	0	3	13	41
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	15	24	13	9	8	43	4	30	146
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	1	21	9	2	0	18	0	11	62
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	7	0	6	3	0	1	2	4	23
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	2	8	3	0	1	1	2	7	24
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	31	27	6	0	0	6	0	0	70
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	4	0	0	4	0	0	1	0	9
3.14 พ.ร.บ. สุลกากร	86	43	97	32	75	20	70	70	493
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	11	23	33	3	3	6	39	6	124
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	60	31	142	13	41	68	120	66	541
3.17 พ.ร.บ. พวงมาลัย	0	4	4	3	0	5	0	6	22
3.18 ฐานความผิดข้อหาที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	63	47	241	27	71	35	118	4	606
รวม	472	352	986	154	241	264	473	311	3,253

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 2 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.24 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และจันทบุรี ตามลำดับ โดยภาพรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 2 ในหลายจังหวัด มีจำนวนคดีรับแจ้งความตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และคดีตามฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์เป็นสัดส่วนที่สูง รวมคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดทั้งสองประเภทนี้ มีจำนวนมากถึง 1,542 คดี คิดเป็นร้อยละ 47.40 ของจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 2

ภาพที่ 1.25 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

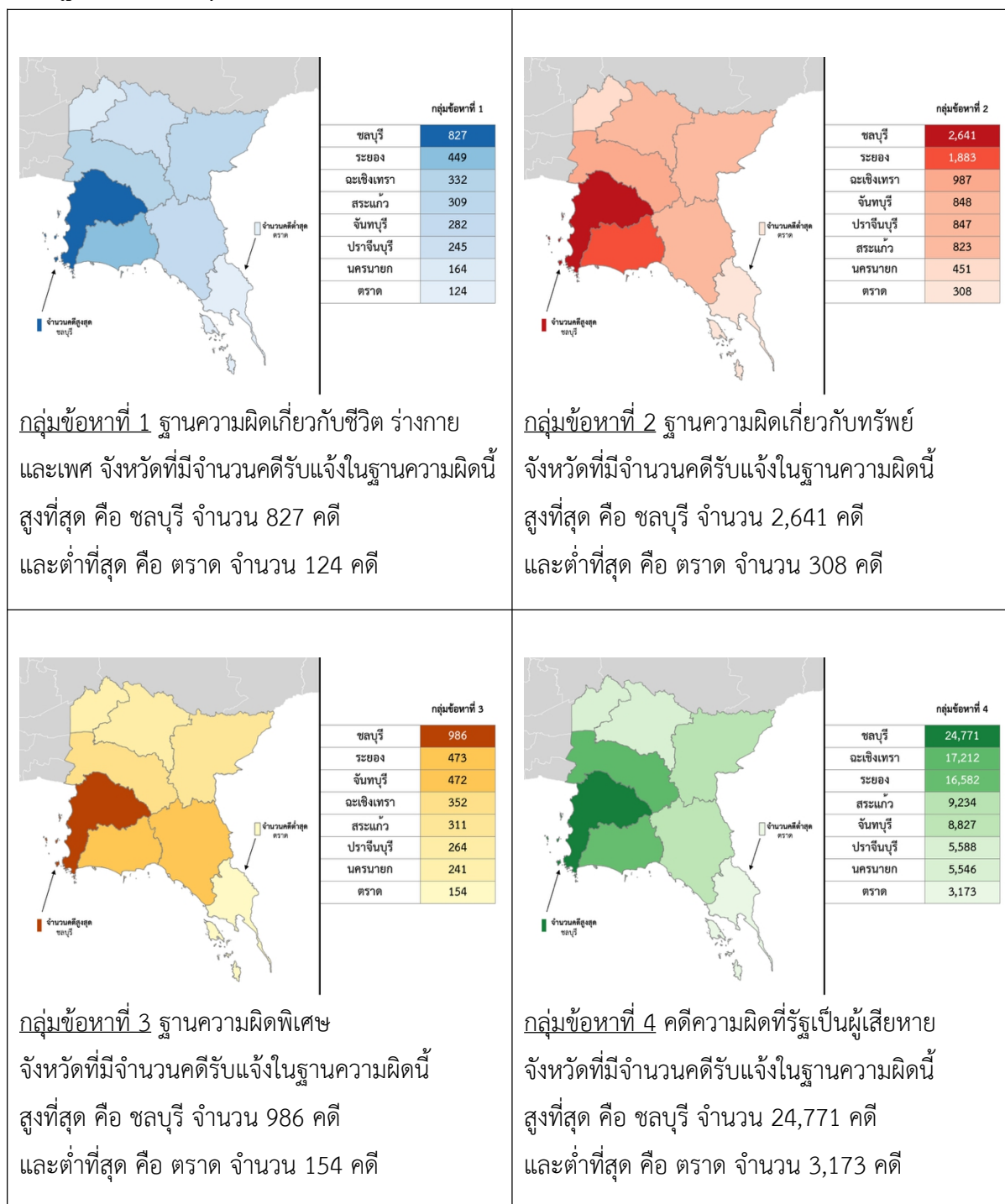
ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	0	19	0	0	2	2	0	23
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	41	247	75	46	17	92	27	114	659
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	0	0	0	0	0	19	19
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	8	0	8
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	315	651	1,336	152	315	320	1,210	643	4,942
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	691	842	3,099	312	696	631	2,182	1,143	9,596
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	227	464	405	52	518	341	587	381	2,975
4.1.8 เสพยาเสพติด	3,255	3,738	9,299	1,480	3,370	3,003	8,064	4,059	36,268
4.1.9 ยาเสพติด อื่นๆ	9	13	74	13	10	17	24	32	192
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถดักจับอาวุธได้)	4	4	7	7	0	2	4	5	33
4.2.2 อาวุธปืนสงคราม(ไม่มีทะเบียน)	368	363	535	141	124	239	434	503	2,707
4.2.3 อาวุธปืนสงคราม(มีทะเบียน)	92	92	183	40	36	51	93	91	678
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	5	3	2	0	4	6	2	22
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	119	28	59	27	1	56	10	102	402
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	0	24	0	0	0	17	9	50
4.3.2 สลากกินรวบ	1,802	5,765	4,585	297	15	218	920	286	13,888
4.3.3 หายของฟุตบอลออนไลน์	54	283	206	101	15	22	34	40	755
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	1,074	4,470	2,101	262	207	514	1,821	737	11,186
4.4 ความผิดเกี่ยวกับสัตว์ สัตว์ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	11	7	5	5	0	1	8	0	37
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	670	136	1,873	223	161	57	661	932	4,713
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	1	75	189	0	1	0	76	2	344
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	47	11	146	0	0	7	31	4	246
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	24	7	51	13	1	8	166	4	274
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	0	47	0	0	0	0	0	47
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์	23	11	450	0	59	3	197	126	869
รวม	8,827	17,212	24,771	3,173	5,546	5,588	16,582	9,234	90,933

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 2 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.25 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง ตามลำดับ โดยในภาพรวมพื้นที่ภูธรภาค 2 มีการรับแจ้งความคดีเสพยาเสพติดสูงที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39.88 รองลงมา คือ คดีความผิดเกี่ยวกับการพนันรูปแบบสลากกินรวบคิดเป็นร้อยละ 15.27 ความผิดเกี่ยวกับการพนันอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 12.30 ของจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในพื้นที่นี้ ตามลำดับ

สำหรับจังหวัดชลบุรีที่มีการรับแจ้งความสูงที่สุดอันดับแรกในพื้นที่ภูธรภาค 2 ความผิดที่เกิดขึ้นสูงสุดของจังหวัดนี้ คือ ความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 37.54 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับการพนันฐานสลากกินรวบ คิดเป็นร้อยละ 18.51 ของจำนวนคดีรับแจ้งความเปรียบเทียบในกลุ่มข้อหาความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในจังหวัดชลบุรี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.26 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 2 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

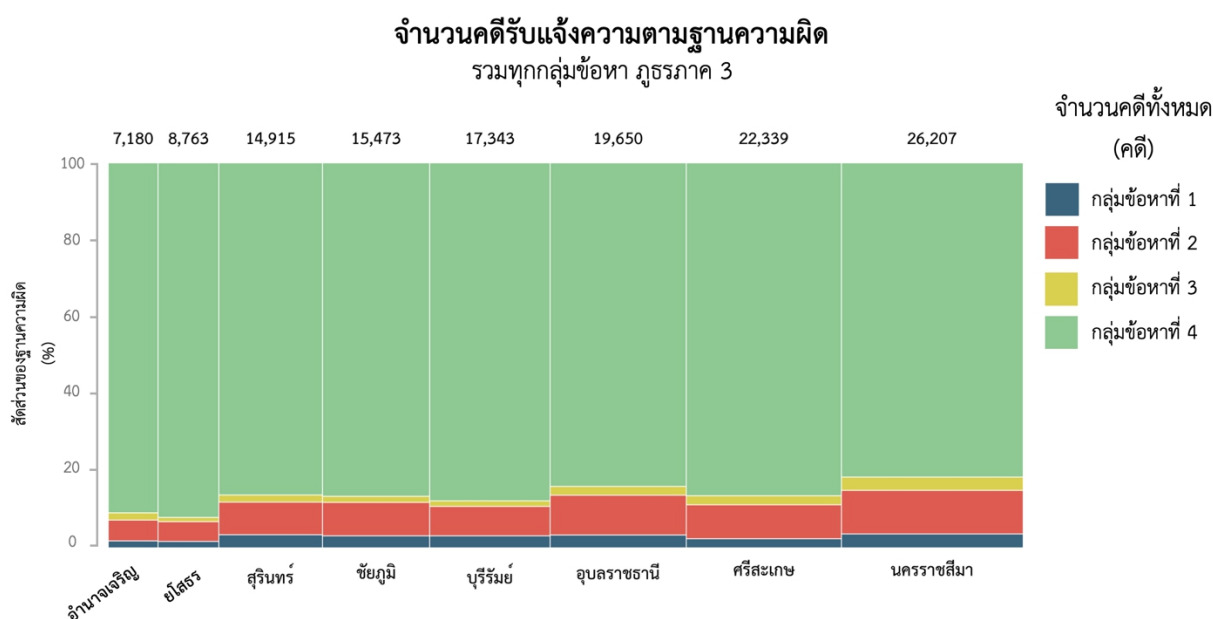
1.3.3 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 3

ตารางที่ 1.26 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 3 (ภ.3) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และเพศ	487	953	545	147	528	508	130	663
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์	1,340	2,965	1,325	452	1,981	1,270	391	2,030
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	253	912	259	100	517	273	136	447
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	13,393	21,377	15,214	8,064	19,313	12,864	6,523	16,510
รวม	15,473	26,207	17,343	8,763	22,339	14,915	7,180	19,650

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.27 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่ภูธรภาค 3 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ ยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหา ทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.26 และภาพที่ 1.27 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี ตามลำดับ โดยพบว่าทุกจังหวัดมีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 85.89 ซึ่งแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ แสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.28 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	29	41	29	3	36	21	4	30	193
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	12	29	25	11	16	22	3	13	131
1.3 พยายามฆ่า	81	112	63	17	101	56	16	90	536
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	248	486	294	74	271	263	83	382	2,101
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	55	149	66	21	46	80	15	84	516
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	62	136	68	21	58	66	9	64	484
รวม	487	953	545	147	528	508	130	663	3,961

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 3 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.28 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี และบุรีรัมย์ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุดในกลุ่มข้อหานี้ คิดเป็นร้อยละ 53.04 โดยจังหวัดนครราชสีมา มีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 486 คดี

ภาพที่ 1.29 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	4	0	0	6	0	0	10
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	16	18	3	2	11	8	0	15	73
2.3 ชิงทรัพย์	12	25	11	8	14	6	3	19	98
2.4 ลักทรัพย์	685	1,478	700	266	1,020	485	181	861	5,676
2.5 กรรโชกทรัพย์	15	5	3	0	33	9	0	9	74
2.6 ฉ้อโกง	152	416	120	39	235	260	35	322	1,579
2.7 ยักยอกทรัพย์	80	333	96	38	141	81	53	181	1,003
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	97	133	104	10	143	75	30	159	751
2.9 รับของโจร	50	118	57	14	62	41	34	62	438
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	16	5	8	3	21	21	5	39	118
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	2	0	0	0	0	4	2	0	8
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	6	25	9	5	15	26	0	20	106
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	209	409	210	67	286	248	48	343	1,820
รวม	1,340	2,965	1,325	452	1,981	1,270	391	2,030	11,754

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 3 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.29 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี และศรีสะเกษ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์ มากที่สุด ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์ 5,676 คดี คิดเป็น ร้อยละ 48.29 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ โดยจังหวัดนครราชสีมา มีการรับแจ้งคดีดังกล่าว สูงที่สุด จำนวน 1,478 คดี คิดเป็นร้อยละ 26.04 ของคดีในลักษณะความผิดนี้ของพื้นที่ภูธรภาคที่ 3

ภาพที่ 1.30 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจ ภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	4	7	2	3	9	8	1	6	40
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	1	29	55	0	4	2	0	12	103
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	4	13	5	9	31	18	4	13	97
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	3	9	0	1	4	4	2	0	23
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	61	87	42	16	101	59	8	103	477
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	4	10	6	2	0	3	3	7	35
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	49	78	14	12	24	33	12	33	255
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	3	39	25	4	9	38	9	21	148
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	4	13	4	2	0	0	20	4	47
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	14	6	5	0	5	11	0	3	44
3.12 พ.ร.บ.สิ่งผิดปลอม	4	4	0	2	2	0	0	1	13
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	14	0	2	0	0	0	0	16
3.14 พ.ร.บ. สุลกากร	16	41	15	6	12	24	25	88	227
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	13	14	3	3	10	20	6	5	74
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	48	76	80	23	7	39	25	72	370
3.17 พ.ร.บ.วางถามหนี่	0	9	0	0	3	2	1	6	21
3.18 ฐานความผิดข้อใดที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	25	463	3	15	296	12	20	73	907
รวม	253	912	259	100	517	273	136	447	2,897

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.30 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี ตามลำดับ โดยภาพรวมพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับฐานความผิด ข้อใดที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์มากที่สุดรวม 907 คดี คิดเป็นร้อยละ 31.31 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ในกลุ่มความผิดนี้ในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 รองลงมา คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จำนวน 477 คดี และความผิดตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา รวม 370 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.31 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	5	15	2	7	6	0	3	38
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	592	777	501	22	359	355	59	385	3,050
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	2	0	0	2	0	1	0	5
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	1,166	2,750	2,583	735	2,045	1,997	764	1,559	13,599
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	2,219	3,204	2,069	1,599	3,742	1,753	1,056	3,695	19,337
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	419	765	321	224	418	336	302	420	3,205
4.1.8 เสพยาเสพติด	5,592	7,357	4,810	3,528	8,273	4,639	2,680	6,194	43,073
4.1.9 ยาเสพติด อื่นๆ	90	131	36	36	87	52	67	38	537
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	7	9	21	5	25	22	0	15	104
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	1,067	1,293	1,185	405	1,127	851	407	1,015	7,350
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	114	166	116	17	123	145	45	105	831
4.2.4 วัตถุระเบิด	4	5	14	2	4	9	7	1	46
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	36	27	63	12	54	145	17	8	362
4.3.1 บ่อนการพนัน	9	0	17	15	0	19	0	0	60
4.3.2 สลากกินรวม	138	176	51	79	47	111	85	537	1,224
4.3.3 พายผลฟุตบอล/ออนไลน์	73	757	161	52	253	127	43	551	2,017
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	1,523	3,196	2,783	1,136	2,291	1,798	766	1,441	14,934
4.4 ความผิดเกี่ยวกับสัตว์ สือ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	7	10	1	4	3	0	0	0	25
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	31	70	24	12	22	118	41	69	387
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	2	3	0	0	5	0	0	3	13
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	4	6	10	5	8	7	2	7	49
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	300	595	433	174	408	374	181	464	2,929
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	0	0	0	2	0	0	0	2
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	1	0	0	0	0	0	0	1
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	72	0	0	8	0	0	0	80
รวม	13,393	21,377	15,214	8,064	19,313	12,864	6,523	16,510	113,258

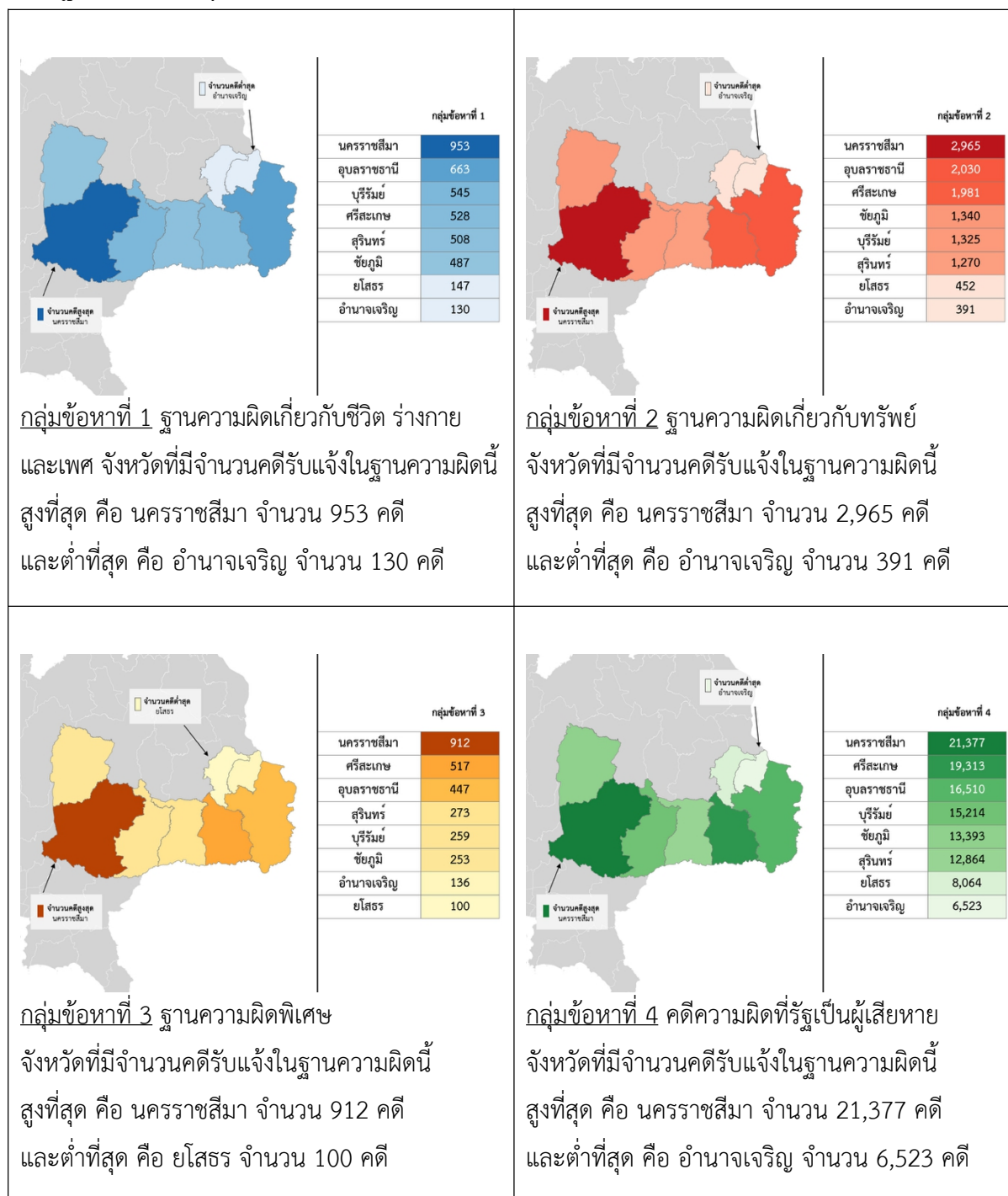
ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 3 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.31 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า ภาพรวมจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี ตามลำดับ

ภาพรวมของทุกจังหวัดมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุด มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 82,844 คดี คิดเป็นร้อยละ 73.15 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน รวมทุกจังหวัด 18,235 คดี คิดเป็นร้อยละ 16.10 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3

สำหรับจังหวัดนครราชสีมาซึ่งมีจำนวนคดีรับแจ้งความรวมสูงที่สุดนั้น พบว่ามีการรับแจ้งความในข้อหาเสพยาเสพติดมากที่สุดจำนวน 7,357 คดี อย่างไรก็ตาม จังหวัดที่มีจำนวนคดีเสพยาเสพติดมากที่สุด คือ จังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนคดีเสพยาเสพติด 8,273 คดี

ภาพที่ 1.32 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 3 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

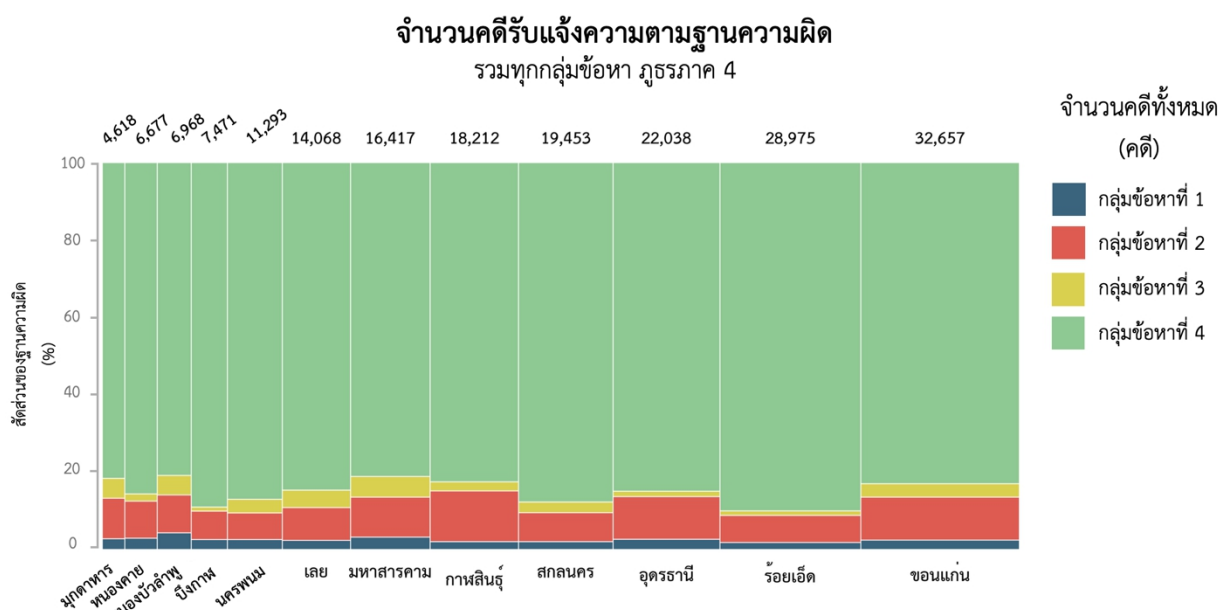
1.3.4 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 4

ตารางที่ 1.27 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 4 (ภ.4) 12 จังหวัด												
ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิด เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	373	795	291	196	529	128	534	338	397	198	302	587
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิด เกี่ยวกับทรัพย์	2,388	3,635	777	547	1,696	485	2,021	1,192	1,461	640	684	2,434
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	428	1,130	400	79	885	237	352	634	541	123	349	300
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	15,023	27,097	9,825	6,649	13,307	3,768	26,068	11,904	17,054	5,716	5,633	18,717
รวม	18,212	32,657	11,293	7,471	16,417	4,618	28,975	14,068	19,453	6,677	6,968	22,038

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.33 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความ จำแนกรายจังหวัดของพื้นที่ภูธรภาค 4 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเลย กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครพนม บึงกาฬ มหาสารคาม มุกดาหาร ร้อยเอ็ด สกลนคร หนองคาย หนองบัวลำภู และอุดรธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.27 และภาพที่ 1.33 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด และอุดรธานี ตามลำดับ โดยพบว่าทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย เป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 85.13 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ แสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.34 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิดของสถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	19	37	27	25	26	3	38	25	45	9	24	35	313
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	17	18	12	12	15	8	18	11	6	6	4	11	138
1.3 พยายามฆ่า	76	100	68	39	66	17	94	58	90	27	46	117	798
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	198	450	149	83	295	76	299	179	200	95	158	318	2,500
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	27	91	14	23	55	8	23	39	19	32	30	53	414
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	36	99	21	14	72	16	62	26	37	29	40	53	505
รวม	373	795	291	196	529	128	534	338	397	198	302	587	4,668

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 4 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.34 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น อุดรธานี และร้อยเอ็ด ตามลำดับ โดยทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 4 มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุด รวมจำนวน 2,500 คดี คิดเป็นร้อยละ 53.56 โดยจังหวัดขอนแก่นมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 450 คดี

ภาพที่ 1.35 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	0	0	2	0	0	5	8	0	0	2	17
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	20	35	10	0	6	7	4	2	5	2	2	20	113
2.3 รังราวยทรัพย์	24	36	10	5	8	0	27	7	16	7	1	27	168
2.4 ลักทรัพย์	870	1,790	279	240	778	184	875	482	498	311	297	1,116	7,720
2.5 กรรโชกทรัพย์	40	85	69	2	0	7	39	77	17	6	10	80	432
2.6 ฉ้อโกง	740	471	139	77	253	133	318	223	398	131	109	257	3,249
2.7 ยักยอกทรัพย์	235	270	33	66	117	27	174	67	118	49	43	137	1,336
2.8 ทำโพเลียมทรัพย์	117	261	73	47	126	27	185	80	122	31	70	202	1,341
2.9 รับของโจร	42	111	16	21	82	8	90	25	28	2	3	119	547
2.10 ลักพาตัวคนค้า	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	4
2.11 วางเพลิง	34	62	16	6	25	19	14	29	28	12	21	62	328
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	3	1	2	6	0	1	0	2	0	2	0	17
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	19	34	3	11	51	0	15	7	16	2	5	12	175
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์สิน	246	477	128	70	242	73	279	188	205	87	121	397	2,513
รวม	2,388	3,635	777	547	1,696	485	2,021	1,192	1,461	640	684	2,434	17,960

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุติธรรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในพื้นที่ภูธรภาค 4 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.35 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น อุดรธานี และกาฬสินธุ์ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ภูธรภาคที่ 4 มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดรวมทุกจังหวัด 7,720 คดี คิดเป็นร้อยละ 42.98 โดยจังหวัดขอนแก่นมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 1,790 คดี

ภาพที่ 1.36 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0	9	3	2	2	0	3	0	3	1	2	6	31
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	10	0	0	0	0	2	0	0	2	0	7	21
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	13	7	0	5	3	3	3	0	7	0	2	2	45
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	5	1	0	2	0	4	2	5	0	0	1	20
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	179	499	168	6	186	139	116	356	320	57	247	130	2,403
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	4	12	8	7	4	0	4	4	0	0	8	1	52
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	34	32	15	4	3	34	26	46	25	3	6	19	247
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	24	27	0	3	6	34	12	36	8	2	5	31	188
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	3	5	3	0	0	0	0	8	10	0	2	0	31
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0	0	2	1	0	7	0	12	0	5	2	2	31
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	3	3	0	0	4	0	0	13	0	0	0	0	23
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	4	3	0	0	0	8	1	3	0	1	0	20
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	26	29	24	9	21	2	13	28	14	24	2	20	212
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	24	18	0	7	18	5	2	0	0	2	0	7	83
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	34	81	16	35	71	8	71	35	56	22	43	65	537
3.17 พ.ร.บ. พงศาวพันธุ์	2	0	0	0	0	0	2	3	6	0	2	4	19
3.18 ฐานความผิดข้อใดข้อหนึ่งที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	82	389	157	0	565	5	86	90	84	5	27	5	1,495
รวม	428	1,130	400	79	885	237	352	634	541	123	349	300	5,458

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 4 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.36 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม และเลย ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคที่ 4 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดคอมพิวเตอร์มากที่สุดรวม 2,403 คดี คิดเป็นร้อยละ 44.03 รองลงมา คือ ฐานความผิดข้อใดข้อหนึ่งที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ในทุกพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งสิ้น 1,495 คดี คิดเป็นร้อยละ 27.39

สำหรับจังหวัดขอนแก่นซึ่งมีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดนี้สูงที่สุดในพื้นที่ภูธรภาค 4 นั้น พบว่า ส่วนมากเป็นคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 499 คดี รองลงมาเป็นคดีตามฐานความผิดข้อใดข้อหนึ่งที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 389 คดี อย่างไรก็ตาม จังหวัดที่มีจำนวนคดีตามฐานความผิดข้อใดข้อหนึ่งที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์สูงที่สุดในพื้นที่ภูธรภาค 4 คือ จังหวัดมหาสารคาม มีจำนวนคดีตามฐานความผิดดังกล่าว 565 คดี

ภาพที่ 1.37 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

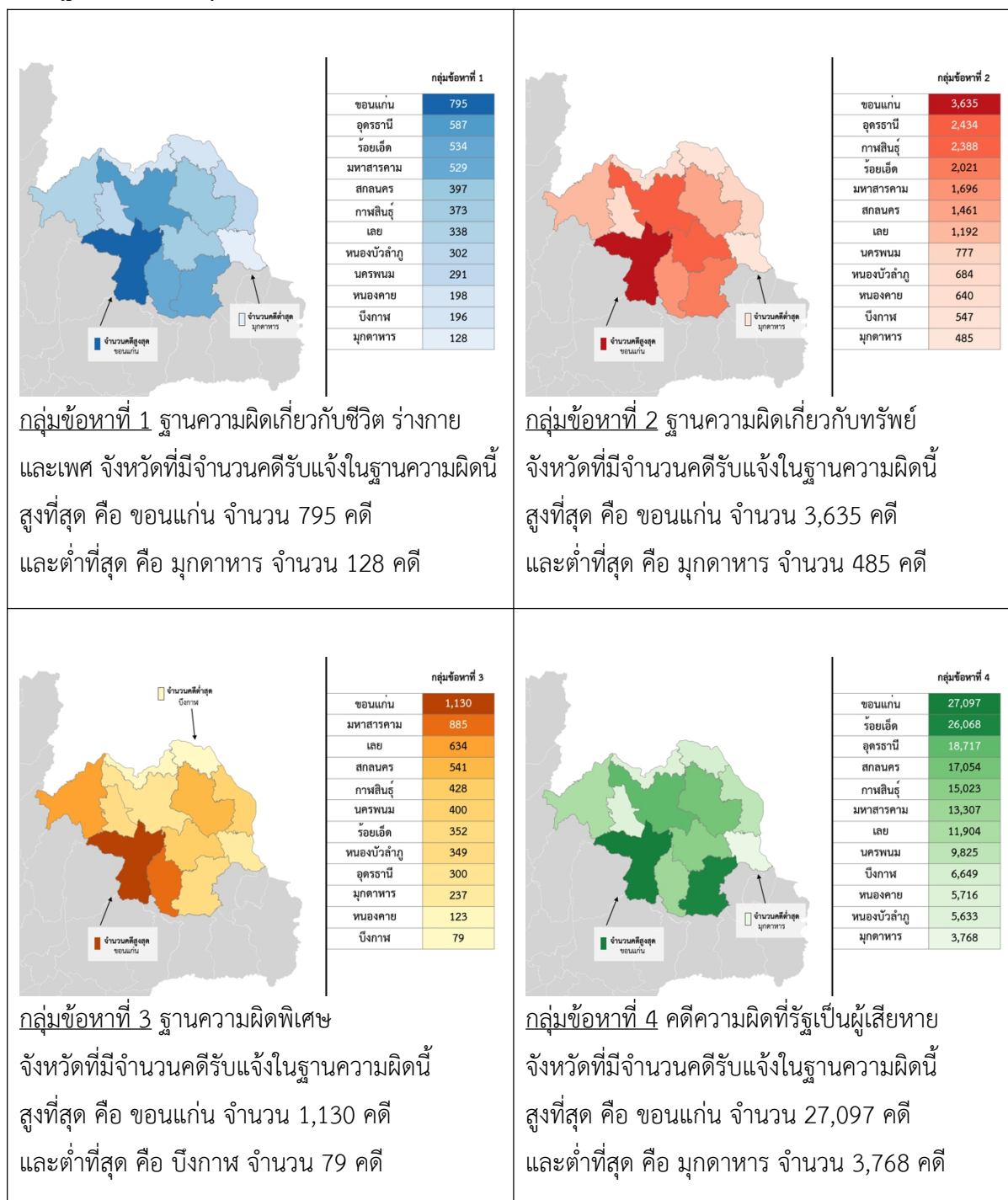
ลักษณะความผิด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	เลย	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	6	0	18	4	8	9	0	5		1	8	68
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	702	580	129	359	453	159	785	170	416	264	18	333	4,368
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	5	0	2	0	0	0	0	23	0	0	30
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	1,194	2,345	1,152	705	1,150	299	2,270	488	1,720	743	538	2,603	15,207
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	1,896	4,259	1,413	1,292	3,186	441	3,108	2,523	3,096	548	996	2,484	25,242
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	1,431	1,800	590	382	811	266	1,484	772	930	432	440	999	10,337
4.1.8 เสพยาเสพติด	7,886	14,819	5,486	3,236	6,172	2,166	15,753	5,792	8,343	2,933	2,963	9,648	85,197
4.1.9 ยาเสพติด อื่นๆ	154	111	28	64	115	29	109	103	118	56	31	123	1,041
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	9	16	14	2	7	2	19	44	15	0	0	16	144
4.2.2 อาวุธปืนสงคราม(ไม่มีทะเบียน)	790	951	456	340	553	265	683	1,328	786	251	456	1,097	7,956
4.2.3 อาวุธปืนสงคราม(มีทะเบียน)	151	76	65	47	55	22	136	137	93	21	24	112	939
4.2.4 วัตถุระเบิด	7	1	6	0	5	0	7	2	1	2	2	7	40
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	51	10	7	12	20	7	32	21	28	3	17	8	216
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	19	11	0	0	0	0	0	0	0	0	9	39
4.3.2 สลากกินรวบ	10	87	31	4	53	3	53	23	14	3	14	146	441
4.3.3 พายผลฟุตบอล/ออนไลน์	21	119	2	0	93	2	5	9	174	23	1	73	522
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	704	1,824	360	159	591	80	1,552	378	1,231	171	128	874	8,052
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	1	5	1	0	2	0	2	2	1	1	0	1	16
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	15	39	55	28	19	19	11	99	78	162	4	32	561
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	0	8	0	0	2	0	3	7	0	0	0	2	22
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	1	10	1	1	3	0	2	2	3	0	0	135	158
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	0	7	5	0	11	0	8	4	2	71	0	6	114
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	0	4	8	0	0	0	37	0	0	0	0	0	49
รวม	15,023	27,097	9,825	6,649	13,307	3,768	26,068	11,904	17,054	5,716	5,633	18,717	160,761

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุติศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 4 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.37 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด และอุดรธานี ตามลำดับ ในภาพรวมส่วนมากเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงถึงร้อยละ 88.01 รองลงมา คือ กลุ่มคดีเกี่ยวกับอาวุธ คิดเป็นร้อยละ 5.78 ของจำนวนคดีในฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 4

สำหรับคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น พบว่าเป็นความผิดเสพยาเสพติดมากที่สุด มีจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่ภูธรภาค 4 รวม 85,197 คดี โดยจังหวัดร้อยเอ็ดมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 15,753 คดี

ภาพที่ 1.38 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 4 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

1.3.5 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 5

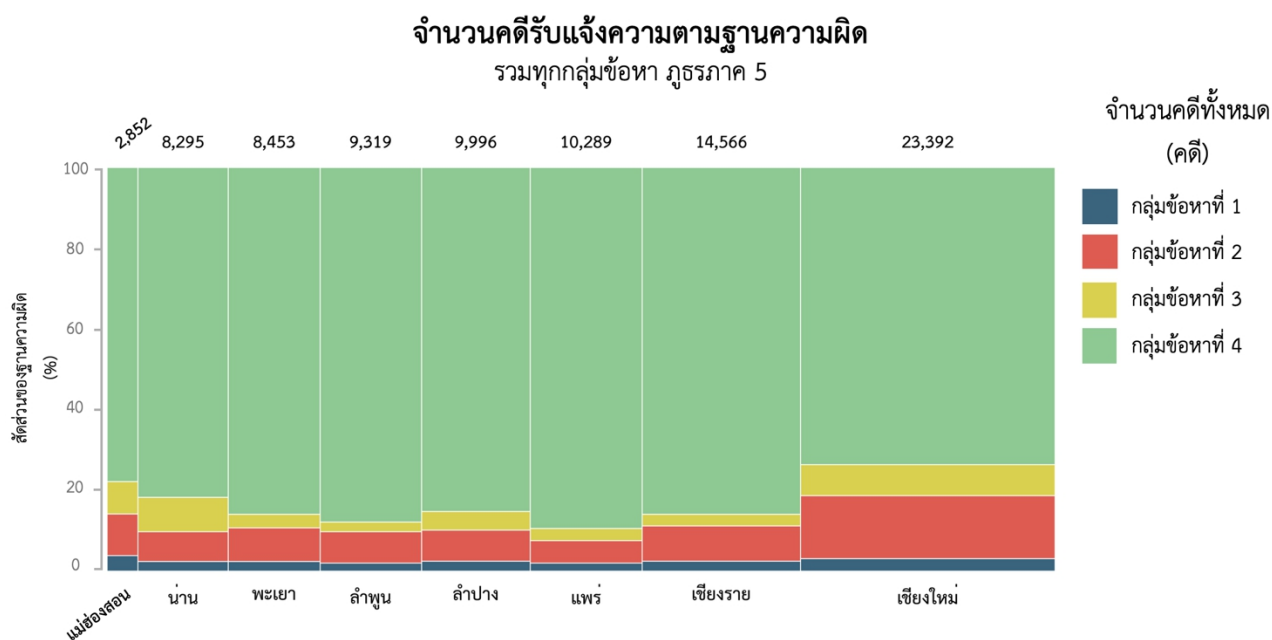
ตารางที่ 1.28 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 5 (ภ.5) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	361	712	196	202	204	110	249	183
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	1,270	3,655	615	701	570	293	763	728
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	419	1,801	705	287	310	230	463	220
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	12,516	17,224	6,779	7,263	9,205	2,219	8,521	8,188
รวม	14,566	23,392	8,295	8,453	10,289	2,852	9,996	9,319

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.39 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่จังหวัดของพื้นที่ภูธรภาค 5 ซึ่งประกอบด้วยจังหวัด เชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.28 และภาพที่ 1.39 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และแพร่ ตามลำดับ โดยพบว่าภาพรวมของทุกจังหวัดของกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 82.51 ดังแสดงด้วยพื้นที่ สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ แสดงด้วยพื้นที่สีแดง โดยสังเกตได้ว่า จังหวัดเชียงใหม่ นั้น มีสัดส่วนคดีในกลุ่มข้อหาที่ 2 สูงกว่าจังหวัดอื่น ๆ ในพื้นที่ภูธรภาค 5

ภาพที่ 1.40 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะ ความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	40	50	15	12	14	2	8	8	149
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	6	20	4	2	7	4	4	5	52
1.3 พยายามฆ่า	57	60	12	19	31	8	24	21	232
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	173	411	115	94	119	68	114	104	1,198
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	44	91	21	40	22	14	45	21	298
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	41	80	29	35	11	14	54	24	288
รวม	361	712	196	202	204	110	249	183	2,217

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 5 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.40 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำปาง ตามลำดับ โดยพบว่าจังหวัดเชียงใหม่ มีคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหานี้ 712 คดี จากภาพรวมคดีทั้งหมด 2,217 คดี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.12

เมื่อพิจารณาแยกตามข้อหาต่าง ๆ พบว่า ในพื้นที่ภูธรภาค 5 นั้น มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย กรณี (สาหัส) มากที่สุด เป็นจำนวน 1,198 คดี คิดเป็นร้อยละ 54.04 โดยจังหวัดเชียงใหม่มีการรับแจ้งคดี ดังกล่าวสูงที่สุด จำนวน 411 คดี

**ภาพที่ 1.41 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด**

ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	4	11	0	0	0	5	0	0	20
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	10	23	1	5	1	0	8	5	53
2.3 ชิงทรัพย์	5	44	0	1	0	0	3	2	55
2.4 ลักทรัพย์	516	1,308	148	236	234	100	296	303	3,141
2.5 ครอบครองทรัพย์	1	0	0	7	2	2	2	4	18
2.6 ฉ้อโกง	314	818	313	168	143	78	205	169	2,208
2.7 ยักยอกทรัพย์	97	729	50	91	53	19	62	110	1,211
2.8 ทำลายทรัพย์	79	166	24	45	43	19	47	52	475
2.9 รับของโจร	19	117	15	11	8	12	16	16	214
2.10 ลักพาตัว	0	7	0	0	0	0	0	0	7
2.11 วางเพลิง	16	14	9	17	7	0	14	6	83
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	0	0	0	0	0	0	3	3
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	10	28	2	5	5	3	12	3	68
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	199	390	53	115	74	55	98	55	1,039
รวม	1,270	3,655	615	701	570	293	763	728	8,595

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุติธรรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 5 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.41 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำปาง ตามลำดับ โดยพบว่าจังหวัดเชียงใหม่มีคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหานี้ 3,655 คดี จาก 8,595 คดี คิดเป็นร้อยละ 42.52

รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 5 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด รวม 3,141 คดี คิดเป็นร้อยละ 36.54 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกงรวม 2,208 คดี คิดเป็นร้อยละ 25.69 และคดียักยอกทรัพย์ 1,211 คดี คิดเป็นร้อยละ 14.09 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.42 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจ
ภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	7	10	2	2	0	0	6	4	31
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	6	6	0	2	0	0	4	2	20
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	3	12	0	0	0	4	0	1	20
3.4 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	1	16	0	0	1	0	0	1	19
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	155	980	500	91	112	83	139	44	2,104
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	5	19	4	0	0	0	3	3	34
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	40	172	34	19	41	82	75	26	489
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	17	72	11	22	18	30	47	3	220
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	1	8	0	0	0	2	0	0	11
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	1	8	7	8	0	9	4	11	48
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	0	0	42	1	0	0	0	43
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	12	7	8	0	0	1	0	0	28
3.14 พ.ร.บ. สุลกากร	50	25	19	9	18	9	12	10	152
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	6	44	6	0	0	0	0	2	58
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	50	81	25	32	29	2	64	67	350
3.17 พ.ร.บ. พงศาวดาร	6	6	2	5	0	4	4	18	45
3.18 ฐานความผิดข้อใดข้อหนึ่งที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	59	335	87	55	90	4	105	28	763
รวม	419	1,801	705	287	310	230	463	220	4,435

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 5 ดังที่ปรากฏ
ในภาพที่ 1.42 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก
คือ จังหวัดเชียงใหม่ น่าน และลำปาง ตามลำดับ โดยภาพรวมพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคที่ 5 มีจำนวน
คดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด รวม 2,104 คดี คิดเป็น
ร้อยละ 47.44 โดยจังหวัดเชียงใหม่มีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 980 คดี

รองลงมา คือ คดีตามฐานความผิดข้อใดข้อหนึ่งที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ รวมทุกจังหวัด 763 คดี
คิดเป็นร้อยละ 17.20 โดยจังหวัดเชียงใหม่มีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด จำนวน 335 คดี

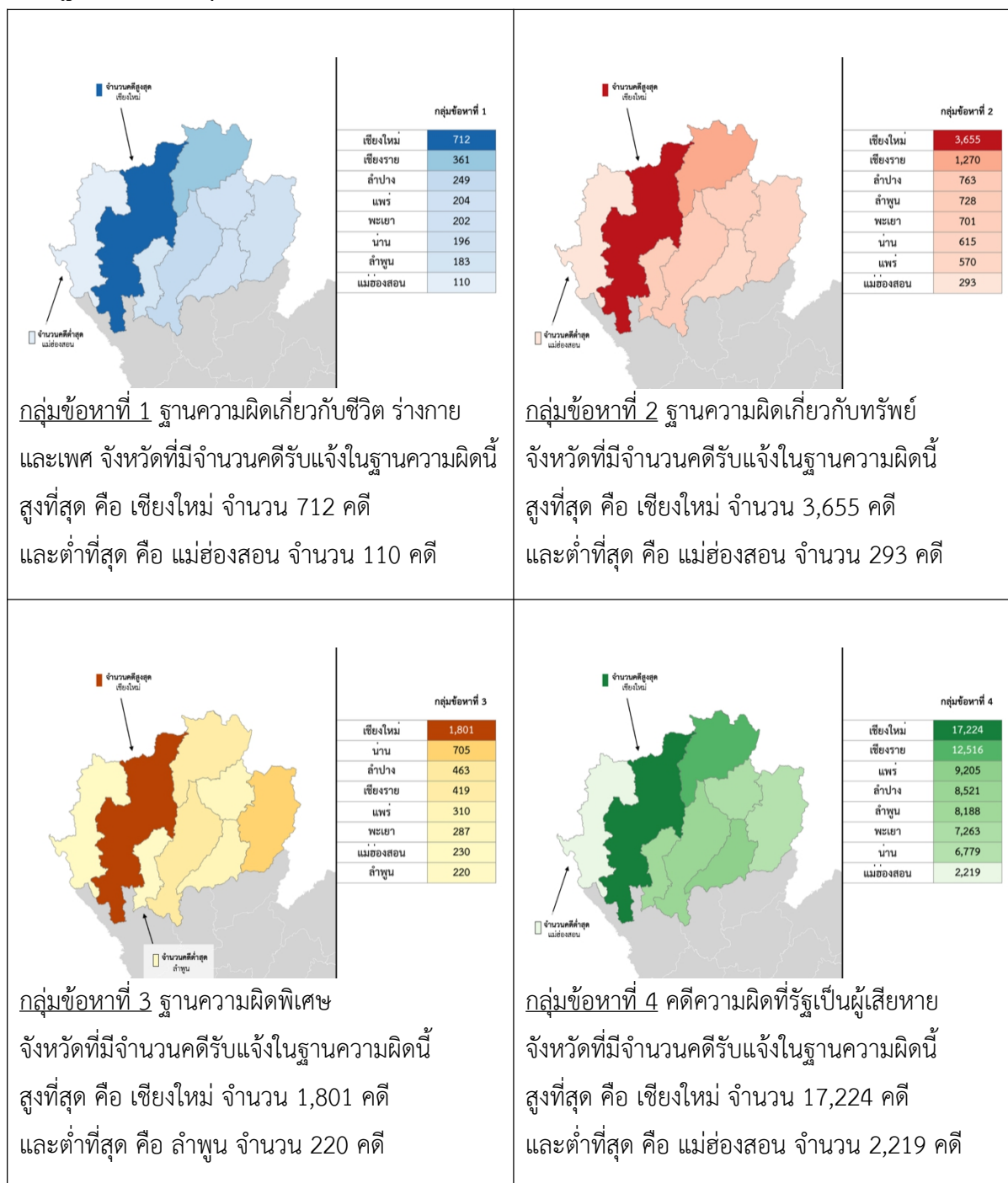
**ภาพที่ 1.43 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด**

ลักษณะความผิด	เชียงราย	เชียงใหม่	น่าน	พะเยา	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	3	17	5	0	9	0	3	0	37
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	561	575	282	68	131	105	359	64	2,145
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	14	4	0	0	0	0	0	0	18
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	3	0	0	0	0	0	0	3
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	679	1,975	558	323	1,027	174	1,287	700	6,723
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	3,159	3,959	1,081	1,156	1,828	483	1,247	1,436	14,349
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	397	688	324	305	247	186	349	408	2,904
4.1.8 เสพยาเสพติด	5,623	6,938	3,297	4,179	3,168	831	3,910	4,942	32,888
4.1.9 ยาเสพติด อื่นๆ	138	130	38	39	35	5	43	43	471
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	18	13	8	3	5	6	4	1	58
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	697	939	717	391	1,070	158	686	314	4,972
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	95	138	147	47	93	31	95	48	694
4.2.4 วัตถุระเบิด	2	13	0	0	2	0	2	0	19
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	12	50	13	23	64	4	62	25	253
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	0	0	10	0	7	0	0	17
4.3.2 สลากกินรวบ	13	58	50	23	672	0	16	2	834
4.3.3 หายผลฟุตบอล/ออนไลน์	28	81	23	57	5	7	14	17	232
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	377	440	153	489	797	16	288	95	2,655
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	7	6	1	2	0	2	3	5	26
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	646	1,136	76	68	47	204	135	79	2,391
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	8	3	0	1	0	0	1	0	13
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	20	27	5	67	0	0	15	0	134
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	18	31	1	8	0	0	2	6	66
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	1	0	0	0	5	0	0	3	9
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	4	0	0	0	0	4
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	12,516	17,224	6,779	7,263	9,205	2,219	8,521	8,188	71,915

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 5 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.43 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และแพร่ ตามลำดับ ซึ่งมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มยาเสพติดสูงที่สุด 59,538 คดี คิดเป็นร้อยละ 82.79 ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด เฉลี่ยแล้ว มีการรับแจ้งความคดีเสพยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 45.73 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมด ในพื้นที่ภูธรภาค 5 ในขณะที่กลุ่มความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนและวัตถุระเบิดนั้น มีจำนวนคดีรวม 5,996 คดี คิดเป็นร้อยละ 8.34 และกลุ่มความผิดเกี่ยวกับการพนันมีจำนวนคดี 3,738 คดี คิดเป็นร้อยละ 5.20 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมด ในพื้นที่ภูธรภาค 5 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.44 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 5 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

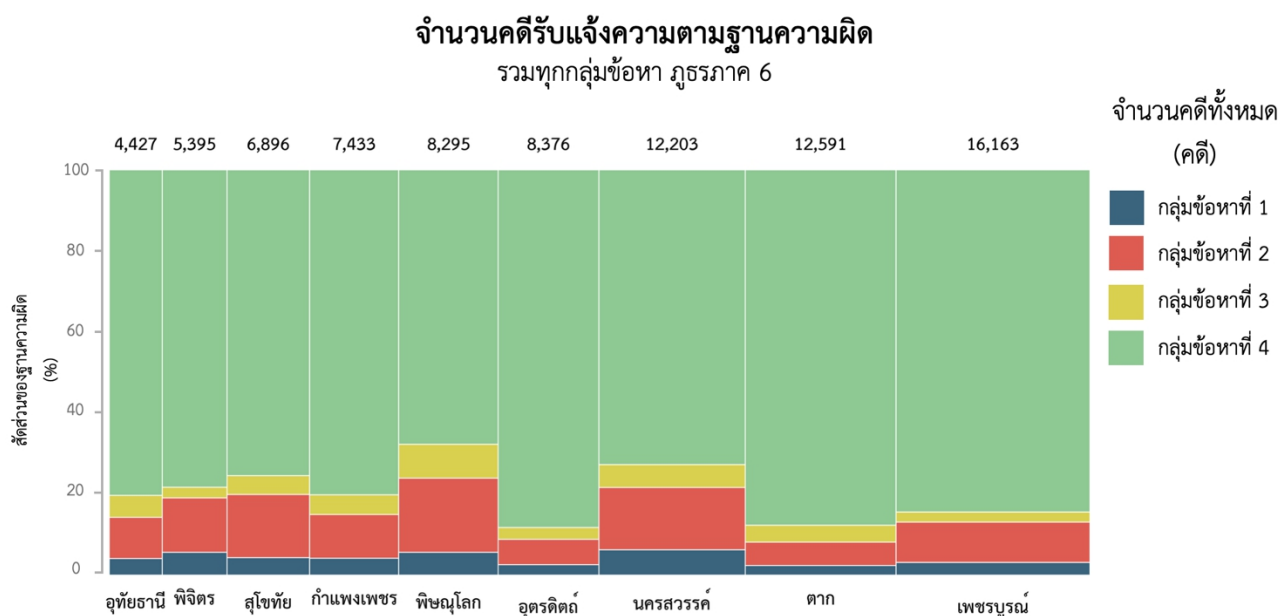
1.3.6 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 6

ตารางที่ 1.29 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 6 (ภ.6) 9 จังหวัด									
ลักษณะความผิด	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ	314	302	765	307	470	506	301	221	184
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	800	728	1,875	723	1,519	1,617	1,075	521	450
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	361	528	693	144	688	405	321	247	239
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	5,958	11,033	8,870	4,221	5,618	13,635	5,199	7,387	3,554
รวม	7,433	12,591	12,203	5,395	8,295	16,163	6,896	8,376	4,427

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.45 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความของพื้นที่ภูธรภาค 6 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดกำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหา ทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.29 และภาพที่ 1.45 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ ตาก และนครสวรรค์ ตามลำดับ โดยพบว่าคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายภาพรวมทุกจังหวัดมีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 80.06 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ภาพที่ 1.46 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะ ความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	16	51	31	14	25	26	18	7	3	191
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	7	7	9	2	8	7	2	6	3	51
1.3 พยายามฆ่า	38	35	80	33	63	93	25	19	24	410
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	189	125	458	197	257	238	130	133	105	1,832
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	44	43	81	35	64	76	60	25	32	460
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	20	41	106	26	53	66	66	31	17	426
รวม	314	302	765	307	470	506	301	221	184	3,370

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 6 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.46 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครสวรรค์ เพชรบูรณ์ และพิษณุโลก ตามลำดับ ในภาพรวมพื้นที่ภูธรภาค 6 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุดจำนวน 1,832 คดี คิดเป็นร้อยละ 54.36 ของจำนวน คดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 โดยจังหวัดนครสวรรค์มีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 458 คดี

ภาพที่ 1.47 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	4	0	0	0	0	1	0	5
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	4	2	11	0	7	4	4	1	2	35
2.3 ชิงทรัพย์	7	11	14	4	7	19	2	10	8	82
2.4 ลักทรัพย์	301	344	801	349	557	787	415	250	223	4,027
2.5 กรวโซทรัพย์	5	0	18	2	4	11	0	0	0	40
2.6 ฉ้อโกง	184	109	407	125	395	171	291	56	71	1,809
2.7 ยักยอกทรัพย์	101	36	144	65	292	93	86	50	28	895
2.8 ทำลายทรัพย์	44	40	126	69	79	134	74	48	37	651
2.9 รับของโจร	25	21	54	9	13	67	29	23	9	250
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	7	5	19	4	5	20	16	5	2	83
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	0	0	0	0	2	1	0	0	3
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	15	61	9	10	7	44	5	2	3	156
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	107	99	268	86	153	265	152	75	67	1,272
รวม	800	728	1,875	723	1,519	1,617	1,075	521	450	9,308

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 6 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.47 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครสวรรค์ เพชรบูรณ์ และพิษณุโลก ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 6 มีการแจ้งความ คดีลักทรัพย์มากที่สุดรวม 4,027 คดี คิดเป็นร้อยละ 43.26 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกง 1,809 คดี คิดเป็น ร้อยละ 19.43 ของจำนวนคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหาที่ 2 ในพื้นที่ภูธรภาค 6

ภาพที่ 1.48 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจ
ภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุดรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	1	0	9	6	24	0	2	1	15	58
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	1	0	8	0	5	0	4	3	12	33
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	0	1	1	9	0	0	1	0	12
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	0	5	0	1	0	3	0	2	11
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	181	21	233	63	196	101	144	22	88	1,049
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	7	2	16	4	7	4	4	7	0	51
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	28	72	16	2	32	27	11	33	19	240
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	14	40	9	0	17	17	30	4	14	145
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	15	2	0	0	0	0	0	0	17
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	9	25	1	3	3	2	3	0	5	51
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	0	0	0	1	0	4	0	0	5
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	0	4	4	2	2	5	0	0	17
3.14 พ.ร.บ. สุลกากร	21	213	176	9	72	37	4	41	9	582
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	5	11	0	10	40	0	0	59	20	145
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	64	63	93	33	12	48	30	35	35	413
3.17 พ.ร.บ. พงศาวดาร	4	0	13	0	0	1	0	3	1	22
3.18 ฐานความผิดข้อเท็จจริงทำนุระบบคอมพิวเตอร์	26	66	107	9	267	166	77	38	19	775
รวม	361	528	693	144	688	405	321	247	239	3,626

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 6 ดังที่ปรากฏ
ในภาพที่ 1.48 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก
คือ จังหวัดนครสวรรค์ พิษณุโลก และตาก ตามลำดับ คดีที่มีการรับแจ้งมากที่สุด คือ พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 1,049 คดี คิดเป็นร้อยละ 28.93 รองลงมา คือฐานความผิดฉ้อโกง
ที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ 775 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.37 และความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร
582 คดี คิดเป็นร้อยละ 16.05 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.49 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

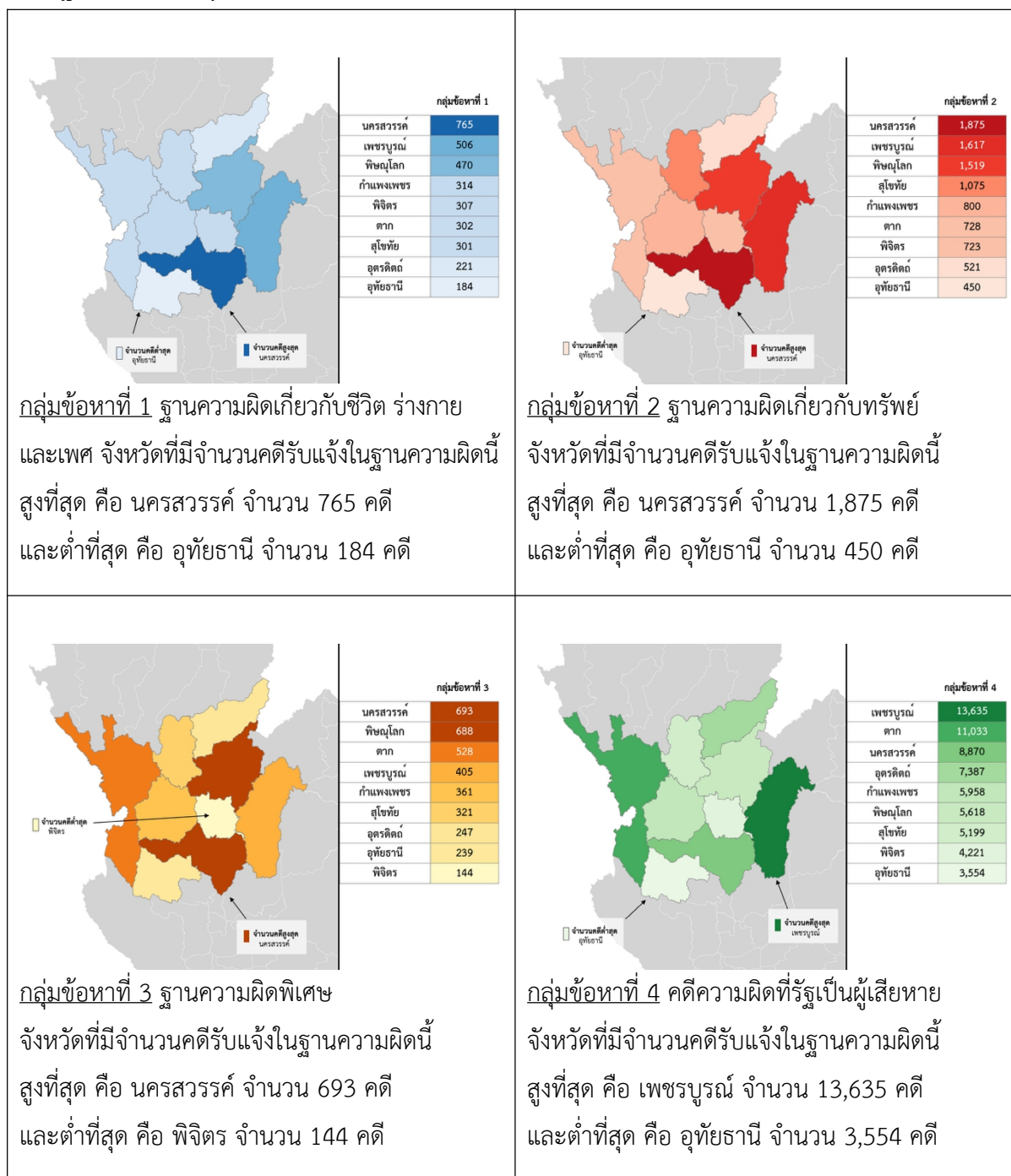
ลักษณะความผิด	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	7	9	2	0	2	0	0	16	0	36
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	46	173	288	120	175	157	26	106	156	1,247
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	5	0	0	0	0	0	0	0	5
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	716	293	938	419	580	1,389	331	1,184	333	6,183
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	1,103	1,627	1,833	1,508	1,379	3,470	1,070	1,055	638	13,683
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	233	150	264	95	95	370	337	490	168	2,202
4.1.8 เสพยาเสพติด	2,577	2,946	3,752	1,344	2,097	5,646	1,979	3,332	1,462	25,135
4.1.9 ยาเสพติด อื่นๆ	44	40	79	42	149	54	21	109	27	565
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	3	26	3	0	4	10	10	2	10	68
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	460	640	681	307	431	1,374	470	661	360	5,384
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	65	137	116	39	57	138	102	108	58	820
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	5	3	3	2	8	8	3	3	35
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	5	9	34	21	5	27	12	13	10	136
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	0	9	0	21	1	7	7	0	45
4.3.2 สลากกินรวบ	44	26	36	17	13	103	18	5	15	277
4.3.3 หายผลฟุตบอล/ออนไลน์	20	2	11	5	49	3	8	0	10	108
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	516	347	710	256	528	835	764	269	265	4,490
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0	0	3	0	0	5	6	1	2	17
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	111	4,592	95	43	18	10	28	26	36	4,959
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	2	5	7	0	0	0	2	0	0	16
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	3	1	1	0	3	0	0	0	0	8
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	3	0	5	2	10	0	0	0	1	21
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	35	0	0	0	35
รวม	5,958	11,033	8,870	4,221	5,618	13,635	5,199	7,387	3,554	65,475

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 6 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.49 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ ตาก และนครสวรรค์ ตามลำดับ เมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 6 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสถิติรับแจ้งความคดีเกี่ยวกับยาเสพติดมีจำนวน 49,056 คดี คิดเป็นร้อยละ 74.92 การกระทำผิดส่วนมากเป็นคดีเสพยาเสพติดซึ่งมีจำนวนรวม 25,135 คดี คิดเป็นร้อยละ 38.39 ของจำนวนคดี กลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดของพื้นที่ภูธรภาค 6 อีกทั้ง ยังพบว่ามี การรับแจ้งความข้อหาเสพยาเสพติดมากที่สุดในจังหวัดเพชรบูรณ์ถึง 5,646 คดี

นอกจากนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าจังหวัดตากมีจำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง สูงกว่าจังหวัดอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด โดยมีจำนวนคดีรับแจ้งความรวม 4,592 คดี คิดเป็นร้อยละ 92.60 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในข้อหาเดียวกันของพื้นที่ภูธรภาค 6

ภาพที่ 1.50 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 6 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

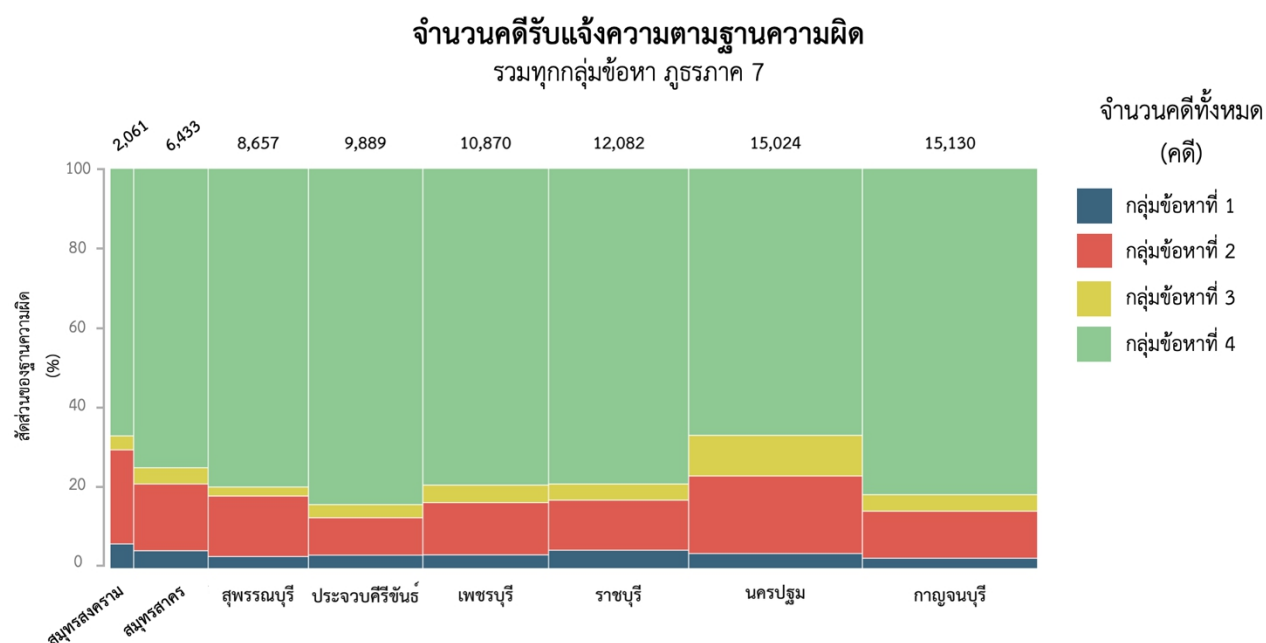
1.3.7 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 7

ตารางที่ 1.30 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 7 (ภ.7) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และ เพศ	397	570	337	374	554	127	286	263
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์	1,779	2,913	921	1,417	1,510	484	1,074	1,309
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	624	1,520	323	483	495	73	264	193
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	12,330	10,021	8,308	8,596	9,523	1,377	4,809	6,892
รวม	15,130	15,024	9,889	10,870	12,082	2,061	6,433	8,657

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.51 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่ภูธรภาค 7 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี จำแนกตามกลุ่มข้อหา ทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.30 และภาพที่ 1.51 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี ตามลำดับ โดยพบว่าคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 77.18 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ภาพที่ 1.52 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	17	34	10	24	26	3	13	19	146
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	13	17	4	7	10	0	3	2	56
1.3 พยายามฆ่า	33	94	52	34	65	5	38	32	353
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	243	304	213	253	295	95	154	147	1,704
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	52	47	28	21	72	14	40	37	311
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	39	74	30	35	86	10	38	26	338
รวม	397	570	337	374	554	127	286	263	2,908

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 7 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.52 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครปฐม ราชบุรี และกาญจนบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ภาพรวม ทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 7 มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุด มีจำนวน 1,704 คดี คิดเป็นร้อยละ 58.60 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 โดยจังหวัดนครปฐม มีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวสูงที่สุด 304 คดี

ภาพที่ 1.53 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	3	0	3	4	0	0	0	10
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	7	29	10	8	21	0	11	2	88
2.3 ชิงทรัพย์	16	30	7	11	11	5	16	15	111
2.4 ลักทรัพย์	740	913	428	576	807	172	670	612	4,918
2.5 ทรัพย์หาย	0	5	0	1	1	0	2	0	9
2.6 ฉ้อโกง	490	1,309	201	381	202	130	153	325	3,191
2.7 ยักยอกทรัพย์	170	163	36	112	175	56	79	92	883
2.8 ทำลายทรัพย์	95	82	67	85	71	18	30	64	512
2.9 รับของโจร	58	112	28	46	19	6	4	17	290
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	5	6	4	8	7	2	2	7	41
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	8	7	0	0	1	2	1	1	20
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	33	87	20	17	14	21	27	25	244
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	157	167	120	169	177	72	79	149	1,090
รวม	1,779	2,913	921	1,417	1,510	484	1,074	1,309	11,407

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุติธรรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 7 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.53 พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี และราชบุรี ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 7 มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดถึง 4,918 คดี คิดเป็นร้อยละ 43.11 รองลงมา ภาพรวมคดีรับแจ้งความทั้งหมดในลำดับรองลงมา คือ คดีฉ้อโกง รวมจำนวน 3,191 คดี คิดเป็นร้อยละ 27.97 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.54 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจ
ภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	2	6	0	1	0	0	0	4	13
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	1	0	0	0	0	0	0	1
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	9	15	2	2	4	0	0	2	34
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	2	0	0	2
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	2	0	0	0	0	1	0	3
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	182	964	96	219	232	12	85	85	1,875
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	0	7	2	3	2	1	1	4	20
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	82	0	66	45	17	0	1	5	216
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	42	0	26	58	5	0	0	9	140
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	17	0	24	4	0	0	0	0	45
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	10	3	32	5	2	0	0	2	54
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	3	0	0	0	0	0	0	3
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	2	0	7	13	3	0	0	2	27
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	51	26	5	6	31	3	56	1	179
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	7	31	3	5	1	7	1	10	65
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	72	54	14	69	78	44	57	69	457
3.17 พ.ร.บ. ทวงถามหนี้	2	3	0	0	0	4	1	0	10
3.18 ฐานความผิดข้อโกงที่กระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์	146	405	46	53	120	0	61	0	831
รวม	624	1,520	323	483	495	73	264	193	3,975

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 7 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.54 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี และราชบุรี ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 7 มีการแจ้งความคดีที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด รวม 1,875 คดี คิดเป็นร้อยละ 47.17 ซึ่งพบว่านครปฐมมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุด จำนวน 964 คดี ภาพรวมคดีรับแจ้งความทั้งหมดในลำดับรองลงมา คือ ฐานความผิดข้อโกงที่กระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์ จำนวน 831 คดี คิดเป็นร้อยละ 20.91 โดยจังหวัดนครปฐมมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุดเช่นกัน เป็นจำนวน 405 คดี และมากกว่าจังหวัดอื่นอย่างเห็นได้ชัด

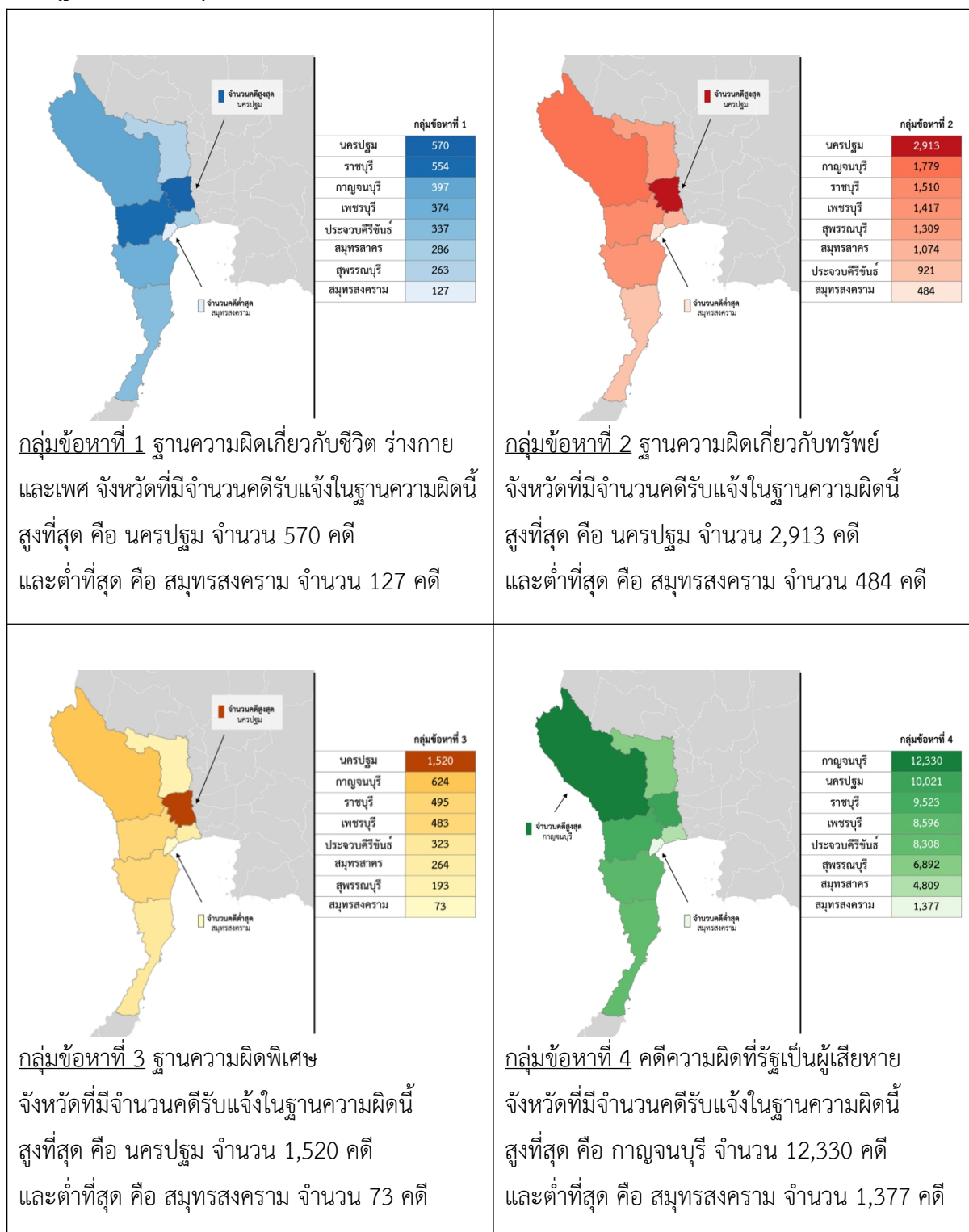
ภาพที่ 1.55 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	เพชรบุรี	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	2	0	0	0	21	0	0	0	23
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	187	42	149	288	118	24	5	145	958
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	0	0	3	0	0	0	3
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	0	2	2
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	789	643	502	557	740	133	547	776	4,687
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	1,354	1,377	1,688	1,265	1,496	261	900	1,217	9,558
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	831	542	343	381	587	23	47	697	3,451
4.1.8 เสพยาเสพติด	4,484	4,821	3,746	4,168	4,327	531	402	2,730	25,209
4.1.9 ยาเสพติด อื่นๆ	72	20	28	23	16	14	22	12	207
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	10	4	4	5	5	4	3	3	38
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	760	401	531	438	453	80	175	513	3,351
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	205	276	181	199	201	34	69	54	1,219
4.2.4 วัตถุระเบิด	4	24	6	4	2	0	2	28	70
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	149	29	68	40	20	16	16	117	455
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	38	0	0	19	0	7	0	64
4.3.2 สลากกินรวม	333	144	52	81	274	0	1,361	12	2,257
4.3.3 พายผลฟุตบอล/ออนไลน์	24	4	78	37	223	12	34	13	425
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	806	974	580	825	802	117	933	513	5,550
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	1	4	3	3	6	2	9	2	30
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	2,280	555	342	248	177	126	259	58	4,045
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	1	41	4	1	2	0	0	0	49
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	1	7	1	1	1	0	12	0	23
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	30	74	2	32	7	0	1	0	146
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	1	0	0	0	0	0	0	1
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	2	0	0	0	0	0	0	0	2
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	5	0	0	0	23	0	5	0	33
รวม	12,330	10,021	8,308	8,596	9,523	1,377	4,809	6,892	61,856

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 7 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.55 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม และ ราชบุรี ตามลำดับ โดยทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 7 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุด รวมจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งหมด 44,098 คดี คิดเป็นร้อยละ 71.29 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 7 ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นคดีเสพยาเสพติด โดยจังหวัดนครปฐม มีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุด จำนวน 4,821 คดี

ภาพที่ 1.56 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 7 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

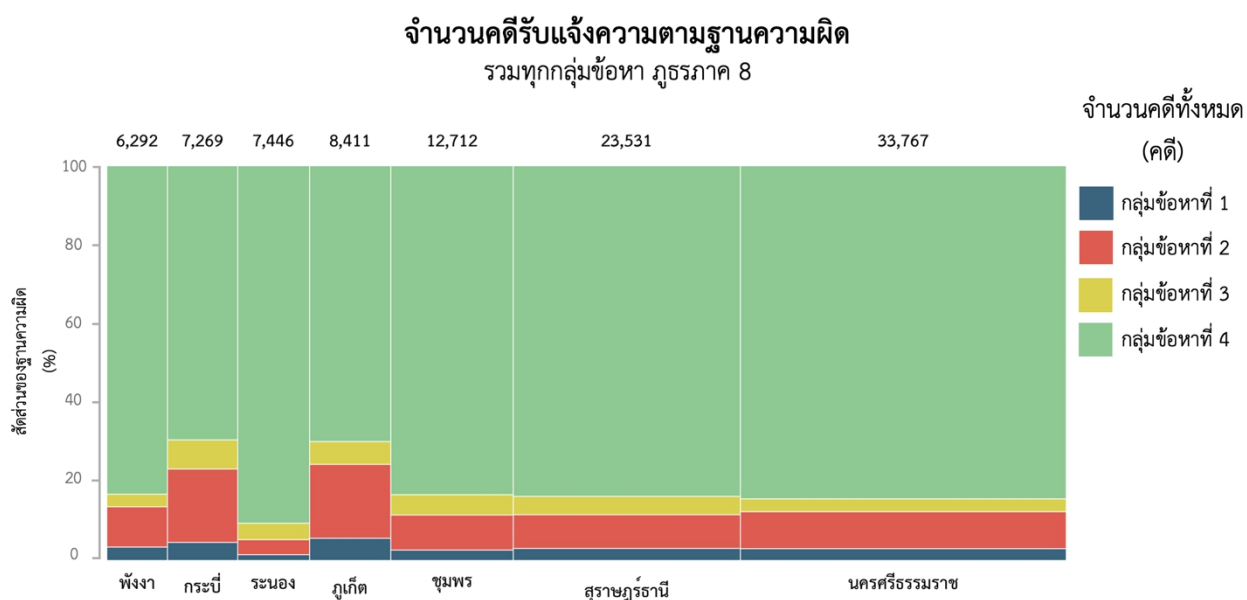
1.3.8 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 8

ตารางที่ 1.31 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 8 (ภ.8) 7 จังหวัด							
ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	335	342	1,028	214	477	111	730
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	1,353	1,129	3,151	646	1,578	285	2,006
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	536	651	1,114	199	481	307	1,096
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	5,045	10,590	28,474	5,233	5,875	6,743	19,699
รวม	7,269	12,712	33,767	6,292	8,411	7,446	23,531

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.57 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความของพื้นที่ภูธรภาค 8 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.31 และภาพที่ 1.57 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 8 พบว่า ในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 82.13 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าในจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวขึ้น มีสัดส่วนการรับแจ้งความของคดีในกลุ่มข้อหาที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ สูงเป็นอันดับต้น ๆ ในพื้นที่ภูธรภาค 8 ด้วยเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 1.58 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะ ความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	27	35	120	12	19	17	51	281
1.2 ฆ่าผู้อื่นถึงแก่ความตาย	7	3	32	3	8	0	39	92
1.3 พยายามฆ่า	58	52	252	32	46	17	124	581
1.4 ฆ่าร้ายร่างกาย(สาหัส)	174	198	483	135	315	52	384	1,741
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	37	17	68	12	34	15	58	241
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	32	37	73	20	55	10	74	301
รวม	335	342	1,028	214	477	111	730	3,237

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 8 ดังปรากฏในภาพที่ 1.58 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต ตามลำดับ รวมทุกจังหวัด ในพื้นที่ภูธรภาค 8 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุดรวม 1,741 คดี คิดเป็นร้อยละ 53.78 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มข้อหาที่ 1 โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าว มากที่สุด จำนวน 483 คดี

ภาพที่ 1.59 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	8	0	12	0	9	0	6	35
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	9	2	19	2	14	3	13	62
2.3 ชิงทรัพย์	11	11	49	0	13	1	11	96
2.4 ลักทรัพย์	756	538	1,745	393	825	130	1,004	5,391
2.5 กรรโชกทรัพย์	4	0	0	3	3	0	8	18
2.6 ฉ้อโกง	206	229	376	53	288	66	470	1,688
2.7 ยักยอกทรัพย์	64	97	185	17	147	21	157	688
2.8 ทำลายทรัพย์	73	77	239	51	90	16	89	635
2.9 รับของโจร	23	11	45	7	16	13	28	143
2.10 ลักพาตัว	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	23	3	33	4	0	0	9	72
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	1	0	2	4	8	0	2	17
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	32	10	37	6	33	0	8	126
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	143	151	409	106	132	35	201	1,177
รวม	1,353	1,129	3,151	646	1,578	285	2,006	10,148

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในพื้นที่ภูธรภาค 8 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.59 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 8 มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดจำนวน 5,391 คดี คิดเป็นร้อยละ 53.12 ของจำนวนรวมข้อหาทั้งหมด ในพื้นที่ภูธรภาค 8 โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุด เป็นจำนวน 1,745 คดี คิดเป็นร้อยละ 32.37 ของจำนวนคดีลักทรัพย์ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8

ภาพที่ 1.60 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจ
ภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0	0	4	0	5	0	12	21
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	1	1	0	17	10	4	33
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	0	7	0	12	0	0	19
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	1	0	7	3	16	0	0	27
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	67	347	212	47	97	17	359	1,146
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	2	4	11	3	5	1	3	29
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	26	63	38	4	1	19	58	209
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	18	19	11	2	10	2	42	104
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	1	15	7	0	50	23	96
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	5	5	41	3	3	1	32	90
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	0	0	1	1	4	13	19
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	2	53	7	0	1	0	11	74
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	7	14	20	16	109	124	84	374
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	7	11	60	11	4	9	85	187
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	104	103	347	65	72	60	215	966
3.17 พ.ร.บ. ทวงถามหนี้	1	2	8	4	0	2	8	25
3.18 ฐานความผิดข้อใดที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	296	28	325	33	128	8	147	965
รวม	536	651	1,114	199	481	307	1,096	4,384

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุติศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 8 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.60 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 8 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 8 มีการแจ้งความคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด รวม 1,146 คดี คิดเป็นร้อยละ 26.14 ของจำนวนคดีกลุ่มข้อหาที่ 3 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8 โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุด จำนวน 359 คดี

ภาพรวมคดีรับแจ้งความทุกจังหวัดที่มีจำนวนมากรองลงมา คือ ความผิดตาม พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา จำนวน 966 คดี คิดเป็นร้อยละ 22.03 ซึ่งใกล้เคียงกับจำนวนคดีฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์รวม จำนวน 965 คดี คิดเป็นร้อยละ 22.01 ของจำนวนคดีกลุ่มข้อหาที่ 3 ในพื้นที่ภูธรภาค 8

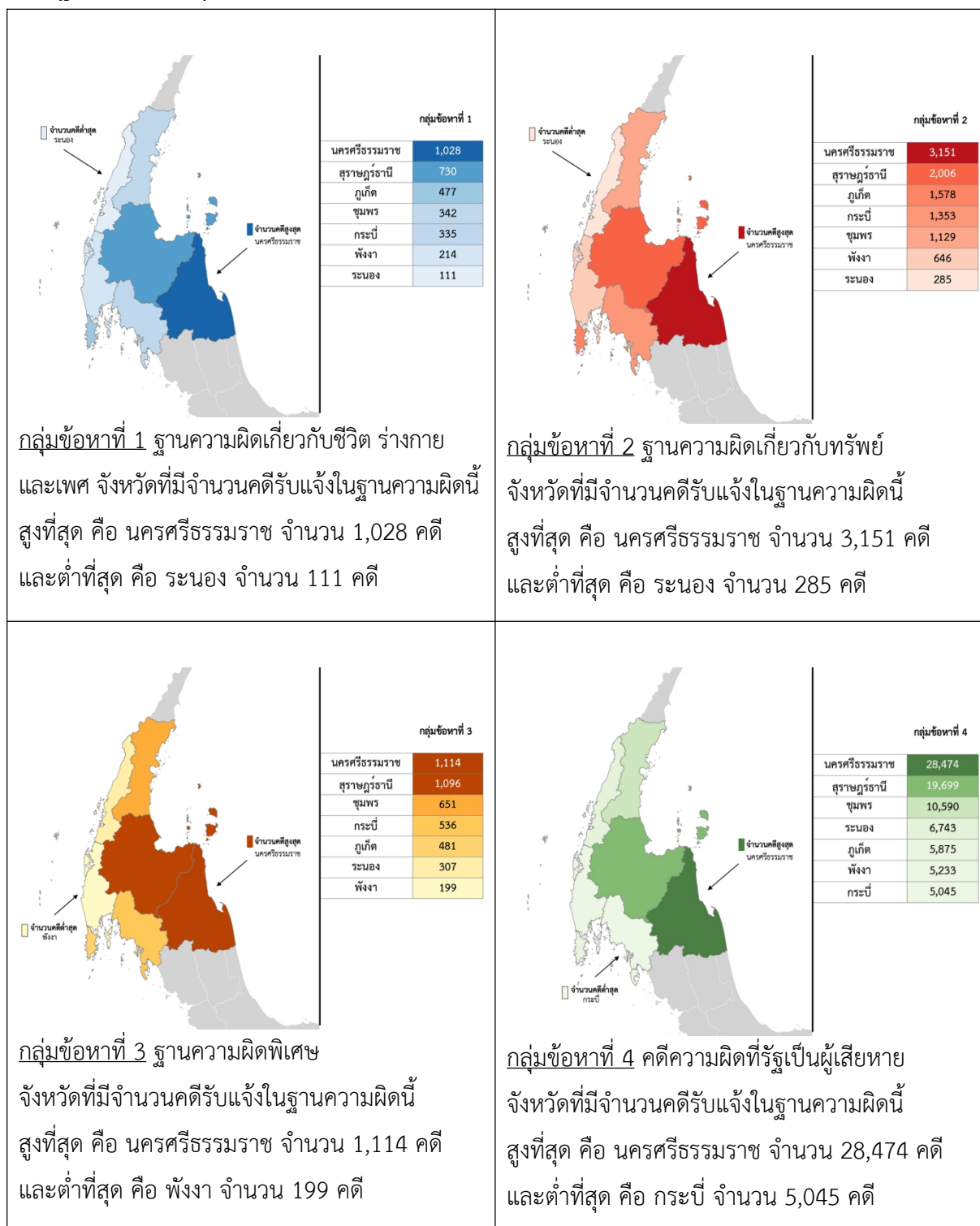
**ภาพที่ 1.61 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด**

ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	0	0	0	5	0	0	5
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	53	159	127	60	283	81	338	1,101
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	1,037	1,304	2,530	467	439	474	1,701	7,952
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	1,525	1,529	6,715	823	849	791	2,735	14,967
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	455	896	1,237	538	507	311	655	4,599
4.1.8 เสพยาเสพติด	881	4,670	13,350	2,266	2,272	3,029	10,060	36,528
4.1.9 ยาเสพติด อื่นๆ	12	73	238	13	12	32	79	459
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	6	8	26	2	5	1	12	60
4.2.2 อาวุธปืนสงคราม(ไม่มีทะเบียน)	429	731	1,945	260	189	277	1,497	5,328
4.2.3 อาวุธปืนสงคราม(มีทะเบียน)	123	166	580	79	50	102	635	1,735
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	5	9	0	3	0	1	18
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	8	94	437	26	40	123	248	976
4.3.1 บ่อนการพนัน	18	11	22	9	26	2	32	120
4.3.2 สลากกินรวบ	21	61	120	59	8	84	103	456
4.3.3 พายผลฟุตบอล/ออนไลน์	46	107	201	40	110	132	283	919
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	341	422	652	509	495	445	836	3,700
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	3	2	1	2	7	0	1	16
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	68	343	121	64	419	795	384	2,194
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	5	5	40	5	19	10	8	92
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	13	3	5	4	101	46	7	179
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	1	1	2	7	23	0	11	45
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	0	1	0	1	0	0	2
4.10 พก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	115	0	12	8	73	208
รวม	5,045	10,590	28,474	5,233	5,875	6,743	19,699	81,659

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 8 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.61 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่าจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 8 พบว่า มีจำนวนคดีรับแจ้งความคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติดสูงที่สุด รวม 65,611 คดี คิดเป็นร้อยละ 80.35 ของจำนวนคดีกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8 ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นคดีเสพยาเสพติด โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการรับแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุด จำนวน 13,350 คดี

ภาพที่ 1.62 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 8 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

1.3.9 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 9

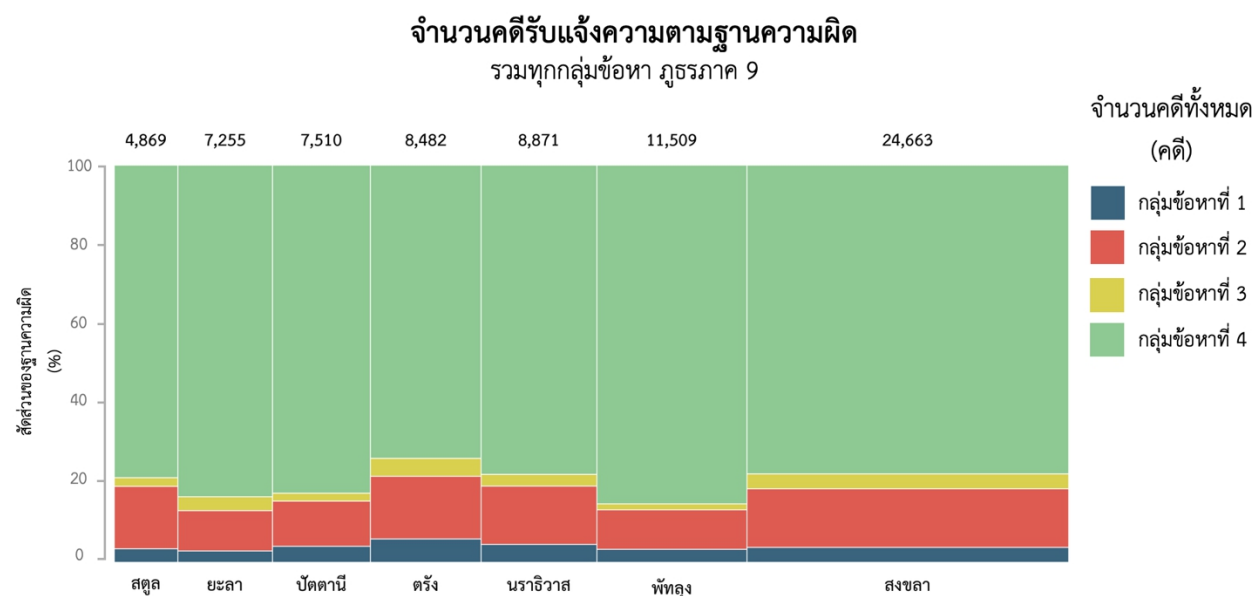
ตารางที่ 1.32 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 9 (ภ.9) 7 จังหวัด							
ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	496	400	300	379	205	921	166
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	1,342	1,304	859	1,138	739	3,633	766
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	381	260	149	175	253	938	106
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	6,263	6,907	6,202	9,817	6,058	19,171	3,831
รวม	8,482	8,871	7,510	11,509	7,255	24,663	4,869

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 1.63 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความของพื้นที่ภูธรภาค 9 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดตรัง นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ยะลา สงขลา และสตูล จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.32 และภาพที่ 1.63 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 9 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา พัทลุง และนราธิวาส ตามลำดับ คดีที่พบโดยส่วนมากเป็นคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย คิดเป็นร้อยละ 79.62 รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 13.37 นอกจากนี้ สังเกตได้ว่าจำนวนคดีรับแจ้งในพื้นที่จังหวัดสงขลา นั้น สูงกว่าจำนวนคดีรับแจ้งในจังหวัดอื่นทุกกลุ่มข้อหาอย่างเห็นได้ชัด และคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 33.71 ของจำนวนคดีรับแจ้งทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9

ภาพที่ 1.64 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	75	58	54	56	32	56	13	344
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	3	10	6	3	3	12	0	37
1.3 พยายามฆ่า	138	144	64	102	47	162	34	691
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	182	135	119	192	90	493	83	1,294
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	44	22	21	8	9	76	14	194
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	54	31	36	18	24	122	22	307
รวม	496	400	300	379	205	921	166	2,867

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 9 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.64 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา ตรัง และนราธิวาส ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ ภูธรภาคที่ 9 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุดรวม 1,294 คดี คิดเป็นร้อยละ 45.13 ภาพรวมคดีทุกจังหวัดอันดับรองลงมา คือ คดีพยายามฆ่าจำนวน 691 คดี คิดเป็นร้อยละ 24.10 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.65 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	25	9	0	1	3	8	46
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	7	16	6	6	5	43	1	84
2.3 ชิงทรัพย์	16	13	13	13	6	64	6	131
2.4 ลักทรัพย์	720	761	477	613	365	2,074	448	5,458
2.5 ทรัพย์หาย	7	12	6	14	5	11	0	55
2.6 ฉ้อโกง	109	193	156	105	177	548	38	1,326
2.7 ยักยอกทรัพย์	139	30	28	80	52	206	46	581
2.8 ทำลายทรัพย์	109	68	48	117	41	170	40	593
2.9 รับของโจร	38	53	24	36	25	128	57	361
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	6	0	0	0	6
2.11 วางเพลิง	22	13	6	5	4	31	10	91
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	2	2	0	1	2	4	11
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	1	19	6	16	8	65	22	137
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์สิน	174	99	78	127	49	288	86	901
รวม	1,342	1,304	859	1,138	739	3,633	766	9,781

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุติศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในพื้นที่ภูธรภาค 9 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.65 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา ตรัง และนราธิวาส ตามลำดับ ในภาพรวมพื้นที่ภูธรภาค 9 มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์ มากที่สุด โดยรวมทุกจังหวัดคิดเป็น 5,458 คดี หรือคิดเป็นร้อยละ 55.80 โดยจังหวัดสงขลา มีการรับแจ้งความ คดีดังกล่าวมากที่สุด 2,074 คดี คิดเป็นร้อยละ 38.00 ของจำนวนคดีลักทรัพย์ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9 ภาพรวมคดีในทุกพื้นที่อันดับรองลงมา คือ ความผิดฉ้อโกง มีจำนวนคดีรับแจ้งความ 1,326 คดี คิดเป็น ร้อยละ 13.56 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ในพื้นที่ภูธรภาค 9

ภาพที่ 1.66 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจ
ภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	1	5	0	0	0	2	0	8
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	3	0	0	1	0	4	0	8
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	0	0	0	0	9	0	9
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	0	0	0	3	2	0	5
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	47	67	83	35	102	185	74	593
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	2	2	2	4	3	14	2	29
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	43	31	5	7	2	27	1	116
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	3	8	2	0	2	6	0	21
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	3	5	0	1	0	0	0	9
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	11	42	5	6	4	45	3	116
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	3	0	0	0	0	2	0	5
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	10	0	0	0	0	4	0	14
3.14 พ.ร.บ. สุลกากร	10	89	27	31	65	140	13	375
3.15 พ.ร.บ. พิกัดเงิน	7	7	12	4	3	20	0	53
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	96	4	2	33	7	56	6	204
3.17 พ.ร.บ. ทวงถามหนี้	2	0	0	5	1	6	0	14
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	140	0	11	48	61	416	7	683
รวม	381	260	149	175	253	938	106	2,262

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ในพื้นที่ภูธรภาค 9 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.66 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา ตรัง และนราธิวาส ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 9 มีการแจ้งความคดีตามฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์สูงที่สุด รวมเป็นจำนวน 683 คดี คิดเป็นร้อยละ 30.19 รองลงมา คือ คดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ จำนวน 593 คดี คิดเป็นร้อยละ 26.22 และคดีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร รวม 375 คดี คิดเป็นร้อยละ 16.58 ของจำนวนคดีที่รับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ในพื้นที่ภูธรภาค 9 ตามลำดับ

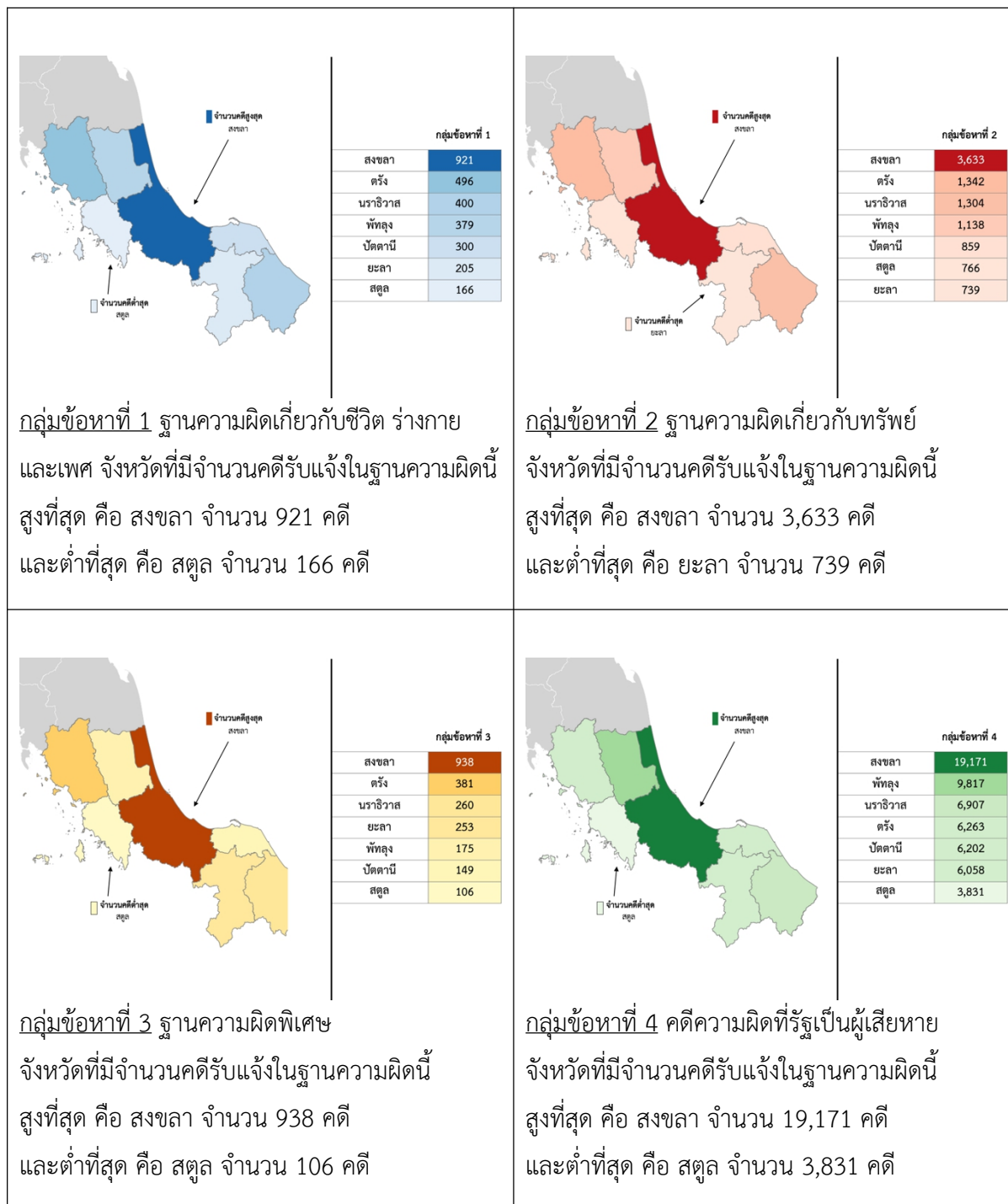
ภาพที่ 1.67 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	0	11	2	0	5	29	0	47
4.1.2 ยาเสพติด(ผลิต)	75	199	198	68	128	252	194	1,114
4.1.3 ยาเสพติด(นำเข้า)	0	0	0	1	0	2	0	3
4.1.4 ยาเสพติด(ส่งออก)	0	2	0	0	0	3	0	5
4.1.5 ยาเสพติด(จำหน่าย)	1,052	1,196	1,133	1,032	1,145	1,927	551	8,036
4.1.6 ยาเสพติด(ครอบครอง)	777	927	1,437	3,287	1,383	2,298	692	10,801
4.1.7 ยาเสพติด(ครอบครองเพื่อเสพ)	207	731	516	322	945	1,526	288	4,535
4.1.8 เสพยาเสพติด	2,845	2,518	2,316	3,903	1,905	10,875	1,649	26,011
4.1.9 ยาเสพติด อื่นๆ	42	55	55	51	19	93	29	344
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	14	45	25	12	9	4	9	118
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	572	386	207	512	340	621	228	2,866
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	157	240	108	232	82	306	71	1,196
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	35	11	0	11	0	2	59
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	160	16	15	42	15	85	44	377
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	0	0	8	0	39	8	55
4.3.2 สลากกินรวบ	12	1	0	49	5	87	12	166
4.3.3 หายผลฟุตบอล/ออนไลน์	23	24	11	23	3	103	5	192
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	287	103	60	222	46	513	24	1,255
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	4	2	3	0	1	2	1	13
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	17	412	103	51	14	377	24	998
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	0	2	0	1	2	0	0	5
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	0	0	0	0	0	15	0	15
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	19	0	2	1	0	13	0	35
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	0	0	0	0	1	0	1
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	2	0	0	0	0	0	2
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	6,263	6,907	6,202	9,817	6,058	19,171	3,831	58,249

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในพื้นที่ภูธรภาค 9 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.67 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา พัทลุง และนราธิวาส ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 9 พบว่า มีสถิติคดีรับแจ้งเกี่ยวกับด้านยาเสพติดสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 87.38 โดยพบว่าเป็นข้อหาเสพยาเสพติดมากที่สุด จำนวน 26,011 คดี คิดเป็นร้อยละ 44.65 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9 นอกจากนี้ ยังสังเกตได้ว่า จังหวัดสงขลา มีสถิติรับแจ้งความคดีที่มีผู้เสพยาเสพติดสูงที่สุด เป็นจำนวน 10,875 คดี คิดเป็นร้อยละ 41.81 ของกลุ่มลักษณะความผิดข้อหาเสพยาเสพติดทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9

ภาพที่ 1.68 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 9 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

1.4 สถิติคดีอาญาในส่วนงานอื่น ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ในส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดฐานต่าง ๆ ของกองบัญชาการและสำนักงานอื่นภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีได้มีการนำเสนอสถิติเชิงพื้นที่ อันได้แก่ สถิติของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (บช.ก.) กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (บช.ปส.) กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) โดยมีรายละเอียดสถิติที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

1.4.1 ภาพรวมสถิติคดีรับแจ้งความ

ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ จำแนกตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ของกลุ่มหน่วยงานกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (บช.ก.) กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (บช.ปส.) กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1.33

ตารางที่ 1.33 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ ตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ของส่วนงานอื่นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2567

จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา					
ลักษณะความผิด	บช.ก.	บช.ปส.	บช.สอท.	สตม.	รวม
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	89	0	3	0	92
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	629	0	2,541	0	3,170
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	1,522	38	2,371	0	3,931
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	209	2,360	417	350	3,336
รวมทุกฐานความผิด	2,449	2,398	5,332	350	10,529

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 1.33 ภาพรวมสถิติคดีรับแจ้งความของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (บช.ก.) กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (บช.ปส.) กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) ในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนคดีรวมทั้งสิ้น 10,529 คดี เมื่อเปรียบเทียบภารกิจระหว่าง 4 หน่วยงาน คดีในความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีมีจำนวนมากที่สุด รวม 5,332 คดี ปรากฏคดีรับผิดชอบในทุกฐานความผิดของคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา เช่นเดียวกันกับกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ในขณะที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีคดีรับแจ้งความ 350 คดี โดยจำนวนทั้งหมดเป็นคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งนี้เป็นไปตามภารกิจของหน่วยงาน จึงไม่ปรากฏการรับแจ้งความตามฐานความผิดกลุ่มอื่น ๆ โดยคดีรับแจ้งความของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ส่วนมากอยู่ในกลุ่มข้อหาที่ 4 สอดคล้องกับภารกิจด้านการปราบปรามยาเสพติดเช่นเดียวกัน

1.4.2 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ตารางที่ 1.34 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ของส่วนงานอื่นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2567

จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ					
ลักษณะความผิด	บช.ก.	บช.ปส.	บช.สอท.	สตร.	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	13	0	0	0	13
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0	0	0	0	0
1.3 พยายามฆ่า	0	0	0	0	0
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	1	0	0	0	1
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	30	0	0	0	30
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	45	0	3	0	48
รวม	89	0	3	0	92

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 1.34 จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ซึ่งเป็นกลุ่มข้อหาที่มีการรับแจ้งความดำเนินคดีน้อยที่สุดเปรียบเทียบเฉพาะ 4 หน่วยงานกลุ่มนี้ (รวม 92 คดี คิดเป็นร้อยละ 0.87 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดตามความรับผิดชอบของหน่วยงานกลุ่มนี้) พบว่า มีเพียงกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (บช.ก.) และกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) ที่มีคดีรับแจ้งความดำเนินคดีในกลุ่มข้อหาที่ 1 ดังแสดงในตารางที่ 1.34

1.4.3 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ตารางที่ 1.35 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ของส่วนงานอื่น ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2567

จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน					
ลักษณะความผิด	บข.ก.	บข.ปส.	บข.สอท.	สตม.	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	0	0	0
2.2 ชิงทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	0	0	0
2.3 ชิงทรัพย์	0	0	0	0	0
2.4 ลักทรัพย์	54	0	712	0	766
2.5 ครอบครองทรัพย์สิน	23	0	1	0	24
2.6 ฉ้อโกง	398	0	1,827	0	2,225
2.7 ยักยอกทรัพย์สิน	52	0	1	0	53
2.8 ทำให้เสียทรัพย์สิน	15	0	0	0	15
2.9 รับของโจร	52	0	0	0	52
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	0	0	0	0	0
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	0	0	0	0
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	0	0	0	0	0
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน	35	0	0	0	35
รวม	629	0	2,541	0	3,170

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 1.35 จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีจำนวนคดีรับแจ้งความในความดูแลของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (บข.ก.) จำนวน 629 คดี และของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บข.สอท.) จำนวน 2,541 คดี รวม 3,170 คดี ในจำนวนนี้เป็นคดีฉ้อโกงมากที่สุด รวม 2,225 คดี คิดเป็นร้อยละ 70.19 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหานี้

1.4.4 กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ

ตารางที่ 1.36 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ของส่วนงานอื่น ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2567

จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ					
ลักษณะความผิด	บข.ก.	บข.ปส.	บข.สอท.	สตม.	รวม
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	231	0	0	0	231
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	24	0	0	0	24
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	40	0	0	0	40
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	3	0	0	0	3
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	475	0	1	0	476
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	180	0	1,717	0	1,897
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	16	0	110	0	126
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	23	0	0	0	23
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0	0	0
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	0	0	0	0	0
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	210	0	0	0	210
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	0	0	0	0	0
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	11	0	0	0	11
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	43	0	7	0	50
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	173	38	440	0	651
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	57	0	0	0	57
3.17 พระราชบัญญัติทางถ้ำหนึ่	13	0	0	0	13
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์	23	0	96	0	119
รวม	1,522	38	2,371	0	3,931

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 1.36 จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ มีจำนวนคดีรับแจ้งความรวม 3,931 คดี เป็นคดีในความดูแลของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (บช.ก.) จำนวน 1,522 คดี คิดเป็นร้อยละ 38.72 เป็นคดีในความดูแลของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (บช.ปส.) จำนวน 38 คดี คิดเป็นร้อยละ 0.97 และเป็นคดีในความดูแลของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สอท.) จำนวน 2,371 คดี คิดเป็นร้อยละ 60.32

จากจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดตามกลุ่มข้อหาที่ 3 นี้ พบว่า เป็นคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มากที่สุด รองลงมา คือ คดีความผิดตามพระราชบัญญัติฟอกเงิน และคดีความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า มีจำนวน 1,897 คดี จำนวน 651 คดี และจำนวน 476 คดี ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 48.26 ร้อยละ 16.56 และร้อยละ 12.11 ตามลำดับ

1.4.5 กลุ่มข้อหาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ตารางที่ 1.37 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายของส่วนงานอื่นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2567

จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย					
ลักษณะความผิด	บข.ก.	บข.ปส.	บข.สอท.	สทม.	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	2	241	0	0	243
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	11	60	0	0	71
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0	23	0	0	23
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0	81	0	0	81
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	15	1,098	0	0	1,113
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครอง)	0	62	2	0	64
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	2	0	0	0	2
4.1.8 เสพยาเสพติด	1	14	0	0	15
4.1.9 ยาเสพติดอื่น ๆ	0	762	0	0	762
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	2	0	0	0	2
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	9	11	2	0	22
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	8	7	0	0	15
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	0	0	0	0
4.2.5 อาวุธอื่น ๆ	10	0	2	0	12
4.3.1 บ่อนการพนัน	15	0	40	0	55
4.3.2 สลากกินรวบ	22	0	34	0	56
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	0	0	17	0	17
4.3.4 การพนันอื่น ๆ	68	0	293	6	367
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ ลามกอนาจาร	28	0	24	0	52
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	9	1	3	343	356
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี	7	0	0	1	8
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	0	0	0	0	0
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	0	0	0	0	0
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493	0	0	0	0	0

จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย					
ลักษณะความผิด	บช.ก.	บช.ปส.	บช.สตท.	สตรม.	รวม
4.10 พรก.การบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่าน ระบบคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0
รวม	209	2,360	417	350	3,336

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 1.37 จำนวนคดีรับแจ้งความ กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความรวม 3,336 คดี เป็นคดีในความดูแลของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (บช.ก.) จำนวน 209 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.27 เป็นคดีในความดูแลของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (บช.ปส.) จำนวน 2,360 คดี คิดเป็นร้อยละ 70.74 เป็นคดีในความดูแลของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บช.สตท.) จำนวน 417 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.50 และเป็นคดีในความดูแลของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตรม.) จำนวน 350 คดี คิดเป็นร้อยละ 10.49

จากจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดตามกลุ่มข้อหาที่ 4 นี้ พบว่า เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (จำหน่าย) มากที่สุด รวมจำนวน 1,113 คดี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.36 ในจำนวนนี้เป็นคดีซึ่งอยู่ในความดูแลของ บช.ปส. จำนวน 1,098 คดี และ บช.ก. จำนวน 15 คดี ทั้งนี้ กลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (4.1.1 - 4.1.9) มีจำนวนคดีรับแจ้งความรวม จำนวน 2,374 คดี คิดเป็นร้อยละ 71.16 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดตามกลุ่มข้อหาที่ 4 ในความรับผิดชอบของหน่วยงานกลุ่มนี้

กลุ่มความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงเป็นลำดับรองลงมา คือ กลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับการพนัน (4.3.1 - 4.3.4) รวมจำนวน 495 คดี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.84 และฐานความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง (4.5) รวมจำนวน 356 คดี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.67 ของจำนวนคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหาที่ 4 ในความรับผิดชอบของหน่วยงานกลุ่มนี้

ส่วนที่ 2 กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ

และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในส่วนนี้เป็นการนำเสนอสถิติปริมาณและสัดส่วนคดีที่เข้าสู่การดำเนินการในชั้นพนักงานอัยการ ตลอดจนการนำเสนอปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นไปจากกระบวนการพิจารณาของศาลยุติธรรม ซึ่งแบ่งการรายงานข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน คือ สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ สถิติคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร และสถิติคดีศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

2.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ

การดำเนินคดีในชั้นพนักงานอัยการ จากสถิติและปริมาณการรับสำนวนความอาญารับใหม่ทั่วประเทศของสำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. 2566 – 2567

ตารางที่ 2.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ จำนวนของคดีอาญารับใหม่แบ่งตามประเภทสำนวน

ประเภทสำนวนความอาญารับใหม่	จำนวน		สัดส่วน	
	2566	2567	ร้อยละของสำนวนปี พ.ศ. 2567	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
1. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	496,128	651,742	81.21	31.37
2. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (ไม่รวมคดีเปรียบเทียบปรับ)	33,901	42,277	5.27	24.71
3. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ)	195,343	101,894	12.70	-47.84
4. ความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด	7,893	6,123	0.76	-22.42
5. ความอาญาที่แตกต่าง	233	274	0.03	17.60
6. ชั้นสูตรพลิกศพ	274	269	0.03	-1.82
รวม	733,772	802,579	100.00	9.38

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด
ข้อมูล ณ วันที่ 2 กรกฎาคม 2568

จากตารางที่ 2.1 ตามประเภทสำนวนความอาญารับใหม่ในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวน 802,579 คดี ประกอบด้วย ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา มีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 81.21 รองลงมา คือ ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ) คิดเป็นร้อยละ 12.70 โดยภาพรวมทุกประเภทคดีในปี พ.ศ. 2567 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2566 นั้น พบว่าประเภทสำนวนความอาญา

รับใหม่มีปริมาณเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 68,857 คดี คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.38 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมามากที่สุด คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.37 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ) ความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด และจำนวนความอาญาเกี่ยวกับการขึ้นสูตรพลิกศพนั้น มีการปรับตัวลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 47.84 ร้อยละ 22.42 และร้อยละ 1.82 ตามลำดับ

คดีอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหา

ตารางที่ 2.2 จำนวนของคดีค้างมาและคดีรับใหม่ของบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

บัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	จำนวน (คดี)		สัดส่วน	
	2566	2567	ร้อยละของจำนวนคดีปี พ.ศ. 2567	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
ค้างมาจากปีก่อนหน้า	19,377	19,989	3.35	3.16
รับใหม่	496,128	576,008	96.65	16.10
รวม	515,505	595,997	100.00	15.61

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด
ข้อมูล ณ วันที่ 2 กรกฎาคม 2568

ในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนปริมาณคดีของผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาทั้งหมด 595,997 คดี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 80,492 คดี คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.61 โดยภาพรวมปี พ.ศ. 2567 นั้น พบว่าคดีส่วนใหญ่เป็นคดีรับใหม่มากถึงร้อยละ 96.65 ซึ่งถือว่าเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา และมีคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 3.35 ตามตาราง 2.2

ตารางที่ 2.3 จำนวนของคดีที่เสร็จไปและค้างไปของบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

บัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	จำนวน(คดี)		สัดส่วน	
	2566	2567	ร้อยละของจำนวนคดีปี พ.ศ. 2567	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
คดีเสร็จสิ้นไป	495,517	571,958	95.97	15.43
คดีค้างไป	19,988	24,039	4.03	20.27
รวม	515,505	595,997	100.00	15.61

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด
ข้อมูล ณ วันที่ 2 กรกฎาคม 2568

จากตาราง 2.3 พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 จากภาพรวมความอาญาที่ปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาจำนวนทั้งสิ้น 595,997 คดี นั้น ได้มีการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วร้อยละ 95.97 และค้างไปร้อยละ 4.03 เท่านั้น

ตารางที่ 2.4 จำนวนของการฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

การฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	2566		2567	
	2566	สัดส่วน	2567	สัดส่วน
ฟ้องศาล	481,077	97.09	556,870	97.36
ไม่ฟ้องศาล	3,097	0.63	3,257	0.57
ยุติการดำเนินคดี	2,209	0.45	2,044	0.36
อื่น ๆ	9,134	1.84	9,787	1.71
รวม	495,517	100.00	571,958	100.00

หมายเหตุ : อื่น ๆ เช่น กรณีคืนสำนวน , ผู้ต้องหาเสียชีวิต , ผู้ต้องหาหลบหนีในชั้นพนักงานอัยการ เป็นต้น

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด

ข้อมูล ณ วันที่ 2 กรกฎาคม 2568

จากตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนและสัดส่วนร้อยละการฟ้องคดีตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 คดีส่วนใหญ่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องต่อศาล คิดเป็นร้อยละ 97.36 โดยมีสัดส่วนคดีที่มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องต่อศาลและคดีที่เสร็จสิ้นไปโดยวิธีอื่น ๆ เพียงเล็กน้อยในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับสถิติการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2566

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2567

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
1. ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ฯ มาตรา 107-112	25	67	92	60	5	1	10	76	82.61	16	17.39
2. ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐฯ มาตรา 113-129	10	34	44	10	4	0	23	37	84.09	7	15.91
3. ความผิดต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ มาตรา 130-135	1	8	9	8	0	1	0	9	100.00	0	-
3/1. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย มาตรา 135/1 - 135/4	7	104	111	33	7	0	46	86	77.48	25	22.52
4. ความผิดต่อเจ้าพนักงาน มาตรา 136-146	125	571	696	512	35	5	48	600	86.21	96	13.79
5. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา 147-166	1,181	1,787	2,968	1,129	62	18	325	1534	51.68	1,434	48.32
6. ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม มาตรา 167-199	106	257	363	168	55	3	36	262	72.18	101	27.82
7. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม มาตรา 200-205	3	5	8	4	0	1	0	5	62.50	3	37.50

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2567

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
8. ความผิดเกี่ยวกับศาสนา มาตรา 206-208	-	22	22	22	0	0	0	22	100.00	0	-
9. ความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือซ่องโจร มาตรา 209-214	19	56	75	56	0	1	1	58	77.33	17	22.67
10. ความผิดฐานก่อการจลาจล มาตรา 215-216	6	6	12	9	0	0	0	9	75.00	3	25.00
11. ความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ มาตรา 217-219	33	757	790	722	4	1	18	745	94.30	45	5.70
12. ความผิดฐานกระทำให้เกิดเพลิงไหม้ มาตรา 220, 225	45	296	341	277	4	1	9	291	85.34	50	14.66
13. ความผิดฐานเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน มาตรา 221, 222, 226-239	1	33	34	28	0	0	1	29	85.29	5	14.71
14. ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา มาตรา 240-249	15	153	168	145	2	0	10	157	93.45	11	6.55
15. ความผิดเกี่ยวกับดวงตราแสตมป์ และตัว	-	4	4	3	0	0	0	3	75.00	1	25.00

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2567

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
มาตรา 250-263											
16. ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร มาตรา 264-269	568	1,578	2,146	1,184	100	17	261	1562	72.79	584	27.21
16/1. ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ มาตรา 269/1-269/7	63	153	216	110	7	1	35	153	70.83	63	29.17
16/2. ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง มาตรา 269/8-269/15	1	183	184	173	0	0	10	183	99.46	1	0.54
17. ความผิดเกี่ยวกับการค้า มาตรา 270-275	20	66	86	58	8	0	6	72	83.72	14	16.28
18. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา มาตรา 276-277	277	2,444	2,721	2,282	25	2	75	2384	87.61	337	12.39
19. ความผิดเกี่ยวกับเพศ อื่น ๆ มาตรา 278-287/2	238	2,036	2,274	1,861	18	13	68	1960	86.19	314	13.81
20. ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา มาตรา 288-289	168	1,484	1,652	1,386	37	4	54	1481	89.65	171	10.35

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2567

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
21. ความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น มาตรา 288, 289, 80, 81	437	3,146	3,583	2,949	40	9	134	3132	87.41	451	12.59
22. ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา มาตรา 290	29	323	352	296	5	0	9	310	88.07	42	11.93
23. ความผิดฐานกระทำให้ผู้อื่นตายโดย ประมาท มาตรา 291	710	5,260	5,970	4,963	52	15	109	5139	86.08	831	13.92
24. ความผิดต่อชีวิต อื่น ๆ มาตรา 292- 294	4	82	86	77	0	0	3	80	93.02	6	6.98
25. ความผิดต่อร่างกาย มาตรา 295-300	782	12,219	13,001	11,467	97	89	418	12071	92.85	930	7.15
26. ความผิดฐานทำให้แท้งลูกและทอดทิ้ง เด็ก ฯลฯ มาตรา 301-308	-	3	3	2	0	0	0	2	66.67	1	33.33
27. ความผิดต่อเสรีภาพ มาตรา 309-321	81	530	611	466	27	2	27	522	85.43	89	14.57
28. ความผิดฐานเปิดเผยความลับและ หมิ่นประมาท มาตรา 322-333	765	3,109	3,874	2,133	476	194	258	3061	79.01	813	20.99
29. ความผิดฐานลักทรัพย์ มาตรา 334-335	2,164	36,175	38,339	34,374	332	69	1,004	35779	93.32	2,560	6.68

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2567

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดี ที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดี ที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการ ดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
ทวิ											
30. ความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ มาตรา 336	38	733	771	722	4	1	8	735	95.33	36	4.67
31. ความผิดฐานกรรโชก มาตรา 337	26	404	430	373	5	0	13	391	90.93	39	9.07
32. ความผิดฐานรีดเอาทรัพย์ มาตรา 338	11	66	77	52	2	0	7	61	79.22	16	20.78
33. ความผิดฐานชิงทรัพย์ มาตรา 339, 339 ทวิ	45	705	750	681	5	1	19	706	94.13	44	5.87
34. ความผิดฐานปล้นทรัพย์ มาตรา 340, 340 ทวิ	29	176	205	160	4	1	13	178	86.83	27	13.17
35. ความผิดฐานฉ้อโกง มาตรา 341-348	2,883	13,583	16,466	10,681	363	350	1,694	13,088	79.48	3,378	20.52
36. ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้ มาตรา 349-351	54	147	201	117	20	8	15	160	79.60	41	20.40
37. ความผิดฐานยักยอก มาตรา 352-356	779	4,847	5,626	3,797	201	215	469	4,682	83.22	944	16.78
38. ความผิดฐานรับของโจร มาตรา 357	50	302	352	262	17	2	20	301	85.51	51	14.49
39. ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์	180	1,791	1,971	1,614	56	47	89	1,806	91.63	165	8.37

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2567

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
มาตรา 358-361											
40. ความผิดฐานบุกรุก มาตรา 362-366	661	5,512	6,173	4,937	208	50	223	5418	87.77	755	12.23
40/1. ความผิดเกี่ยวกับศพ มาตรา 366/1 - 366/4	2	19	21	17	0	1	0	18	85.71	3	14.29
41. ความผิดลหุโทษ มาตรา 367-398	83	1,881	1,964	1,706	55	33	82	1876	95.52	88	4.48
42. ประมวลรัษฎากร	20	105	125	66	0	4	26	96	76.80	29	23.20
43. พระราชบัญญัติศุลกากร	153	1,417	1,570	1,095	16	19	105	1235	78.66	335	21.34
44. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต	17	381	398	335	2	0	18	355	89.20	43	10.80
45. ความผิดเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรอื่น ๆ	10	46	56	39	1	0	6	46	82.14	10	17.86
46. พระราชบัญญัติยา	43	416	459	362	0	4	25	391	85.19	68	14.81
47. พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม, การประกอบโรคศิลปะ	1	22	23	19	0	0	1	20	86.96	3	13.04
48. พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ที่ออกใบอนุญาตให้ได้)	709	16,331	17,040	16,061	86	5	190	16342	95.90	698	4.10

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2567

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
49. พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ที่ออกใบอนุญาตให้ไม่ได้)	245	4,884	5,129	4,823	19	3	75	4920	95.93	209	4.07
50. พระราชบัญญัติการพนัน (การพนันสลากกินรวบ)	5	2,654	2,659	2,646	1	1	7	2655	99.85	4	0.15
51. พระราชบัญญัติการพนัน (การพนันอื่น ๆ)	54	19,652	19,706	19,455	7	73	61	19596	99.44	110	0.56
52. พระราชบัญญัติรับราชการทหาร	13	6,165	6,178	6,132	19	4	9	6164	99.77	14	0.23
53. พระราชบัญญัติป่าไม้, ป่าสงวนแห่งชาติ, อุทยานแห่งชาติ	679	1,830	2,509	1,677	71	9	127	1884	75.09	625	24.91
54. พระราชกำหนดการประมง	24	219	243	170	2	1	39	212	87.24	31	12.76
55. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง	119	24,654	24,773	24,450	18	6	133	24607	99.33	166	0.67
56. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ	1,899	244,791	246,690	241,907	167	281	1,210	243565	98.73	3,125	1.27
57. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท	23	1,973	1,996	1,920	17	3	32	1972	98.80	24	1.20
57/1. ประมวลกฎหมายยาเสพติด (สารระเหย)	1	90	91	90	0	0	0	90	98.90	1	1.10

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2567

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
58. พระราชบัญญัติแร่	8	13	21	14	0	0	1	15	71.43	6	28.57
59. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	5	134	139	122	0	0	9	131	94.24	8	5.76
60. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เชื้อ	436	1,976	2,412	1,627	61	132	180	2000	82.92	412	17.08
61. พระราชบัญญัติโรงงาน	8	35	43	22	0	2	10	34	79.07	9	20.93
62. พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ	14	41	55	31	1	1	10	43	78.18	12	21.82
63. พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ	25	17	42	22	9	1	3	35	83.33	7	16.67
64. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	45	619	664	314	1	0	267	582	87.65	82	12.35
65. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	253	1,056	1,309	837	42	19	128	1026	78.38	283	21.62
66. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ข้อบกพร่องเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น)	180	99,281	99,461	98,939	12	76	172	99199	99.74	262	0.26

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิด ปี พ.ศ. 2567

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวมเสร็จไป	ร้อยละคดีที่เสร็จไป	ค้างไป	ร้อยละคดีที่ค้างไป
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น				
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
67. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ผู้ขับขี่เสียยาเสพติดให้โทษและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท)	26	10,549	10,575	10,515	1	11	24	10551	99.77	24	0.23
68. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	86	496	582	373	9	0	65	447	76.80	135	23.20
69. ความผิดอื่น ๆ	2,163	33,044	35,207	30,721	353	233	1,204	32511	92.34	2,696	7.66
รวมทั้งสิ้น	19,989	576,008	595,997	556,870	3,257	2,044	9,787	571,958	95.97	24,039	4.03

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด ข้อมูล ณ วันที่ 2 กรกฎาคม 2568

จากตารางที่ 2.5 พบว่า ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาที่มีจำนวนคดีสูงสุด 3 อันดับแรก (ไม่นับรวมคดีความผิดอื่น ๆ) คือ คดีที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษรวม 246,690 คดี ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ขับรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น) รวม 99,461 คดี และความผิดฐานลักทรัพย์ มาตรา 334-335 จำนวนรวมทั้งสิ้น 38,339 คดี ตามลำดับ

ตารางที่ 2.6 บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ)
ปี พ.ศ. 2565 – 2567

จำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหา ที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ)	คำสั่งอัยการ (จำนวน)				จำนวนเรื่อง ที่เสร็จ	จำนวนเรื่อง ที่ค้าง
	เห็นด้วย	ไม่ฟ้อง	ให้ส่งตัว มาฟ้อง	อื่น ๆ		
พ.ศ. 2565	242,868	0	21	3,426	246,315	283
พ.ศ. 2566	192,602	0	2	2,733	195,337	289
พ.ศ. 2567	100,565	157	55	1,328	102,105	78

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด
ข้อมูล ณ วันที่ 2 กรกฎาคม 2568

จากตารางที่ 2.6 พบว่า จำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ) ในปี พ.ศ. 2567 นั้น มีจำนวนเรื่องที่พิจารณาเสร็จสิ้นและจำนวนเรื่องที่ค้างรวมกันจำนวน 102,183 เรื่อง ลดลงจากปีก่อนหน้า 93,443 เรื่อง คิดเป็นการลดลงร้อยละ 47.77 โดยเป็นแนวโน้มการลดตัวลงอย่างต่อเนื่อง นับแต่ปี พ.ศ. 2565

ตารางที่ 2.7 การใช้มาตรการแทนการควบคุมตัวของอัยการ

ขั้นตอนการพิจารณาและการพิพากษาคดีของศาล	จำนวนคดี
1. การไต่ถามไต่สวน ในชั้นพนักงานอัยการ	4,935
2. การใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องในชั้นพนักงานอัยการ หมายเหตุ : คือจำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา ที่ให้พนักงานอัยการดำเนินการ	3,257

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด
ข้อมูล ณ วันที่ 2 กรกฎาคม 2568

จากตารางที่ 2.7 จำนวนความอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไต่ถามไต่สวน ในชั้นพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่จัดเก็บตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไต่ถามไต่สวนและประณอมข้อพิพาทคดีอาญา ในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. 2555 และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. 2562 นั้น ปรากฏว่ามีการไต่ถามไต่สวน ในชั้นพนักงานอัยการรวม 4,935 คดี ในจำนวนนี้เพศชาย 1,864 คน เพศหญิง 3,071 คน และมีสถิติการใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องในชั้นพนักงานอัยการรวมทั้งสิ้น 3,257 คดี ในปี พ.ศ. 2567

2.2 สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

รายงานส่วนนี้เป็นการนำเสนอสถิติคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ. 2567 มีข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้

2.2.1 คดีอาญาเข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น

คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรตามตารางที่ 2.8 พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนปริมาณคดีเข้าสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นรวมทั้งสิ้น 611,575 คดี โดยแบ่งเป็นคดีรับใหม่จำนวน 575,611 คดี คดีค้างมาจากปี พ.ศ. 2566 จำนวน 35,964 คดี ซึ่งคดีรับใหม่ในปี พ.ศ. 2567 คิดเป็นร้อยละ 94.12 ของความผิดในคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรและคดีค้างมาจากปีก่อนหน้ามีเพียงร้อยละ 5.88 เท่านั้น

ตารางที่ 2.8 จำนวนและร้อยละของคดีค้างมาและคดีรับใหม่ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีอาญาชั้นฟ้องศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2567

บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลชั้นต้น	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีรับใหม่	575,611	94.12
คดีค้างมา	35,964	5.88
รวม	611,575	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

2.2.2 การพิจารณาคดีอาญาเสร็จไป

ประเด็นดังกล่าวมีค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 2.9

ตารางที่ 2.9 จำนวนและร้อยละจำแนกตามสถานะคดีอาญาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลชั้นต้น	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีที่เสร็จไป	571,737	93.49
คดีที่ค้างไป	39,838	6.51
รวม	611,575	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 2.9 เมื่อพิจารณาคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร โดยแบ่งออกเป็นคดีที่เสร็จไปและคดีที่ค้างไปต่อไป พบว่า คดีส่วนมากดำเนินการแล้วเสร็จ คิดเป็นร้อยละ 93.49 ของคดีอาญาทั้งหมดที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น มีเพียงร้อยละ 6.51 เท่านั้นที่เป็นคดีค้างและโอนไปในปีถัดไป

ตารางที่ 2.10 คดีอาญาจำแนกตามคดีเสร็จไปในแต่ละผลการพิพากษา (เฉพาะคดีเสร็จไป) ของศาลชั้นต้น
ทั่วราชอาณาจักร

ผลการพิพากษา (เฉพาะคดีเสร็จไป)	ปี พ.ศ. 2567	
	จำนวน	ร้อยละ
พิพากษา ลงโทษ (โจทก์ชนะ)	11,380	1.99
พิพากษา ยกฟ้อง (จำเลยชนะ)	1,328	0.23
โจทก์ชนะโดยจำเลยรับสารภาพ	147,634	25.82
ยอมความ	1,417	0.25
ถอนฟ้อง	4,230	0.74
จำหน่ายคดีชั่วคราว	12,169	2.13
จำหน่ายคดีอื่น ๆ	1,140	0.20
โดยเหตุอื่น ๆ	2,359	0.41
อื่น ๆ	390,080	68.23
รวม	571,737	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีอาญาเสร็จไปจำแนกตามผลการพิพากษา ดังแสดงในตารางที่ 2.10 นั้น พบว่า จากกลุ่มคดีเสร็จไปรวมจำนวน 571,737 คดี เป็นการพิพากษาให้โจทก์ชนะ รวมกรณีการพิพากษา ลงโทษและการชนะคดีโดยจำเลยรับสารภาพ คิดเป็นร้อยละ 27.81 ในขณะที่คดีดำเนินการเสร็จไป จำแนกประเภทอื่น ๆ และโดยเหตุอื่น ๆ รวมคิดเป็นร้อยละ 68.64

2.2.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการพิพากษาคดี ประเด็นดังกล่าวมีค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 2.11
ตารางที่ 2.11 จำนวนและร้อยละคดีอาญาจำแนกตามระยะเวลาในการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น
ทั่วราชอาณาจักร

ระยะเวลาที่ใช้พิพากษาคดีแล้วเสร็จไป	จำนวนคดีอาญา	ร้อยละ
ไม่เกิน 1 เดือน	464,344	81.21
มากกว่า 1 แต่ไม่เกิน 3 เดือน	52,542	9.19
มากกว่า 3 แต่ไม่เกิน 6 เดือน	33,890	5.93
มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	16,502	2.89
มากกว่า 1 ปี	4,459	0.78
รวม	571,737	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 2.11 พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรที่เสร็จไป มีจำนวนทั้งสิ้น 571,737 คดี ส่วนมากแล้วใช้ระยะเวลาในการพิพากษาคดีแล้วเสร็จไม่เกิน 1 เดือน โดยมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 81.21 ของคดีพิพากษาแล้วเสร็จของปี โดยจำนวนคดีที่ใช้เวลาพิจารณายาวนานมากขึ้นมีสัดส่วนลดลงเป็นลำดับ

2.2.4 สถิติเกี่ยวกับการกำหนดโทษ

ตารางที่ 2.12 จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษ จำแนกตามการกำหนดโทษของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2567

โทษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประหารชีวิต	173	0.03
จำคุก	95,242	16.26
ปรับ	169,108	28.87
กักขัง	4,567	0.77
ริบทรัพย์	118	0.02
รอกการลงโทษ	263,502	44.98
รอกการกำหนดโทษ	28,675	4.90
อื่น ๆ	24,412	4.17
รวม	585,797	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

ตารางที่ 2.12 รายงานสถิติจำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษ จำแนกตามการกำหนดโทษของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ในปี พ.ศ. 2567 โดยพบว่าจำเลยส่วนมากได้รับการพิพากษาให้รอกการลงโทษคิดเป็นร้อยละ 44.98 รองลงมา คือ โทษปรับ คิดเป็นร้อยละ 28.87 และ โทษจำคุก ร้อยละ 16.26 ตามลำดับ

2.2.5 การไกล่เกลี่ย

กระบวนการไกล่เกลี่ย เป็นกระบวนการระงับข้อพิพาททางแพ่งและอาญา คู่กรณีสามารถยื่นคำร้องขอให้ศาลช่วยไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนที่จะมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ป.วิ.พ.) มาตรา 20 ตี หรือตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เพื่อให้มีโอกาสเจรจาตกลงระงับข้อพิพาทโดยสมัครใจและสันติ

สำนักงานศาลยุติธรรมได้รายงานสถิติจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ระหว่างเดือนมกราคม ถึง กันยายน พ.ศ. 2567 โดยจำแนกตามกระบวนการไกล่เกลี่ยประเภทต่าง ๆ โดยมีค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้อง ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 2.13 จำนวนคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

ประเภทการไกล่เกลี่ย	คดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ย			จำนวนคดี	ผลการไกล่เกลี่ย		อยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ย
	คดียกมา	รับใหม่	รวม		สำเร็จ	ไม่สำเร็จ	
ก่อนฟ้อง ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 20 ตรี	1	357	358	26	255	74	3
ก่อนฟ้อง ตาม พ.ร.บ. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562	0	485	485	5	440	38	2
การไกล่เกลี่ยออนไลน์	25	384	412	29	316	41	19
การไกล่เกลี่ยโดยศูนย์ไกล่เกลี่ย	216	8,715	8,931	422	6,403	1,637	470
รวม	242	9,941	10,186	482	7,414	1,790	494

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 2.13 สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม รายงานข้อมูลสถิติจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรในช่วงเดือนมกราคมถึงกันยายน ปี พ.ศ. 2567 โดยปรากฏว่ามีจำนวนคดีเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยทั้งสิ้น 10,186 คดี ส่วนมากร้อยละ 97.59 โดยประมาณเป็นคดีรับใหม่ ซึ่งพบว่าเป็นการไกล่เกลี่ยโดยศูนย์ไกล่เกลี่ยมากที่สุด รวม 8,931 คดี คิดเป็นร้อยละ 87.67 ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้นทั้งหมดในช่วงเดือนมกราคมถึงกันยายน ปี พ.ศ. 2567

ในภาพรวมพบว่าผลการไกล่เกลี่ยสำเร็จ 7,414 คดี คิดเป็นร้อยละ 72.79 ไม่สำเร็จคิดเป็นร้อยละ 17.57 จำนวนคดีคิดเป็นร้อยละ 4.73 ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย ทั้งนี้ การไกล่เกลี่ยทุกประเภทมีอัตราการไกล่เกลี่ยสำเร็จประมาณร้อยละ 70-76 ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย ยกเว้นประเภทการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องตาม พ.ร.บ. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 ซึ่งมีอัตราการไกล่เกลี่ยสำเร็จสูงถึงร้อยละ 90.72

2.2.6 สถิติการปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญา

ตารางที่ 2.14 จำนวนสถิติการปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญาจำแนกตามสัญชาติของผู้ต้องหา/จำเลยของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ปี พ.ศ. 2567

สัญชาติของผู้ต้องหา/จำเลย	จำนวนคำร้อง	คำสั่งศาล		ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหลังปล่อยตัวชั่วคราว
		ศาลมีคำสั่งอนุญาต	ศาลมีคำสั่งไม่อนุญาต	
สัญชาติไทย	205,668	183,916	21,752	5,033
สัญชาติอื่น	6,777	4,967	1,810	267
รวม	212,445	188,883	23,562	5,300

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาสถิติการปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญาจากตารางที่ 2.14 พบว่าในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนผู้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ปล่อยตัวชั่วคราวทั้งสิ้น 212,445 คน ศาลมีคำสั่งอนุญาต 188,883 คน คิดเป็นร้อยละ 88.91 และศาลมีคำสั่งไม่อนุญาต 23,562 คน คิดเป็นร้อยละ 11.09 โดยมีสถิติผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหลังได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวจำนวน 5,300 คน คิดเป็นร้อยละ 2.81 ของจำนวนผู้ที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

2.3 สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

2.3.1 คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว

ตารางที่ 2.15 จำนวนและร้อยละคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2567

คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีที่รับใหม่	8,989	93.08
คดีที่ค้างมา	668	6.92
รวม	9,657	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 2.15 พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้นจำนวน 9,657 คดี แบ่งเป็นคดีรับใหม่จำนวน 8,989 คดี และคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าจำนวน 668 คดี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.08 และ 6.92 ของจำนวนคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว ตามลำดับ

2.3.2 การพิจารณาคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวที่เสร็จไป

ตารางที่ 2.16 จำนวนและร้อยละคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีที่พิพากษาแล้วเสร็จ	8,785	90.97
คดีค้างไป	872	9.03
รวม	9,657	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 2.16 พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 จากจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้นจำนวน 9,657 คดี นั้น เป็นคดีที่พิพากษาแล้วเสร็จมากถึง 8,785 คดี คิดเป็นร้อยละ 90.97 และเป็นคดีระหว่างการพิจารณา ค้างไปในปีถัดไป 872 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.03

ตารางที่ 2.17 คดีอาญาจำแนกตามคดีเสร็จไปในแต่ละผลการพิพากษา (เฉพาะคดีเสร็จไป) ของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

ผลการพิพากษา (เฉพาะคดีเสร็จไป)	ปี พ.ศ. 2567	
	จำนวน	ร้อยละ
พิพากษา ลงโทษ (โจทก์ชนะ)	1,427	16.24
พิพากษา ยกฟ้อง (จำเลยชนะ)	22	0.26
ยอมความ	2	0.02
ถอนฟ้อง	1	0.01
จำหน่ายคดีตาม มาตรา 90 (ออกจากสารบบความ)	357	4.07
จำหน่ายคดีตาม มาตรา 132 (ยุติคดีโดยไม่มีคำพิพากษา)	3,379	38.46
จำหน่ายคดีอื่น ๆ	746	8.49
โดยเหตุอื่น	2,851	32.45
รวม	8,785	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568
(หมายเหตุ : จำหน่ายคดีอื่น ๆ/โดยเหตุอื่น ไม่ได้ระบุมาว่าเป็นเหตุใด)

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีอาญาเสร็จไปจำแนกตามผลการพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ดังแสดงในตารางที่ 2.17 นั้น พบว่าจากกลุ่มคดีเสร็จไปรวมจำนวน 8,785 คดี เป็นกรณีจำหน่ายคดีตามมาตรา 132 (ยุติคดีโดยไม่มีคำพิพากษา) ถึงร้อยละ 38.46 รองลงมา คือ กลุ่มผลการพิพากษาโดยเหตุอื่น คิดเป็นร้อยละ 32.45 และพิพากษาลงโทษ (โจทก์ชนะ) คิดเป็นร้อยละ 16.24 ของจำนวนคดีอาญาเสร็จไปของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

2.3.3 สถิติเกี่ยวกับจำเลยในคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว

ตารางที่ 2.18 จำนวนจำเลยในคดีอาญาที่ศาลปล่อยในปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามเหตุการณ์ปล่อยตัวและจำแนกตามช่วงอายุ

ประเภทเหตุการณ์ \ ช่วงอายุ	ไม่เกิน 15 ปี	เกิน 15 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี	เกิน 18 ปี ขึ้นไป	รวม
ต้องโทษในคดีอาญา	717	2,227	224	3,168
ศาลปล่อยแบบมีเงื่อนไข	112	37	2,150	2,299
ศาลปล่อยแบบไม่มีเงื่อนไข	269	43	5,124	5,436
ศาลปล่อยโดยใช้มาตรการพิเศษ แทนการดำเนินคดีอาญา	5	5	348	358
รวม	1,103	2,312	7,846	11,261

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาจำนวนจำเลยในคดีอาญาที่ศาลเยาวชนและครอบครัวปล่อยตัวในปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามเหตุการณ์ปล่อยตัว พบว่า ศาลปล่อยแบบไม่มีเงื่อนไขรวม 5,436 คน คิดเป็นร้อยละ 48.27 ของจำนวนจำเลยในคดีอาญาที่ศาลปล่อยในปี พ.ศ. 2567

เมื่อพิจารณาจำนวนจำเลยจำแนกตามช่วงอายุ พบว่า จำเลยส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 18 ปี ขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 7,846 คน คิดเป็นร้อยละ 69.67 รองลงมา คือ จำเลยที่มีอายุเกิน 15 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี มีจำนวน 2,312 คน คิดเป็นร้อยละ 20.53 ของจำนวนจำเลยทั้งหมด

ตารางที่ 2.19 จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษในคดีอาญา จำแนกตามการกำหนดโทษของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ในปี พ.ศ. 2567

ประเภทการกำหนดโทษ	ปี พ.ศ. 2567	
	จำนวน	ร้อยละ
1. จำคุก	78	2.46
2. ปรับอย่างเดียว	6	0.19
3. ส่งตัวไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมแทนค่าปรับ	7	0.22
4. ทำงานบริการสังคมแทนค่าปรับ	1	0.03
5. ทั้งจำทั้งปรับ	13	0.41
6. ริบทรัพย์	7	0.22
7. รอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษและกำหนดเงื่อนไข คุมประพฤติ (ประมวลกฎหมายอาญา ม.56)	242	7.64
8. เปลี่ยนโทษจำคุกหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัย เป็นการส่งตัว เด็กหรือเยาวชนไปควบคุมเพื่อฝึกอบรม (ม.142 (1))	579	18.28

ประเภทการกำหนดโทษ	ปี พ.ศ. 2567	
	จำนวน	ร้อยละ
9. เปลี่ยนโทษปรับเป็นการคุมประพฤติ โดยกำหนดเงื่อนไข (ม.142 (2))	104	3.28
10. ให้ส่งตัวไปเรือนจำหลังจากอายุครบ 24 ปี บริบูรณ์ ตาม ม.142 วรรคสอง	4	0.13
11. วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญา ม.74 (ว่ากล่าวตักเตือน)	47	1.48
12. วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญา ม.74 (วางข้อกำหนดบิดามารดา)	7	0.22
13. วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญา ม.74 (มอบเด็กให้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง โดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติ)	456	14.39
14. วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญา ม.74 (มอบเด็กให้แก่บุคคลหรือองค์กร)	-	-
15. วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญา ม.74 (ส่งเด็กไปยัง โรงเรียน สถานฝึกและอบรม)	116	3.66
16. ปรับและรอกการลงโทษ	-	-
17. รอกการลงโทษ	-	-
18. ชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์	-	-
19. อื่น ๆ	1,501	47.38
รวม	3,168	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

หมายเหตุ : การกำหนดโทษประเภทที่ 19. (อื่น ๆ) ไม่ได้ระบุมาว่าคือเหตุใด

เมื่อพิจารณาดำเนินการที่ 2.19 พบว่า สถิติส่วนใหญ่ไม่ได้ระบุว่าศาลตัดสินโทษแบบใด หากพิจารณาเฉพาะสถิติที่ระบุประเภทการกำหนดโทษ พบว่า ศาลตัดสินให้เปลี่ยนโทษจำคุกหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัย เป็นการส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปควบคุมเพื่อฝึกอบรม (ม.142 (1)) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.28 ของจำนวนจำเลยที่ศาลเยาวชนและครอบครัวถูกตัดสินลงโทษในคดีอาญาในปี พ.ศ. 2567 รองลงมา คือ การใช้วิธีการสำหรับเด็กตามประมวลกฎหมายอาญา ม.74 (มอบเด็กให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง โดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติ) คิดเป็นร้อยละ 14.39 และรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษและกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติ (ประมวลกฎหมายอาญา ม. 56) คิดเป็นร้อยละ 7.64 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การสังคมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ในส่วนนี้เป็นการรายงานข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี ซึ่งประกอบด้วย สถิติจากส่วนงานต่าง ๆ ตามลักษณะการตัดสินหรือตามคำพิพากษาของศาล เมื่อคดีความเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ประกอบด้วย สถิติการบังคับโทษในเรือนจำซึ่งรวบรวมโดยกรมราชทัณฑ์ สถิติการสังคมประพฤติ ซึ่งรวบรวมโดยกรมคุมประพฤติ และสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งรวบรวมโดยกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

3.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ

ในส่วนนี้รายงานข้อมูลสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานประจำปีปฏิทิน พ.ศ. 2567 ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักด้านการบังคับโทษในเรือนจำ โดยความสนับสนุนด้านข้อมูลจาก ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ มีข้อมูลสถิติที่เป็นที่น่าสนใจ ดังรายงานต่อไปนี้

3.1.1 ประเภทผู้ต้องขัง

ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทผู้ต้องขังมีสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนและร้อยละผู้ต้องขังในระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำแนกตามประเภทผู้ต้องขัง

ประเภทผู้ต้องขัง	จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ
นักโทษเด็ดขาด	210,801	79.92	216,113	77.61	203,028	71.25
ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ - ฎีกา	30,121	11.42	33,845	12.15	46,235	16.22
ผู้ต้องขังระหว่างไต่สวน - พิจารณา	6,483	2.46	6,610	2.37	8,612	3.02
ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน	12,668	4.80	14,042	5.04	19,265	6.76
เยาวชนที่ถูกฝากขัง	18	0.01	5	0.01	14	0.01
ผู้ถูกกักกัน	56	0.02	63	0.02	88	0.03
ผู้ถูกกักขัง	2,197	0.83	6,088	2.19	3,724	1.31
จำนวนผู้ต้องขังที่แยกประเภทไม่ได้	1,420	0.54	1,700	0.61	3,999	1.40
รวมประเภทผู้ต้องขังทั้งหมด	263,764	100.00	278,466	100.00	284,965	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 ภาพรวมของผู้ต้องขังทุกประเภท มีจำนวนประมาณ 260,000 ถึง 280,000 คนต่อปี โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้นในแต่ละปีในช่วงเวลาดังกล่าว โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด 284,965 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 2.33

เมื่อเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงของสถิติจำนวนผู้ต้องขังประเภทต่าง ๆ ระหว่าง พ.ศ. 2566 และ พ.ศ. 2567 นั้น พบว่านักโทษเด็ดขาดมีจำนวนลดลง 13,085 คน คิดเป็นการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 6.05 นอกจากนี้ พบว่าสถิติจำนวนผู้ถูกกักขังลดลง 2,364 คน คิดเป็นการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 38.83 เมื่อเทียบสถิติในหมวดเดียวกัน ในขณะที่สถิติผู้ต้องขังประเภทอื่น ๆ เพิ่มสูงขึ้น โดยพบว่าจำนวนผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ – ฎีกา มีการเพิ่มขึ้นมากที่สุด เป็นจำนวน 12,390 คน คิดเป็นการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 36.60

3.1.2 สถิติเกี่ยวกับการศึกษาของผู้ต้องขัง

ในส่วนนี้ กรมราชทัณฑ์รายงานสถิติเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ต้องขัง จำแนกเป็นสถิติระดับการศึกษาของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ และสถิติระดับการศึกษาของผู้ต้องขังระหว่างต้องโทษ โดยมีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 3.2 และ ตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.2 สถิติระดับการศึกษาของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ

ระดับการศึกษา ของผู้ต้องขัง ก่อนต้องโทษ	ปี พ.ศ.														
	2563			2564			2565			2566			2567		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. ประถมศึกษา	221,695	27,009	248,704	205,325	23,424	228,749	187,239	19,808	207,047	176,330	19,142	195,472	173,729	21,743	195,472
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	159,141	22,231	181,372	146,065	19,447	165,512	129,419	16,983	146,402	122,632	17,191	139,823	119,727	20,096	139,823
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	67,405	10,045	77,450	62,357	8,930	71,287	56,901	8,126	65,027	55,495	8,620	64,115	54,038	10,077	64,115
4. ปวช.	19,617	3,327	22,944	17,927	2,912	20,839	15,260	2,592	17,852	14,677	2,651	17,328	14,254	3,074	17,328
5. ปวส.	14,929	2,937	17,866	13,690	2,615	16,305	11,857	2,407	14,264	11,493	2,582	14,075	11,094	2,981	14,075
6. ปริญญาตรี	9,646	3,868	13,514	8,762	3,502	12,264	7,584	3,281	10,865	8,187	3,852	12,039	7,478	4,561	12,039
7. ปริญญาโท	946	373	1,319	895	338	1,233	801	339	1,140	979	402	1,381	865	516	1,381
8. ปริญญาเอก	99	16	115	83	20	103	73	12	85	106	26	132	93	39	132
9. ไม่ได้รับการศึกษา	11,947	2,878	14,825	9,846	2,558	12,404	8,460	2,047	10,507	8,434	1,807	10,241	8,166	2,075	10,241
10. ไม่สามารถระบุได้	39,173	5,043	44,216	49,413	6,000	55,413	50,406	7,229	57,635	39,405	5,177	44,582	38,205	6,377	44,582
รวม	544,598	77,727	622,325	514,363	69,746	584,109	468,000	62,824	530,824	437,738	61,450	499,188	427,649	71,539	499,188

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติธรรมและแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

จากข้อมูลระดับการศึกษาของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ พบว่า ข้อมูล 5 ปีย้อนหลัง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด เฉลี่ยแล้วในแต่ละปีได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาประมาณร้อยละ 39-40 ของจำนวนสถิติระดับการศึกษาของผู้ต้องขังทั้งหมด รองลงมา คือ ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ ซึ่งผู้ต้องขังที่ไม่ได้รับการศึกษาเฉลี่ยแล้วมีเพียงร้อยละ 2 เท่านั้น

ตารางที่ 3.3 สถิติผู้ต้องขังที่ได้รับการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้นระหว่างต้องโทษ

ปี พ.ศ.	เพศ				
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม
2563	8,071	66.50	4,066	33.50	12,137
2564	6,161	62.91	3,633	37.09	9,794
2565	3,582	52.70	3,215	47.30	6,797
2566	2,193	41.88	3,044	58.12	5,237
2567	1,816	42.36	2,471	57.64	4,287

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

3.1.3 นักโทษเด็ดขาดจำแนกตามลักษณะความผิด

ตารางที่ 3.4 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำแนกตามลักษณะความผิด

ลักษณะความผิด	จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ
1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	17,636	8.37	24,513	11.34	25,960	12.79
2. พระราชบัญญัติยาเสพติด	170,881	81.06	164,786	76.25	150,315	74.04
3. ความผิดต่อชีวิต	10,066	4.77	11,903	5.51	12,778	6.29
4. ความผิดต่อร่างกาย	1,247	0.59	1,561	0.72	1,537	0.76
5. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	5,079	2.41	6,073	2.81	6,092	3.00
6. ภัยอันตรายต่อประชาชน	54	0.03	92	0.04	108	0.05
7. อื่น ๆ	5,838	2.77	7,185	3.32	6,238	3.07
รวม	210,801	100.00	216,113	100.00	203,028	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 3.4 พบว่าในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2565 - 2567 สถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดมีความผันผวน กล่าวคือ มีจำนวนนักโทษเด็ดขาดเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2566 และลดลงในปี พ.ศ. 2567 โดยพบว่ามีจำนวนลดลง 13,085 คน คิดเป็นการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 6.05 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า และกลายเป็นสถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ต่ำที่สุดในรอบ 3 ปี

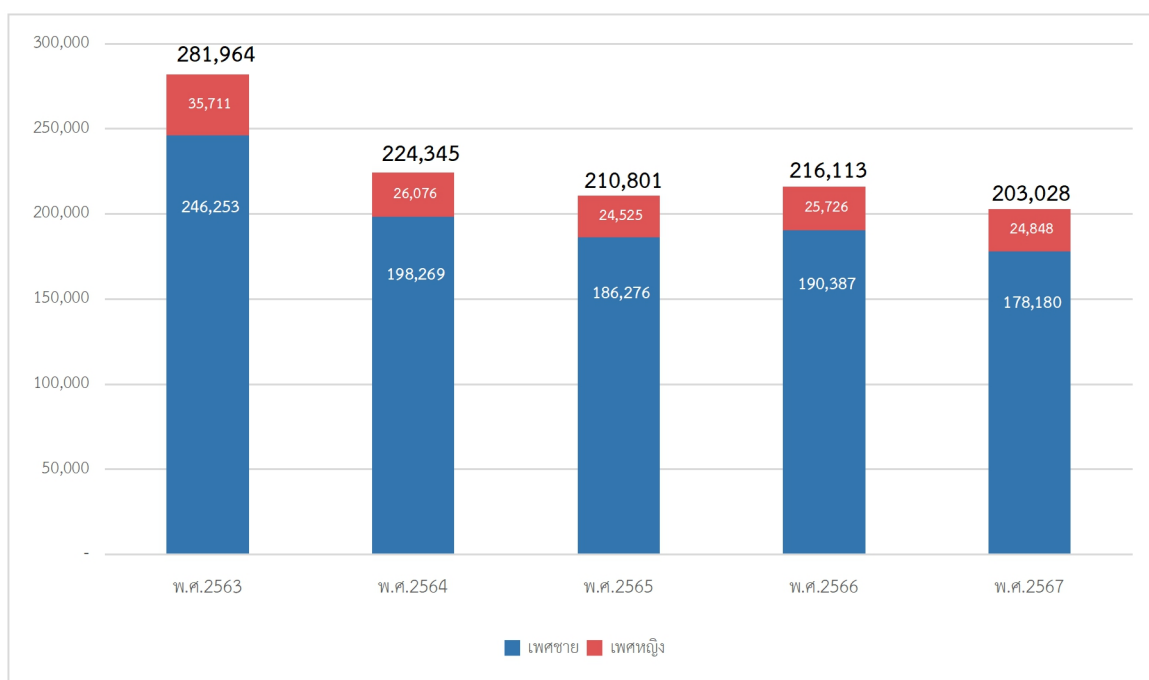
เมื่อพิจารณาความเปลี่ยนแปลงจำแนกตามลักษณะความผิดในปี พ.ศ. 2567 พบว่า การเปลี่ยนแปลงในภาพรวม เป็นผลมาจากการลดลงของสถิตินักโทษเด็ดขาดตามความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติด ซึ่งลดลงถึง 14,471 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า คิดเป็นการลดลงร้อยละ 8.78 ในขณะที่จำนวนนักโทษเด็ดขาดตามความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และความผิดต่อชีวิตนั้น มีจำนวนเพิ่มขึ้น 1,447 และ 875 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.90 และ 7.35 ตามลำดับ เมื่อจำแนกนักโทษเด็ดขาดตามเพศ มีสถิติข้อมูล queเปรียบเทียบปรากฏตามตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 จำแนกตามเพศ

พ.ศ.	เพศ				รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	
2563	246,253	87.33	35,711	12.67	281,964
2564	198,269	88.38	26,076	11.62	224,345
2565	186,276	88.37	24,525	11.63	210,801
2566	190,387	88.10	25,726	11.90	216,113
2567	178,180	87.76	24,848	12.24	203,028

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 3.1 จำนวนนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 จำแนกตามเพศ

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

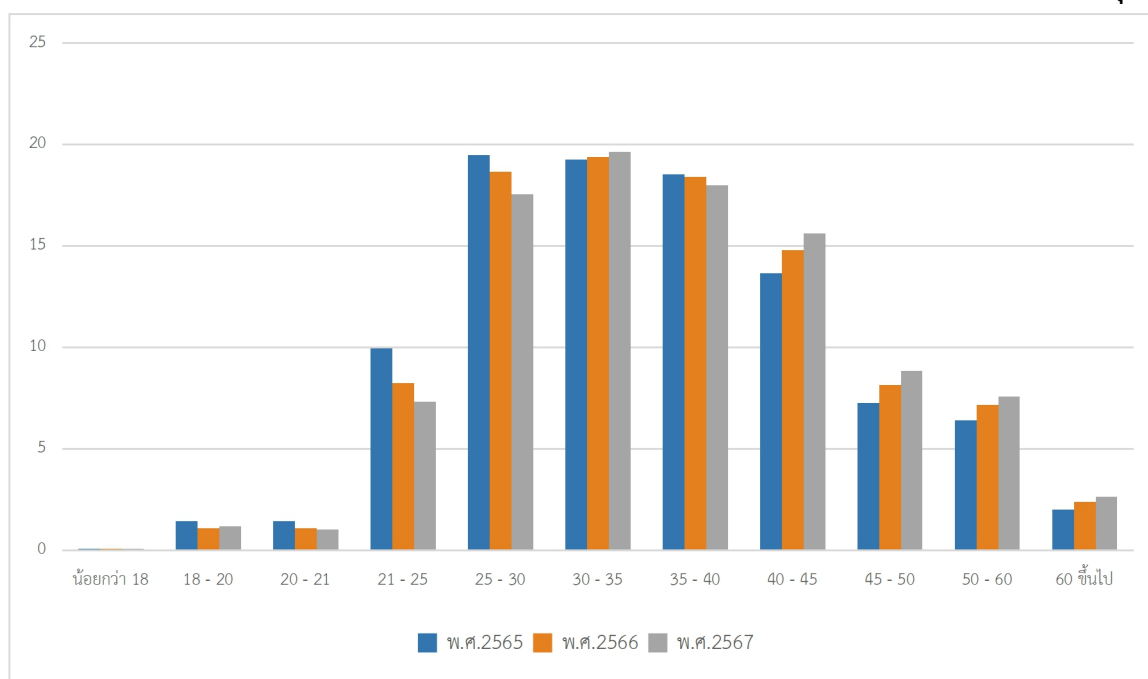
จากตารางที่ 3.5 และภาพที่ 3.1 เมื่อพิจารณาถึงอัตราร้อยละจำนวนนักโทษเด็ดขาดจำแนกตามเพศ พบว่า ในระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2567 นั้น มีสัดส่วนที่ค่อนข้างคงที่ ซึ่งพบว่านักโทษเด็ดขาดเพศชายคิดเป็นประมาณร้อยละ 88 และเพศหญิงประมาณร้อยละ 12 ของนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดในแต่ละปี

ตารางที่ 3.6 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ
ไม่เกิน 18 ปี	175	0.08	151	0.07	138	0.07
กว่า 18 - 20 ปี	3,011	1.43	2,363	1.09	2,373	1.17
กว่า 20 - 21 ปี	3,001	1.42	2,386	1.10	2,088	1.03
กว่า 21 - 25 ปี	21,005	9.96	17,830	8.25	14,847	7.31
กว่า 25 - 30 ปี	41,053	19.47	40,353	18.67	35,659	17.56
กว่า 30 - 35 ปี	40,636	19.27	41,909	19.39	39,881	19.64
กว่า 35 - 40 ปี	39,095	18.55	39,803	18.42	36,559	18.01
กว่า 40 - 45 ปี	28,787	13.66	31,995	14.80	31,742	15.63
กว่า 45 - 50 ปี	15,277	7.25	17,588	8.14	17,928	8.83
กว่า 50 - 60 ปี	13,523	6.42	15,520	7.18	15,380	7.58
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	4,230	2.01	5,137	2.38	5,346	2.63
ไม่สามารถระบุได้	1,008	0.48	1,078	0.51	1,087	0.54
รวม	210,801	100.00	216,113	100.00	203,028	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 3.2 ร้อยละของนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำแนกตามช่วงอายุ

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 3.6 และภาพที่ 3.2 พบว่า นักโทษเด็ดขาดส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 25 ถึง 40 ปี รวมแล้วคิดเป็นสัดส่วนเกือบร้อยละ 60 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดในแต่ละปี นอกจากนี้สามารถสังเกตได้ว่าในปี พ.ศ. 2567 สัดส่วนร้อยละของนักโทษเด็ดขาดที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีนั้น ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า ในขณะที่สัดส่วนร้อยละของนักโทษเด็ดขาด ในช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไปนั้น มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566

ตารางที่ 3.7 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำแนกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ

จำนวนครั้งที่ต้องโทษ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ
ต้องโทษครั้งที่ 1	117,192	55.59	117,721	54.47	107,502	52.95
ต้องโทษครั้งที่ 2 ขึ้นไป	89,929	42.66	94,086	43.54	89,051	43.86
ต้องโทษครั้งที่ 2	63,496	30.12	65,398	30.26	59,337	29.23
ต้องโทษครั้งที่ 3	19,296	9.15	20,955	9.70	21,522	10.60
ต้องโทษครั้งที่ 4	4,981	2.36	5,421	2.51	5,808	2.86
ต้องโทษ 5 ครั้งขึ้นไป	2,156	1.03	2,312	1.07	2,384	1.17
จัดกลุ่มไม่ได้	3,680	1.75	4,306	1.99	6,475	3.19
รวม	210,801	100.00	216,113	100.00	203,028	100.00

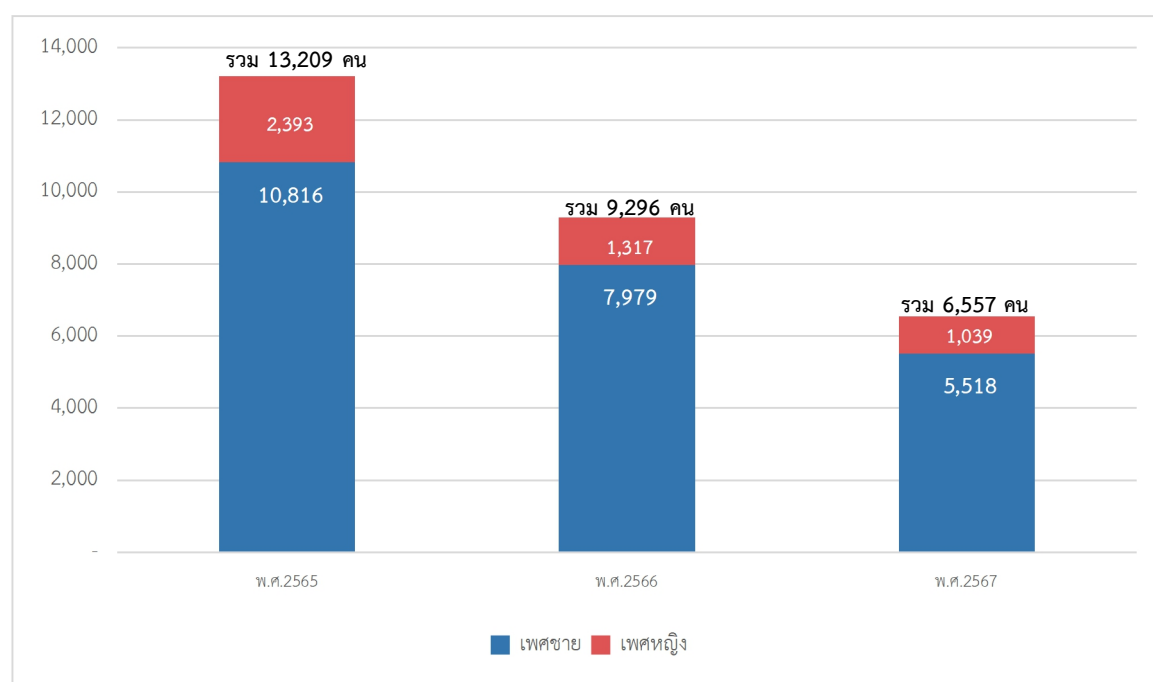
ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

จากข้อมูลจำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำแนกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ ในตารางที่ 3.7 พบว่า นักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่ในแต่ละปีเป็นนักโทษที่ต้องโทษในครั้งแรก โดยในปี พ.ศ. 2567 คิดเป็นร้อยละ 52.95 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาความเปลี่ยนแปลงของสถิติกลุ่มนี้ พบว่า จำนวนผู้ต้องโทษครั้งที่ 1 และจำนวนผู้ต้องโทษครั้งที่ 2 นั้น มีจำนวนลดลง 10,219 คน และ 6,061 คน ตามลำดับ คิดเป็นการลดลงร้อยละ 8.68 และ 9.27 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2566 ในขณะที่จำนวนผู้ต้องโทษตั้งแต่ครั้งที่ 3 ขึ้นไปนั้น มีจำนวนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ถือว่าแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีตลอดช่วงเวลา 3 ปีย้อนหลัง

เมื่อพิจารณาสถิตินักโทษเด็ดขาดกลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำ (ต้องโทษครั้งที่ 2 ขึ้นไป) ไม่รวมประเภทที่จัดกลุ่มไม่ได้ ระหว่างปี พ.ศ. 2565 -2567 พบว่า ผู้กระทำผิดซ้ำมีสัดส่วนสูงถึงประมาณร้อยละ 42-44 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด โดยในปี พ.ศ. 2567 จำนวนนักโทษเด็ดขาดกลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำลดลงจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย เปรียบเทียบกับภาพรวมการลดลงของนักโทษเด็ดขาดในปี พ.ศ. 2567 ทำให้ยังคงมีสัดส่วนใกล้เคียงกับปีก่อนหน้า

3.1.4 ผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ

ภาพที่ 3.3 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษ ปี พ.ศ. 2565 – 2567

ที่มา : ข้อมูลปี พ.ศ. 2565 - พ.ศ. 2566 โดยหน่วยรับผิดชอบ กองทัมทปฏิบัติ กรมราชทัณฑ์

ข้อมูลปี พ.ศ. 2567 โดยศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

จากภาพที่ 3.3 แสดงให้เห็นว่าสถิติจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษระหว่างปี พ.ศ. 2565 ถึง พ.ศ. 2567 นั้น มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษรวม 6,557 คน ลดลงจากปีก่อนหน้า 2,739 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 29.46 ในขณะที่สัดส่วนของผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษจำแนกตามเพศนั้น ค่อนข้างใกล้เคียงกันตลอดระยะเวลาดังกล่าว

ตารางที่ 3.8 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษปี พ.ศ. 2565 - 2567

ปี พ.ศ.	ชาย	หญิง	รวม
2565	2,339	544	2,883
2566	5,882	946	6,828
2567	3,771	545	4,316

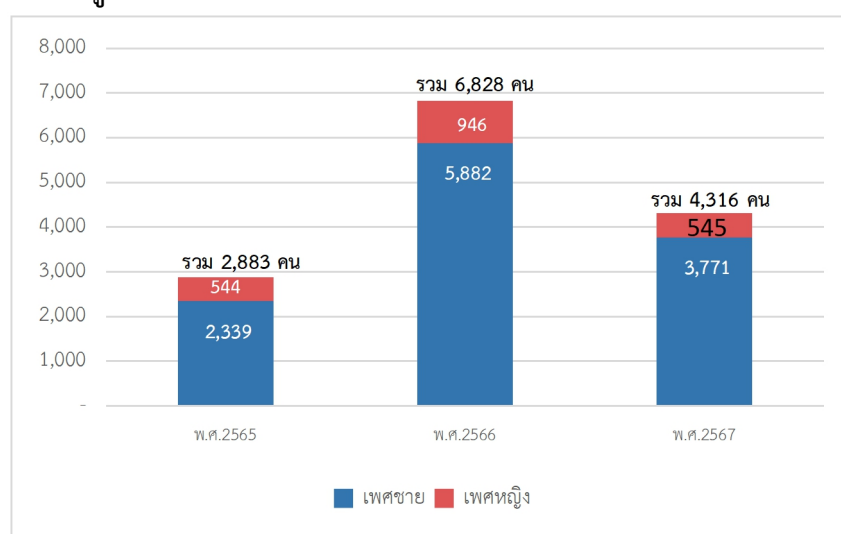
ที่มา : ข้อมูลปี พ.ศ. 2565 โดยหน่วยรับผิดชอบ กองทัพบกปฏิบัติ กรมราชทัณฑ์

ข้อมูลปี พ.ศ. 2566 โดยกลุ่มงานลดวันต้องโทษ กรมราชทัณฑ์

ข้อมูลปี พ.ศ. 2567 โดยหน่วยรับผิดชอบ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติธรรมศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

ภาพที่ 3.4 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษปี พ.ศ. 2565 - 2567

ที่มา : ข้อมูลปี พ.ศ. 2565 โดยหน่วยรับผิดชอบ กองทัพบกปฏิบัติ กรมราชทัณฑ์

ข้อมูลปี พ.ศ. 2566 โดยกลุ่มงานลดวันต้องโทษ กรมราชทัณฑ์

ข้อมูลปี พ.ศ. 2567 โดยหน่วยรับผิดชอบ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติธรรมศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์

ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 3.8 และภาพที่ 3.4 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566 มีจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษรวม 2,883 คน และ 6,828 คน ตามลำดับ ในขณะที่ปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษรวม 4,316 คน ลดลงจากปีก่อนหน้า 2,512 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 36.79 อย่างไรก็ดี ถือเป็นสถิติสูงกว่าระดับในปี พ.ศ. 2565

3.1.5 การกระทำผิดซ้ำ

กรมราชทัณฑ์ได้ให้คำนิยามของการกระทำผิดซ้ำ (Recidivism/reoffending) ว่าหมายถึง ผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยตัวออกจากเรือนจำไปแล้ว ทั้งกรณีพ้นโทษแบบมีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไขในช่วงปีงบประมาณหนึ่ง ๆ แล้วหวนกลับมากระทำผิดซ้ำ โดยถูกส่งตัวเข้าสู่เรือนจำอีกครั้ง ทั้งในกรณีผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีและผู้ต้องขังภายในระยะเวลาช่วงหนึ่งที่กำหนดไว้ หลังการปล่อยตัวดังกล่าว

ในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรก เปรียบเทียบข้อมูลที่บันทึกในแต่ละปี

ตารางที่ 3.9 จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมผู้ต้องขังระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 จำแนกตามประเภทคดี

ประเภทคดี	จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรก ของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมผู้ต้องขัง				
	2563	2564	2565	2566	2567
1. ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	3	3	5	3	16
2. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย	3	3	10	7	12
3. ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	62	68	86	62	91
4. ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม	64	69	45	28	40
5. ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	6	7	1	4	4
6. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	6	6	14	13	16
7. ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน	17	19	60	74	78
8. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง	68	76	63	38	78
9. ความผิดเกี่ยวกับการค้า	0	0	2	1	0
10. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	168	178	202	63	111
11. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	526	572	512	316	422
12. ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง	115	127	122	50	79
13. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	3,018	3,237	3,155	3,053	5,319
14. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (พระราชบัญญัติยาเสพติดฯ)	13,962	14,882	9,577	6,103	25,588

ประเภทคดี	จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรก ของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมผู้ต้องขัง				
	2563	2564	2565	2566	2567
พระราชบัญญัติสารระเหย พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ ต่อจิตประสาท)					
15. อื่น ๆ (หลายประเภท เช่น พระราชบัญญัติป่าไม้ พระราชบัญญัติ การพนันพระราชบัญญัติอาวุธปืน พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง ลหุโทษ ฯลฯ)	11,829	12,627	15,166	14,820	24,358
รวม	29,847	31,874	29,020	24,635	56,212

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568

หมายเหตุ : ข้อมูลการกระทำผิดซ้ำชุดนี้เป็นข้อมูลประจำปีงบประมาณ

จากตารางที่ 3.9 พบว่า จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรก
ของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรม ในปี พ.ศ. 2567 นั้น มีจำนวนสูงที่สุดจากสถิติย้อนหลัง 5 ปี โดยเพิ่มขึ้น
จากปี พ.ศ. 2566 จำนวน 31,577 ราย คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 128.18

เมื่อพิจารณาสถิติปี พ.ศ. 2567 โดยจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า จำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำ
ในคดีความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติดมีความเปลี่ยนแปลงสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้นจากสถิติปี พ.ศ. 2566 จำนวน
19,485 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 319.27 และเป็นสถิติใหม่สูงที่สุดในรอบ 5 ปี นอกจากนี้ จำนวน
ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในลักษณะความผิดอื่น ๆ ก็ปรับเพิ่มสูงขึ้นในภาพรวมเช่นกัน (ยกเว้นความผิดเกี่ยวกับการ
ค้าที่ลดลงจาก 1 คน เป็น 0 คน)

3.2 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการคุ้มครองประพตติ

กรมคุมประพตติเป็นอีกหนึ่งหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี ทั้งนี้ สถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้มีการรวบรวมไว้โดยกลุ่มติดตามและประเมินผล กองยุทธศาสตร์และแผนงาน ซึ่งมีรายละเอียดที่น่าสนใจ ดังนี้

3.2.1 สถิติผู้ถูกคุมความประพตติทั่วประเทศ

สถิติของผู้ถูกคุมความประพตติทั่วประเทศปรากฏในตารางที่ 3.10

ตารางที่ 3.10 จำนวนและร้อยละผู้ถูกคุมความประพตติทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2567

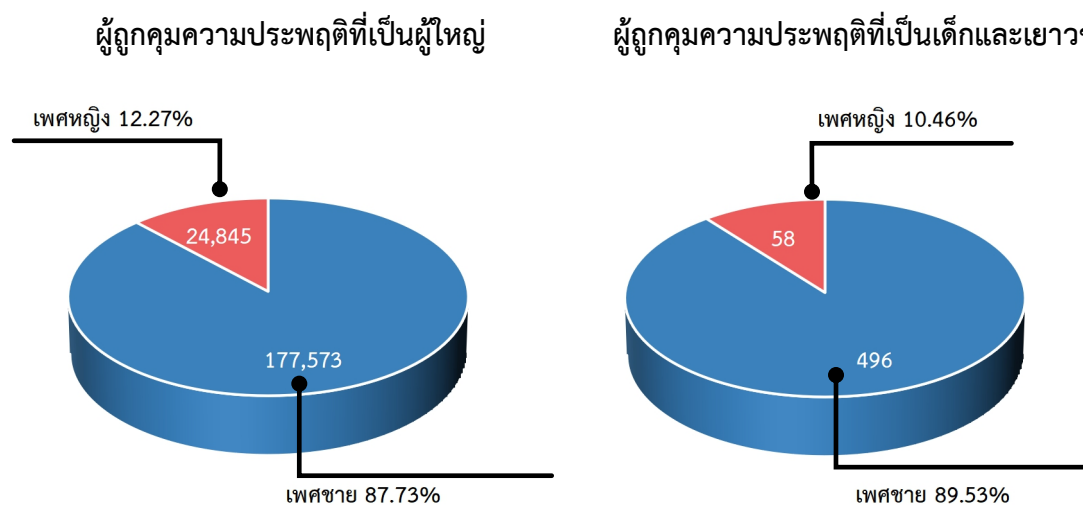
พ.ศ.	ประเภท				รวม
	ผู้ใหญ่	ร้อยละ	เด็กและเยาวชน	ร้อยละ	
2563	129,598	98.69	1,722	1.31	131,320
2564	114,390	98.93	1,238	1.07	115,628
2565	252,804	99.68	818	0.32	253,622
2566	190,326	99.69	583	0.31	190,909
2567	202,418	99.73	554	0.27	202,972

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพตติ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 3.10 เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ถูกคุมความประพตติทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2563 – 2567 นั้น พบว่า มีสถิติจำนวนผู้ถูกคุมความประพตติสูงสุดในปี พ.ศ. 2565 ก่อนจะปรับลดลงมาในปี พ.ศ. 2566 และเพิ่มขึ้นอีกครั้งในปี พ.ศ. 2567 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 12,063 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.32 อย่างไรก็ดี ยังคงน้อยกว่าระดับสถิติในปี พ.ศ. 2565

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสัดส่วนร้อยละของผู้ถูกคุมความประพตติ พบว่า แทบทั้งหมดเป็นผู้ถูกคุมความประพตติซึ่งเป็นผู้ใหญ่ และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นเด็กและเยาวชน นอกจากนี้จำนวนผู้ถูกคุมความประพตติทั่วประเทศที่เป็นเด็กและเยาวชนนั้น มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลา 5 ปีดังกล่าว

ภาพที่ 3.5 สัดส่วนของผู้ถูกรับความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชนปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามเพศ

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ถูกรับความประพฤติทั่วประเทศ จำแนกตามเพศของผู้ถูกรับความประพฤติตามภาพที่ 3.5 และจำแนกตามช่วงอายุ ตามตารางที่ 3.11 แล้ว พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 ผู้ใหญ่ที่ถูกรับความประพฤติส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากถึงประมาณร้อยละ 88 ส่วนอีกประมาณร้อยละ 12 เป็นผู้ถูกรับความประพฤติเพศหญิง และประมาณร้อยละ 84 ของผู้ถูกรับความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่ นั้น อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 24 ปีขึ้นไป ในส่วนของผู้ถูกรับความประพฤติที่เป็นเด็กและเยาวชน มีสัดส่วนร้อยละของผู้ถูกรับความประพฤติเพศชายสูงกว่าเพศหญิงเช่นกัน และในกลุ่มเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 85 เป็นผู้ถูกรับความประพฤติที่อยู่ในช่วงอายุ 15 ถึง 17 ปี

ตาราง 3.11 จำนวนและร้อยละผู้ถูกรับความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชน จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ		จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ
ผู้ใหญ่	18 ถึง 24 ปี	45,555	18.02	32,076	16.85	32,110	15.86
	มากกว่า 24 ปี	207,249	81.98	158,250	83.15	170,308	84.14
	รวม	252,804	100.00	190,326	100.00	202,418	100.00
เด็กและเยาวชน	12 ถึง 14 ปี*	65	7.95	89	15.37	84	15.16
	15 ถึง 17 ปี	753	92.05	494	84.73	470	84.84
	รวม	818	100.00	583	100.00	554	100.00

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 2568

*หมายเหตุ : รายงานสถิติปี พ.ศ. 2565 ระบุเป็นช่วงอายุ 10 -14 ปี ซึ่งเป็นรายงานเดิม ก่อนมีการแก้ไขอายุความรับผิดชอบทางอาญาของเด็กจากอายุ 10 ปี เป็นอายุ 12 ปี ตามพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2565

3.2.2 สถิติเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศ

ตารางที่ 3.12 สถิติระดับการศึกษาของผู้ถูกคุมความประพฤติ

ระดับการศึกษา ของผู้ถูกคุมความประพฤติ	2563			2564			2565			2566			2567		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. ประถมศึกษา	57,039	5,964	63,003	58,958	6,916	65,874	106,499	10,308	116,807	76,383	7,941	84,324	71,469	7,537	79,006
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	39,359	4,762	44,121	40,128	5,376	45,504	61,276	7,180	68,456	48,774	6,433	55,207	49,908	6,720	56,628
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	19,920	2,717	22,637	19,683	2,803	22,486	26,766	3,491	30,257	22,454	3,403	25,857	24,516	3,695	28,211
4. ปวช.	6,461	918	7,379	6,024	957	6,981	8,012	1,061	9,073	6,695	1,072	7,767	6,726	1,048	7,774
5. ปวส.	6,696	870	7,566	6,083	782	6,865	7,818	985	8,803	7,103	1,015	8,118	7,566	1,104	8,670
6. อนุปริญญา	156	24	180	113	31	144	116	22	138	114	37	151	107	43	150
7. ปริญญาตรี	7,094	2,142	9,236	5,693	1,703	7,396	8,200	2,671	10,871	8,617	3,133	11,750	9,373	3,498	12,871
8. ปริญญาโท	627	240	867	568	158	726	757	293	1,050	803	342	1,145	860	369	1,229
9. ปริญญาเอก	59	12	71	47	10	57	63	13	76	67	14	81	78	17	95
10. ไม่ได้รับการศึกษา	1,950	425	2,375	1,883	479	2,362	2,739	501	3,240	2,149	426	2,575	1,930	327	2,257
11. ไม่จบการศึกษาระดับ ประถมศึกษา	1,628	233	1,861	1,948	299	2,247	3,295	417	3,712	2,583	374	2,957	2,729	374	3,103
12. อยู่ระหว่างการศึกษา	1,723	336	2,059	997	148	1,145	986	264	1,250	914	415	1,329	922	272	1,194
13. อื่น ๆ	81	25	106	62	8	70	123	24	147	113	9	122	75	12	87
14. ไม่ระบุ	2,285	200	2,485	1,892	191	2,083	8,893	1,199	10,092	7,671	1,118	8,789	11,653	1,531	13,184
รวม	145,078	18,868	163,946	144,079	19,861	163,940	235,543	28,429	263,972	184,440	25,732	210,172	187,912	26,547	214,459

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 2568

3.2.3 สถิติการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษกรมคุมประพฤติ

ตารางที่ 3.13 จำนวนและร้อยละผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษประจำปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำแนกตามเพศ

สถานะ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2567	ร้อยละ
พักการลงโทษ						
ชาย	5,948	80.26	10,166	84.62	5,514	83.98
หญิง	1,463	19.74	1,848	15.38	1,052	16.02
รวม	7,411	100.00	12,014	100.00	6,566	100.00
ลดวันลงโทษ						
ชาย	2,435	82.85	6,281	86.65	4,329	87.97
หญิง	504	17.15	968	13.35	592	12.03
รวม	2,939	100.00	7,249	100.00	4,921	100.00
รวมทั้งหมด						
ชาย	8,382	80.99	16,447	85.38	9,843	85.69
หญิง	1,968	19.01	2,816	14.62	1,644	14.31
รวม	10,350	100.00	19,263	100.00	11,487	100.00

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 2568

จากภาพรวมสถิติผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษ ดังแสดงในตารางที่ 3.13 พบว่า จำนวนผู้ได้รับการพักการลงโทษมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2566 ก่อนจะลดลงในปี พ.ศ. 2567 โดยในปี พ.ศ. 2567 นั้น มีจำนวนผู้ได้รับการพักการลงโทษ 6,566 คน เป็นสัดส่วนเพศชายประมาณ ร้อยละ 84 และหญิงประมาณร้อยละ 16 มีจำนวนลดลงจากปีก่อนหน้า 5,448 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 45.35

สำหรับสถิติจำนวนผู้ได้รับการลดวันต้องโทษมีความเปลี่ยนแปลงในลักษณะเดียวกัน คือมีสถิติสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2566 ก่อนจะปรับลดลงในปี พ.ศ. 2567 โดยในปี พ.ศ. 2567 นั้น มีผู้ได้รับการลดวันต้องโทษจำนวน 4,921 คน ลดลงจากปีก่อนหน้า 2,328 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 32.11

ในภาพรวม สถิติผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษ ในปี พ.ศ. 2567 นั้น มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 11,487 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2566 เป็นจำนวน 7,776 คน คิดเป็นการลดลงถึงร้อยละ 40.37 อย่างไรก็ตามยังมีจำนวนสูงกว่าสถิติรวมในปี พ.ศ. 2565

3.2.4 การกระทำผิดซ้ำ

กรมคุมประพฤตินิยมการกระทำผิดซ้ำว่าผู้ถูกคุมความประพฤติที่พ้นจากการคุมความประพฤติด้วยดีแล้วหวนกลับมากระทำผิดอีกภายใน 1 ปี 2 ปี หรือ 3 ปี ซึ่งกระทำผิดในฐานความผิดเดิมที่เคยได้รับการคุมความประพฤติ หรือฐานความผิดใหม่เฉพาะที่ศาลมีคำสั่งให้คุมความประพฤติใหม่ หรือเป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้ได้รับโทษจำคุกของกรมราชทัณฑ์เท่านั้น

การเริ่มนับว่ากระทำผิดซ้ำ จะนับตั้งแต่วันถัดจากการพ้นจากการคุมความประพฤติ เช่น นายเอ พ้นจากการคุมความประพฤติเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2567 ต่อมา นายเอถูกจับกุมใหม่และศาลพิพากษาให้จำคุกเข้าสู่เรือนจำ เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2567 ถือว่านายเอ กระทำผิดซ้ำใน 1 ปี โดยสถิติผู้กระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปีแรกนั้น ไม่นำมานับในปีที่ 2 และปีที่ 3 ด้วย

ในส่วนนี้รายงานสถิติจำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี โดยมีสถิติที่เกี่ยวข้องตามภาพที่ 3.14

ตารางที่ 3.14 จำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2567

ปีงบประมาณ	จำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำ (คน)
2564	8,062
2565	6,687
2566	3,710
2567	2,751

ที่มา : ระบบ DXC กองยุติธรรมศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 2568

หมายเหตุ : ข้อมูลชุดนี้รายงานเป็นข้อมูลรายปีงบประมาณ

จากตารางที่ 3.14 เห็นได้ว่าจำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำ ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2567 นั้น มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2567 พบว่า จำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี ลดน้อยลง เป็นสถิติต่ำที่สุดตลอดระยะเวลาดังกล่าว โดยมีจำนวน 2,751 คน ลดลงจากปีก่อนหน้า 959 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 25.85

3.3 สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

สำหรับข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเปราะบางกลุ่มหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมนั้น กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้รวบรวมข้อมูลไว้ ดังนี้

3.3.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

ข้อมูลจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศประจำปี พ.ศ. 2565 - 2567 ปรากฏในตารางสถิติข้อมูลตารางที่ 3.15

ตารางที่ 3.15 จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ประจำปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ					
	2565	ร้อยละ	2566	ร้อยละ	2567	ร้อยละ
ชาย	9,993	91.34	11,943	91.06	12,085	89.19
หญิง	948	8.66	1,173	8.94	1,464	10.81
รวม	10,941	100.00	13,116	100.00	13,549	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 3.15 พบว่าในปี พ.ศ. 2567 สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 เล็กน้อย โดยมีจำนวน 13,549 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 433 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.30 ในภาพรวมเป็นเด็กและเยาวชนเพศชายราวร้อยละ 90

ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2565 มีการแก้ไขอายุความรับผิดชอบทางอาญาของเด็กจาก 10 ปี เป็น 12 ปี ตามพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2565 ดังนั้น กรณีที่เด็กอายุยังไม่เกิน 12 ปี นับได้ว่าไม่ต้องรับการพิจารณาพิพากษาในศาลและไม่ต้องนำตัวเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน แต่จะต้องส่งตัวไปรับความคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

ตารางที่ 3.16 จำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศประจำปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำแนกตามเพศ (รวมสัญชาติไทยและสัญชาติอื่น)

เพศ	จำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ ทั่วประเทศ					
	2565	ร้อยละ	2566	ร้อยละ	2567	ร้อยละ
ชาย	1,289	94.57	1,279	95.59	1,527	95.02
หญิง	74	5.43	59	4.41	80	4.98
รวม	1,363	100.00	1,338	100.00	1,607	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 3.16 พบว่าแนวโน้มจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 มีการเปลี่ยนแปลงที่ไม่คงที่ โดยในปี พ.ศ. 2566 จำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทั่วประเทศ ลดลงจากปี พ.ศ. 2565 ร้อยละ 1.83 แต่ในปี พ.ศ. 2567 กลับเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้น 269 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.10

ตารางที่ 3.17 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี ปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามเพศและฐานความผิด

ฐานความผิด	สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2567					
	ชาย (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	หญิง (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด	รวม (คน)	ร้อยละของจำนวนทั้งหมด
1. ประมวลกฎหมายอาญา	6,820	50.34	960	7.09	7,780	57.43
1.1 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	2,187	16.14	372	2.75	2,559	18.89
1.2 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	3,229	23.83	447	3.30	3,676	27.13
1.3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ	944	6.97	31	0.23	975	7.20
1.4 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง ความสงบสุข เสรีภาพและการปกครอง	321	2.37	68	0.50	389	2.87
1.5 ลหุโทษ	139	1.03	42	0.31	181	1.34
2. ประมวลกฎหมายยาเสพติด	3,021	22.30	272	2.01	3,293	24.30
3. พระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา	2,244	16.57	232	1.71	2,476	18.27
3.1 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน	1,476	10.89	15	0.11	1,491	11.00
3.2 ความผิดเกี่ยวกับการคมนาคม	309	2.28	35	0.26	344	2.54
3.3 ความผิดเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน	17	0.13	25	0.18	42	0.31
3.4 ความผิดเกี่ยวกับคนต่างด้าว	124	0.92	54	0.40	178	1.31
3.5 ความผิดเกี่ยวกับการพนันและการเล่นแชร์	129	0.95	23	0.17	152	1.12
3.6 ความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยี	46	0.34	48	0.35	94	0.69
3.7 ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	16	0.12	1	0.01	17	0.14
3.8 ความผิดเกี่ยวกับการเงินและการคลัง	73	0.54	21	0.15	94	0.69

ฐานความผิด	สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2567					
	ชาย (คน)	ร้อยละของ จำนวนทั้งหมด	หญิง (คน)	ร้อยละของ จำนวนทั้งหมด	รวม (คน)	ร้อยละของ จำนวนทั้งหมด
3.9 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทาง ปัญญา	2	0.01	-	-	2	0.01
3.10 ความผิดเกี่ยวกับการ สาธารณสุข	12	0.09	4	0.03	16	0.12
3.11 ความผิดเกี่ยวกับผู้บริโภค	1	0.01	-	-	1	0.01
3.12 ความผิดอื่น ๆ	39	0.29	6	0.04	45	0.33
จำนวนรวมในสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ	12,085	89.21	1,464	10.81	13,549	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิดประเภทต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 3.17 นั้น พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.43 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจฯ ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2567 ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.13 และ 18.89 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน รองลงมาเป็นกลุ่มที่กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 24.30 และพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา คิดเป็นร้อยละ 18.27 ในจำนวนนี้เป็นฐานความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.00 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 3.18 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี
ปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามเพศและฐานความผิด

ฐานความผิด	ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2567					
	ชาย (คน)	ร้อยละของ จำนวนทั้งหมด	หญิง (คน)	ร้อยละของ จำนวนทั้งหมด	รวม (คน)	ร้อยละของ จำนวนทั้งหมด
1. ประมวลกฎหมายอาญา	837	52.09	23	1.43	860	53.51
1.1 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	321	19.98	13	0.81	334	20.78
1.2 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและ ร่างกาย	383	23.83	9	0.56	392	24.39
1.3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ	119	7.41	1	0.06	120	7.47
1.4 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง ความสงบสุข เสรีภาพและการ ปกครอง	14	0.87	-	-	14	0.87
1.5 ลหุโทษ	-	-	-	-	-	-
2. ประมวลกฎหมายยาเสพติด	591	36.78	54	3.36	645	40.14
3. พระราชบัญญัติที่มีโทษทาง อาญา	99	6.14	3	0.18	102	6.35
3.1 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน	89	5.54	1	0.06	90	5.61
3.2 ความผิดเกี่ยวกับการคมนาคม	2	0.12	-	-	2	0.12
3.3 ความผิดเกี่ยวกับสิทธิ มนุษยชน	1	0.06	1	0.06	2	0.12
3.4 ความผิดเกี่ยวกับคนต่างด้าว	-	-	-	-	-	-
3.5 ความผิดเกี่ยวกับการพนันและ การเล่นแชร์	2	0.12	1	0.06	3	0.20
3.6 ความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยี	2	0.12	-	-	2	0.12
3.7 ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2	0.12	-	-	2	0.12
3.8 ความผิดเกี่ยวกับการเงินและ การคลัง	-	-	-	-	-	-
3.9 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทาง ปัญญา	-	-	-	-	-	-
3.10 ความผิดเกี่ยวกับการ สาธารณสุข	-	-	-	-	-	-

ฐานความผิด	ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2567					
	ชาย (คน)	ร้อยละของ จำนวนทั้งหมด	หญิง (คน)	ร้อยละของ จำนวนทั้งหมด	รวม (คน)	ร้อยละของ จำนวนทั้งหมด
3.11 ความผิดเกี่ยวกับผู้บริโภค	-	-	-	-	-	-
3.12 ความผิดอื่น ๆ	1	0.06	-	-	1	0.06
จำนวนรวมในศูนย์ฝึกฯ ทั่วประเทศ	1,527	95.01	80	4.97	1,607	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

เมื่อพิจารณาจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิดประเภทต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 3.18 นั้น พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.51 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2567 ในจำนวนนี้ส่วนมากกระทำความผิด ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.39 และ 20.78 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ รองลงมาเป็นกลุ่มที่กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 40.14 โดยในภาพรวมมีเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ ทั่วประเทศรวม 1,607 คน น้อยกว่าจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ซึ่งมีจำนวนรวม 13,549 คน

ตารางที่ 3.19 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชน ที่ถูกดำเนินคดีระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำแนกตามคำพิพากษาของศาล

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2565	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2566	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2567	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด
กลุ่มเปลี่ยนแปลงคำพิพากษา						
1. เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาให้ปล่อยตัวแบบ คุมประพฤติ	3	0.02	0	0.00	2	0.03
2. เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาให้ฝึกและอบรม	1	0.01	0	0.00	0	0.00
3. เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาให้ว่ากล่าวตักเตือน แล้วปล่อยตัวไป	7	0.06	5	0.07	7	0.09
กลุ่มมีความผิด						
1. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่เปลี่ยนให้ใช้วิธีการ อื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล เยาวชนฯ	67	0.55	5	0.07	7	0.09
2. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่ให้รอการลงโทษ ไว้ก่อน และใช้วิธีการอื่นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล เยาวชนฯ	34	0.28	9	0.13	13	0.16

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2565	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2566	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2567	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด
3. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกและสั่งให้จำคุก	21	0.17	31	0.46	38	0.48
4. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก	0	0.00	1	0.01	4	0.05
5. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่เปลี่ยนเป็นว่ากล่าว ตักเตือนและปล่อยตัวไป	7	0.06	11	0.16	14	0.18
6. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่เปลี่ยนให้ปรับแต่ ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงใช้วิธีการอื่นแทน	2	0.02	1	0.01	1	0.01
7. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ปรับแต่ ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงให้ฝึกและอบรมแทน	45	0.37	68	1.02	54	0.68
8. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ปรับแล้ว ปล่อยตัวไป	3	0.02	6	0.09	7	0.09
9. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้เป็นปล่อย ตัวแบบคุมประพฤติ	3	0.02	3	0.04	11	0.14
10. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ฝึกและอบรม	193	1.58	320	4.76	285	3.61
11. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ฝึกและ อบรมและปรับ	65	0.53	70	1.04	73	0.92
12. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่ให้รอการลงโทษ ไว้ก่อน โดยปรับแล้วปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	11	0.09	0	0.00	7	0.09
13. มีความผิด กำหนดโทษจำคุก แต่ให้รอการลงโทษ ไว้ก่อน โดยปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	33	0.27	33	0.49	68	0.86
14. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่ให้รอการลงโทษ ไว้ก่อน โดยว่ากล่าวตักเตือนและปล่อยตัวไป	12	0.10	7	0.11	10	0.13
15. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่ให้รอการลงโทษ ไว้ก่อน โดยให้ปรับแล้วปล่อยตัวไป	14	0.12	24	0.36	37	0.47
16. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่รอการลงโทษโดย ให้ปรับ แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับ จึงให้ฝึกและอบรม	0	0.00	0	0.00	3	0.04
17. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกและปรับ แต่เปลี่ยน โทษจำคุกให้ฝึกและอบรม	136	1.12	115	1.71	114	1.44
18. มีความผิด ไม่กำหนดโทษ แต่อำนาจตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ ให้ฝึกและอบรม	81	0.66	24	0.36	27	0.34
19. มีความผิดไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ใช้วิธีอื่นโดย อำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ	310	2.54	9	0.13	11	0.14
20. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ปล่อยตัวแบบ คุมประพฤติ	50	0.41	6	0.09	19	0.24

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2565	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2566	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2567	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด
21. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ว่ากล่าว ตักเตือนและปล่อยตัวไป	50	0.41	34	0.51	46	0.58
22. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ให้ปรับ แต่ไม่มี เงินชำระค่าปรับจึงให้ฝึกและอบรมแทน	4	0.03	3	0.04	3	0.04
23. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ให้ปรับ แต่ไม่มี เงินชำระค่าปรับจึงใช้วิธีการอื่น ๆ แทน	0	0.00	2	0.03	6	0.08
24. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ให้ปรับแล้ว ปล่อยตัวไป	1	0.01	2	0.03	5	0.06
25. มีความผิดรอกการกำหนดโทษ แต่ใช้วิธีการอื่นโดย อาศัยอำนาจตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ	39	0.32	9	0.13	10	0.13
26. มีความผิด รอกการกำหนดโทษ โดยที่ปล่อยตัวแบบ คุมประพฤติ	11	0.09	7	0.11	27	0.34
27. มีความผิด รอกการกำหนดโทษ โดยที่ว่ากล่าว ตักเตือนและปล่อยตัวไป	47	0.39	53	0.79	61	0.78
28. มีความผิด รอกการกำหนดโทษ โดยให้ปรับ แต่ไม่มี เงินชำระค่าปรับจึงใช้วิธีการอื่น ๆ แทน	0	0.00	5	0.07	5	0.06
29. มีความผิด รอกการกำหนดโทษ โดยให้ปรับแล้วปล่อยตัวไป	2	0.02	1	0.01	2	0.03
30. มีความผิด รอกการกำหนดโทษ แต่อาศัยอำนาจตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ ให้ฝึกและอบรม	7	0.06	0	0.00	1	0.01
31. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกและปรับ แต่ไม่มีเงิน ชำระค่าปรับจึงให้ฝึกและอบรม	0	0.00	3	0.04	0	0.00
32. มีความผิด รอกการกำหนดโทษ โดยให้ปรับ แต่ไม่มี เงินชำระค่าปรับ จึงให้ฝึกและอบรมแทน	2	0.02	0	0.00	0	0.00
33. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่รอกการลงโทษโดย ปรับแต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับ จึงใช้วิธีการอื่นแทน	0	0.00	0	0.00	0	0.00
กลุ่มไม่มีความผิด						
1. ไม่มีความผิด จำหน่ายตาม ม.133	34	0.28	2	0.03	5	0.06
2. ไม่มีความผิด แต่ให้คุมประพฤติหรือใช้วิธีการอื่น	10	0.08	2	0.03	3	0.04
3. ไม่มีความผิด ให้ยกฟ้อง	29	0.24	9	0.13	20	0.25
กลุ่มจำแนกอื่น						
1. เยาวชนหลบหนีประกัน ระหว่างปล่อยตัวชั่วคราว	3	0.02	0	0.00	0	0.00
2. กฎหมายบัญญัติภายหลังให้การกระทำไม่เป็น ความผิดต่อไป	4	0.03	2	0.03	2	0.03

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2565	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2566	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2567	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด
3. จำหน่ายคดีตาม ม.92	0	0.00	2	0.03	1	0.01
4. ฝึกอบรม	0	0.00	0	0.00	6,314	79.99
5. อื่นๆ (เด็กหรือเยาวชนเสียชีวิต, ส่งคืนสำนักงาน ตรวจคนเข้าเมือง, ผู้เสียหายถอนฟ้อง เป็นต้น)	6	0.05	5	0.07	6	0.08
6. อื่น ๆ ที่มีการควบคุมในศูนย์ฝึกและอบรม เช่น ม.132 (2)	2,443	20.02	5,421	80.44	0	0.00
7. โอนคดีไปศาลอื่น	3	0.02	2	0.03	2	0.03
8. คดียังไม่มีคำพิพากษา	8,408	68.91	0	0.00	0	0.00
9. อื่น ๆ (ยังไม่ได้ระบุสถานะ)	0	0.00	427	6.34	562	7.12
รวม	12,201	100.00	6,739	100.00	7,893	100.00

ที่มา : กองยุติศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 3.19 พบว่าจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี จำแนกตามคำพิพากษาของศาล ซึ่งเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีนั้น พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 เด็กและเยาวชนจำนวน 6,887 คน จัดอยู่ในกลุ่มจำแนกอื่น ซึ่งคำพิพากษาให้เด็กและเยาวชนไปฝึกอบรมสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.99 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี

ตารางที่ 3.20 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีระหว่างปี พ.ศ. 2565 – 2567 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2565	ร้อยละ	2566	ร้อยละ	2567	ร้อยละ
1. อนุบาล	3	0.01	3	0.02	6	0.04
2. ประถมศึกษา	1,839	8.64	2,064	15.74	2,106	15.54
3. การศึกษานอกระบบ	1,010	4.74	0	0.00	750	5.54
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	5,032	23.64	6,918	52.74	6,835	50.45
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	921	4.33	1,448	11.04	1,497	11.05
6. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	1,541	7.24	1,907	14.54	1,770	13.06
7. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	0	0.00	28	0.21	45	0.33
8. ปริญญาตรี	0	0.00	1	0.01	3	0.02
9. ไม่ได้รับการศึกษา	0	0.00	0	0.00	116	0.86
10. อื่น ๆ (เช่น ไม่ระบุข้อมูล)	10,941	51.40	747	5.70	421	3.11
รวม	21,287	100.00	13,116	100.00	13,549	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 3.20 พบว่า เด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ส่วนใหญ่เป็นผู้ได้รับการศึกษาซึ่งในปี พ.ศ. 2567 เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีได้รับการศึกษาภาคบังคับ (ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น) คิดเป็นร้อยละ 71.57 และรารร้อยละ 24.46 ได้รับการศึกษาระดับสูงกว่า มีเพียงร้อยละ 0.86 เท่านั้นที่ไม่ได้รับการศึกษา

ตารางที่ 3.21 จำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา ของผู้ต้องขัง ก่อนต้องโทษ	ปี พ.ศ.														
	2563			2564			2565			2566			2567		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. อนุบาล	0	0	0	1	0	1	0	0	0	2	0	2	1	0	1
2. ประถมศึกษา	452	31	483	424	24	448	310	20	330	281	11	292	356	22	378
3. การศึกษานอกระบบ	226	11	237	167	10	177	137	6	143	90	4	94	92	5	97
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	1,089	97	1,186	856	59	915	613	32	645	642	32	674	772	45	817
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	91	6	97	52	1	53	44	6	50	69	6	75	74	1	75
6. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	150	8	158	98	4	102	92	5	97	107	1	108	147	3	150
7. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง	3	0	3	0	0	0	2	0	2	0	0	0	1	0	1
8. ปริญญาตรี	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
9. ไม่ได้รับการศึกษา	16	0	16	19	1	20	13	2	15	15	0	15	23	0	23
10. อื่น ๆ (เช่น ไม่ระบุ)	541	41	582	133	12	145	78	3	81	73	5	78	61	4	65
รวม	2,568	194	2,762	1,750	111	1,861	1,289	74	1,363	1,279	59	1,338	1,527	80	1,607

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

จากตารางที่ 3.21 พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ ส่วนใหญ่เป็นผู้ได้รับการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 94.52 เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ (ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น) คิดเป็นร้อยละ 80.46 และรวร้อยละ 14.06 ได้รับการศึกษาระดับสูงกว่า มีเพียงร้อยละ 1.43 เท่านั้นที่ไม่ได้รับการศึกษา

ตารางที่ 3.22 กระบวนการภายหลังศาลมีคำพิพากษาลงโทษระหว่างปี พ.ศ. 2565 – 2567

กระบวนการหลังศาลมีคำพิพากษา	2565			2566			2567		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน (ตามแผน GLM ¹⁴ และ IRC ¹⁵ ของกรมพินิจฯ) - GLM - IRC							747	41	788
	1,293	150	1,443	1,166	49	1,215			
	1,212	78	1,290	914	49	963			
2. การอนุญาตให้เด็กออกนอกสถานพินิจฯ ออกไปสถานศึกษาได้ ตามพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนฯ มาตรา 41 (5) (6) (ทั้งเด็กที่ออกไปศึกษาระดับชั้นต่าง ๆ ในสถานศึกษาเป็นครั้งคราว/ออกไปศึกษา ในสถานศึกษาประเภทไป-กลับนอกสถานพินิจฯ และออกไปฝึกอบรมรับความรู้ด้านการศึกษา/ ฝึกวิชาชีพ)	994	102	1,096	202	19	221	-	-	-
3. ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 43 ประกอบมาตรา 59 - ลดวันฝึกอบรม - พักการฝึกอบรม									
	513	30	543	0	0	0	322	19	341
	106	12	118	45	5	50	34	4	38
4. การเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาในทางที่เป็นคุณ สำหรับเด็กและเยาวชน (พระราชบัญญัติศาล เยาวชนฯ มาตรา 137)	1,296	92	1,388	404	15	419	593	40	633

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

หมายเหตุ : ข้อมูลสถิติการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2567 รายงานรวมทั้งแผน GLM และ IRC และไม่มีการ
รายงานการอนุญาตให้เด็กออกนอกสถานพินิจฯ ไปสถานศึกษา

จากข้อมูลสถิติกระบวนการที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนภายหลังศาลมีคำพิพากษาลงโทษในระหว่าง
ปี พ.ศ. 2565 - 2567 ตามตารางที่ 3.22 พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 การเข้าสู่การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็ก
และเยาวชน (ตามแผน GLM และ IRC ของกรมพินิจฯ) มีจำนวนรวม 788 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2566
ซึ่งมีจำนวนรวมผู้เข้าสู่การบำบัดฯ รวม 2,178 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 63.82

¹⁴ GLM (Good Life Model) หมายถึง การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดี

¹⁵ IRC (Individual Routing Counselor) หมายถึง โครงการให้คำปรึกษารายบุคคล

จำนวนผู้ได้รับการดำเนินการหลังศาลมีคำพิพากษา ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 43 ประกอบมาตรา 59 เพิ่มขึ้นจาก 50 คน ในปี พ.ศ. 2566 มาเป็นจำนวน 379 คน ในปี พ.ศ. 2567 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 658 หรือประมาณ 6.5 เท่าตัว อย่างไรก็ตาม ใ้ถือว่าต่ำกว่าสถิติปี พ.ศ. 2565 ซึ่งมีผู้ได้รับการลดวันฝึกอบรมและพักการฝึกอบรม รวม 661 คน

จำนวนผู้ได้รับการดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาในทางที่เป็นคุณสำหรับเด็กและเยาวชน ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 137 เพิ่มขึ้นจาก 419 คน ในปี พ.ศ. 2566 มาเป็น 633 คน ในปี พ.ศ. 2567 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 51.07 อย่างไรก็ตาม ใ้ถือว่าต่ำกว่าสถิติปี พ.ศ. 2565 ซึ่งมีผู้ได้รับการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาในทางที่เป็นคุณสำหรับเด็กและเยาวชน รวม 1,388 คน

3.3.2 การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน

เนื้อหาส่วนนี้รายงานจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา 1 ปีแรก หลังจากได้รับการปล่อยตัว โดยกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งกรมพินิจฯ ได้กำหนดคํานิยามการกระทำผิดซ้ำ (rearrest) หมายถึง การถูกจับกุมในคดีที่ไม่ใช่คดีอาัยตัวเด็กและเยาวชนภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการยุติธรรม โดยเด็กและเยาวชนในที่นี่ หมายถึง เด็กและเยาวชนทุกรายที่เข้าสู่กระบวนการของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และเสร็จสิ้นกระบวนการยุติธรรมแล้วในปิงบประมาณต่าง ๆ ซึ่งรวมการสิ้นสุดกระบวนการจากเหตุต่อไปนี้

- 1) ปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรม เป็นเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาให้การฝึกอบรมและได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ
- 2) พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องตามมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญามาตรา 86 ในชั้นสถานพินิจฯ
- 3) ปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรม เป็นเด็กและเยาวชนที่ศาลใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดีมาตรา 132 วรรค 2 ที่ศาลให้ควบคุมตัวในศูนย์ฝึกและอบรมฯ และศาลมีคำสั่งยุติคดีตามมาตรา 133 แล้ว
- 4) ศาลใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดี มาตรา 132 วรรค 1 ที่ไม่มีการควบคุมตัว
- 5) ศาลใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดี มาตรา 132 วรรค 2 ที่ถูกควบคุมตัวในสถานแรกรับซึ่งศาลมีคำสั่งยุติคดีตาม มาตรา 133 แล้ว
- 6) ประเภทอื่น ๆ ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ได้รับมาตรการต่าง ๆ เช่น เข้าสู่กระบวนการจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญามาตรา 90 การถูกคุมประพฤติ ยกฟ้อง ชำระค่าปรับ หรือว่ากล่าวตักเตือน เป็นต้น ซึ่งมีสถิติที่เกี่ยวข้องตามตารางที่ 3.23

ตารางที่ 3.23 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำจำแนกตามลักษณะฐานความผิดภายใน 1 ปี หลังจากได้รับการปล่อยตัว

ลักษณะฐานความผิดที่กระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกจับซ้ำ					
	2565	ร้อยละ	2566	ร้อยละ	2567	ร้อยละ
1. เกี่ยวกับทรัพย์สิน	98	8.28	114	13.29	123	20.10
2. เกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	44	3.72	69	8.04	68	11.10
3. เกี่ยวกับเพศ	11	0.93	11	1.28	11	1.80
4. เกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง	16	1.35	11	1.28	3	0.50
5. เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	909	76.77	554	64.57	323	52.80
6. เกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	39	3.29	46	5.36	51	8.30
7. ความผิดอื่น ๆ	67	5.66	53	6.18	33	5.40
รวม	1,184	100.00	858	100.00	612	100.00

ที่มา : สถาบันวิจัยและพัฒนา กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 68

เข้าถึงได้จาก : https://admin.djop.go.th/public/Stat_festica/dashboard-กระทำผิดซ้ำ.pdf

หมายเหตุ : ข้อมูลรายงานเป็นปีงบประมาณ (ปล่อยตัวเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2566 ถึง เดือนมกราคม-กันยายน 2567)

จากตารางที่ 3.23 สถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนภายในระยะเวลา 1 ปีแรก พบว่าเด็กและเยาวชนกลับมากระทำผิดซ้ำในความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด รองลงมา เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งในปี พ.ศ. 2567 มีสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำจำนวน 612 คน จากจำนวนเด็กและเยาวชนที่สิ้นสุดกระบวนการยุติธรรมในความดูแลของกรมพินิจฯ ทั้งหมด 8,284 คน คิดเป็นอัตราการกระทำผิดซ้ำร้อยละ 7.40 ซึ่งเป็นสถิติอัตราการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในระยะเวลาติดตามปีแรกที่ต่ำที่สุดในรอบ 3 ปี

ทั้งนี้ ปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และเสร็จสิ้นกระบวนการยุติธรรม จำนวน 9,587 และ 9,344 คน ตามลำดับ มีอัตราการกระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลาติดตามปีที่หนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 12.40 และ 9.20 ตามลำดับ

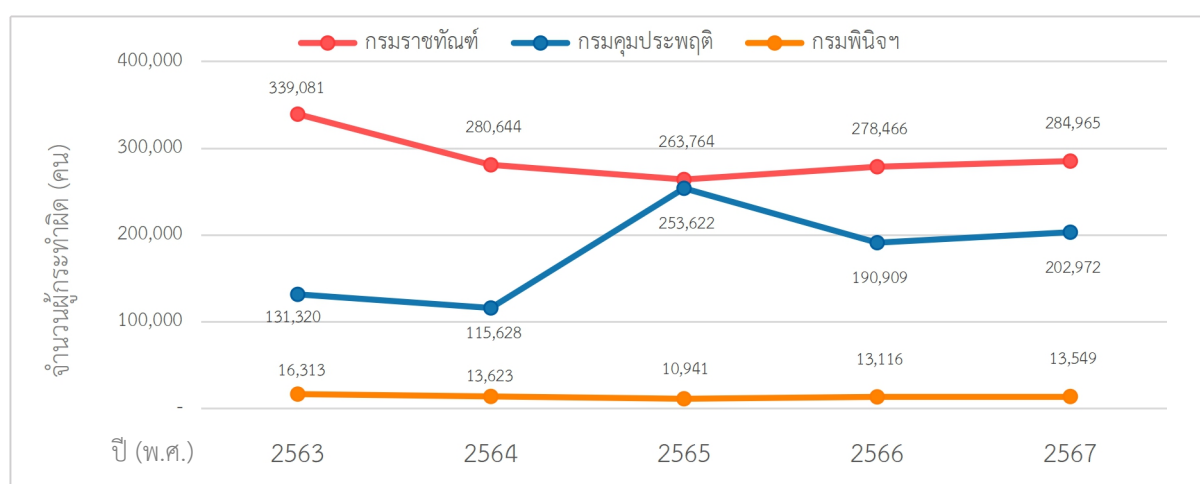
3.4 ภาพรวมสถิติเปรียบเทียบเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ภาพรวมสถิติในส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี โดยการเปรียบเทียบข้อมูลสถิติของส่วนงานต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) ข้อมูลสถิติการบังคับโทษในเรือนจำ 2) ข้อมูลสถิติการส่งคุมประพฤติ และ 3) ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ซึ่งเป็นการรวบรวมสถิติข้อมูลจากฝ่ายศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ และกองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตามลำดับ

3.4.1 สถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อมูลดังกล่าวปรากฏในภาพที่ 3.6

ภาพที่ 3.6 จำนวนผู้กระทำความผิดทั้งหมดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2567

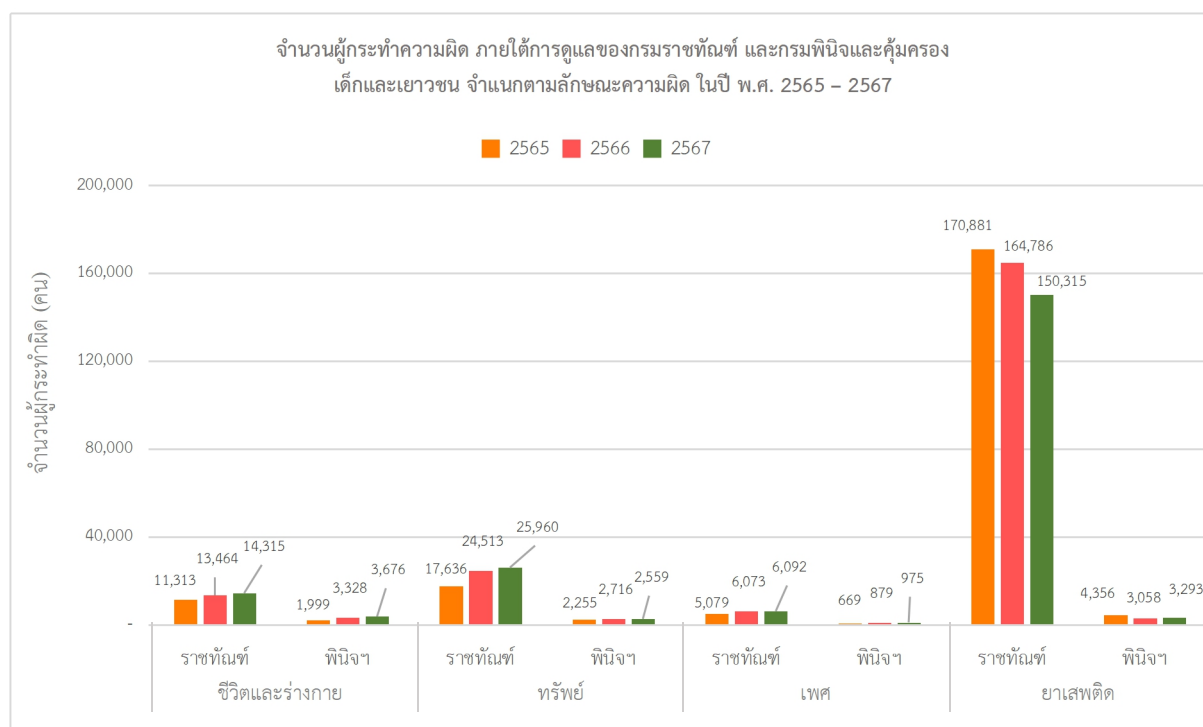

จากภาพที่ 3.6 ซึ่งเปรียบเทียบสถิติผู้ต้องขังทุกประเภทของกรมราชทัณฑ์ และผู้กระทำความผิดในความดูแลทั้งหมดของกรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2567 พบว่า กรมราชทัณฑ์มีจำนวนผู้กระทำความผิดในความดูแลมากที่สุดเนื่องจากเป็นกลุ่มผู้ใหญ่มากที่สุดผู้กระทำความผิดจึงมีจำนวนที่ค่อนข้างสูงกว่ากลุ่มอื่น รองลงมา คือ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจฯ ต่อเนื่องทุกปี โดยกรมราชทัณฑ์มีสถิติจำนวนผู้กระทำความผิดในความดูแลต่ำที่สุดในปี พ.ศ. 2565 จากนั้นจึงมีสถิติเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนผู้ต้องขังทุกประเภทรวม 284,965 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 2.33

สำหรับจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤตินั้น พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 มีสถิติสูงที่สุดในช่วง 5 ปีย้อนหลังก่อนจะลดลงมาในปี พ.ศ. 2566 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2567 ในขณะที่จำนวนเด็กและเยาวชนในความดูแลของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2567 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยแต่ยังมีระดับใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2566

3.4.2 สถิติเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของ กรมราชทัณฑ์และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

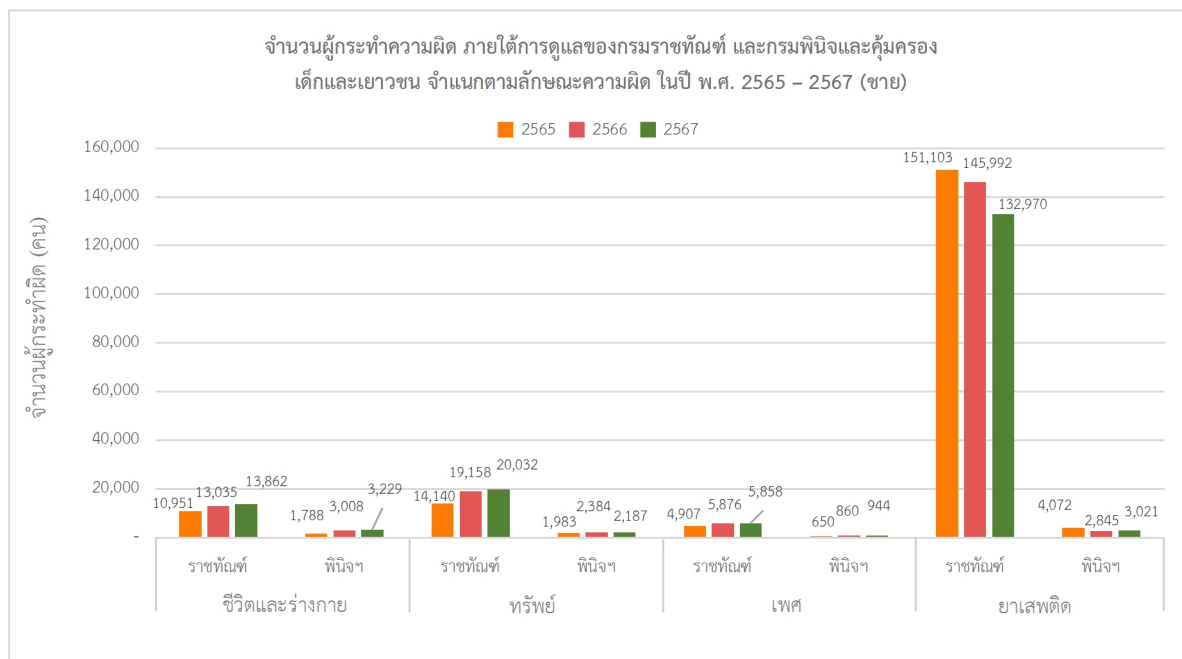
ภาพที่ 3.7 จำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของ กรมราชทัณฑ์ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำแนกตามลักษณะความผิด 4 ประเภท คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ และฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567

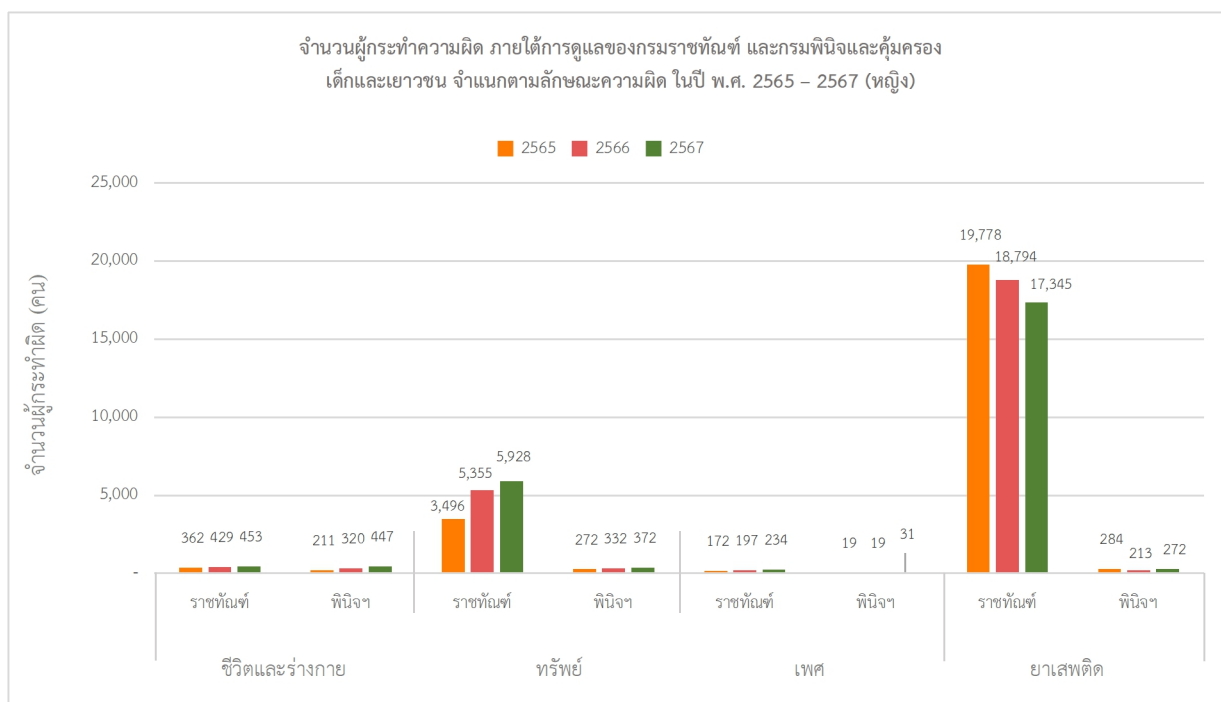
จากภาพที่ 3.7 พบว่ามีจำนวนผู้ใหญ่ซึ่งต้องโทษในเรือนจำหรือทัณฑสถานสูงกว่าเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทุกปี โดยจำนวนผู้กระทำความผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีจำนวนมากที่สุด แต่มีแนวโน้มลดลงทั้งในสถิติของกรมราชทัณฑ์ ในขณะที่สถิติของกรมพินิจฯ นั้น แม้จะลดลงมาในปี พ.ศ. 2566 แต่กลับมีจำนวนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2567 ในขณะที่จำนวนผู้กระทำความผิดที่เข้าสู่กระบวนการของทั้งสองกรม ในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น ในภาพรวมมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาภาพที่ 3.8 และ 3.9 พบว่าจำนวนผู้กระทำความผิดเพศชายในกรมราชทัณฑ์ และจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีจำนวนมากกว่า จำนวนผู้กระทำความผิดเพศหญิงในกรมราชทัณฑ์และในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จากภาพรวมสถิติจะพบว่าจำนวนของผู้กระทำความผิดของผู้ใหญ่ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ มีจำนวนสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ตามลำดับ

ภาพที่ 3.8 จำนวนผู้กระทำความผิด เพศชาย ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ และกรมพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำแนกตามลักษณะความผิด 4 ประเภท คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ และฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ระหว่างปี พ.ศ. 2565 – 2567

ภาพที่ 3.9 จำนวนผู้กระทำความผิด เพศหญิง ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ และกรมพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำแนกตามลักษณะความผิด 4 ประเภท คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ และฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ระหว่างปี พ.ศ. 2565 – 2567

ส่วนที่ 4 การดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ในรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567 ได้นำเสนอข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านยาเสพติดอย่างสอดคล้องกับการปรับกระบวนการดำเนินงานด้านยาเสพติดของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม นับแต่มีการบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด ซึ่งได้เพิ่มส่วนรายงานสถิติการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเข้าไว้ด้วย

ในการประเมินสถานการณ์ด้านยาเสพติดของประเทศไทยนั้น สมควรพิจารณาข้อมูลสถิติการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) ร่วมกับข้อมูลสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติประกอบกัน ทั้งนี้ เนื่องจากทั้งสองหน่วยงานมีกระบวนการจัดการเก็บสถิติที่แตกต่างกันเล็กน้อย โดยสำนักงาน ป.ป.ส. มีการบันทึกฐานข้อมูลที่มีรายละเอียดเชิงลึก เพื่อใช้สนับสนุนการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมถึงการวางแผนและกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีบทบาทสำคัญทั้งในกระบวนการสืบสวน จับกุม และดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีความจำเป็นต้องบันทึกรายละเอียดการจับกุมด้านยาเสพติดในระบบฐานข้อมูลโดยทันที จึงมีข้อมูลจำนวนคดีที่ค่อนข้างทันสมัยแต่อาจขาดรายละเอียดบางประการ เช่น อาจขาดการรายงานข้อมูลประเภทหรือปริมาณสารเสพติดที่ตรวจพบ เนื่องจากต้องรอการตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ในส่วนนี้จะรายงานข้อมูลการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีรายละเอียดดังแสดงต่อไปนี้

4.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศ มีการรายงานข้อมูลสถิติแบ่งออกเป็นประเด็นที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

4.1.1 สถิติการจับกุมคดียาเสพติด

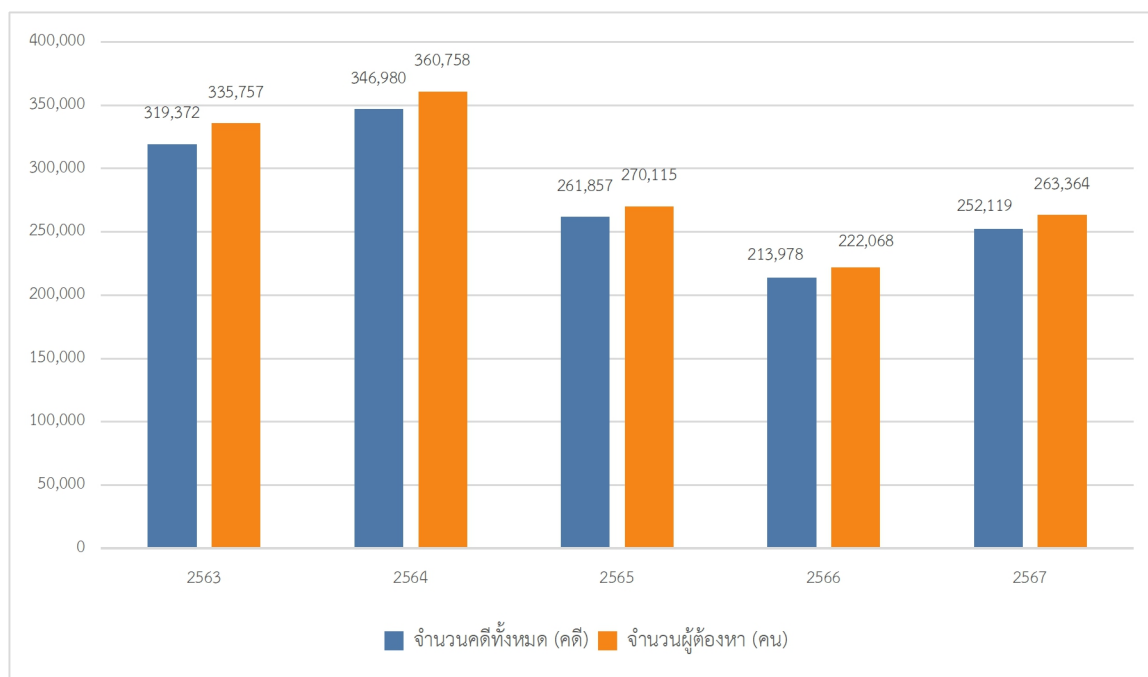
ตารางที่ 4.1 จำนวนคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศระหว่าง ปี พ.ศ. 2563 – 2567

ปี	จำนวนคดีทั้งหมด (คดี)	จำนวนผู้ต้องหา (คน)
2563	319,372	335,757
2564	346,980	360,758
2565	261,857	270,115
2566	213,978	222,068
2567	252,119	263,364

ที่มา : 1. ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้จากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดทำรายงานโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

2. จำนวนคดีทั้งหมด จะไม่เท่ากับผลรวมของคดี (เนื่องจาก 1 คดี อาจมีผู้ต้องหาหลายคน และผู้ต้องหา 1 คน อาจกระทำผิดได้หลายข้อกล่าวหาในเวลาเดียวกันได้) ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 68

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2567

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.1 พบว่า ภาพรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศนั้นมีความผันผวน โดยมีจำนวนลดลงระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 แต่กลับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2567 โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนคดียาเสพติดทั้งสิ้น 252,119 คดี คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.82 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า และมีจำนวนผู้ต้องหาทั้งสิ้น 263,364 คน คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.60 อย่างไรก็ตาม ยังถือว่า มีจำนวนน้อยกว่าสถิติรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในปี พ.ศ. 2565 ซึ่งมีจำนวน 261,875 คดี และมีผู้ต้องหา 270,115 คน ตามลำดับ

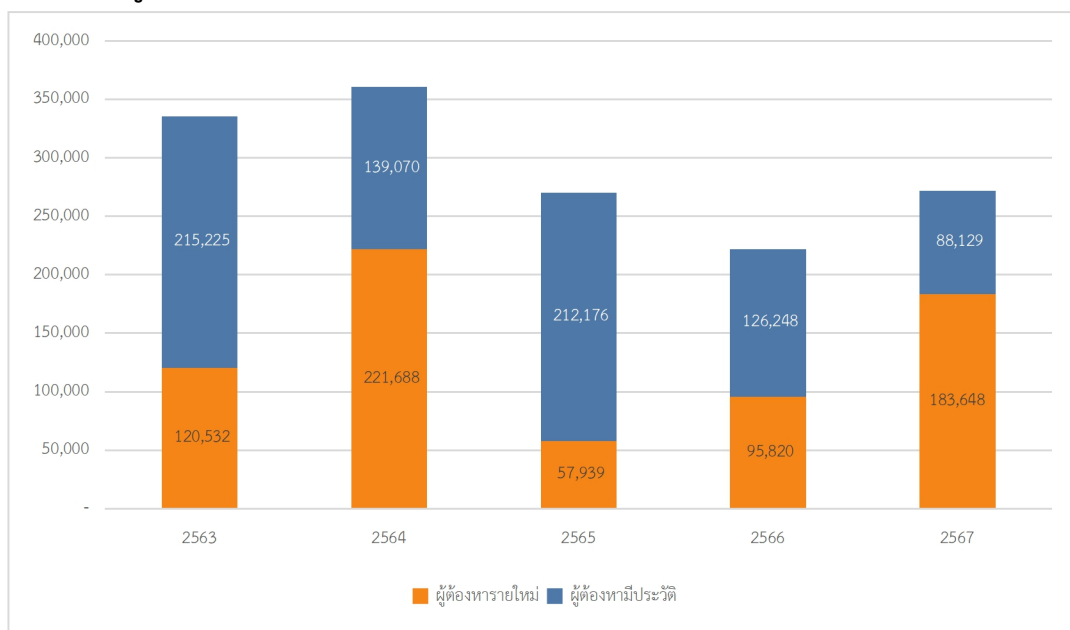
4.1.2 จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่กับจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดทั้งหมด

ตารางที่ 4.2 จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ระหว่าง ปี พ.ศ. 2563 – 2567

ปี	ผู้ต้องหาคดียาเสพติด (ทั้งหมด)	ผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่	สัดส่วนของผู้ต้องหารายใหม่ (ร้อยละ)
2563	335,757	120,532	35.90
2564	360,758	221,688	61.45
2565	270,115	57,939	21.45
2566	222,068	95,820	43.15
2567	271,777	183,648	67.57

ที่มา : ระบบคลังข้อมูลเพื่อการดำเนินงานด้านยาเสพติด (Data Warehouse) ข้อมูล ณ วันที่ 28 เมษายน 2568

ภาพที่ 4.2 จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ระหว่าง ปี พ.ศ. 2563 – 2567

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.2 พบว่า แนวโน้มของจำนวนคดีและผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 มีจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่เพิ่มขึ้นและลดลงแต่ละปีไม่คงที่ โดยในปี พ.ศ. 2564 มีสถิติจำนวนผู้ต้องหารายใหม่สูงมากที่สุดในช่วงช่วงเวลาดังกล่าว ก่อนจะลดลงไปประมาณร้อยละ 73.86 ในปี พ.ศ. 2565 และเป็นสถิติจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ที่ต่ำที่สุดระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2567 ที่จำนวน 57,939 คน จากจำนวนผู้ต้องหาทั้งหมด 270,115 คน นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2564 เป็นปีที่มีสถิติจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรวมต่ำที่สุด อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2567 นั้น พบว่ามีจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่เพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 91.66 และส่งผลให้จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดกลับมาเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้ง แม้จำนวนผู้ต้องหาที่มีประวัติจะลดลงมากถึงร้อยละ 30.19 ก็ตาม

4.1.3 สถิติจำนวนคดียาเสพติดทั่วประเทศ จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 4.3 จำนวนคดีและผู้ต้องหาคดียาเสพติดจำแนกตามพื้นที่ ปี พ.ศ. 2565 - 2567

พื้นที่	2565		2566		2567	
	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา
กรุงเทพมหานคร	7,548	7,927	7,167	7,642	12,694	13,460
ภาค 1	25,570	26,234	22,850	23,483	30,957	31,877
ภาค 2	20,832	21,395	20,425	20,962	23,958	24,716
ภาค 3	27,961	29,346	21,514	22,848	28,147	29,960
ภาค 4	59,316	60,313	41,680	42,700	52,595	54,191
ภาค 5	31,165	32,025	24,347	25,143	23,458	24,531
ภาค 6	15,776	16,640	13,224	14,025	16,959	18,152
ภาค 7	23,088	23,569	18,278	18,726	19,701	20,222
ภาค 8	27,178	28,202	24,298	25,310	25,826	27,202
ภาค 9	23,423	24,464	20,194	21,221	17,824	19,053
ไม่สามารถระบุได้	-	-	1	8	-	-
รวม	261,857	270,115	213,978	222,068	252,119	263,364

ที่มา : ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดทำรายงานโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 68

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.3 จำนวนคดีและผู้ต้องหาคดียาเสพติดจำแนกตามเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและภูมิภาค ในปี พ.ศ. 2567 พบว่า ในภาพรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหาเสพติดเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกพื้นที่ ยกเว้นพื้นที่ภาค 9 ซึ่งมีสถิติจำนวนคดีลดลงร้อยละ 11.73 โดยพื้นที่ที่มีร้อยละความเปลี่ยนแปลงสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติจำนวนคดียาเสพติดในปี พ.ศ. 2566 คือ กรุงเทพมหานคร มีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นร้อยละ 77.12 รองลงมา คือ พื้นที่ภาค 1 ภาค 3 และภาค 4 ซึ่งมีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.48 ร้อยละ 30.83 และร้อยละ 26.19 ตามลำดับ

ในปี พ.ศ. 2567 นั้น พื้นที่ที่มีจำนวนคดียาเสพติดสูงที่สุด ได้แก่ พื้นที่ภาค 4 รองลงมา คือ ภาค 1 และภาค 3 มีจำนวนคดีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.86 ร้อยละ 12.28 และร้อยละ 11.16 ของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดในปี พ.ศ. 2567 ตามลำดับ นับเป็นความเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติในปี พ.ศ. 2566 ซึ่งพบว่าพื้นที่ที่มีจำนวนคดีสูงสุด คือ พื้นที่ภาค 4 ภาค 5 และภาค 8 มีจำนวนคดีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.48 ร้อยละ 11.38 และร้อยละ 11.36 ของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดในปี พ.ศ. 2566 ตามลำดับ

4.1.4 สถิติการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในคดียาเสพติด

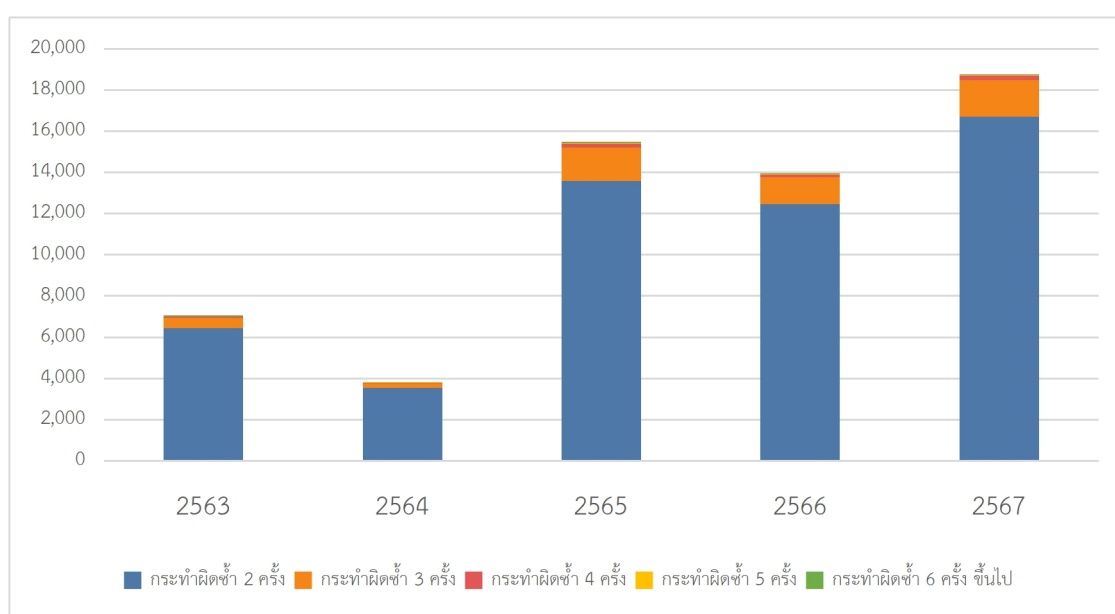
ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในคดียาเสพติดระหว่างปี พ.ศ. 2565 – 2567 จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิด

จำนวนครั้งที่กระทำผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่กระทำผิดซ้ำ					
	2565	ร้อยละ	2566	ร้อยละ	2567	ร้อยละ
กระทำผิดซ้ำ 2 ครั้ง	13,575	87.84	12,471	89.64	16,694	89.13
กระทำผิดซ้ำ 3 ครั้ง	1,615	10.45	1,286	9.24	1,769	9.44
กระทำผิดซ้ำ 4 ครั้ง	201	1.30	138	0.99	222	1.19
กระทำผิดซ้ำ 5 ครั้ง	41	0.27	15	0.11	29	0.15
กระทำผิดซ้ำ 6 ครั้ง ขึ้นไป	22	0.14	3	0.02	17	0.09
รวม	15,454	100.00	13,913	100.00	18,731	100.00

ที่มา : ปี พ.ศ. 2565 -2566 ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (นับเฉพาะผู้ต้องหาที่มีเลขบัตรประจำตัวประชาชน) จัดทำรายงานโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ปี พ.ศ. 2567 ข้อมูลจากระบบคลังข้อมูลเพื่อการดำเนินงานด้านยาเสพติด (Data Warehouse) ข้อมูล ณ วันที่ 28 เมษายน 2568

ภาพที่ 4.2 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนและร้อยละของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในคดียาเสพติดระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2567 จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิด

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.2 พบว่า ภาพรวมจำนวนผู้ต้องหาที่กระทำผิดซ้ำมีการเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนผู้ต้องหาในคดียาเสพติดที่กระทำผิดซ้ำสูงที่สุดในรอบ 5 ปี เป็นจำนวน 18,731 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 4,818 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.63 ในจำนวนนี้ ส่วนมากเป็นผู้ต้องหาที่กระทำผิดซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 89.13 ของจำนวนผู้ต้องหาในคดียาเสพติดที่กระทำผิดซ้ำในปี พ.ศ. 2567

ส่วนที่ 5 การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม

ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการรายงานบทวิเคราะห์จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการช่วยเหลือ และการคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จากข้อมูลสถิติที่รวบรวมโดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สถิติการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ โดยสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ รวมถึงสถิติการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

5.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา

สถิติเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ได้รับการรวบรวมโดยกองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ซึ่งเป็นสถิติการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา เฉพาะส่วนของศูนย์ยุติธรรมชุมชน ที่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเก็บรวบรวมไว้ในฐานะ “นายทะเบียน” ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เท่านั้น มิได้รวมสถิติการไกล่เกลี่ยในคดีอาญาจากหน่วยงานอื่น โดยในปี พ.ศ. 2567 มีการรายงานจำนวนการลดต้นทุนภาครัฐที่ดำเนินการช่วยเหลือประชาชนด้วย รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 สถิติการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา

รายการข้อมูล	จำนวนคดีอาญา	สัดส่วนร้อยละ	ลดต้นทุนภาครัฐ (บาท)
จำนวนเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ	498	95.04	38,152,776
จำนวนเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยไม่เป็นผลสำเร็จ	26	4.96	-
รวม	524	100.00	38,152,776

ที่มา : กองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 68

หมายเหตุ : ไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องกรณีผู้ร้องขอยื่นคำร้องเข้ามาและมีการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องในคดีอาญา

จากตารางที่ 5.1 เมื่อพิจารณาสถิติการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญาของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในปี พ.ศ. 2567 พบว่า มีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยทั้งสิ้น 524 คดี ไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จจำนวน 498 คดี คิดเป็นร้อยละ 95.04 คิดเป็นการลดต้นทุนภาครัฐได้ 38,152,776 บาท ในขณะที่จำนวนเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยไม่เป็นผลสำเร็จมีเพียง 26 คดี คิดเป็นร้อยละ 4.96 ของจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย

ตารางที่ 5.2 สถิติการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562

ประเภทเรื่อง		พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567
ข้อพิพาททางแพ่ง	จำนวนเรื่องรับ	498	1,200	4,224	2,696	1,228
	จำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ	384	366	3,095	2,027	779
	ตกลงกันได้	381	339	3,072	1,987	746
	ตกลงกันไม่ได้	3	27	23	40	33
ข้อพิพาททางอาญา	จำนวนเรื่องรับ	8	42	70	852	556
	จำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ	6	28	50	789	524
	ตกลงกันได้	5	21	49	765	498
	ตกลงกันไม่ได้	1	7	1	24	26

ที่มา : กองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 68

หมายเหตุ : ไม่รวมโครงการมทรรรมไกล่เกลี่ยแก้ปัญหาหนี้สินครัวเรือนและยุติธรรมพบประชาชน

จากตารางที่ 5.2 แสดงสถิติการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นสถิติการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้อง กรณีผู้ร้องขอยื่นคำร้องและมีการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญา จะเห็นได้ว่า ในภาพรวมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางแพ่งนั้น มีจำนวนการรับเรื่องเข้าสู่กระบวนการต่ำที่สุดในปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นปีแรกที่มีการบันทึกสถิติ และสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2565 โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ 779 เรื่อง คิดเป็นอัตราการรับเรื่องสู่กระบวนการร้อยละ 63.44 ของจำนวนเรื่องรับขึ้นต้น และมีสัดส่วนการไกล่เกลี่ยสำเร็จ (ตกลงกันได้) สูงถึงร้อยละ 95.76 ของจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ ทั้งนี้ โดยเฉลี่ยตลอดช่วงปี พ.ศ. 2563–2567 คดีข้อพิพาททางแพ่งที่เข้าสู่กระบวนการสามารถตกลงกันได้คิดเป็นร้อยละ 98.11 ของจำนวนข้อพิพาททางแพ่งทั้งหมดที่เข้าสู่กระบวนการ

สำหรับข้อพิพาททางอาญา มีจำนวนเรื่องรับ และจำนวนเรื่อง que เข้าสู่กระบวนการน้อยกว่าข้อพิพาททางแพ่งอย่างเห็นได้ชัด และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2563-2566 ก่อนที่จะลดลงเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2567 โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ 524 เรื่อง คิดเป็นอัตราการรับเรื่องเข้าสู่กระบวนการร้อยละ 94.24 และไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จคิดเป็นร้อยละ 95.04 ทั้งนี้ โดยเฉลี่ยตลอดช่วงปี พ.ศ. 2563–2567 คดีข้อพิพาททางอาญาที่เข้าสู่กระบวนการสามารถตกลงกันได้คิดเป็นร้อยละ 95.78 ของจำนวนข้อพิพาททางอาญาทั้งหมดที่เข้าสู่กระบวนการ

5.2 สถิติเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองพยาน

สำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ รายงานสถิติพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2563–2567 จำแนกตามฐานความผิดในคดีประเภทต่าง ๆ ดังรายงานในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 จำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย ปี พ.ศ. 2563–2567

ฐานความผิด	จำนวนพยาน (คน)				
	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567
1. ชีวิต	30	24	30	11	11
2. ร่างกาย	2	2	23	17	9
3. ยาเสพติด	17	0	3	3	3
4. เพศ	16	0	0	4	1
5. ทรัพย์สิน	15	1	0	5	9
6. ด้านทุจริต	12	0	17	22	4
7. ด้านการค้ามนุษย์	10	8	28	46	6
8. กฎหมายการเลือกตั้ง	0	4	0	1	0
9. ด้านความมั่นคง	0	3	3	5	1
10. สุลกากร	0	0	0	1	9
11. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	0	0	0	1	0
12. หมิ่นประมาท	0	0	0	0	2
รวม	102	42	104	116	55

ที่มา : สำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 68

จากตารางที่ 5.3 พบว่า จำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย ปี พ.ศ. 2563 – 2567 นั้น มีการเพิ่มขึ้นและลดลงอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยในปี พ.ศ. 2566 สถิติจำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย สูงที่สุดตลอดระยะเวลาดังกล่าว รวมจำนวน 116 คน เป็นพยานในคดีตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต มากที่สุด รองลงมา คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ และฐานความผิดเกี่ยวกับร่างกาย ตามลำดับ คิดเป็น ร้อยละ 28.85 ร้อยละ 26.92 และร้อยละ 22.12 ของจำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย ในปี พ.ศ. 2566 ตามลำดับ

สำหรับ ปี พ.ศ. 2567 พบว่า มีจำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยรวม 55 คน เป็นพยานในคดีตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมา คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับร่างกาย ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และฐานความผิดเกี่ยวกับศุลกากร ซึ่งมีจำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองเท่ากัน คือ ฐานความผิดละ 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.36 ต่อฐานความผิด

5.3 สถิติเกี่ยวกับผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

สถิติเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา รวบรวมโดยสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ตามตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 จำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงิน กรณีผู้เสียหาย ในคดีอาญา ในปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามลักษณะความผิดที่ยื่นคำขอ

ลำดับ	ความผิด ¹⁶	จำนวนผู้เสียหาย		รวมเป็นเงิน (บาท)
		ที่ยื่นคำขอ (ราย)	การจ่าย ค่าตอบแทน (ราย)	
1.	ลักษณะ 6 ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน	2	0	-
2.	ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ	2,839	2,317	86,272,309.42
3.	ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย - หมวด 1 ความผิดต่อชีวิต - หมวด 2 ความผิดต่อร่างกาย - หมวด 3 ความผิดฐานทำให้แท้งลูก - หมวด 4 ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนเจ็บป่วย หรือคนชรา	11,590	7,739	431,391,705.06
4.	ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง - หมวด 1 ความผิดต่อเสรีภาพ	6	1	5,300.00
5.	ลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน - หมวด 1 ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ - หมวด 2 ความผิดฐานกรรโชกทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์	105	27	827,270.00
6.	อื่น ๆ	88	0	-
รวม		14,630	10,084	518,496,584.48

ที่มา : สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 68

หมายเหตุ : (ผู้ยื่นคำขอ ผู้ได้รับการเยียวยา และผู้ไม่ได้รับการเยียวยา)

¹⁶ จำแนกตามรายการท้าย พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

จากตารางที่ 5.4 พบว่าในปี พ.ศ. 2567 มีผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสิ้น 14,630 ราย เป็นการยื่นขอรับความช่วยเหลือทางการเงินตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.22 ของจำนวนผู้ยื่นคำร้องทั้งหมด รองลงมา คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ คิดเป็นร้อยละ 19.41 และลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เสียหายที่ได้รับการจ่ายค่าตอบแทน พบว่า มีทั้งสิ้น 10,084 ราย ในจำนวนนี้เป็น การจ่ายค่าตอบแทนผู้เสียหายเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ คิดเป็นร้อยละ 76.75 และร้อยละ 22.98 ของจำนวนผู้เสียหายที่ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนทั้งหมด

เมื่อพิจารณาอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ พบว่า ในภาพรวมมีผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ 14,630 ราย จ่ายค่าตอบแทน 10,084 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 68.93 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอทั้งหมด โดยลักษณะความผิดที่มีอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือสูงที่สุด คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ รองลงมา คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 81.61 ร้อยละ 66.77 และร้อยละ 25.71 ของจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือในแต่ละลักษณะความผิดดังกล่าว ตามลำดับ

สำหรับมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา ในปี พ.ศ. 2567 นั้น มีการจ่ายค่าตอบแทนรวม 10,084 ราย คิดเป็นมูลค่า 518,496,584.48 โดยลักษณะความผิดที่มีมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อรายสูงที่สุด คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เฉลี่ย 55,742.56 บาทต่อราย รองลงมา คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ เฉลี่ย 37,234.49 บาทต่อราย และลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เฉลี่ย 30,639.63 บาทต่อราย ตามลำดับ

ตารางที่ 5.5 จำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงิน กรณีจำเลย ในคดีอาญา ในปี พ.ศ. 2567

จำนวนจำเลย		รวมเป็นเงิน
ที่ยื่นคำขอ (ราย)	การพิจารณาจ่ายค่าทดแทนและค่าใช้จ่าย (ราย)	
309	66	16,274,071.00

ที่มา : สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 68

หมายเหตุ: ข้อมูลจำเลยมีการปรับปรุงตามแบบฟอร์มนี้ ไม่ได้จัดเก็บแยกตามประเภทความผิด

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีจำเลยในคดีอาญาในปี พ.ศ. 2567 ดังปรากฏในตารางที่ 5.5 พบว่า มีจำเลยในคดีอาญายื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสิ้น 309 ราย มีการพิจารณาจ่ายค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายรวม 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.36 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอ โดยมีการจ่ายค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายรวมเป็นเงิน 16,274,071.00 บาท เฉลี่ย 246,576.83 บาทต่อราย

5.4 สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ

สถิติเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว ได้รับการรวบรวมโดยกลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมายและส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.6 จำนวนและร้อยละผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรม จำแนกตามช่องทางการให้ความช่วยเหลือ ปี พ.ศ. 2567

ช่องทางการให้ความช่วยเหลือ	พ.ศ. 2567			
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
1. ให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค)				
1.1 ประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการ	23,625	54.82	23,625	59.95
1.2 Facebook	11	0.03	11	0.03
1.3 Line	252	0.58	252	0.64
1.4 Web board	36	0.08	36	0.09
2. คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเชิงรุก	470	1.09	279	0.71
3. รับเรื่องร้องทุกข์	1,086	2.52	639	1.62
4. การส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาในการสอบสวนคดีอาญา (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134/1)	8,406	19.50	6,817	17.30
5. การส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาเด็กหรือเยาวชนในการสอบสวนคดีอาญา (พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 75)	9,109	21.14	7,644	19.40
6. ล่ามในกระบวนการยุติธรรม	103	0.24	103	0.26
รวม	43,098	100.00	39,406	100.00

ที่มา : กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 68

หมายเหตุ : 1. มีการแก้ไขระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแก่ทนายความที่รัฐจัดหาให้ผู้ต้องหาในคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2562 จากเดิมเบิกจ่ายเป็นรายคดี เปลี่ยนเป็นการเบิกจ่ายเป็นรายวันจึงไม่สามารถกำหนดข้อมูลเป็นรายคดีได้

2. ข้อมูลดังกล่าว เป็นสถิติผู้ได้รับความช่วยเหลือประชาชนทางด้านกฎหมาย จำแนกตามช่องทางการให้ความช่วยเหลือ

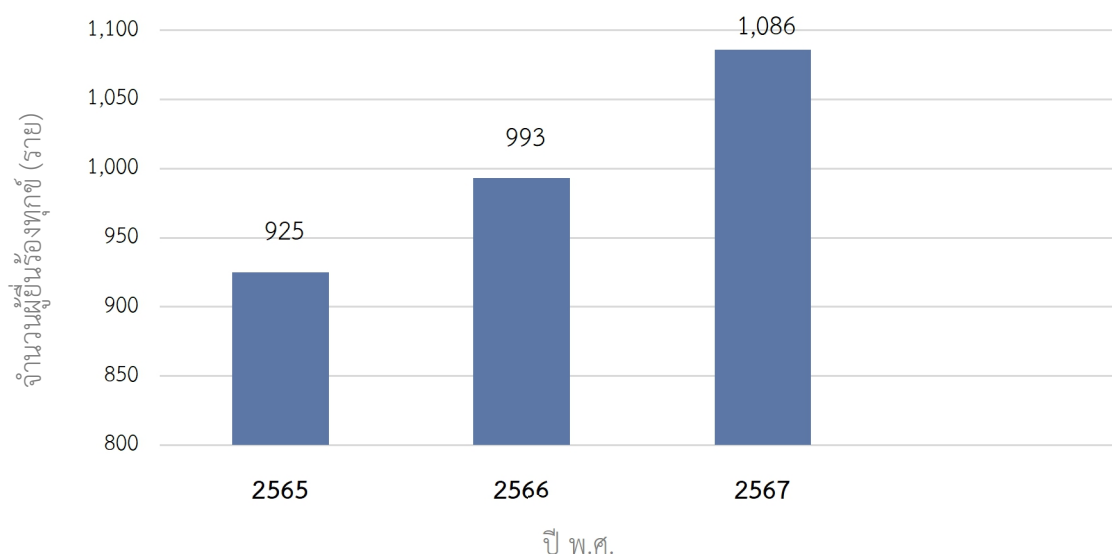
3. ข้อมูล คลินิกยุติธรรมเคลื่อนที่, นักพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ, นักปกป้องสิทธิมนุษยชน, นักจิตวิทยา และ Video Consultation ปัจจุบันไม่ได้มีการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าว

4. ข้อมูล E-Justice คือการให้คำปรึกษากฎหมายผ่านช่องทางออนไลน์ ประกอบด้วย Facebook (ข้อ 1.2), Line (ข้อ 1.3) และ Web board (ข้อ 1.4)

เมื่อพิจารณาจำนวนและร้อยละของจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567 โดยจำแนกตามช่องทางการให้ความช่วยเหลือ ดังปรากฏในตารางที่ 5.6 พบว่า มีการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายทั้งสิ้น 39,406 เรื่อง รวมผู้ได้รับความช่วยเหลือจำนวน 43,098 ราย เป็นสัดส่วนผู้ได้รับความช่วยเหลือประมาณ 1 คนต่อเรื่อง ส่วนมากเป็นประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) คิดเป็นร้อยละ 54.82 ของจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทั้งหมด รองลงมา คือ การส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาเด็กหรือเยาวชนในการสอบสวนคดีอาญา (พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 75) และการส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาในการสอบสวนคดีอาญา (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134/1) ซึ่งมีผู้ได้รับความช่วยเหลือคิดเป็นร้อยละ 21.14 และร้อยละ 19.50 ของจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทั้งหมด ตามลำดับ

ทั้งนี้ การให้บริการ E-Justice หรือการให้คำปรึกษากฎหมายผ่านช่องทางออนไลน์ (Facebook, Line และ Web board) มีผู้ได้รับการรวมเพียง 299 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.69 ของจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทั้งหมดในปี พ.ศ. 2567 แสดงให้เห็นว่ามีผู้เข้าถึงบริการช่องทางเหล่านี้ต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับช่องทางหลักอื่น ๆ

ภาพที่ 5.1 จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือจากการรับเรื่องร้องทุกข์ระหว่างปี พ.ศ. 2565 – 2567

ที่มา : ฝ่ายกลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมายและส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 68

จากภาพที่ 5.1 แสดงจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือ จากการรับเรื่องร้องทุกข์ผ่านกองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ พบว่า จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีระหว่างปี พ.ศ. 2565 – 2567 โดยในปี พ.ศ. 2567 มีผู้ได้รับความช่วยเหลือรวม 1,086 คน เพิ่มจากปี พ.ศ. 2566 จำนวน 93 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.37

5.5 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์

สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เป็นข้อมูลที่ได้รับ การรวบรวมและรายงานโดยสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เป็นการรายงานสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงาน ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ประจำปี พ.ศ. 2567 มีรายละเอียด ดังนี้

5.5.1 การดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2567

การดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2567 พบค่าสถิติ เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2567 ปรากฏรายงาน ในตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 สถิติการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามประเภท การตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

รหัส	ประเภทการตรวจพิสูจน์	จำนวน			
		เรื่อง	ร้อยละ	รายการ	ร้อยละ
1	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเอกสาร	305	1.14	7,670	6.81
2	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านอาวุธปืน ร่องรอย เครื่องมือ และฟิสิกส์	84	0.31	368	0.33
3	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านศพนิรนามและบุคคลสูญหาย	2,546	9.57	14,400	12.79
4	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ	11,301	42.47	71,448	63.47
5	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติเวชคลินิก	189	0.71	198	0.18
6	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติจิตเวช	48	0.18	399	0.35
7	การตรวจสถานที่เกิดเหตุ	451	1.69	1,136	1.01
8	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านลายนิ้วมือและฝ่ามืออัตโนมัติ	313	1.18	679	0.60
9	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านสารพันธุกรรม (DNA)	1,614	6.07	3,859	3.43
10	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)	9,637	36.22	12,177	10.82
11	การตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์	122	0.46	241	0.21
รวม		26,610	100.00	112,575	100.00

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 68

จากข้อมูลสถิติการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามประเภท การตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในตารางที่ 5.7 นี้ พบว่า ในภาพรวมทั้งประเทศมีรายการตรวจ ตามกระบวนการของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ จำนวน 26,610 เรื่อง หรือคิดเป็นจำนวน 112,575 รายการ ส่วนใหญ่ได้รับการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ คิดเป็นร้อยละ 42.47 (ในกรณีที่นับเป็นเรื่อง) และร้อยละ 63.47 (ในกรณีที่นับเป็นรายการ) รองลงมา เป็นการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี) คิดเป็นร้อยละ 36.22 (ในกรณีที่นับเป็นเรื่อง) และร้อยละ 10.82 (ในกรณีที่ นับเป็นรายการ) การตรวจพิสูจน์ที่มีรายการตรวจเฉลี่ยต่อเรื่องสูงสุด คือ การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ ด้านเอกสาร จำนวน 7,670 รายการ จากการตรวจ 305 เรื่อง คิดเป็นการตรวจพิสูจน์เฉลี่ย 25.15 รายการ ต่อเรื่อง รองลงมา คือ การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติจิตเวช และนิติพยาธิ คิดเป็นการตรวจพิสูจน์ เฉลี่ยจำนวน 8.31 และ 6.32 รายการต่อเรื่อง ตามลำดับ

ตารางที่ 5.8 สถิติการขอบริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามผู้ขอรับบริการ

ผู้ขอรับบริการ	ประเภทการบริการ	ปี พ.ศ.				
		2563	2564	2565	2566	2567
ภาครัฐ	แจ้งเรื่องร้องทุกข์	7	9	11	6	9
	ตรวจพิสูจน์สารพันธุกรรม (DNA)	-	-	-	-	-
	ตรวจพิสูจน์พยานเอกสาร	-	-	-	-	-
	ตรวจยาและสารเสพติดในเส้นผม	-	-	-	-	-
	ส่งวัตถุพยาน	5,159	3,830	951	1,298	2,198
	การตรวจสารพันธุกรรมเพื่องาน ทะเบียนราษฎร	-	-	-	-	-
	รวม	5,166	3,839	962	1,304	2,207
ประชาชน	แจ้งเรื่องร้องทุกข์	2	2	1	3	5
	ตรวจพิสูจน์สารพันธุกรรม (DNA)	21	12	48	42	19
	ตรวจพิสูจน์พยานเอกสาร	6	2	4	1	2
	ตรวจยาและสารเสพติดในเส้นผม	8	10	6	14	12
	ส่งวัตถุพยาน	-	-	-	-	-
	การตรวจสารพันธุกรรมเพื่องาน ทะเบียนราษฎร	-	-	-	-	-
	รวม	37	26	59	60	38

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 68

จากตารางที่ 5.8 สถิติการขอรับบริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามผู้ขอรับบริการ พ.ศ. 2563 - 2567 พบว่า ภาครัฐใช้บริการทางนิติวิทยาศาสตร์มากกว่าภาคประชาชน และแทบทั้งหมดเป็นการส่งตรวจวัตถุพยาน โดยมีสถิติการส่งตรวจเปลี่ยนแปลงแบบไม่คงที่ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2567 ภาครัฐขอรับบริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ รวม 2,207 รายการ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 903 รายการ คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 69.25 อย่างไรก็ตาม ยังน้อยกว่าระดับสถิติการรับบริการโดยภาครัฐในปี พ.ศ. 2563 - 2564

ในส่วนการรับบริการด้านนิติวิทยาศาสตร์จากภาคประชาชน พบว่า เป็นการส่งตรวจพิสูจน์สารพันธุกรรม (DNA) และตรวจยาและสารเสพติดในเส้นผมมากที่สุดในแต่ละปี โดยมีสถิติการรับบริการ สูงที่สุดในปี พ.ศ. 2566 และลดลงมาในปี พ.ศ. 2567

นอกจากนี้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ยังได้รวบรวมสถิติการตรวจพิสูจน์อัตลักษณ์บุคคลโดยมีรายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 5.9

ตารางที่ 5.9 สถิติการขอรับบริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำแนกตามผู้ขอรับบริการ

ประเภท	ปี พ.ศ.				
	2563	2564	2565	2566	2567
คนหาย	2,316*	211	219	134	243
คนนิรนาม	370	363	180	379	398
ศพนิรนาม	158	752**	401**	238	321
ศพไร้ญาติ	79	116	87	190	109
รวม	2,923	1,442	887	941	1,071

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 68
หมายเหตุ : * ปี พ.ศ. 2563 ข้อมูลรับเรื่องคนหายมีจำนวนมาก เนื่องจากมีการนำเข้าสู่ข้อมูลเก่าจากกองทะเบียนประวัติอาชญากร

** ปี พ.ศ. 2564 และ พ.ศ. 2565 ข้อมูลรับเรื่องศพนิรนามมีจำนวนมาก เนื่องจากรวมคดีเก่าที่ตกหล่นจากการนำเข้าของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

5.5.2 การเปรียบเทียบสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567

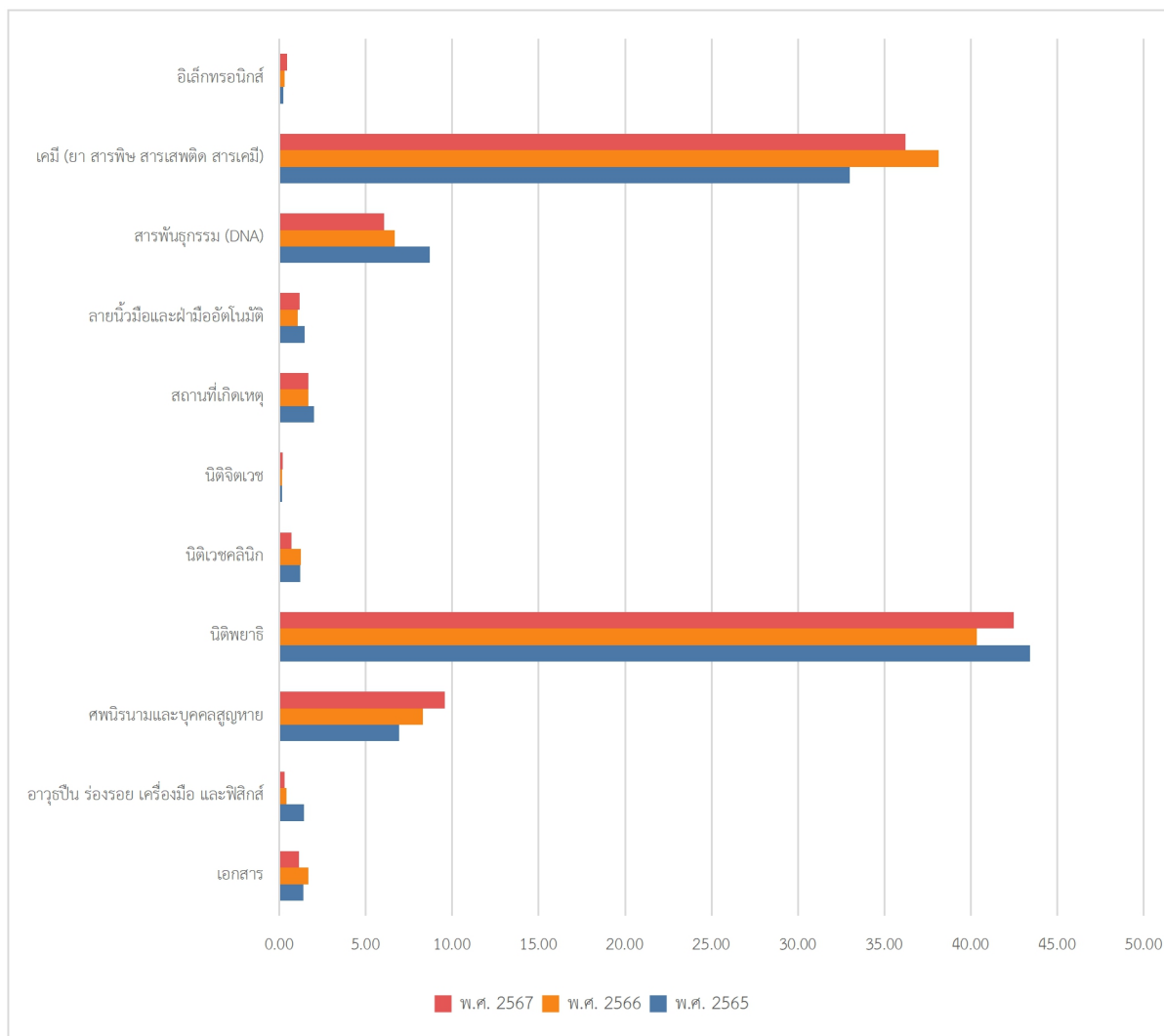
ในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ประจำปี ระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 และสัดส่วนร้อยละของรายการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ในช่วงเวลาดังกล่าว รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5.10 และภาพที่ 5.2

ตารางที่ 5.10 จำนวนเรื่องและรายการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

ลำดับ	ประเภทการตรวจพิสูจน์	จำนวนเรื่อง (ในแต่ละ พ.ศ.)			จำนวนรายการ (ในแต่ละ พ.ศ.)		
		2565	2566	2567	2565	2566	2567
1	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเอกสาร	343	443	305	12,747	12,942	7,670
2	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านอาวุธปืน ร่องรอยเครื่องมือ และฟิสิกส์	358	109	84	551	450	368
3	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านศพนิรนามและบุคคลสูญหาย	1,720	2,165	2,546	14,709	15,136	14,400
4	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ	10,792	10,536	11,301	66,958	65,355	71,448
5	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติเวชคลินิก	300	320	189	363	328	198
6	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติจิตเวช	43	43	48	351	629	399
7	การตรวจสถานที่เกิดเหตุ	503	445	451	5,857	1,155	1,136
8	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านลายนิ้วมือและฝ่ามืออัตโนมัติ	363	273	313	719	583	679
9	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านสารพันธุกรรม (DNA)	2,166	1,738	1,614	4,539	4,237	3,859
10	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)	8,199	9,950	9,637	9,380	12,471	12,177
11	การตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์	60	80	122	128	176	241
รวม		24,847	26,102	26,610	116,302	113,462	112,575

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 68

ภาพที่ 5.2 การเปรียบเทียบค่าร้อยละเรื่องคดีอาญาทั่วไป (ทั่วประเทศ) ตั้งแต่ พ.ศ. 2562 - 2566 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ข้อมูล ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 68

เมื่อพิจารณาตารางที่ 5.10 และภาพที่ 5.2 ซึ่งเป็นการนำเสนอจำนวนเรื่องและสัดส่วนร้อยละของรายการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ทั่วประเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 พบว่า จำนวนเรื่องส่งตรวจพิสูจน์นั้น เพิ่มขึ้นทุกปี อย่างไรก็ตาม จำนวนรายการไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน แต่กลับลดลงเล็กน้อยทุกปี และอยู่ในระดับประมาณ 1.1 แสนรายการต่อปี แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วนั้น อัตรารายการส่งตรวจพิสูจน์ต่อเรื่องมีแนวโน้มลดลงตลอดช่วงเวลาดังกล่าว

สัดส่วนของเรื่องตรวจพิสูจน์นั้นคล้ายกันในทุกปี คือส่วนใหญ่เป็นการตรวจพิสูจน์ด้านนิติพยาธิ รองลงมา คือ ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)

5.6 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ในส่วนนี้เป็นการรายงานผลการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ รวบรวมและรายงานโดยกองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยในปีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ปรับแนวทางการจัดเก็บและรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เป็นการรายงานสถิติคดีพิเศษและกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 จึงได้นำเสนอรายงานข้อมูลดังกล่าวโดยมีรูปแบบและรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.6.1 สถิติคดีพิเศษจำแนกตามเรื่องที่ดำเนินการ

ในส่วนนี้รายงานสถิติคดีพิเศษ จำแนกตามประเภทเรื่องที่ดำเนินการด้านต่าง ๆ 4 กลุ่ม ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้แก่

กลุ่มที่ 1 คือ ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ได้แก่ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงิน ที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตรา บริษัทมหาชน การฟอกเงิน หลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ ประมวลรัษฎากร ศุลกากร ภาษีสรรพสามิต ธุรกิจสถาบันการเงิน และห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา

กลุ่มที่ 2 คือ ด้านอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศและทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร คอมพิวเตอร์ และสื่อลามกอนาจารเด็ก

กลุ่มที่ 3 คือ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แร่ วัตถุอันตราย การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ป่าไม้ ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ ที่ดิน อาหาร ยา และเครื่องสำอาง

กลุ่มที่ 4 คือ ด้านอาชญากรรมระหว่างประเทศและอาชญากรรมพิเศษ ได้แก่ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว การค้ามนุษย์ ยาเสพติด การกระทำผิดที่เป็นองค์การอาชญากรรมหรืออาชญากรรมข้ามชาติที่สำคัญ และคดีที่กระทบต่อความมั่นคงประเทศ

มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.11

ตารางที่ 5.11 สถิติคดีพิเศษ จำแนกตามเรื่องที่ดำเนินการ

ประเภท / กลุ่มคดี ปี พ.ศ.	ยกมาจาก ปีก่อน	คดีรับใหม่					ดำเนินการแล้วเสร็จ					อยู่ระหว่าง ดำเนินการ
		1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม	
2563	223	44	15	42	20	121	38	10	11	14	73	272
2564	272	26	4	16	21	67	52	12	10	17	91	248
2565	248	252	7	16	40	315	74	6	11	29	120	443
2566	443	65	13	16	34	128	75	10	39	33	157	414
2567	414	51	12	27	46	136	163	12	31	33	239	311

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 68

หมายเหตุ : ปี พ.ศ. 2563 มีการเปิดใช้หมายเลขคดีเดิม 1 หมายเลข

เมื่อพิจารณาสถิติคดีพิเศษของกรมสอบสวนคดีพิเศษตามตารางที่ 5.11 พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีพิเศษที่ยกมาจากปีก่อนจำนวน 414 คดี และคดีรับใหม่ 136 คดี รวมคดีดำเนินการในปี พ.ศ. 2567 จำนวน 550 คดี แบ่งเป็นดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน 239 คดี คิดเป็นร้อยละ 43.45 อยู่ระหว่างดำเนินการจำนวน 311 คดี คิดเป็นร้อยละ 56.55 โดยในปี พ.ศ. 2567 ถือว่ามีจำนวนคดีรับใหม่เพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.25

เมื่อพิจารณาสถิติคดีรับใหม่ในปี พ.ศ. 2567 จำแนกตามเรื่องที่ดำเนินการด้านต่าง ๆ 4 กลุ่ม พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีการรับคดีพิเศษด้านที่ 1 อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50 ของจำนวนคดีรับใหม่ รองลงมา คือ ด้านที่ 4 อาชญากรรมระหว่างประเทศและอาชญากรรมพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 33.82 ทั้งนี้ หากพิจารณาสถิติย้อนหลังระหว่างปี พ.ศ. 2563-2567 จะเห็นได้ว่าคดีพิเศษด้านที่ 1 เป็นกลุ่มคดีพิเศษที่รับใหม่เป็นสัดส่วนมากที่สุดในทุกปี และมีสถิติการรับเป็นคดีพิเศษสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2565 รวมจำนวน 252 คดี คิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนคดีพิเศษรับใหม่ในปีดังกล่าว

คดีพิเศษส่วนมากจะใช้เวลาดำเนินการสอบสวนมากกว่า 1 ปี (ดังแสดงรายละเอียดในส่วนที่ 5.6.5) ทำให้มีสัดส่วนจำนวนคดีที่อยู่ระหว่างดำเนินการค้างข้ามปีต่อจำนวนคดีรับใหม่สูงกว่าหน่วยงานอื่นในกระบวนการยุติธรรม อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีพิเศษที่ดำเนินการแล้วเสร็จระหว่างปี พ.ศ. 2563-2567 จะเห็นได้ว่ามีจำนวนเรื่องดำเนินการแล้วเสร็จต่อปีเพิ่มสูงขึ้นทุกปีตลอดระยะเวลาดังกล่าว โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนคดีพิเศษดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน 239 คดี คิดเป็นการเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 52.23

5.6.2 สถิติเรื่องสืบสวน

ตารางที่ 5.12 สถิติเรื่องสืบสวน ปี พ.ศ. 2563-2567

พ.ศ.	จำนวนเรื่อง ที่ยกยอดมา	จำนวนเรื่อง ที่รับใหม่	ดำเนินการ แล้วเสร็จ	อยู่ระหว่าง ดำเนินการ	หมายเหตุ
2563	128	333	300	161	
2564	161	288	248	202	เปิดใช้เลขเดิม 1 เลข
2565	202	268	261	210	เปิดใช้เลขเดิม 1 เลข
2566	210	164	261	113	
2567	113	214	205	122	

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 68

จากตารางที่ 5.12 สถิติเรื่องสืบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษระหว่างปี พ.ศ. 2563-2567 แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยกรมสอบสวนคดีพิเศษมีเรื่องสืบสวนประมาณปีละ 400 เรื่อง โดยในปี พ.ศ. 2567 มีเรื่องสืบสวน 327 เรื่อง เป็นเรื่องรับใหม่ร้อยละ 65.44 และยกมาจากปีก่อนหน้าร้อยละ 34.56 ดำเนินการแล้วเสร็จ 205 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 62.69 และอยู่ระหว่างดำเนินการ 122 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.31

5.6.3 สถิติเรื่องร้องทุกข์

ตารางที่ 5.13 สถิติเรื่องร้องทุกข์ (คำร้อง) ปี พ.ศ. 2563-2567

พ.ศ.	จำนวนเรื่อง ที่ยกยอดมา	จำนวนเรื่อง ที่รับใหม่	ดำเนินการ แล้วเสร็จ	อยู่ระหว่าง ดำเนินการ	หมายเหตุ
2563	-	2,488	2,488	-	
2564	-	7,068	7,068	-	
2565	-	5,072	5,072	-	
2566	-	3,453	3,453	-	
2567	-	4,486	4,486	-	

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 68

จากตารางที่ 5.13 พบว่า สถิติเรื่องร้องทุกข์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษนั้น มีจำนวนสูงกว่าเรื่องที่ได้รับเป็นคดีพิเศษต่อปีอยู่มาก นอกจากนี้ เรื่องร้องทุกข์สามารถดำเนินการพิจารณาแล้วเสร็จได้ภายในปีเดียวกันโดยตลอด เมื่อพิจารณาสถิติระหว่าง ปี พ.ศ. 2563-2567 พบว่า มีจำนวนเรื่องร้องทุกข์แต่ละปีอย่างไม่เท่ากัน โดยมีจำนวนมากที่สุดใน ปี พ.ศ. 2564 และลดลงระหว่าง ปี พ.ศ. 2565-2566 ก่อนจะเพิ่มขึ้นอีกครั้งในปีล่าสุด สำหรับปี พ.ศ. 2567 นั้น มีจำนวนเรื่องร้องทุกข์ 4,486 เรื่อง คิดเป็นการเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 29.92

5.6.4 สถิติคดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว

ตารางที่ 5.14 สถิติคดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวปี พ.ศ. 2563-2567

พ.ศ.	จำนวน (คดี)	สาเหตุที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว
2563	9	มีประกันและหลักประกัน และเป็นข้าราชการที่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง
2564	9	
2565	10	
2566	21	
2567	21	

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 68

จากตารางที่ 5.14 พบระหว่างปี พ.ศ. 2567 มีคดีพิเศษที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวจำนวน 21 คดี โดยสาเหตุที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในทุกปีนั้น เป็นเพราะผู้ต้องหาประกันและหลักประกัน โดยเป็นข้าราชการที่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

5.6.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษ

ตารางที่ 5.15 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด

พ.ศ.	คดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด				
	ไม่เกิน 1 เดือน	มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	มากกว่า 1 ปี
2563	0	0	0	0	1
2564	0	0	0	0	1
2565	0	0	0	0	1
2566	0	0	0	1	5
2567	0	0	1	1	7
รวม	0	0	1	2	15

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 68

จากตารางที่ 5.15 พบระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 มีคดีพิเศษที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด รวมทั้งสิ้น 18 คดี เป็นคดีที่ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 3 เดือนแต่ไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 1 คดี ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 6 เดือนแต่ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 2 คดี และใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 ปี จำนวน 15 คดี โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนคดีพิเศษในหมวดนี้ถึง 9 คดี เป็นสถิติสูงสุดตลอดช่วงเวลาดังกล่าว

ตารางที่ 5.16 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือยังจับตัวไม่ได้

พ.ศ.	คดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือยังจับตัวไม่ได้				
	ไม่เกิน 1 เดือน	มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	มากกว่า 1 ปี
2563	0	0	1	1	1
2564	0	0	0	2	3
2565	0	0	1	0	12
2566	0	0	0	1	16
2567	0	1	5	1	6
รวม	0	1	7	5	38

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 68

จากตารางที่ 5.16 พบระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 มีคดีพิเศษที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือยังจับตัวไม่ได้ รวมทั้งสิ้น 51 คดี ส่วนมากใช้เวลาดำเนินการมากกว่า 1 ปี รวมจำนวน 38 คดี คิดเป็นร้อยละ 74.51 ของคดีดำเนินการแล้วเสร็จในหมวดนี้

ปี พ.ศ. 2567 มีคดีพิเศษที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือยังจับตัวไม่ได้ รวมทั้งสิ้น 13 คดี เป็นคดีที่ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน จำนวน 1 คดี ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 7 คดี ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 1 คดี และใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 ปี จำนวน 6 คดี

ตารางที่ 5.17 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีที่แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหา แต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา

พ.ศ.	คดีที่แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหา แต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา				
	ไม่เกิน 1 เดือน	มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	มากกว่า 1 ปี
2563	0	0	1	8	30
2564	0	1	2	6	3
2565	2	1	0	5	16
2566	0	1	4	12	16
2567	0	0	1	6	18
รวม	2	3	8	37	83

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 68

จากตารางที่ 5.17 พบระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 มีคดีพิเศษที่แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหา แต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา รวมทั้งสิ้น 133 คดี เฉลี่ยประมาณ 26-27 คดีต่อปี ส่วนมากใช้เวลาดำเนินการมากกว่า 1 ปี รวมจำนวน 83 คดี คิดเป็นร้อยละ 62.41 ของคดีดำเนินการแล้วเสร็จในหมวดนี้ โดยมีสถิติสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2563 รวม 39 คดี และต่ำที่สุดในปี พ.ศ. 2564 รวม 12 คดี

ปี พ.ศ. 2567 มีคดีพิเศษที่แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหา แต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา รวมทั้งสิ้น 25 คดี เป็นคดีที่ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 1 คดี ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 6 คดี และใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 ปี จำนวน 18 คดี

ตารางที่ 5.18 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

พ.ศ.	คดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว				
	ไม่เกิน 1 เดือน	มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	มากกว่า 1 ปี
2563	0	0	2	1	0
2564	0	0	2	0	0
2565	0	0	1	1	0
2566	0	0	2	0	0
2567	0	0	0	0	0
รวม	0	0	7	2	0

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 68

จากตารางที่ 5.18 พบระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 มีคดีพิเศษที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว รวมทั้งสิ้น 9 คดี โดยในปี พ.ศ. 2567 ไม่มีคดีพิเศษประเภทดังกล่าว

ตารางที่ 5.19 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีที่สอบสวนเสร็จสิ้น และส่งให้ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่ (กคร.)

พ.ศ.	คดีที่สอบสวนเสร็จสิ้น และส่งให้ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่ (กคร.)				
	ไม่เกิน 1 เดือน	มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	มากกว่า 1 ปี
2563	0	0	0	0	0
2564	0	0	1	0	0
2565	0	1	0	1	5
2566	0	0	2	0	0
2567	0	0	0	1	0
รวม	0	1	3	2	5

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูล ณ วันที่ 26 พฤษภาคม 68

จากตารางที่ 5.19 พบระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 มีคดีพิเศษที่สอบสวนเสร็จสิ้น และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ดำเนินการตามหน้าที่ (กคร.) รวม 11 คดี โดยมีสถิติสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2565 รวม 7 คดี และต่ำที่สุดในปี พ.ศ. 2563 ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีคดีพิเศษประเภทดังกล่าว ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีพิเศษที่สอบสวนเสร็จสิ้น และส่งให้ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่ (กคร.) จำนวน 1 คดี สอบสวนแล้วเสร็จใช้เวลามากกว่า 6 เดือนแต่ไม่เกิน 1 ปี

ส่วนที่ 6 บทวิเคราะห์รายงานสถานการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม

ในช่วงที่ผ่านมาเป็นช่วงเวลาสำคัญที่กระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยได้มีความพยายามในการพัฒนาและขับเคลื่อนนโยบายกระบวนการยุติธรรมที่สำคัญหลายเรื่อง อาทิ การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และอาชญากรรมทางเทคโนโลยี การให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย และการเยียวยาผู้เสียหายจากเหตุอาชญากรรม การทำงานเชิงรุกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการของระบบงานยุติธรรมได้อย่างรวดเร็ว การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการคดี การบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด การเพิ่มศักยภาพการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท การแก้ไขปัญหาหนี้สินของประชาชนผ่านกลไกการไกล่เกลี่ย และการพัฒนากฎหมายและระบบงานยุติธรรม ให้สอดคล้องกับหลักนิติธรรม เป็นต้น

รายงานในส่วนนี้ได้ทำการวิเคราะห์ประเด็นสถานการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมจากการรวบรวมสถิติด้านกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยที่ได้จัดทำไว้อย่างต่อเนื่อง แล้วทำการวิเคราะห์เชื่อมโยงกับการขับเคลื่อนนโยบายของกระบวนการยุติธรรมไทยในช่วงที่ผ่านมา เพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม และบริบทอื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับนำไปพัฒนานโยบายและการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมและการพัฒนาในเชิงวิชาการต่อไป จากการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านกระบวนการยุติธรรมในปัจจุบัน ปรากฏผล ดังนี้

ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

การวิเคราะห์ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรมได้นำข้อมูลเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และข้อมูลความคิดเห็นของประชาชน ข้อมูลของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567¹⁷ นำมาวิเคราะห์ในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม หรือเป็นประเด็นปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน รวมทั้งข้อมูลสถานการณ์หนี้ในครัวเรือนภายใต้การบังคับคดี ของกรมบังคับคดี ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไข อาจนำไปสู่ความขัดแย้งข้อพิพาท หรือเกิดคดีความในกระบวนการยุติธรรม โดยมีข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้

¹⁷ จาก สรุปผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567, รายงานประจำปี 2567 ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. 30 พฤษภาคม 2567. สืบค้นจาก

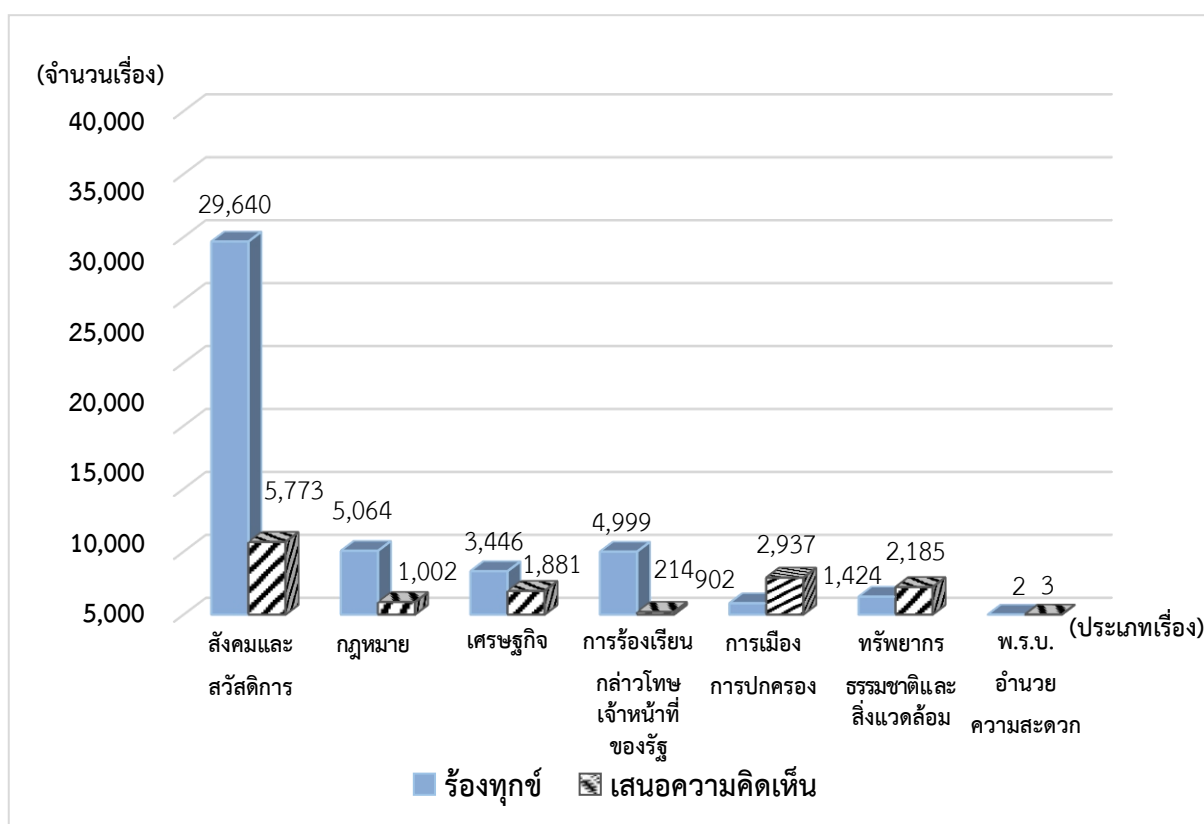
<https://www.opm.go.th/opmportal/index.asp?pageid=1557&parent=1557&directory=13094&pagename=content1>

ประเด็นสังคมและสวัสดิการ กฎหมายและเศรษฐกิจ เป็นประเภทเรื่องหลักที่มีการร้องทุกข์ และเสนอข้อคิดเห็นมากที่สุด

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ประชาชนได้แจ้งเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็นต่อนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผ่านช่องทางต่าง ๆ โดยประเภทเรื่องหลักที่ประชาชนมีการร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็นมากที่สุด คือ สังคมและสวัสดิการ กฎหมาย เศรษฐกิจ การร้องเรียนกล่าวโทษเจ้าหน้าที่รัฐ ด้านการเมืองการปกครอง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพระราชบัญญัติอำนวยการความสะดวก¹⁸ ตามลำดับ

แผนภาพสรุปผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็นของประชาชน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

¹⁸ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ได้ขอใช้ช่องทาง 1111 ในการรับเรื่องร้องทุกข์ จากประชาชนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานบริการภาครัฐตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 โดยได้กำหนดประเภทเรื่องนี้ขึ้นใหม่ เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

**ตารางสรุปผลการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็นของประชาชน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567**

ลำดับที่	ประเภทเรื่อง	จำนวนเรื่อง	ร้องทุกข์	รับข้อคิดเห็น
1	สังคมและสวัสดิการ	35,413	29,640	5,773
2	กฎหมาย	6,066	5,064	1,002
3	เศรษฐกิจ	5,327	3,446	1,881
4	การร้องเรียนกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ	5,213	4,999	214
5	การเมือง - การปกครอง	3,838	901	2,937
6	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3,609	1,424	2,185
7	พ.ร.บ. อำนาจความสะดวก	5	2	3
รวมทั้งสิ้น		59,471	45,476	13,995
ร้อยละ		100.00	76.47	23.53

ความเดือดร้อนจากเหตุเสี่ยงดังรบกวน การใช้บริการและคุณภาพสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นประเด็นที่ประชาชนยื่นเรื่องร้องทุกข์มากที่สุด

จากสถิติเรื่องร้องทุกข์ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 พบว่า ปัญหาความเดือดร้อนและประชาชนร้องทุกข์มากที่สุด ได้แก่ ปัญหาความเดือดร้อนจากเหตุเสี่ยงดังรบกวน รองลงมา ได้แก่ ปัญหาจากการใช้บริการ และด้านคุณภาพสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ถนน น้ำประปา เป็นต้น และความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ถูกข่มขู่ คุกคาม อาชญากรรมจากผู้เสพยาเสพติด ถูกหลอกลวงผ่านทางโทรศัพท์และออนไลน์ เป็นต้น โดยพบว่าประเด็นนโยบายและโครงการของรัฐมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา เนื่องจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจมีการดำเนินการแจกเงิน 10,000 บาท ได้สร้างแรงกระตุ้นในการใช้สิทธิและการเข้าถึงเงินทุนของประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศ รวมถึงการคัดค้านการเพิกถอนพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับลาน ซึ่งเป็นกระแสสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา ทั้งนี้ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมโดยตรง ได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับทรัพย์สิน ประเด็นเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย ชื่อเสียงและเสรีภาพ และยาเสพติด เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ในทุกประเด็น

ตารางสรุปปัญหาความเดือดร้อนที่ประชาชนร้องทุกข์มากที่สุด 10 ลำดับแรก
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

ลำดับ ที่	ประเด็น/ บทวิเคราะห์	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567		
		เพิ่ม/ลด ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ดำเนินการ จนได้ข้อยุติ (คิดเป็นร้อยละ)
1	เสียงรบกวน/สั่นสะเทือน ประเด็นปัญหานี้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตเมือง เช่น เสียงดังจากการเปิดเพลง และการแสดงดนตรีสดของร้านอาหารและสถานบันเทิง การรวมกลุ่มดื่มสุรา การรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์ การประกอบกิจการ/ร้านค้า/ อู่ซ่อมรถ การก่อสร้าง เป็นต้น ทั้งนี้ ในช่วงเทศกาล/งานประจำปี จะมีการร้องเรียนในประเด็นการรวมกลุ่มสังสรรค์ การเปิดเครื่องขยายเสียง การจัดงานวัด การจัดคอนเสิร์ต การจุดพลุและดอกไม้ไฟ เพิ่มขึ้น	 - 2.21	5,657	5,414 (95.70)
2	ไฟฟ้า เป็นปัญหาการบริการด้านไฟฟ้า ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในพื้นที่ห่างไกลหรือขาดการบำรุงรักษา โดยประชาชนขอให้แก้ไขปัญหาไฟฟ้าดับเป็นบริเวณกว้าง ไฟฟ้าตกบ่อยครั้ง ขยายเขตไฟฟ้า ขอดัดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า ไฟฟ้าส่องสว่างริมทางชำรุด เป็นต้น และขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับค่าไฟฟ้า เช่น ตรวจสอบการคิดอัตราค่าไฟฟ้าที่สูงกว่าปกติ ขอผันผ่อนการชำระค่าไฟฟ้า เป็นต้น	 - 15.78	3,011	2,680 (89.01)

ลำดับ ที่	ประเด็น/ บทวิเคราะห์	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567		
		เพิ่ม/ลด ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ดำเนินการ จนได้ข้อยุติ (คิดเป็นร้อยละ)
3	ประเด็นเกี่ยวกับทรัพย์สิน ขอความช่วยเหลือจากการถูกฉ้อโกง ถูกลักทรัพย์ ขอให้ แก้ไขปัญหาฉ้อฉลพหุหลอกลวงประชาชน ผ่านออนไลน์ และแก๊งคอลเซ็นเตอร์ เช่น หลอกลวง ให้ซื้อสินค้า หลอกลวงให้ร่วมลงทุนทำธุรกิจ หลอกลวงให้โอนเงิน เป็นต้น โดยเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา พบว่า ยังคงมีจำนวนเรื่องร้องทุกข์ในประเด็นดังกล่าว เพิ่มขึ้น เนื่องจาก ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่าง เด็ดขาด ประกอบกับกลุ่มมิจฉาชีพมีการปรับเปลี่ยน วิธีการและขยายกลุ่มเป้าหมายในการหลอกลวง	△ 39.81	2,806	2,181 (77.73)
4	นโยบายและโครงการของรัฐ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและโครงการ ของรัฐมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก เมื่อเทียบกับปีงบประมาณ ที่ผ่านมา เนื่องจากประชาชนมีความกังวลเกี่ยวกับ โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ (แจกเงิน 10,000 บาท) เช่น การตรวจสอบสิทธิ หลักเกณฑ์การลงทะเบียน รับสิทธิ เงื่อนไขการใช้จ่าย เป็นต้น	△ 166.83	2,164	2,016 (93.16)

ลำดับ ที่	ประเด็น/ บทวิเคราะห์	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567		
		เพิ่ม/ลด ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ดำเนินการ จนได้ข้อยุติ (คิดเป็นร้อยละ)
5	โทรศัพท์ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านการให้บริการผ่านทางโทรศัพท์ของหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ เช่น การรอสายนาน ต่อสายไปยังหน่วยงานย่อยเบอร์ภายในหลายครั้ง และคู่สายเต็ม เป็นต้น	 - 5.42	2,148	1,956 (91.06)
6	ถนน ส่วนใหญ่เป็นการร้องเรียนเรื่องถนนที่มีสภาพทรุดโทรมจากการใช้งานและไม่ได้รับการบำรุงรักษา โดยขอให้ปรับปรุงถนนลูกรังเป็นถนนลาดยางแอสฟัลท์ หรือถนนคอนกรีต เป็นต้น รวมทั้งขอให้แก้ไขปัญหาเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้ใช้ถนน เช่น ซ่อมแซมไฟจราจร ตีเส้นจราจรให้ชัดเจน เป็นต้น	 14.49	1,857	1,433 (77.17)
7	น้ำประปา ขอให้แก้ไขปัญหาการให้บริการ เช่น น้ำประปาไม่ไหล ไหลอ่อน ขอขยายเขตการให้บริการ ท่อน้ำประปาแตก ชำรุด เป็นต้น ขอให้แก้ไขคุณภาพน้ำประปา เช่น น้ำประปาไม่สะอาด สีขุ่น มีตะกอน เป็นต้น และขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับค่าน้ำประปา เช่น การเรียกเก็บอัตราค่าน้ำประปาที่สูงกว่าปกติ ขอผ่อนผันการชำระค่าน้ำประปา เป็นต้น	 6.99	1,836	1,687 (91.88)

ลำดับ ที่	ประเด็น/ บทวิเคราะห์	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567		
		เพิ่ม/ลด ร้อยละ	จำนวนเรื่อง	ดำเนินการ จนได้ข้อยุติ (คิดเป็นร้อยละ)
8	ประเด็นเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ชื่อเสียง เสรีภาพ ส่วนใหญ่เป็นการขอความช่วยเหลือกรณีการถูกข่มขู่ คุกคาม ถูกทำร้ายร่างกาย ถูกละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ขอให้เร่งรัดการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น	△ 25.42	1,796	1,569 (87.36)
9	การนำเข้าและส่งออกสัตว์นอกราชอาณาจักร ส่วนใหญ่เป็นการแสดงความคิดเห็น กรณีขอให้นำเข้าช้างพลายประดู่ผากับพลายศรีณรงค์ที่ถูกส่งไปเป็นทูตสันถวไมตรีที่ประเทศศรีลังกากลับสู่ประเทศไทย เนื่องจาก เป็นประเด็นที่มีกลุ่มมวลชนเดินทางมายื่นข้อเรียกร้อง และประชาชนที่รวมตัวกันในกลุ่มสื่อสังคมออนไลน์แจ้งเรื่องเข้ามาอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้มีจำนวนเรื่องเพิ่มขึ้น	△ 45.41	1,790	1,777 (99.27)
10	ยาเสพติด ส่วนใหญ่เป็นการแจ้งเบาะแสการลักลอบจำหน่ายและเสพยาเสพติด และขอความช่วยเหลือในการเข้ารับการบำบัดยาเสพติด ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา โดยประชาชนมีความวิตกกังวลต่อปัญหายาเสพติด เนื่องจากส่งผลกระทบต่อสังคมเป็นวงกว้างและก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ในสังคมตามมา เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพ ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น	△ 6.45	1,420	1,275 (89.79)

จากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนที่ร้องทุกข์หรือเสนอความคิดเห็นพบว่า กลุ่มปัญหาดังกล่าว ประกอบด้วย ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหาสังคม โดยประเด็นที่ส่งผลกระทบหรือเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม มีข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้

ปัญหาสิ่งแวดล้อม ได้แก่ มลพิษทางเสียง ยังคงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง เนื่องจากขาดการบังคับใช้กฎหมายควบคุมเสียงดังอย่างเข้มงวด ประชาชนขาดการเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นที่อยู่ร่วมกันในสังคม และหน่วยงานภาครัฐไม่สามารถเข้าดำเนินการกับปัญหาอย่างทันท่วงที จึงเกิดการร้องเรียนซ้ำ เห็นควร เสนอให้บังคับใช้กฎหมายควบคุมเสียงดังอย่างเคร่งครัด พร้อมกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจน และสร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลกระทบของเสียงดังต่อสุขภาพและสิทธิของผู้อื่นผ่านสื่อสาธารณะ และจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความรับผิดชอบ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีลดเสียงในอาคารและพื้นที่สาธารณะ

ปัญหาสังคมกรณีถูกกลุ่มมิจฉาชีพหลอกลวงทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เกิดจากการถูกหลอกหรือล่อลวงด้วยสถานการณ์เสมือนจริง มีความน่าเชื่อถือ เช่น ส่งลิงก์สิทธิประโยชน์ข้าราชการเกษียณอายุราชการลิงก์การต่ออายุประกันอัคคีภัย การปลอมแปลงเสียงคนในครอบครัวเพื่อขอความช่วยเหลือให้โอนเงิน การใช้บุคคลที่มีชื่อเสียงในการนำเสนอข้อมูลการลงทุนหรือโฆษณาสินค้าเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ และสร้างแรงจูงใจทางอารมณ์ต่อประชาชนหรือผู้บริโภค เป็นต้น ทำให้ประชาชนขาดความรอบคอบในการให้ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับ ปัจจุบันประชาชนนิยมทำธุรกรรมหรือการซื้อขายสินค้าผ่านทางออนไลน์มากขึ้น ปัญหาจึงขยายวงกว้างอย่างรวดเร็ว รวมถึงขาดการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลหรือแหล่งที่มา ทำให้ประชาชนตกเป็นเหยื่อได้ง่าย หน่วยงานภาครัฐจึงควรร่วมมือกับภาคเอกชนจัดทำโครงการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคล การระมัดระวังกลโกงออนไลน์ และวิธีการตรวจสอบข้อมูลก่อนทำธุรกรรม เร่งรัดให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบและปราบปรามกลุ่มมิจฉาชีพออนไลน์เพิ่มงบประมาณและบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการติดตามการฉ้อโกงบนแพลตฟอร์มดิจิทัล นอกจากนี้ เห็นควรส่งเสริมการพัฒนาระบบที่ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของธุรกรรมออนไลน์ เช่น ระบบยืนยันตัวตนผ่านหลายขั้นตอน (2FA) และการให้คะแนนความน่าเชื่อถือของผู้ขายในแพลตฟอร์ม e-Commerce รวมทั้ง ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายในการเรียกร้องความเป็นธรรม เป็นต้น

ความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนลดลง คดีที่เข้าสู่กระบวนการบังคับคดี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น¹⁹

ปัญหาสำคัญของหนี้ครัวเรือนไทย คือ การมีรายได้ต่อครัวเรือนไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนมีสัญญาณด้อยลงตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2558 เนื่องจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจและนับตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2562 เป็นต้นมา สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

¹⁹ ข้อมูลประกอบการจัดทำรายงานสภาวะการบังคับคดี สถานการณ์หนี้ครัวเรือนภายใต้การบังคับคดี ของกรมบังคับคดี. มกราคม 2568

และมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการในภาคธุรกิจ เกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ การเลิกจ้าง ลูกหนี้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ที่ไม่ปกติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อรายได้ต่อครัวเรือนที่ลดลง ทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ลดลง ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ จึงมีการฟ้องร้องให้ชำระหนี้เพิ่มสูงขึ้น และต้องเข้าสู่กระบวนการในชั้นศาล สถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้ปริมาณคดีที่เข้าสู่กระบวนการบังคับคดีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ “การบังคับคดี” เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นหลังจากที่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือคู่ความฝ่ายที่แพ้คดีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือตามคำพิพากษาของศาล จึงต้องมีการบังคับให้ปฏิบัติตามโดยเจ้าหนี้จะต้องขออนุญาตขอยกหมายบังคับคดีต่อศาล เพื่อแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อดำเนินการบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษา

สำหรับการดำเนินงานบังคับคดีที่สำคัญ ในปี พ.ศ. 2567 กรมบังคับคดีสามารถผลักดันทรัพย์สินออกจากกระบวนการบังคับคดี จำนวน 233,690 ล้านบาท และมีเรื่องเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย จำนวน 94,228 เรื่อง ทุนทรัพย์จำนวน 31,026 ล้านบาท ไกล่เกลี่ยสำเร็จ จำนวน 93,081 เรื่อง ทุนทรัพย์จำนวน 29,287 ล้านบาท คิดเป็นผลสำเร็จร้อยละ 98.78 ของเรื่อง que เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย และสามารถลดค่าใช้จ่ายประชาชนได้ จำนวน 1,111 ล้านบาท ส่งผลให้เกิดเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจและช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวม ตลอดจนช่วยประชาชนที่มีปัญหานี้ครัวเรือนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

แม้ว่ากรมบังคับคดีจะเร่งผลักดันทรัพย์สิน หรือจัดให้มีการไกล่เกลี่ยภายหลังมีคำพิพากษา แต่หากเศรษฐกิจยังไม่ฟื้นตัว ประชาชนมีรายได้ต่อครัวเรือนไม่เพียงพอต่อรายจ่ายในการดำรงชีพอาจส่งผลต่อการชำระหนี้ ซึ่งหากลูกหนี้ประวิงเวลาในการผ่อนชำระหนี้ให้นานออกไป อาทิ การจ่ายเงินต้นในจำนวนน้อย ภาระดอกเบี้ยที่มากขึ้นอาจลุกลามไปเป็นปัญหาสังคมต่อไป ทั้งนี้ ณ วันที่ 13 มกราคม 2568 มีปริมาณ**หมายบังคับคดีแพ่งรวมจำนวน 4,187,225 คดี** แบ่งเป็น หมายบังคับคดีที่ยังไม่มีการบังคับคดี จำนวน 3,346,353 คดี และหมายบังคับคดีที่อยู่ระหว่างการบังคับคดี จำนวน 840,872 คดี

อย่างไรก็ตาม เพื่อช่วยเหลือและบรรเทาทุกข์แก่ลูกหนี้กลุ่มรายได้น้อยให้ยังสามารถดำรงชีพต่อไปได้ กรมบังคับคดีได้หารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย กระทรวงการคลัง สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ในการแก้ปัญหาสถานการณ์หนี้ในชั้นบังคับคดี เพื่อบูรณาการข้อมูลและคาดการณ์สถานะหนี้ครัวเรือนให้ครอบคลุมมากขึ้น และพิจารณาหาแนวทางในการอำนวยความสะดวก เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ตามคำพิพากษาให้มีแนวทางในการชำระหนี้ให้ได้มากขึ้น และบริหารการเงินของตนเองได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืนต่อไป โดยแบ่งแนวทางการดำเนินการของระยะการเป็นหนี้ 3 ระยะ ดังนี้

- 1) ระยะก่อนเป็นหนี้ : สร้างภูมิคุ้มกันเสริมสร้างความรู้ทางการเงิน
- 2) ระยะเริ่มหนี้เสีย : การประนอมหนี้/การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ การรวมหนี้เป็นก้อนเดียว การเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูหนี้ของตนเอง หรือยื่นขอล้มละลายตนเองด้วยความสมัครใจ
- 3) ระยะหนี้เสีย : การมีที่ปรึกษาเรื่องหนี้ Debt Counsellor/หมอนหนี้ และการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา

สถานการณ์อาชญากรรมในประเทศไทย

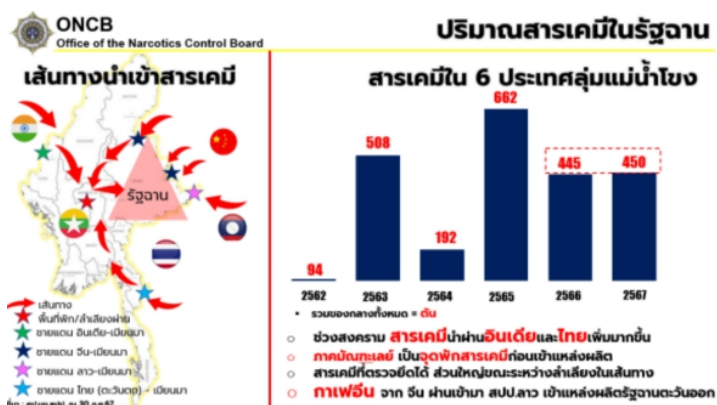
นอกจากปัญหาอาชญากรรมทั่วไปแล้ว ปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของสังคม และสร้างความสูญเสียเป็นจำนวนมาก คือ การแพร่ระบาดของยาเสพติด และปัญหาอาชญากรรมทางเทคโนโลยี โดยในปี พ.ศ. 2567 มีข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้

สถานการณ์ยาเสพติด ยังความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ทั้งมิติดำเนินการ การค้า และการแพร่ระบาด รวมทั้งการเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดของจำนวนยาบ้าตลอดปี พ.ศ. 2567²⁰

สถานการณ์ยาเสพติดในไทยยังความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ทั้งมิติดำเนินการ การค้า และการแพร่ระบาด รวมถึงผลกระทบที่เกิดภาวะอาการทางจิตเวชซึ่งเกิดจากยาเสพติด สาเหตุที่ปัญหาความรุนแรงของยาเสพติดยังดำรงอยู่ เกิดจาก 2 ปัจจัยหลัก คือ ปัจจัยภายนอกประเทศ ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้ สารเคมีถูกลักลอบเข้ามายังแหล่งผลิตอย่างต่อเนื่อง รวมถึงยาเสพติดถูกลักลอบออกจากแหล่งผลิตกระจายไปทุกทิศทาง โดยเฉพาะยาเสพติด ประเภทเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้าและไอซ์) ที่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด ท่ามกลางการสู้รบในเมียนมาที่ปรากฏขึ้นเป็นระลอก ส่วนปัจจัยภายในประเทศ ปริมาณความต้องการยาบ้าของผู้เสพในไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่สูง กลุ่มขบวนการพยายามผลักดันยาบ้าเข้ามาเก็บพักในแหล่งเก็บพัก เช่น ลพบุรี อ่างทอง และนครปฐม พบว่า โรงนา บ้านพัก และโกดัง เป็นที่เก็บพักยาบ้า เพื่อรอกระจายไปยังยังหมู่บ้านหรือแหล่งชุมชนทั่วประเทศ ทำให้ผู้ใช้ ผู้เสพ และผู้ติดยาเสพติด เข้าถึงยาบ้าได้ง่ายและรวดเร็ว

รัฐบาลพยายามกำหนดนโยบายเร่งด่วนสำคัญ เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนจากยาเสพติด โดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนนโยบาย การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหา ทั้งมิติการสกัดกั้นนำเข้าร่วมกับกองทัพ ตำรวจ ฝ่ายปกครอง ภายใต้แผนปฏิบัติการสกัดกั้นยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ ตามแนวชายแดนของหน่วยบัญชาการสกัดกั้นและปราบปรามยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ ชายแดนภาคเหนือ (นบ.ยส.35) และชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นบ.ยส.24) และการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่มีอาการทางจิต โดยนำเข้าสู่กระบวนการบำบัดให้ได้มากที่สุด ซึ่งหากดำเนินการอย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง จะช่วยให้สถานการณ์ยาเสพติดดีขึ้นในระยะต่อไป

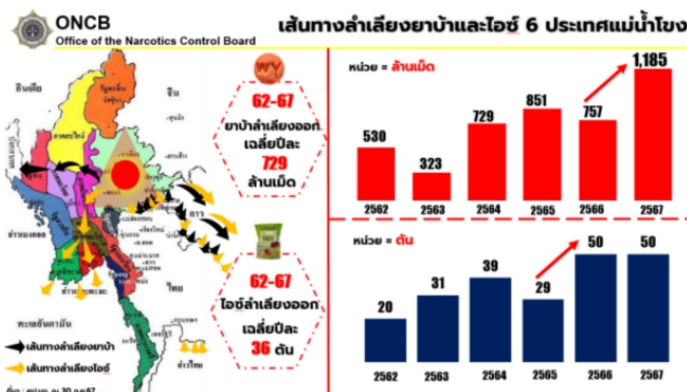
²⁰ จาก ข้อมูลประกอบการจัดทำรายงานสภาการณกระบวนการยุติธรรมไทย “สถานการณ์ยาเสพติดสำคัญ ห่วงปึงประมาณ พ.ศ. 2567” สำนักงาน ป.ป.ส. ศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ส. ธันวาคม 2567.

สารเคมีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหลายชนิดถูกลำเลียงเข้ามาในแหล่งผลิตรัฐฉานอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมีการสู้รบเกิดขึ้นเป็นระลอกในพื้นที่ แต่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการลำเลียงเข้ามา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 ถึง ปี พ.ศ. 2567 การนำเข้าสารเคมีมายังแหล่งผลิต เฉลี่ยปีละประมาณ 390 ตัน โดยปี พ.ศ. 2565 พบการนำเข้ามาที่สูงสุดถึง 662 ตัน รองลงมาในปี พ.ศ. 2563 จำนวน 508 ตัน แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะ ปี พ.ศ. 2566 กับ พ.ศ. 2567 เปรียบเทียบกัน สัดส่วนนำเข้าสารเคมีไม่แตกต่างกันมาก สะท้อนให้เห็นว่า ภาวะสงครามไม่ได้มีผลต่อการนำเข้าสารเคมีมาผลิตยาเสพติด

ประมาณการสารเคมีที่นำเข้ามาในพื้นที่ในปี พ.ศ. 2567 สามารถผลิตสารเสพติดไอซ์ได้ 50 ตัน และนำไปผลิตยาบ้า ได้ประมาณ 2,000 ล้านเม็ด ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับสัดส่วนผลการจับยึด ทั้งยาบ้าและไอซ์ ในปี พ.ศ. 2567 รวม 6 ประเทศ ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง คือ ประเทศจีน เมียนมา ไทย ลาว เวียดนาม กัมพูชา พม่า จำนวน 1,585 ล้านเม็ด และยาไอซ์ จำนวน 38 ตัน

การเพิ่มขึ้นของยาบ้า ไม่ได้เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้ ผู้เสพ และผู้ติด ที่มีมากจนเกินไป (OverDemand) แต่เป็นผลจากกลยุทธ์ของกลุ่มนายทุนผู้ผลิตที่พยายามผลักดันเข้ามาเก็บพักในประเทศให้ได้มากที่สุด²¹

เมื่อพิจารณาตัวสารเสพติดหลัก 4 ตัวยา ที่มีผลกระทบกับไทย คือ ยาบ้า ไอซ์ เฮโรอีน และคีตามีน พบว่า ทั้งยาบ้า เฮโรอีน และคีตามีน ยกเว้นไอซ์ เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2565 เป็นต้นมา สำหรับยาบ้าเป็นการเพิ่มขึ้นที่ไม่ใช่เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้ ผู้เสพ และผู้ติด ที่มีมากจนเกินไป (Over Demand) แต่เป็นการเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากกลยุทธ์ของกลุ่มนายทุนผู้ผลิตที่พยายามผลักดันยาบ้าเข้ามาเก็บพักในประเทศไทยให้ได้มากที่สุด ในส่วนตัวยาที่ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง คือ เฮโรอีน เนื่องจากสถิติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากส่งผ่านไทยไปนอกภูมิภาคแล้ว ยังมีอีกจำนวนไม่น้อยที่แพร่ระบาดในกลุ่มเยาวชน นอกจากนี้ ยังพบว่ามีค่านำคีมินบางส่วนไปจำหน่ายตามสถานบันเทิง และนำไปบดผสมกับยาเสพติดประเภทอื่นตามพฤติกรรมของผู้เสพที่นิยมใช้ยาเสพติดหลายชนิดร่วมกัน โดย 1 ในยาเสพติดที่ใช้เป็นตัวยา คือ คีตามีน เช่น เคนมผง

ตลอดปี พ.ศ. 2567 แม้ว่าจะมีการสกัดกั้นอย่างเข้มข้นตามแนวชายแดนภาคเหนือ ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ โดยจับยึดยาบ้าได้ในปริมาณที่มากกว่ากว่าปี พ.ศ. 2566 แต่ยังมียาบ้าอีกจำนวนมากที่หลุดล่อนนำมาเก็บพักไว้ในแหล่งเก็บพักตามพื้นที่ในจังหวัดภาคกลาง กทม. และปริมณฑล รวมถึงภาคใต้ จะเห็นได้จากการทำลายแหล่งเก็บพักและแหล่งกระจายยาบ้าในปี พ.ศ. 2567 ที่พบยาบ้าประมาณ 187 ล้านเม็ด ซึ่งมากกว่าปี พ.ศ. 2566 ประมาณ 1.8 เท่า (ปี พ.ศ. 2566 ยึดยาบ้าในแหล่งเก็บพักประมาณ 100 ล้านเม็ด) โดยจังหวัดปทุมธานี มียาบ้าในแหล่งเก็บพักมากที่สุดถึง 43 ล้านเม็ด รองลงมา คือ กทม. 34 ล้านเม็ด และพระนครศรีอยุธยา 28 ล้านเม็ด ตามลำดับ

²¹ จาก ข้อมูลประกอบการจัดทำรายงานสภาการณกระบวนการยุติธรรมไทย “สถานการณ์ยาเสพติดสำคัญ ห่วงปึงประมาณ พ.ศ. 2567” สำนักงาน ป.ป.ส. ศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ส. ธันวาคม 2567.

นอกจากจะพบแหล่งเก็บพักและกระจายอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑลแล้ว ยังพบว่ายุทธศาสตร์ของเครือข่ายบุคคลหลบหนีหมายจับ พยายามกระจายแหล่งเก็บพักโกดังออกไปยังจังหวัดภาคกลาง อาทิ จังหวัดสุพรรณบุรี จากเดิมที่ไม่เคยพบ แต่ในปี พ.ศ. 2567 พบ 5 คดี และพบยาบ้าจำนวน 16 ล้านเม็ด เช่นเดียวกับ จังหวัดลพบุรี อ่างทอง และนครปฐม ที่พบในโรงนา บ้านพัก และโกดัง รวบรวมไปยังพื้นที่แพร่ระบาดทั่วประเทศ การผลักดันยาบ้าเข้ามาครั้งละจำนวนมากทำให้ยาบ้าทั่วประเทศไม่ขาดแคลน แม้จะมีการสกัดกั้นอย่างเข้มข้นและยึดได้เป็นจำนวนมากในพื้นที่ชายแดนก็ตาม เนื่องจากยาบ้าได้นำมาเก็บพักไว้ในโกดังจังหวัดทางภาคกลาง อีกทั้งกลุ่มขบวนการมีวิธีการส่งลำเลียงที่ซับซ้อนขึ้นเพื่อตัดตอนกระบวนการสืบสวน

แหล่งเก็บพักยาบ้ามีทั้งบ้านพักโดยเฉพาะบ้านจัดสรรหลายโครงการในจังหวัดปริมณฑล เช่น จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และนครปฐม เป็นเป้าหมายของเครือข่ายยาเสพติดใช้เป็นที่เก็บพักยาเสพติด ก่อนกระจายส่งให้กับลูกค้าตามพื้นที่ต่าง ๆ ส่วนห้องเช่าพบค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่เป็นระดับขายส่งและขายปลีกที่รับยาบ้าจากบ้านพักของเครือข่ายอีกทอดหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ที่น่ากังวลคือกรณีโกดังขนาดใหญ่ที่เรียกว่าแหล่งกระจายสินค้าหรือห้วจ่ายยาบ้าในแต่ละพื้นที่ เริ่มพบในคดียาบาระดับ 1 ล้านเม็ดขึ้นไป หลายคดีในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ่างทอง และสิงห์บุรี

การแพร่ระบาดในชุมชน ส่วนหนึ่งมาจากนักค้ารายย่อยที่เพิ่มมากขึ้น และการขนส่งผ่านช่องทางออนไลน์ บริการระบบขนส่งเอกชนและธุรกิจขนส่งอาหาร²²

สำหรับสาเหตุที่ยาเสพติดกระจายไปในชุมชนอย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งมาจากนักค้ารายย่อยตามชุมชนที่พัฒนาจากผู้เสพ และรับงานขนลำเลียงจากนักค้ารายส่งแต่ละพื้นที่ ปัจจุบันนักค้ารายย่อยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ต้องการหารายได้แบบง่าย ๆ เนื่องจากเห็นตัวอย่างการสร้างเนื้อสร้างตัวอย่างรวดเร็วจากกลุ่มวัยรุ่นในพื้นที่อื่นจึงเข้าสู่วงการยาเสพติด จากการขนลำเลียงและนำส่งยาบ้าในปริมาณน้อย พัฒนาขึ้นมาเป็นนักค้ารายย่อย นอกจากนี้ ยังมีการขนส่งผ่านช่องทางออนไลน์ บริการระบบขนส่งเอกชนและธุรกิจขนส่งอาหาร ที่ทำให้ยาบ้ากระจายลงสู่ชุมชนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ผู้เสพและผู้ติดยาเสพติด เข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายขึ้น

²² จาก ข้อมูลประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์กระบวนการยุติธรรมไทย “สถานการณ์ยาเสพติดสำคัญ ห่วงปึงประมาณ พ.ศ. 2567” สำนักงาน ป.ป.ส. ศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ส. ธันวาคม 2567.

เครือข่ายทางการค้ารายย่อย

ปฏิบัติการ

“เด็ดปักนักค้ารายย่อย”

“13,412” เป้าหมาย

ทำลายเป้าหมายเครือข่ายในแหล่งเก็บ
พักได้เกินครึ่งหนึ่ง

จากการเพิ่มจำนวนผู้ค้ารายย่อยอย่างรวดเร็ว ทำให้ปัญหาการแพร่ระบาดยาเสพติดในชุมชนรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีผู้ใช้ ผู้เสพ และผู้ติด เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด เนื่องจากยาเสพติดหาซื้อได้ง่าย จากปัญหาดังกล่าว หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ทั้งตำรวจ ฝ่ายปกครอง และสำนักงาน ป.ป.ส. ได้กำหนดแผนการดำเนินการเร่งด่วนหลายโครงการ (Quick Win) โดยสำรวจข้อมูลนักค้ารายย่อยทั่วประเทศ พบว่า มีประมาณ 13,412 ราย และจัดทำแผนปฏิบัติการทำลายเพื่อลดปัญหาการขยายผลของนักค้ารายย่อยในหมู่บ้านหรือชุมชน ผลการดำเนินงานในรอบปี พ.ศ. 2567 สามารถจับกุมดำเนินคดีกับนักค้ารายย่อยภายใต้ปฏิบัติการเด็ดปักนักค้ารายย่อยไปแล้วเกินครึ่ง และปี พ.ศ. 2568 ได้เร่งดำเนินการอย่างต่อเนื่องภายใต้โครงการเดียวกัน

ผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติด มีผู้ที่ได้รับยารักษาโรคทางจิตเวชเพิ่มมากขึ้น

นอกจากกลุ่มนักค้ารายย่อยที่สร้างปัญหาในชุมชนแล้ว ยังต้องเร่งค้นหาผู้ติดยาเสพติดและมีอาการทางจิตร่วมเข้าสู่กระบวนการบำบัดในทุกระบบภายใต้กฎหมายยาเสพติดฉบับใหม่ เพื่อลดข่าวผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นรายวันในแต่ละพื้นที่ โดยปี พ.ศ. 2567 มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดทั้งหมด 188,992 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 จากปีงบประมาณที่ผ่านมา (สถิติย้อนหลัง 5 ปี โดยเฉลี่ย มีผู้เข้าบำบัดรักษายาเสพติดปีละประมาณ 171,550 คน) ในจำนวนนี้มีผู้ที่ได้รับยารักษาโรคร่วมทางจิตเวช จำนวน 23,980 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 12.69 ของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งหมดและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น²³

สำหรับผู้ติดยาเสพติดและมีอาการทางจิตร่วมด้วย ที่เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาในทุกระบบ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยอายุ 25-34 ปี โดยพื้นที่ภาค 4 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาค 3 และภาค 6 โดยพบว่า ผู้เข้ารับการบำบัดกับผู้รักษาโรคร่วมทางจิตเวช ส่วนใหญ่เสพยาเสพติดประเภทยาบ้ามากที่สุดเกือบทุกพื้นที่ ยกเว้น กทม. ที่พบว่าผู้รักษาโรคร่วมทางจิตเวชเสพยาเสพติดประเภทกัญชามากที่สุดเป็นอันดับ 1 และพบผู้รักษาโรคร่วมทางจิตเวชที่เสพยาเสพติดประเภทฝิ่น ใน 5 อันดับแรก ของพื้นที่ภาค 5 และภาค 6 มากที่สุด นอกจากนี้ พบผู้รักษาโรคร่วมทางจิตเวชที่เสพยาเสพติดประเภทสารระเหยในพื้นที่ภาค 3 มากที่สุด²⁴

²³ จาก ข้อมูลประกอบการจัดทำรายงานสภากรรมการกระบวนการยุติธรรมไทย “สถานการณ์ยาเสพติดสำคัญ ห่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2567” สำนักงาน ป.ป.ส. ศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ส. ธันวาคม 2567.

²⁴ จาก หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ดช 0007.25/1188 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2567 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

การแพร่ระบาดกลับอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด แม้ว่าแหล่งผลิตหรือการลำเลียงยาเสพติดจะอยู่ในพื้นที่ประเทศเมียนมาร์ ซึ่งมีพื้นที่ติดกับภาคตะวันตกและภาคเหนือ

การแพร่ระบาดของยาเสพติดส่งผลให้จำนวนคดีและผู้ต้องหาเสพติดเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกพื้นที่ ยกเว้นพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 ซึ่งมีสถิติจำนวนคดีลดลงร้อยละ 11.73 โดยพื้นที่ที่มีร้อยละความเปลี่ยนแปลงสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติจำนวนคดียาเสพติดในปี พ.ศ. 2566 คือ กองบัญชาการตำรวจนครบาล มีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นร้อยละ 77.12 รองลงมา คือ พื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 ภาค 3 และภาค 4 ซึ่งมีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.48 ร้อยละ 30.83 และร้อยละ 26.19 ตามลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า แหล่งผลิตหรือการลำเลียงยาเสพติดมาจากประเทศเพื่อนบ้าน (เมียนมาร์) ซึ่งมีพื้นที่ติดกับภาคตะวันตกและภาคเหนือ แต่การแพร่ระบาดกลับอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง (พื้นที่ภาค 4 รองลงมา คือ ภาค 1 และภาค 3) มากที่สุด อย่างไรก็ตาม ข้อมูลการจับกุมปริมาณของกลาง พบว่า พื้นที่ภาค 5 พบปริมาณของกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาค 1 และภาค 4 ตามลำดับ จังหวัดที่จับกumnักค้าส่งมากที่สุด คือ จังหวัดกรุงเทพฯ นครศรีธรรมราช และเชียงใหม่ จังหวัดที่จับกumnักค้ารายย่อยได้มากที่สุด คือ จังหวัดกรุงเทพฯ นครศรีธรรมราช และขอนแก่น²⁵ ตามลำดับ

²⁵ จาก หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ดช 0007.25/1188 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2567 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการจัดทำ รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดและผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติด ไม่พบการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนยาบ้า²⁶

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดและผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติด กลับไม่พบการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนยาบ้า โดยผู้ต้องหาคดียาเสพติด ปี พ.ศ. 2567 จำนวน 252,739 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 คิดเป็นร้อยละ 11 เท่านั้น (แต่จำนวนผู้ต้องหา คดียาเสพติดรายใหม่เพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 91.66 แม้จำนวนผู้ต้องหาที่มีประวัติจะลดลงมากถึง ร้อยละ 30.19 ก็ตาม) สถิติ 5 ปีย้อนหลัง (ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2567) เฉลี่ยมีจำนวนผู้ต้องหา 300,355 คน ขณะที่ผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดในปี พ.ศ. 2567 จำนวน 188,992 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 คิดเป็นร้อยละ 3.90 สถิติ 5 ปีย้อนหลัง (ระหว่างปี พ.ศ. 2563-2567) เฉลี่ยมีผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดปีละ 171,550 คน

ผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ แต่ใช้ยาเสพติดครั้งแรกตั้งแต่ช่วงวัยเด็ก และเยาวชน และยาบ้าเป็นยาเสพติดที่มีผู้เข้ารับการบำบัดมากที่สุด

ข้อมูลผู้เข้ารับการบำบัด พบว่า วัยผู้ใหญ่อายุ 25-34 ปี เข้ารับการบำบัดมากที่สุด ส่วนเด็กและเยาวชน อายุต่ำกว่า 25 ปี เข้ารับการบำบัดร้อยละ 20.24 เมื่อสอบถามถึงการใช้ยาเสพติดครั้งแรกของผู้เข้าบำบัด ทั้งหมด พบว่า ร้อยละ 75.80 ใช้ยาเสพติดครั้งแรกตั้งแต่วัยเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในช่วงอายุ 15 - 19 ปี²⁷ เมื่อเปรียบเทียบในเชิงพื้นที่ พบว่าผู้เสพยาเสพติดในพื้นที่ภาค 4 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาค 3 และภาค 6 ส่วนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาพื้นที่ภาค 4 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาค 3 และภาค 6 โดยยาบ้าเป็นยาเสพติดที่มีผู้เข้ารับการบำบัดมากที่สุด ร้อยละ 83.23 รองลงมา คือ กัญชาร้อยละ 4.08 เฮโรอีนร้อยละ 3.48 ไอซ์ร้อยละ 2.55 และฝิ่นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ²⁸

²⁶ จาก ข้อมูลประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์กระบวนการยุติธรรมไทย สถานการณ์ยาเสพติดสำคัญ “การเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดของจำนวนยาบ้าตลอดปี 2567. สำนักงาน ป.ป.ส. ศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ส. ธันวาคม 2567.

²⁷ จาก ข้อมูลประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์กระบวนการยุติธรรมไทย “สถานการณ์ยาเสพติดสำคัญ ห่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2567” สำนักงาน ป.ป.ส. ศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ส. ธันวาคม 2567.

²⁸ จาก หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ดช 0007.25/1188 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2567 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

กล่าวโดยสรุป ไทยเผชิญกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนยาบ้าอย่างก้าวกระโดดตลอดปี พ.ศ. 2567 ส่งผลให้เกิดภาวะยาบ้าล้นตลาดที่ไม่สัมพันธ์กับจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดและผู้เข้ารับการรักษา ยาเสพติด เป็นผลมาจากกลยุทธ์การทุ่มตลาดของกลุ่มผลิตในช่วงเหตุการณ์สู้รบ รวมถึงการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างการค้าทั้งในระดับกลุ่มผู้ผลิตและผู้ค้าที่มีจำนวนมากขึ้น เอื้อให้นักค้ารายย่อยในชุมชนเข้าถึงได้ โดยตรง โดยมีบุคคลหลบหนีหมายจับของไทยเข้ามาจัดหา รวบรวม และผลักดันยาบ้าเข้ามาในไทยให้กับเครือข่าย ในแต่ละพื้นที่ เพื่อเก็บพักยาเสพติด จำหน่ายยาเสพติดผ่านทุกช่องทาง เฉพาะช่องทางออนไลน์มีแนวโน้ม เพิ่มขึ้น อีกทั้งยังแสวงหาประโยชน์จากบริการระบบขนส่งเอกชนและธุรกิจขนส่งอาหารที่เกิดขึ้นจำนวนมาก เพื่อลำเลียงส่งยาบ้าให้กระจายลงสู่ชุมชนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ผู้ใช้ ผู้เสพ และผู้ติดยาเสพติด เข้าถึงยาเสพติด ได้ง่าย เกิดผลกระทบต่อผู้เสพทำให้เกิดอาการทางจิตเป็นวงกว้าง

ดังนั้น การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดอาจต้องพิจารณาให้ครอบคลุมทุกด้าน ตั้งแต่พื้นที่แหล่งผลิต พื้นที่แพร่ระบาด นักค้าส่ง นักค้ารายย่อย กลุ่มเยาวชนที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้เสพยาเสพติดครั้งแรก ประเภท ยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ โดยมีแนวทางการแก้ปัญหา ดังนี้

1. เหตุการณ์สู้รบในเมียนมาเป็นปัจจัยกระตุ้นต่อการนำเข้าสารเคมีและการผลิตยาเสพติดที่เพิ่มขึ้น เป็นเท่าตัว ส่งผลให้ทุกประเทศในภูมิภาคยังต้องเผชิญกับปัญหา ยาเสพติดที่รุนแรงต่อไป ดังนั้น ประเทศไทย จึงควรขยายความร่วมมือกับต่างประเทศในการสกัดกั้นการลำเลียงสารเคมีเข้าไปยังแหล่งผลิตยาเสพติด

2. เครือข่ายการค้ายาเสพติดทุกระดับจะเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะระดับรายย่อยเนื่องจากภาวะทางเศรษฐกิจที่ถดถอย เกิดคนว่างงาน ทำให้กลุ่มเยาวชนและคนว่างงาน เข้าสู่วงจรยาเสพติดได้ง่ายและใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ค้ายาเสพติดมากขึ้น

3. การขนส่งยาเสพติดผ่านทุกช่องทางได้ง่ายและสะดวก โดยเฉพาะการส่งผ่านทางระบบโลจิสติกส์ การแก้ไขปัญหาต้องอาศัยความร่วมมือจากบริษัทขนส่งต่าง ๆ ในการช่วยกันตรวจตรา สอดส่อง ป้องกัน การส่งของผิดกฎหมาย และเก็บข้อมูลผู้ส่งและผู้รับ เพื่อใช้ในการตรวจสอบและติดตามผู้ที่ส่งของผิดกฎหมาย มาดำเนินคดี

4. พฤติกรรมการเสพยาเสพติดของกลุ่มผู้เสพเริ่มเปลี่ยนไป ซึ่งมีการใช้ยาเสพติดร่วมกันหลายชนิด ในระยะต่อไปจะพบยาเสพติดที่ผสมผสานกันมากขึ้น และอาจส่งผลต่อการเสียชีวิตของผู้เสพมากขึ้น ซึ่งการแก้ไขปัญหาจะต้องเน้นด้านการป้องกัน สร้างการรับรู้ให้เห็นถึงอันตรายจากการใช้ยาเสพติด แบบผสมผสาน และการใช้ยาเกินขนาดที่อันตรายถึงแก่ชีวิต โดยครอบครัว ชุมชน โรงเรียน ต้องร่วมกัน เฝ้าระวังและป้องกันกลุ่มเยาวชนไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด²⁹

²⁹ จาก ข้อมูลประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์กระบวนการยุติธรรมไทย “สถานการณ์ยาเสพติดสำคัญ ห่วงปั๋งประมาณ พ.ศ. 2567” สำนักงาน ป.ป.ส. ศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ส. ธันวาคม 2567.

อาชญากรรมทางเทคโนโลยีเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกประเภท โดยผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง

ในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนคดีออนไลน์รับแจ้งสูงถึง 665,125 คดี คิดเป็นมูลค่าความเสียหาย 34,715,844,360 บาท ซึ่งมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นมาก นับแต่มีการก่อตั้งกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี เมื่อปี พ.ศ. 2565 และเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกประเภท โดยเฉพาะกลุ่มคดีที่เกี่ยวข้องกับการหลอกลวงเพื่อผลประโยชน์ทางการเงิน เช่น คดีหลอกลวงซื้อขายสินค้าแบบที่ไม่ได้ทำเป็นขบวนการเพิ่มจาก 53,080 คดี ในปี พ.ศ. 2565 เป็น 111,008 คดี ในปี พ.ศ. 2566 และพุ่งสูงถึง 172,308 คดี ในปี พ.ศ. 2567 คดีหลอกให้โอนเงินเพื่อทำงานเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัวภายในสองปี จาก 22,781 คดี เป็น 48,743 คดี คดีหลอกให้กู้เงินเพิ่มขึ้นจาก 24,621 คดี ในปี พ.ศ. 2566 เป็น 322,433 คดี ในปี พ.ศ. 2567 หรือเพิ่มขึ้นมากกว่า 13 เท่า ซึ่งถือเป็นตัวเลขที่น่าตกใจและสะท้อนถึงความเปราะบางทางเศรษฐกิจในระดับประชาชนทั่วไป

ข้อมูลบ่งชี้ว่า ผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง โดยเฉพาะในช่วงอายุ 31–40 ปี รองลงมา คือ กลุ่มอายุ 18–30 ปี ซึ่งเป็นวัยทำงานตอนต้นและส่วนมากมีความต้องการทางเศรษฐกิจสูง ทั้งด้านรายได้ การลงทุน หรือความมั่นคงทางอาชีพ ซึ่งทำให้กลุ่มนี้ตกเป็นเป้าของกลโกงต่าง ๆ ได้ง่าย³⁰

ความเสียหายเชิงมูลค่า ซึ่งไม่ใช่แค่จำนวนเท่านั้นแต่สะท้อนความรุนแรงเชิงเศรษฐกิจด้วย

แม้คดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีบางประเภทจะมีจำนวนไม่มาก แต่กลับสร้างความเสียหายต่อรายบุคคลในระดับสูง เช่น คดีหลอกให้ลงทุนผ่านระบบคอมพิวเตอร์มีมูลค่าความเสียหายสูงที่สุดในปี พ.ศ. 2567 รวมกว่า 12,428 ล้านบาท คดีหลอกลวงเกี่ยวกับสินทรัพย์ดิจิทัลมีความเสียหายเฉลี่ยต่อคนสูงที่สุดถึง 668,159 บาท ในคดี "Romance Scam" หรือหลอกให้รักแล้วโอนเงิน มีความเสียหายเฉลี่ยต่อคนสูงถึง 284,239 บาท สูงเป็นอันดับสาม ในขณะที่คดีหลอกให้กู้เงิน แม้จะมีจำนวนผู้เสียหายมากที่สุด แต่กลับมีความเสียหายเฉลี่ยต่อคดีต่ำที่สุดที่ 4,544 บาท ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ความเสียหายทางเศรษฐกิจนั้นเกิดขึ้นได้ทั้งในรูปแบบที่รุนแรงรายบุคคลและในรูปแบบที่กระจายเป็นวงกว้าง³¹

อาชญากรรมพื้นฐาน ยังคงเป็นปัญหาใหญ่ของระบบยุติธรรมที่ไม่ควรมองข้าม

สำหรับอาชญากรรมพื้นฐาน โดยเฉพาะอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์ ยังคงเป็นปัญหาใหญ่ของระบบยุติธรรมที่ไม่ควรมองข้าม โดยคดีเกี่ยวกับทรัพย์ที่รับแจ้งมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นมากในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2565 ถึงปี พ.ศ. 2566 โดยในปี พ.ศ. 2565 มีคดีรับแจ้ง 57,226 คดี เพิ่มขึ้นเป็น 124,824 คดี ในปี พ.ศ. 2566 และแม้จะลดลงเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2567 เหลือ 118,692 คดี แต่ก็ยังสูงกว่าระดับในปี พ.ศ. 2565 ถึงเท่าตัว³²

³⁰ จากหนังสือกองบัญชาการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ ดช. 0039.12/1848 ลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2568 เรื่องขอส่งข้อมูลสถิติของหน่วยงานเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

³¹ จากหนังสือกองบัญชาการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ ดช. 0039.12/1848 ลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2568 เรื่องขอส่งข้อมูลสถิติของหน่วยงานเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

³² จากหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ดช 0007.25/1188 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2567 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

ตารางสรุปจำนวนคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่รับแจ้ง จับกุม และจำนวนผู้ถูกจับกุม

ระหว่างปี พ.ศ. 2565-2567

ปี พ.ศ.	คดีรับแจ้ง	คดีจับกุม	จำนวนผู้ถูกจับกุม (คน)
2565	57,226	57,310	57,894
2566	124,824	118,957	171,014
2567	118,692	113,700	179,505

นอกจากนี้ จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมก็เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มขึ้นจาก 57,894 คน ในปี พ.ศ. 2565 เป็น 179,505 คน ในปี พ.ศ. 2567 ซึ่งสะท้อนว่าอาชญากรรมประเภทนี้ยังคงปรากฏอยู่ในสังคมอย่างกว้างขวางและเป็นภาระงานในการติดตาม จับกุม และสอบสวน ต่อไป

คดีที่รับแจ้งส่วนใหญ่มีสัดส่วนการจับกุมสูง ยกเว้นความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่มีสัดส่วนจับกุมต่ำ

คดีที่รับแจ้งส่วนใหญ่ ในปี พ.ศ. 2567 มีสัดส่วนการจับกุมอยู่ที่ประมาณร้อยละ 70 ขึ้นไป ยกเว้น คดีความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความต่ำที่สุด ได้แก่ ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีอัตราการจับกุมคิดเป็นร้อยละ 57.91 และร้อยละ 58.49 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ในหมวดความผิดดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ถึงแม้คดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จะมีจำนวนคดีที่จับกุมสูงที่สุด คือ 8,766 คดี จากจำนวนคดีจับกุมทั้งหมด ในหมวดความผิดพิเศษนั้น แต่ถือว่าอัตราการจับกุมต่อคดีที่รับแจ้งความต่ำที่สุด เนื่องจากมีจำนวนคดีรับแจ้งความที่สูงมาก เป็นแนวโน้มที่ปรากฏต่อเนื่องมาจากปี พ.ศ. 2566³³

ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายกลุ่มการพนัน และอาวุธ มีสัดส่วนที่สูงรองจากยาเสพติด

กลุ่มข้อหาความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีสัดส่วนที่สูงเป็นลำดับแรกต่อเนื่องทุกปี โดยทุกพื้นที่คิดเป็นประมาณร้อยละ 62 ของกลุ่มความผิดนี้ โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนผู้ต้องหาหน้าใหม่เพิ่มสูงขึ้น และตรวจยึดยาบ้าได้มากที่สุดในรอบ 10 ปี และเป็นที่น่าสนใจว่า คดีความผิดการพนัน อาวุธปืนธรรมา (ไม่มีทะเบียน) และอาวุธอื่น ๆ มีสัดส่วนรับแจ้งสูงเป็นลำดับถัดมา ซึ่งคดีเกี่ยวกับบ่อนการพนัน วัดถูระเบิด การพนันอื่น ๆ มีการจับกุมได้มากกว่ายาเสพติด³⁴ ในการป้องกัน แก้ไขปัญหานี้ อาจดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการปกครองซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาวุธปืนและการพนัน รวมถึงฝ่ายปกครอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชนในการป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่

³³ จากหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ดช 0007.25/1188 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2567 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์ อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

³⁴ จากหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ดช 0007.25/1188 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2567 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์ อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

อาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาคมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยจังหวัดที่มีคดีแจ้งความมากที่สุดส่วนใหญ่เป็นจังหวัดที่มีจำนวนประชากรมากและรายได้สูงถึงค่อนข้างสูง

พื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย เพศ ทรัพย์สิน และความผิดพิเศษ พื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล 2³⁵ มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด แต่กลุ่มความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า พื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล 4³⁶ มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด

ในกลุ่มความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า ภาพรวมลักษณะความผิดที่มีคดีรับแจ้งสูงที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทุกพื้นที่จำนวน 21,671 คดี คิดเป็นร้อยละ 56.07 ของจำนวนคดีรับแจ้งความฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง จำนวน 10,909 คดี คิดเป็นร้อยละ 28.22

อาชญากรรมในส่วนภูมิภาค พบว่า พื้นที่กองบัญชาการภูธรภาค 4 มีคดีรับแจ้งสูงที่สุดทุกกลุ่มความผิด และเมื่อพิจารณาจากกลุ่มความผิดทั้ง 4 ประเภท ลักษณะความผิดที่มีการแจ้งความสูงที่สุดในแต่ละกลุ่มความผิดในทุกพื้นที่ คือ

กลุ่มที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ : ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)

กลุ่มที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน : ลักทรัพย์

กลุ่มที่ 3 ความผิดพิเศษ : พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ และฉ้อโกงผ่านคอมพิวเตอร์

กลุ่มที่ 4 ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย : ยาเสพติด และการพนัน

โดยในพื้นที่แต่ละกองบัญชาการ ประเภทความผิดและจังหวัดที่น่าสนใจ มีดังนี้

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 คดีแจ้งความกลุ่มความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ยาเสพติด ยังคงสูงเป็นอันดับ 1 รองลงมา คือ การพนัน โดยจังหวัดสมุทรปราการ มีคดีแจ้งความสูงเป็นลำดับแรก แต่ในส่วนของกลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และความผิดพิเศษ จังหวัดปทุมธานีมีคดีแจ้งความสูงที่สุด

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 คดีแจ้งความกลุ่มความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ยาเสพติด ยังคงสูงเป็นอันดับ 1 รองลงมา คือ การพนัน โดยจังหวัดชลบุรี มีคดีแจ้งความสูงเป็นลำดับแรกทุกกลุ่มความผิด

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 จังหวัดนครราชสีมา มีคดีแจ้งความสูงที่สุดทุกกลุ่มความผิด

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4 จังหวัดขอนแก่น มีคดีแจ้งความสูงที่สุดทุกกลุ่มความผิด

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 จังหวัดเชียงใหม่ มีคดีแจ้งความสูงที่สุดทุกกลุ่มความผิด

³⁵ กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.เตาปูน สน.คันนายาว สน.บางซื่อ สน.ดอนเมือง สน.โคกคราม สน.ประชาชื่น สน.บางเขน สน.สายไหม สน.พหลโยธิน สน.ทุ่งสองห้อง และ สน.สุทธิสาร

³⁶ กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 8 แห่ง ได้แก่ สน.หัวหมาก สน.โชคชัย สน.บางชัน สน.บึงกุ่ม สน.ประเวศ สน.ลาดพร้าว สน.วังทองหลาง และ สน.อุดมสุข

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ มีคดีแจ้งความความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย เพศ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และความผิดพิเศษสูงสุด จังหวัดเพชรบูรณ์ มีคดีแจ้งความในความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายสูงสุด โดยเมื่อรวมทุกกลุ่มความผิดแล้ว จังหวัดเพชรบูรณ์มีคดีรับแจ้งความสูงสุดที่นอกจากนี้ เป็นที่น่าสนใจว่ากลุ่มความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง จังหวัดตากมีคดีรับแจ้งความสูงสุดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 6 (มากกว่าร้อยละ 90)

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จังหวัดนครปฐม มีคดีแจ้งความในความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย เพศ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และความผิดพิเศษสูงสุด จังหวัดกาญจนบุรี มีคดีแจ้งความในความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายสูงสุด โดยเมื่อรวมทุกกลุ่มความผิดแล้ว จังหวัดกาญจนบุรี มีคดีรับแจ้งความสูงสุด

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 จังหวัดนครศรีธรรมราช มีคดีแจ้งความสูงสุดทุกกลุ่มความผิด ในจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดกระบี่นั้น มีสัดส่วนการรับแจ้งความของคดีในกลุ่มข้อหาที่ 2 คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สูงกว่าจังหวัดอื่น ๆ ในพื้นที่ภูธรภาค 8

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 จังหวัดสงขลา มีคดีแจ้งความสูงสุดทุกกลุ่มความผิด³⁷ ทั้งนี้ จังหวัดที่มีคดีแจ้งความสูงสุดส่วนใหญ่เป็นจังหวัดที่มีจำนวนประชากรมากและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดรายได้สูงถึงค่อนข้างสูง

การนำกระบวนการไกล่เกลี่ยมาใช้ในการระงับข้อพิพาทและการนำมาตรการทางเลือกมาใช้ในการบริหารจัดการคดี

กระบวนการไกล่เกลี่ย เป็นกระบวนการระงับข้อพิพาททางแพ่งและอาญา ซึ่งคู่กรณีสามารถยื่นคำร้องขอให้ศาลช่วยไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนที่จะมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ป.วิ.แพ่ง) มาตรา 20 ตรี หรือตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เพื่อให้มีโอกาสเจรจาตกลงระงับข้อพิพาทโดยสมัครใจ โดยรายงานในส่วนนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพโดยศูนย์ยุติธรรมชุมชน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม ดังนี้

ผลการไกล่เกลี่ยทุกหน่วยงานประสบผลสำเร็จในสัดส่วนที่สูง แต่ยังไม่ได้นำมาใช้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

การไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องของศูนย์ยุติธรรมชุมชน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้รวบรวมข้อมูลการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทของศูนย์ยุติธรรมชุมชน ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นสถิติการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญา จะเห็นได้ว่า ในภาพรวมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางแพ่งนั้นสูงกว่าข้อพิพาทอาญา โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ 779 เรื่อง คิดเป็นอัตราการรับเรื่องสู่กระบวนการร้อยละ 63.44 ของจำนวนเรื่องรับขึ้นต้น และมีสัดส่วนการไกล่เกลี่ยสำเร็จ

³⁷ จาก หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ดช 0007.25/1188 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2567 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

(ตกลงกันได้) สูงถึงร้อยละ 95.76 ของจำนวนเรื่อง que เข้าสู่กระบวนการ ทั้งนี้ โดยเฉลี่ยตลอดช่วงปี พ.ศ. 2563–2567 สามารถตกลงกันได้คิดเป็นร้อยละ 98.11 ของจำนวนข้อพิพาททางแพ่งทั้งหมดที่เข้าสู่กระบวนการ

สำหรับข้อพิพาททางอาญา ในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ 524 เรื่อง คิดเป็นอัตราการรับเรื่องเข้าสู่กระบวนการร้อยละ 94.24 และไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จคิดเป็นร้อยละ 95.04 ทั้งนี้ โดยเฉลี่ยตลอดช่วงปี พ.ศ. 2563–2567 สามารถตกลงกันได้คิดเป็นร้อยละ 95.78 ของจำนวนข้อพิพาททางอาญาทั้งหมดที่เข้าสู่กระบวนการ³⁸

การไกล่เกลี่ยในชั้นตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รายงานข้อมูลการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทประจำปี พ.ศ. 2567 พบว่า มีคดีที่อยู่ในเกณฑ์สามารถเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยได้ถึง 39,516 คดี (รวมประเภทคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีจราจร) จากคดีทั้งหมดจำนวน 1,165,302 คดี แต่มีคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยเพียง 4,436 คดี เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 11.23 ของคดีที่อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยได้ โดยไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ 3,396 คดี คิดเป็นร้อยละ 77.56 ของคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยทั้งหมด³⁹

การไกล่เกลี่ยและไม่สั่งฟ้องในชั้นอัยการ สำนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ และบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด รายงานข้อมูลจำนวนความอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยฯ ในชั้นพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นข้อมูล que จัดเก็บตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. 2555 และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. 2562 โดยในปี พ.ศ. 2567 มีคดีรับใหม่จำนวน 576,008 คดี แต่คดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยมีเพียง 4,935 คดี โดยคดีที่อัยการใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องมีจำนวน 3,257 คดี⁴⁰

การไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้น สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม รายงานข้อมูลสถิติจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรในช่วงเดือนมกราคม – กันยายน ปี พ.ศ. 2567 โดยปรากฏว่ามีจำนวนคดีเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยทั้งสิ้น 10,186 คดี ส่วนมากราร้อยละ 97.59 เป็นคดีรับใหม่ โดยพบว่าเป็นการไกล่เกลี่ยโดยศูนย์ไกล่เกลี่ยมากที่สุด รวม 8,931 คดี คิดเป็นร้อยละ 87.67 ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการการไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้นทั้งหมดในช่วงเดือนมกราคม – กันยายน ปี พ.ศ. 2567

³⁸ จาก หนังสือกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ที่ ยธ 0401/2452 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2568 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติของหน่วยงานเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

³⁹ จาก หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ดช 0007.25/1188 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2567 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

⁴⁰ จาก หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส 0007(สบ)/11337 ลงวันที่ 2 ก.ค. 68 เรื่อง นำส่งข้อมูลสถิติของสำนักงานอัยการสูงสุด ประจำปี พ.ศ. 2567.

ในภาพรวมพบว่าผลการใกล้เคียงสำเร็จ 7,414 คดี คิดเป็นร้อยละ 72.79 ไม่สำเร็จคิดเป็นร้อยละ 17.57 จำหน่ายคดีคิดเป็นร้อยละ 4.73 ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการใกล้เคียง ทั้งนี้ การใกล้เคียงทุกประเภท มีอัตราการใกล้เคียงสำเร็จประมาณร้อยละ 70-76 ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการใกล้เคียง ยกเว้นประเภทการใกล้เคียงก่อนฟ้องตาม พ.ร.บ. การใกล้เคียงข้อพิพาท พ.ศ. 2562 ซึ่งมีอัตราการใกล้เคียงสำเร็จสูงถึงร้อยละ 90.72⁴¹

มาตรการทางเลือกยังไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการบริหารจัดการคดีอย่างเต็มศักยภาพ

จากข้อมูลการใกล้เคียงทั้งศูนย์ยุติธรรมชุมชนและชั้นสอบสวน พบว่า มีคดีทั้งแพ่งและอาญาที่อยู่ในเกณฑ์สามารถเข้าสู่กระบวนการใกล้เคียงได้เป็นจำนวนมาก แต่คดีดังกล่าวไม่ได้เข้าสู่กระบวนการใกล้เคียง แม้ว่าการใกล้เคียงจะมีผลสำเร็จในสัดส่วนที่สูงกว่าร้อยละ 70 ก็ตาม ส่งผลให้มีคดีความเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมหลักเป็นจำนวนมาก โดยหากพิจารณาการตัดสินโทษในชั้นศาล⁴² พบว่า โทษจำคุกยังมีสัดส่วนที่สูง แม้จะมีความพยายามส่งเสริมการใช้มาตรการอื่น เช่น คุมประพุดหรือโทษรอลงอาญา โดยในปี พ.ศ. 2567 มีผู้ถูกลงโทษจำคุกจำนวน 95,153 ราย ในจำนวนนี้กว่า 67,000 ราย (ร้อยละ 70) มีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี ซึ่งศาลสามารถพิจารณาตัดสินโทษโดยใช้มาตรการทางเลือกได้

เด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

เด็กและเยาวชนกระทำความผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศมากที่สุด

เด็กและเยาวชน (ในช่วงอายุ 1-18 ปี) เป็นกลุ่มผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศมากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากฐานความผิดอื่น ๆ ที่ผู้ต้องหาส่วนใหญ่เป็นวัยผู้ใหญ่ โดยในปี พ.ศ. 2565 มีการแก้ไขอายุความรับผิดชอบทางอาญาของเด็กจาก 10 ปี เป็น 12 ปี ตามพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2565 กรณีที่เด็กอายุยังไม่เกิน 12 ปี นับได้ว่าไม่ต้องรับการพิจารณาพิพากษาในศาลและไม่ต้องนำตัวเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน แต่จะต้องส่งตัวไปรับความคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 แต่ในปี พ.ศ. 2567 สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 เล็กน้อย โดยมีจำนวน 13,549 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 433 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.30 และเป็นเด็กและเยาวชนเพศชายราวร้อยละ 90 ในจำนวนนี้ เป็นความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายสูงเป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 27.13 รองลงมา เป็นกลุ่มที่กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 24.30 ร้อยละ 18.89 และ ร้อยละ 11.00 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนตามลำดับ

⁴¹ จาก หนังสือสำนักงานศาลยุติธรรม ที่ ศย 015/3997 ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2568 เรื่อง ข้อมูลสถิติของหน่วยงานเพื่อประกอบการจัดทำ รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. 2567.

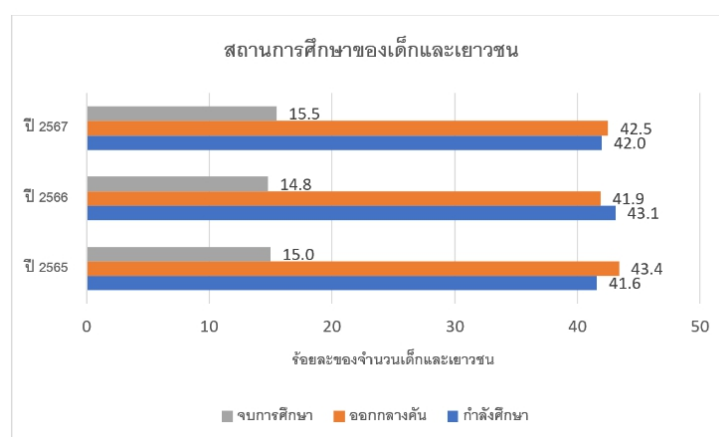
⁴² จาก หนังสือสำนักงานศาลยุติธรรม ที่ ศย 015/3997 ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2568 เรื่อง ข้อมูลสถิติของหน่วยงานเพื่อประกอบการจัดทำ รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. 2567

เด็กและเยาวชนที่เป็นจำเลยในคดีอาญา ส่วนใหญ่ศาลเยาวชนและครอบครัวจะพิจารณาปล่อยตัวแบบไม่มีเงื่อนไข และปล่อยแบบมีเงื่อนไข สำหรับเด็กและเยาวชนที่ศาลตัดสินลงโทษในคดีอาญา ศาลมีแนวโน้มให้โอกาส โดยตัดสินให้เปลี่ยนจากโทษจำคุกหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัย เป็นการส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปควบคุมเพื่อฝึกอบรม (มาตรา 142 (1)) มากที่สุด รองลงมา คือ การใช้วิธีการสำหรับเด็กตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 74 (มอบเด็กให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง โดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติ)⁴³

ระดับการศึกษาและโรคทางจิตเวชของเด็กและเยาวชน เป็นปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด

การกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชนนั้น มีสาเหตุหรือปัจจัยเสี่ยง (Criminogenic risk factor) หลายปัจจัยประกอบเข้าด้วยกันเป็นปัจจัยร่วม ปัจจัยทางด้านการศึกษาถือเป็นทั้งปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยปกป้อง (Protective factor) ที่สำคัญของเด็กและเยาวชนในช่วงวัย 12-18 ปี เนื่องจากการศึกษาช่วยเสริมสร้างพัฒนาทักษะความสามารถที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต และนำไปสู่การมีภูมิคุ้มกันต่อภัยสังคมต่าง ๆ ในขณะที่ความล้มเหลวหรือการมีปัญหาทางการเรียนนั้น ถือเป็นปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่าง ๆ รวมไปถึงการกระทำผิดกฎหมายด้วย

แผนภาพสรุปข้อมูลสถานะการศึกษาของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีและเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมระหว่างปี พ.ศ. 2565 – 2567 ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

⁴³ จาก หนังสือกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ด่วนที่สุด ที่ ยธ 06001/409 ลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2568 เรื่อง ขอส่งสถิติของหน่วยงาน เพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

ข้อมูลสถิติเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีและเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ในระหว่างปี พ.ศ. 2565 – 2567 ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ชี้ให้เห็นถึงภูมิหลังทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชน โดยสะท้อนออกมาให้เห็นในรูปแบบของสถานะการศึกษา ที่พบว่าเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในแต่ละปีมีถึงร้อยละ 40 โดยเฉลี่ยเป็นกลุ่มที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน และยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกด้วย โดยในปี พ.ศ. 2567 มีการเพิ่มขึ้นร้อยละ 23 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่ออกจากโรงเรียนกลางคันในปี พ.ศ. 2565 ส่วนระดับการศึกษาของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่นั้น จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เฉลี่ยร้อยละ 50 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษาและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามลำดับ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพียงประมาณร้อยละ 11 นอกจากนี้ ยังพบปัญหาของการไม่รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องและไม่จบภาคบังคับ นั่นคือ มีเด็กและเยาวชนที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมหรือกรณีที่ศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนต้นแต่ออกกลางคันด้วยเช่นกัน

ส่วนข้อมูลโรคทางจิตเวชก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางการเรียนของเด็กและเยาวชนด้วย ข้อมูลสถิติเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นโรคจิตเวช แม้มีจำนวนไม่มากแต่ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ของจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในศูนย์ฝึกและอบรมทั่วประเทศ และเพิ่มสูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมาร้อยละ 57 และเด็กและเยาวชนเหล่านี้ถูกวินิจฉัยเป็นโรคสมาธิสั้น (Attention deficit hyperactivity disorder: ADHD) มากที่สุดถึงร้อยละ 38 ส่วนภาวะบกพร่องทางเชาวปัญญา (Intellectual Disability: ID) และภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) คิดเป็นร้อยละ 12 ซึ่งทั้งสามโรคนี้ส่งผลกระทบต่อความสามารถและความพร้อมในการเรียนหนังสือของเด็กและเยาวชนด้วยเช่นกัน เนื่องจากจำเป็นต้องได้รับการจัดการศึกษาและการดูแลเฉพาะและเหมาะสมกับสภาพความรุนแรงของอาการ การไม่ได้รับการดูแลรักษาที่เหมาะสมและต่อเนื่อง อาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้มีโอกาสประสบความสำเร็จต่ำลง ความล้มเหลวทางการเรียนเพิ่มขึ้น และออกจากระบบการศึกษาไปในที่สุด นอกจากทั้งสามโรคดังกล่าวแล้ว ประเภทโรคทางจิตเวชที่พบ รองลงมา คือ กลุ่มเกเร กลุ่มโรคซึมเศร้า จิตเวชจากการใช้ยาและสารเสพติด โรคคือ โรควิตกกังวล โรคจิตเภทหรือภาวะจิตเภทเฉียบพลัน ความผิดปกติทางอารมณ์ และภาวะการปรับตัวผิดปกติ ตามลำดับ ทั้งนี้ เด็กและเยาวชน 1 คน จำนวนหนึ่งถูกวินิจฉัยเป็นโรคจิตเวชมากกว่า 1 โรค

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีกระบวนการดำเนินงานที่ประสานและจัดการศึกษาทั้งสายสามัญและวิชาชีพในรูปแบบต่าง ๆ ให้แก่เด็กและเยาวชนทุกราย ทั้งที่อยู่ในสถานแรกรับเด็กและเยาวชน (ก่อนพิจารณาคดี) และศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีการออกไปรับการศึกษาภายนอกและฝึกภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ โดยใช้หลักสูตรที่มีหน่วยงานหรือสถานศึกษาภายนอกรับรอง เช่น สถานศึกษาในสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน สังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานด้านอาชีพทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เด็กและเยาวชนจึงได้รับการจำแนกเข้ารับการศึกษาฝึกอาชีพและให้การศึกษาทั้งสองด้านครบทุกราย ทั้งนี้ ก็เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือให้มีความพร้อมในการออกไปดำเนินชีวิตในสังคมและสามารถพึ่งพาตนเองได้

ขณะเดียวกันสภาวะสุขภาพจิตของเด็กและเยาวชนก็มีความสำคัญต่อความพร้อมของเด็กและเยาวชนในการที่จะปรับปรุงและพัฒนาตนเองด้วยเช่นกัน ดังนั้น เด็กและเยาวชนทุกรายจะได้รับการประเมินด้วยแบบสัมภาษณ์เพื่อการวินิจฉัยโรคจิตเวชในเด็กและเยาวชน (Thai Diagnostic Interview for Psychiatric Disorders in Children and Adolescents-Revised หรือ T-DICA-R) หากพบว่ามีความโน้มเอียงอาการโรคจิตเวชก็จะมีส่งต่อไปรับการวินิจฉัยและรักษาจากจิตแพทย์ ผลของการประเมินเหล่านี้จะถูกนำไปใช้ในการวางแผนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู โดยเด็กและเยาวชนในสถานควบคุมจะได้รับการดูแลจากนักจิตวิทยาคลินิกและนักสังคมสงเคราะห์ที่มีประจำในทุกแห่ง

การแก้ไขปัญหาก็เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านการศึกษาและบริบทของเด็กและเยาวชนเป็นประเด็นที่ท้าทายที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ กรมพินิจฯ มีกระบวนการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟู เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม โดยการประสานความร่วมมือกับเครือข่ายที่มีความชำนาญทางด้านการจัดการศึกษา นอกจากนี้ กรมพินิจฯ ยังมีการดำเนินงานในเชิงป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำความผิดกฎหมายร่วมกับสถานศึกษาในจังหวัดต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยมุ่งเน้นการให้ข้อมูล ให้ความรู้ และเสริมสร้างทักษะชีวิตให้แก่นักเรียน เพื่อให้รู้เท่าทันภัยสังคม และการดำเนินชีวิตที่ปลอดภัยไม่ตกเป็นเหยื่อ ซึ่งถือเป็นการลดโอกาสในการกระทำความผิดกฎหมายและเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมของนักเรียนเหล่านี้ด้วยเช่นกัน⁴⁴

อัตราการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนลดลง ส่วนใหญ่กระทำผิดซ้ำในความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด

สถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนภายในระยะเวลา 1 ปีแรก หลังจากได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนนั้น ลดลงจากปีก่อนหน้า จากร้อยละ 14.42 ในปี พ.ศ. 2566 เป็นร้อยละ 7.38 ในปี พ.ศ. 2567 โดยพบว่า เด็กและเยาวชนกลับมากระทำผิดซ้ำในความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด รองลงมา เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวิต และร่างกาย อาวุธและวัตถุระเบิด โดยกรมพินิจฯ มีแผนการบำบัดฟื้นฟูที่สำคัญ ได้แก่ GLM (Good Life Model : การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดี) และ IRC (Individual Routing Counselor : โครงการให้คำปรึกษารายบุคคล) ซึ่งประสบผลสำเร็จในการช่วยลดอัตราการกระทำผิดซ้ำเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม เด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ตามแผน GLM และ IRC มีจำนวนลดลง โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนรวม 788 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2566 ซึ่งมีจำนวนรวมผู้เข้ารับการบำบัดฯ รวม 2,178 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 63.82⁴⁵

⁴⁴ จาก รายงานสภาวะการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน, โดยกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 21 มกราคม 2568.

⁴⁵ จาก หนังสือกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ด่วนที่สุด ที่ ยธ 06001/409 ลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2568 เรื่อง ขอส่งสถิติของหน่วยงาน เพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2567.

การปฏิบัติต่อผู้ต้องหา ผู้ต้องขัง และการบังคับโทษ

ผู้ต้องขังยังคงล้นเรือนจำ ส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลได้อย่างสมบูรณ์

นโยบายทางอาญาของประเทศ กำหนดบทลงโทษทางอาญาไว้ 5 สถาน ได้แก่ ริบทรัพย์สิน ปรับ กักขัง จำคุก และประหารชีวิต หากศาลพิจารณาพิพากษาโทษจะเห็นได้ว่า โทษกักขัง จำคุก และประหารชีวิต ล้วนต้องมาบังคับโทษภายในเรือนจำเท่านั้น ซึ่งเป็นการนำบุคคลเข้ามาจำคุกภายในเรือนจำ ในขณะที่พื้นที่ของเรือนจำมีจำนวนที่ไม่เพียงพอในการรองรับผู้กระทำความผิด จึงเกิดปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำขึ้น ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำยังคงเป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญของระบบกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทย แม้จะมีการดำเนินการมาตรการทางเลือกเพื่อทดแทนการจำคุกในบางกรณี แต่ในทางปฏิบัติยังคงมีการลงโทษจำคุกจำนวนมาก ส่งผลให้เรือนจำทั่วประเทศต้องรับภาระเกินขีดความสามารถของระบบและเกิดสถานการณ์นักโทษล้นคุก ซึ่งยังคงไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อมูลจากกรมราชทัณฑ์ แสดงให้เห็นถึงจำนวนผู้ที่ถูกส่งตัวเข้าเรือนจำและผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวในแต่ละปี โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีจำนวนผู้ที่ถูกส่งตัวเข้าเรือนจำสูงถึง 236,504 คน ซึ่งสูงที่สุดในรอบ 5 ปี ในขณะที่มีผู้พ้นโทษหรือได้รับการปล่อยตัวจำนวน 228,007 คน แสดงให้เห็นว่ามีผู้เข้าเรือนจำมากกว่าผู้ที่ได้รับการปล่อยตัว ส่งผลให้ยอดผู้ต้องขังสะสมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง⁴⁶

ตารางสรุปจำนวนผู้ที่ถูกส่งตัวเข้าเรือนจำและผู้ที่ได้รับการปล่อยตัว ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2563-2567

ปีงบประมาณ พ.ศ.	รับตัว	ปล่อยตัว
2563	209,396	215,730
2564	172,007	246,895
2565	181,759	209,923
2566	191,730	178,426
2567	236,504	228,007

โดยปรากฏข้อเท็จจริงจากกรมราชทัณฑ์ว่า ปัจจุบันมีผู้ต้องขังเป็นจำนวนกว่า 276,967 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2568) แบ่งเป็นนักโทษเด็ดขาด จำนวน 202,824 คน และผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดี จำนวน 74,143 คน ซึ่งเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศมีพื้นที่สำหรับรองรับผู้ต้องขังได้เพียง 174,394 คน (คิดจากอัตราความจุตามมาตรฐานสากล 2.25 ตารางเมตร) แต่จากสถิติผู้ต้องขังที่มีจำนวน

⁴⁶ จาก หนังสือกรมราชทัณฑ์ ที่ยธ 0710.3/302 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2568 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติของหน่วยงานเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2567.

276,967 คน พบว่า เกินกว่าความจุของเรือนจำไปถึง 102,573 คน จากการที่ผู้ต้องขังล้นเรือนจำ นอกจากจะมีปัญหาในเรื่องของพื้นที่ในการคุมขังแล้ว ยังส่งผลให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการต่าง ๆ ตามมาด้วย ได้แก่ ปัญหาการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ ทั้งพื้นที่สำหรับแยกการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเฉพาะกลุ่ม ออกจากกัน เช่น ผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีและผู้ต้องขังเด็ดขาด พื้นที่สำหรับการพัฒนาพฤตินิสัย เป็นต้น ปัญหาการถ่ายทอดพฤติกรรมอาชญากร และปัญหาการจัดสรรทรัพยากรที่มีอย่างจำกัด ซึ่งอาจก่อให้เกิดการกระทบกระทั่งของผู้ต้องขัง เช่น การทะเลาะวิวาท และนำไปสู่ปัญหาการจลาจล⁴⁷

นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขัง ทั้งในแง่สุขอนามัย ความเป็นอยู่ การเข้าถึง บริการพื้นฐาน การศึกษา และการฟื้นฟูพฤติกรรม รวมถึงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ขึ้นพื้นฐานตามหลักสากล อีกทั้ง ยังทำให้การฟื้นฟูผู้กระทำผิดไม่มีประสิทธิภาพ นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ (recidivism) และวงจรอาชญากรรมที่ไม่สิ้นสุด

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดี ยังไม่เป็นไปตามหลักการและไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากลที่ให้นิยามไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์

หากจำแนกสถานะของผู้ต้องขัง พบว่า มีผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีในกระบวนการยุติธรรม มากถึง 74,112 คน หรือคิดเป็นประมาณ ร้อยละ 26 ของจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมดในเรือนจำ⁴⁸ ซึ่งถือเป็น อัตราส่วนที่สูงและสะท้อนถึงปัญหาการควบคุมตัวก่อนคำพิพากษา ที่ยังคงใช้เป็นมาตรการหลักในหลายกรณี ซึ่งขัดกับหลักการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ทั้งที่สามารถใช้มาตรการอื่น เช่น การปล่อยชั่วคราว การประกันตัว หรือการควบคุมแทนการคุมขังได้

อย่างไรก็ตาม กรมราชทัณฑ์ได้ออกระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการดำเนินการสำหรับการคุมขัง ในสถานที่คุมขัง พ.ศ. 2566 ซึ่งประกาศ ณ วันที่ 6 ธันวาคม 2566 เป็นเหตุให้สังคมตั้งคำถามและเกิดความ กังวลว่าจะเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือไม่ ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2566 กรมราชทัณฑ์ได้ชี้แจงว่า ระเบียบดังกล่าวออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 7 และมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติ ราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 และกฎกระทรวงกำหนดสถานที่คุมขัง พ.ศ. 2563 รวมถึงข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) กรณีปัญหาในการดำเนินงานด้านกระบวนการยุติธรรมที่พบจากการดำเนิน โครงการตรวจเยี่ยมสถานที่เสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนเพื่อแก้ไขปัญหาความแออัดของเรือนจำ นั้น

ข้อเสนอดังกล่าว กสม. เสนอให้คณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหาคความแออัด ของเรือนจำ ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากลขององค์การสหประชาชาติ โดย (1) ใช้นโยบายกระบวนการ ยุติธรรมทางเลือก เช่น การเบี่ยงเบนคดีอาญาออกจากกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก (Diversion from Criminal Justice Process) (2) การแยกสถานที่คุมขังระหว่างผู้ต้องขังเด็ดขาดกับผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา

⁴⁷ จาก สถานการณ์อาชญากรรม : ในส่วนของกรมราชทัณฑ์, โดย กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์, 20 มกราคม 2568.

⁴⁸ จาก หนังสือกรมราชทัณฑ์ ที่ยธ 0710.3/302 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2568 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติของหน่วยงานเพื่อประกอบการจัดทำรายงาน สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2567.

และ (3) กำหนดสถานที่ควบคุมผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีและผู้ถูกกักขังแทนค่าปรับ โดยกำหนดสถานที่อื่นเพื่อการควบคุมตัวนอกเหนือจากการควบคุมตัวในเรือนจำ

กสม. ยังได้ประชุมหารือกับกระทรวงยุติธรรม เมื่อเดือนกุมภาพันธ์และเดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง สิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลยระหว่างการพิจารณาคดีตามหลักสันนิษฐานว่าบุคคลทุกคนเป็นผู้บริสุทธิ์ (Presumption of Innocence) ที่ได้รับการรับรองไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 29 วรรคสอง ตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ 11 (1) และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights : ICCPR) ข้อ 14 วรรคสอง การแยกคุมขังผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีกับผู้ต้องขังเด็ดขาด การแก้ไขกฎกระทรวงออกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 89/1 การติดอุปกรณ์ติดตามตัวอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) หรือกำไล EM และการกำหนดสถานที่คุมขังอื่นสำหรับผู้ต้องขังในคดีความแตกต่างทางความคิดหรือความเห็นต่าง ซึ่งยังไม่มีมีการพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิด

กสม. ได้เน้นย้ำกติกา ICCPR ข้อ 10 ที่กำหนดให้ผู้ต้องหาต้องได้รับการจำแนกออกจากผู้ต้องโทษ และต้องได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างออกไปให้เหมาะสมกับสถานะที่ไม่ใช่ผู้ต้องโทษ นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และกติกา ICCPR ยังกำหนดไว้ว่าบุคคลทั้งปวงย่อมเสมอกันในกฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกันตามกฎหมาย โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ ดังนั้น สิทธิของผู้ต้องขังทุกคนต้องเสมอภาค เท่าเทียม และไม่ถูกเลือกปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นสถานะใด ๆ⁴⁹

ปัญหาผู้ต้องขังดังกล่าวมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัยที่ซับซ้อนในกระบวนการยุติธรรมของไทย ได้แก่ **การใช้โทษจำคุกเป็นหลัก** กฎหมายไทยมีแนวโน้มที่จะใช้โทษจำคุกเป็นมาตรการหลักในการลงโทษและขาดมาตรการทางเลือกอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การคุมขัง ทำให้แม้แต่ในคดีที่ไม่รุนแรง ผู้ต้องหาที่อาจถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี **ปัญหาการให้ประกันตัว** ผู้ต้องหาจำนวนมากไม่สามารถเข้าถึงสิทธิในการประกันตัวได้เนื่องจากไม่มีเงินประกันตัวเพียงพอ ทำให้ต้องถูกคุมขังเสมือนได้รับการลงโทษไปล่วงหน้า ทั้งที่ยังไม่ถูกตัดสินว่ามีความผิด **กระบวนการที่ล่าช้า** การดำเนินคดีในชั้นศาลที่ใช้เวลายาวนาน เป็นอีกหนึ่งสาเหตุสำคัญที่ทำให้จำนวนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีสะสมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ **การสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผิด** แม้รัฐธรรมนูญจะให้การรับรองหลักการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่ในทางปฏิบัติกลับมีการนำผู้ต้องหาและจำเลยไปขังรวมกับนักโทษเด็ดขาด ซึ่งเป็นการปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดไปแล้ว **ปัญหายาเสพติด** คดียาเสพติดเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้จำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผู้ต้องขังในคดียาเสพติดมีสัดส่วนที่สูงมากในจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด

⁴⁹ จาก กสม. แฉกรณีระเบียบราชทัณฑ์ ซ้ำผู้ต้องหา-ผู้ต้องขังยังบริสุทธิ์, โดย thaipbs, 9 พฤษภาคม 2568. สืบค้นจาก

<https://www.thaipbs.or.th/news/content/334931>

ปัญหาผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีจำนวนมาก ส่งผลกระทบในวงกว้าง ทั้งในมิติของสิทธิมนุษยชนและประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรม อาทิ ปัญหาความแออัดในเรือนจำ จำนวนผู้ต้องขังที่เกินกว่าความจุของเรือนจำส่งผลให้สภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังเป็นไปอย่างยากลำบาก และเกิดปัญหาสิทธิมนุษยชนตามมา ภาระงบประมาณ การดูแลผู้ต้องขังจำนวนมากเป็นภาระต่องบประมาณของประเทศอย่างมหาศาล ผลกระทบต่อผู้ต้องขังและครอบครัว การถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดีทำให้ผู้ต้องขังสูญเสียอิสรภาพ โอกาสในการทำงาน และส่งผลกระทบต่อครอบครัวและสังคม ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่บั่นทอนความเชื่อมั่นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมของประเทศ

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องมีการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ โดยมีแนวทางที่สำคัญดังนี้ ส่งเสริมมาตรการทางเลือกแทนการจำคุก ควรมีการนำกระบวนการยุติธรรมทางเลือกมาใช้ให้มากขึ้น เช่น การเปี่ยงเบนคดีอาญาออกจากกระบวนการยุติธรรมกระแสหลักในคดีที่ไม่รุนแรง การใช้มาตรการคุมประพฤติ หรือการลงโทษด้วยวิธีอื่น เช่น การบริการสังคม ปรับปรุงหลักเกณฑ์การให้ประกันตัวให้มีความยืดหยุ่น และคำนึงถึงความเสี่ยงของผู้ต้องหาเป็นรายบุคคลมากขึ้น โดยอาจใช้มาตรการอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วย เช่น การใช้อุปกรณ์ติดตามตัวอิเล็กทรอนิกส์ (EM) เร่งรัดกระบวนการพิจารณาคดี ต้องมีการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการในชั้นศาลให้มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อลดระยะเวลาในการคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี แยกการควบคุมผู้ต้องขัง ควรมีการแยกสถานที่คุมขังระหว่างผู้ต้องขังเด็ดขาดกับผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีออกจากกันอย่างชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ปรับปรุงกฎหมายอาญาเสพติด ควรมีการทบทวนและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาญาเสพติด โดยเน้นการบำบัดผู้เสพยาในฐานะผู้ป่วยแทนการลงโทษจำคุก

การแก้ไขปัญหามหาชนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีที่สูงเกินความจำเป็น ถือเป็นความท้าทายที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรมไทย ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างระบบยุติธรรมที่เคารพสิทธิมนุษยชนและสร้างความเชื่อมั่นให้กับสังคมได้อย่างแท้จริง⁵⁰

⁵⁰ จาก วิเคราะห์จำนวนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดี: วิกฤตการณ์ในกระบวนการยุติธรรมไทย, โดยใช้ข้อมูลจากเอกสาร "ข้อมูลสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์เพื่อประกอบการพิจารณาสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. 2567 (White Paper on Crime and Justice 2024)" ของกรมราชทัณฑ์. OpenAI. (2025). Gemini. <https://gemini.google.com/>

นักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน แต่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าภาคบังคับ

นักโทษเด็ดขาดส่วนมากมีอายุระหว่าง 25-40 ปี รวมแล้วเกือบร้อยละ 60 ของนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด และพบว่านักโทษเด็ดขาดที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีแนวโน้มลดลง ขณะที่นักโทษเด็ดขาดที่อายุมากกว่า 40 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ข้อมูลสถิติระดับการศึกษาของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษจากกรมราชทัณฑ์ พบว่าร้อยละ 72.69 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าภาคบังคับ (มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า) ไม่ได้รับการศึกษาร้อยละ 2.05 อีกทั้ง ในจำนวนนักโทษเด็ดขาดนี้ เป็นกลุ่มที่ต้องโทษครั้งที่ 2 ขึ้นไป (กระทำผิดซ้ำ) มากกว่าร้อยละ 40 ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ต้องขังหรือนักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยทำงาน แต่มีการศึกษาด้านต่ำกว่าภาคบังคับ⁵¹

ผู้ต้องขังถือเป็นทรัพยากรบุคคลของประเทศ และการที่ประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานต้องโทษเป็นระยะเวลาหนึ่งในเรือนจำ ทำให้ส่งผลเสียทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก และยังส่งผลเสียต่อครอบครัวของผู้ต้องขัง เนื่องจากบุคคลในครอบครัวที่มีกำลังในการทำงานหาเลี้ยงครอบครัวต้องมาต้องโทษจำคุก อีกทั้ง การต้องโทษในเรือนจำย่อมเป็นการทำลายศักยภาพของบุคคล แม้ว่าจะได้รับการพัฒนาพฤตินิสัยและฝึกทักษะอาชีพ แต่เมื่อพ้นโทษออกจากเรือนจำแล้วอาจไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้ ซึ่งอาจจะนำไปสู่ปัญหาของการกระทำผิดซ้ำ

ในส่วนของประเด็นเรื่องการศึกษา พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีการศึกษาด้านต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งทำให้เห็นว่าการศึกษามีนัยสำคัญต่อการกระทำผิด เนื่องจากหากมีการศึกษาน้อย ย่อมส่งผลต่อการทำงานเป็นแรงงานไร้ทักษะทำให้มีรายได้น้อย ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงตนเองและครอบครัว ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนทำให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการก่ออาชญากรรมได้ง่าย เนื่องจากผู้ต้องขังส่วนใหญ่กระทำความผิดในคดีอาชญากรรมทั้งผู้เสพและผู้ค้ารายย่อย ซึ่งจากลักษณะงานเป็นงานที่ง่ายได้ผลตอบแทนสูง คุ่มค่าต่อการกระทำความผิด นอกจากนี้ เป็นที่น่าสนใจว่าก่อนที่จะเข้ามาต้องโทษ เหตุใดบุคคลเหล่านี้จึงหลุดออกจากระบบการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งในประเด็นนี้อาจต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ในเชิงลึกต่อไป แต่เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า หากไม่ได้รับการศึกษาหรือการศึกษาน้อย ย่อมส่งผลต่อการเข้าไปมีส่วนในการก่ออาชญากรรมเช่นกัน⁵²

ในการป้องกันอาชญากรรม รัฐจึงควรให้ความสำคัญกับการให้การศึกษาแก่ประชาชน ซึ่งอาจจะช่วยลดความเสี่ยงในการกระทำความผิดและเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ในส่วนของกรมราชทัณฑ์ อาจพิจารณาแผนการบำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสมที่จะช่วยให้ผู้ต้องขังหรือนักโทษเด็ดขาดมีการศึกษาที่สูงขึ้น และมีทักษะที่สามารถออกไปประกอบอาชีพได้ภายหลังพ้นโทษ

⁵¹ จาก หนังสือหนังสือกรมราชทัณฑ์ ที่ยธ 0710.3/302 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2568 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติของหน่วยงานเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2567.

⁵² จาก สถานการณ์อาชญากรรม : ในส่วนของกรมราชทัณฑ์, โดย กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์, 20 มกราคม 2568.

นักโทษเด็ดขาดลดลง แต่กระทำผิดซ้ำเพิ่มสูงที่สุดในรอบ 5 ปี

ข้อมูลจากกรมราชทัณฑ์ พบว่า แม้ว่าภาพรวมนักโทษเด็ดขาดจะลดลง ต่ำที่สุดในรอบ 3 ปี (พ.ศ. 2565-2567) เนื่องจากผู้ต้องขังความผิดยาเสพติดลดลง จากการปรับเปลี่ยนการลงโทษจำคุกไปใช้มาตรการอื่น แต่ผู้ต้องขังประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวิตและร่างกาย เพศ และอื่น ๆ กลับเพิ่มสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลให้ยังคงมีจำนวนผู้ถูกส่งตัวเข้าเรือนจำสูงถึง 236,504 คน ซึ่งมากกว่าจำนวนผู้พ้นโทษ หรือผู้ได้รับการปล่อยตัวที่มีจำนวน 228,007 คน ส่งผลให้ยอดผู้ต้องขังสะสมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ในส่วนข้อมูลการกระทำผิดซ้ำ ผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรม ในปี พ.ศ. 2567 นั้น มีจำนวนสูงที่สุดจากสถิติย้อนหลัง 5 ปี โดยเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 จำนวน 31,577 ราย คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 128.18 โดยผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดีความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติดมีความเปลี่ยนแปลงสูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้นจากสถิติปี พ.ศ. 2566 จำนวน 19,485 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 319.27 และเป็นสถิติใหม่สูงที่สุดในรอบ 5 ปี นอกจากนี้ จำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในลักษณะความผิดอื่น ๆ ก็ปรับเพิ่มสูงขึ้นในภาพรวมเช่นกัน⁵³

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกระทำผิดซ้ำ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนในเรื่องของความปลอดภัยทางสังคม เนื่องจากประชาชนมีมุมมองเกี่ยวกับผู้ที่เคยต้องโทษในทางลบ เช่น เมื่อพ้นโทษแล้วจะไปก่อความเดือดร้อนให้กับสังคมหรือกลับไปกระทำผิดซ้ำอีกไม่สามารถแก้ไขกลับตัวได้ เป็นบุคคลที่สังคมยังคงหวาดระแวง ดังนั้น กรมราชทัณฑ์จึงได้จัดให้มีโปรแกรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพฤตินิสัยทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ทักษะอาชีพ การศึกษา และอื่น ๆ เพื่อคืนคนคุณภาพกลับสู่สังคมให้ไม่มากระทำผิดซ้ำอีก

แม้ว่ากรมราชทัณฑ์จะพยายามเต็มที่ในการพัฒนาพฤตินิสัยแล้ว ก็ยังมีผู้พ้นโทษบางส่วนที่กลับไปกระทำผิดซ้ำ ซึ่งล้วนมีหลากหลายสาเหตุ อาทิ ขาดโอกาสในการทำงาน เนื่องจากมีความรู้ที่น้อยและเป็นแรงงานที่ไม่มีทักษะ ได้ค่าตอบแทนน้อย ไม่เพียงพอในการเลี้ยงดูตนเองและครอบครัว มีประวัติการกระทำผิดทำให้นายจ้างไม่กล้าที่จะรับเข้าทำงาน ผู้ต้องขังคดียาเสพติด เมื่อมาอยู่รวมกันภายในเรือนจำก็มีการสร้างเครือข่ายการค้ายาเสพติดที่ขยายวงกว้างมากขึ้น เมื่อพ้นโทษออกไปทำให้เพิ่มโอกาสในการกระทำผิดซ้ำมากขึ้น ผู้กระทำผิดบางส่วนมีลักษณะของการกระทำผิดติดนิสัย การกระทำผิดเป็นงานที่ง่าย แต่ค่าตอบแทนที่ได้มาค่อนข้างสูง เช่น คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน คดีเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับเพศ อาจไม่ได้รับการบำบัดรักษาอย่างถูกต้องเหมาะสม การกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบเดิม การคบเพื่อน หรือมีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้มีช่องทางที่เอื้อต่อการสร้างโอกาสในการกระทำผิด เช่น การค้ายาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมายที่เผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์

⁵³ จาก หนังสือกรมราชทัณฑ์ ที่ยธ 0710.3/302 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2568 เรื่อง ขอส่งข้อมูลสถิติของหน่วยงานเพื่อประกอบการจัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2567.

นอกจากผลกระทบในเรื่องความปลอดภัยต่อสังคมแล้ว การที่ประเทศไทยมีทรัพยากรบุคคลที่ต้องโทษในเรือนจำเป็นจำนวนมากยังก่อให้เกิดผลกระทบในเรื่องของงบประมาณและการสูญเสียทางเศรษฐกิจ เนื่องจากผู้ต้องขังส่วนใหญ่ของประเทศอยู่ในวัยแรงงาน โอกาสในการพัฒนาประเทศย่อมลดลง อีกทั้ง เป็นภาระทางด้านงบประมาณและทรัพยากรทุกด้าน ซึ่งกรมราชทัณฑ์มีค่าใช้จ่ายผู้ต้องขังต่อคนต่อปีประมาณ 23,000 บาท ปัจจุบันมีผู้ต้องราชทัณฑ์ ทั้งสิ้น 276,967 คน ดังนั้น จึงต้องใช้งบประมาณถึง 6,370,241,000 บาท ยังไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในการบริหารงาน เช่น การสร้างหรือการปรับปรุงซ่อมแซมเรือนจำ การจัดหาระบบเสริมความมั่นคง เป็นต้น

จากปัญหาและผลกระทบดังกล่าว กรมราชทัณฑ์จึงมีแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้

1. การจัดการศึกษาให้กับผู้ต้องขังหรือเพิ่มช่องทางโอกาสในการศึกษา เพื่อเพิ่มความรู้ การศึกษา โดยอย่างน้อยให้มีการจบการศึกษาภาคบังคับ และจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของกรมราชทัณฑ์
2. การฝึกวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการของตลาด รวมถึงการเพิ่มทักษะในเรื่องของการตลาด หรือภาคธุรกิจให้กับผู้ต้องขังสำหรับอาชีพอิสระ ดังนั้น ผู้ต้องขังจะต้องมีความรู้ทางด้านการวางแผนการตลาด เพื่อจะได้ประกอบอาชีพได้อย่างประสบความสำเร็จ
3. การพัฒนาจิตใจให้ผู้ต้องขังมีความแข็งแรง ทนต่อแรงยั่วของการกระทำผิดซ้ำ เช่น ไม่กลับไปคบเพื่อนกลุ่มเดิม ไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก
4. ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการติดตามดูแลให้ความช่วยเหลือผู้พ้นโทษ ยกกระตือรือร้นประสานการมีงานทำ (ศูนย์ CARE) ให้มีการติดตามให้ความช่วยเหลือหลังพ้นโทษ เพื่อให้ผู้ต้องขังได้มีแหล่งพึ่งพา และจัดตั้งกองทุนผู้พ้นโทษเพื่อให้ทุนช่วยเหลือในการเริ่มต้นประกอบอาชีพ
5. การพัฒนาเจ้าหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการควบคุมผู้ต้องขังให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล รวมถึงให้ความรู้เท่าทันต่อลักษณะของอาชญากรที่เปลี่ยนแปลงไป
6. ในระดับมหภาคควรมีการนำมาตรการทางเลือกอื่นมาใช้แทนการจำคุก (Alternative to Imprisonment) สำหรับผู้ต้องขังที่ยังไม่สมควรถูกส่งไปควบคุมตัวในเรือนจำ เพื่อลดผลกระทบจากการถูกตีตราโดยการจำคุก⁵⁴

⁵⁴ จาก สถานการณ์อาชญากรรม : ในส่วนของกรมราชทัณฑ์, โดย กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์, 20 มกราคม 2568.

ผลการประเมินตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice)

ในรอบปีการประเมินปี พ.ศ. 2568 การประเมินตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice) ได้เพิ่มจำนวนตัวชี้วัดจาก 44 ตัวชี้วัด ในปี พ.ศ. 2567 เป็น 56 ตัวชี้วัด เพื่อให้ครอบคลุมตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566–2569) และตัวชี้วัดสากล ได้แก่ ตัวชี้วัดหลักนิติธรรมของ World Justice Project (WJP) และตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทุกด้านนอกจากนี้ ยังมีการรายงานผลการสำรวจจากผู้ให้บริการกระบวนการยุติธรรมโดยตรง รวมถึงข้อค้นพบสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมประเทศไทย โดยนำเสนอผลการประเมินค่าคะแนนตัวชี้วัดในแต่ละด้านตามลำดับ ดังนี้

ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทยทั้ง 10 ด้าน จำนวน 56 ตัวชี้วัด ในภาพรวมปรากฏค่าคะแนนรวม 0.600 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี โดยผลการประเมินปรากฏดังนี้ ผลการจัดเก็บตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย ลำดับตัวชี้วัดรายด้านได้ค่าแนดังนี้ ข้อ 1. ระดับการรับรู้กฎหมาย สิทธิพื้นฐาน และความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก 0.685 ข้อ 2. ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย 0.369 ข้อ 3. การมีกฎหมายที่ดีประชาชนเคารพกฎหมาย 0.695 ข้อ 4. การบังคับใช้กฎหมายถูกต้องเที่ยงธรรม 0.474 ข้อ 5. กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 0.557 ข้อ 6. การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ 0.458 ข้อ 7. การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกระบวนการยุติธรรม 0.646 ข้อ 8. การพัฒนากระบวนการยุติธรรมตามมาตรฐานสากล 0.609 ข้อ 9. ความสำเร็จการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม 0.686 ข้อ 10. ประชาชนให้ความเชื่อมั่นเชื่อถือ ศรัทธา ในกระบวนการยุติธรรม 0.824 ภาพรวมค่าคะแนน Justice Index 0.600

โดยด้านที่ได้คะแนนสูงสุดเป็นด้านประชาชนให้ความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม (ค่าคะแนน 0.824) การมีกฎหมายที่ดี ประชาชนเคารพกฎหมาย (ค่าคะแนน 0.695) ความสำเร็จการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรม (ค่าคะแนน 0.686) และในส่วนด้านที่ได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยมากและเป็นประเด็นที่ควรนำมากำหนดเป็นเป้าหมายในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมต่อไป ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมาย ถูกต้อง เที่ยงธรรม (ค่าคะแนน 0.474) การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ (ค่าคะแนน 0.458) และความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย (ค่าคะแนน 0.369) ซึ่งค่าคะแนนแต่ละตัวชี้วัดมีการลดลงจากปีที่ผ่านมาเล็กน้อย

ข้อค้นพบสำคัญสำหรับการพัฒนากระบวนการยุติธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล เช่น ดัชนีหลักนิติธรรม (Rule of Law Index) ของ World Justice Project หรือมาตรฐานสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ พบว่า ประเทศไทยยังคงมีระยะห่างในหลายด้านที่ต้องได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน

1. ประการแรก การรับรู้กฎหมายและสิทธิของประชาชน แม้จะมีแนวโน้มที่ดีขึ้น แต่คะแนนด้านการรับรู้ช่องทางการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมยังอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย โดยได้เพียง 0.641 ซึ่งต่ำกว่าค่ามาตรฐานที่ควรอยู่ในระดับมากกว่า 0.75 ตามเกณฑ์การเข้าถึงความยุติธรรมของ UNDP และ SDG 16 ที่กำหนดว่าทุกคนควรเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียม สิ่งนี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการยกระดับการประชาสัมพันธ์ช่องทางต่าง ๆ เช่น สายด่วนยุติธรรม การให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายและการให้คำปรึกษาทางกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากลด้าน “Access to Justice”

2. ในด้านสถานการณ์อาชญากรรม พบว่า ข้อมูลจากหน่วยงานราชการกับการสำรวจภาคประชาชนยังไม่สอดคล้องกัน โดยสถิติทางราชการแสดงให้เห็นว่าคดีอาญาลดลง ในขณะที่การสำรวจสะท้อนว่าคดีร้ายแรง เช่น ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย เพศ และการฉ้อโกงยังคงเพิ่มขึ้น อีกทั้ง ยังมีคดีที่ไม่ปรากฏในสถิติทางการหรือมีค่านิยามที่ไม่ตรงกับมาตรฐานสากล เช่น การเลือกปฏิบัติ การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล หรือการใช้อำนาจโดยมิชอบ ซึ่งแม้ว่าประเทศไทยอาจไม่มีคดีเหล่านี้ แต่ต้องมีการจัดทำสถิติรายงานตามมาตรฐานสากล

3. ประการต่อมา การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย แม้ประเทศไทยมีการรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก่อนการออกกฎหมาย แต่การติดตามประเมินผลหลังการบังคับใช้ยังขาดความเป็นระบบ แตกต่างจากแนวปฏิบัติของสหภาพยุโรป ที่กำหนดให้การประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นกลไกบังคับทุกครั้ง เพื่อป้องกันกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน รวมถึงประเทศไทยเองยังจัดว่าเป็นประเทศที่มีกฎหมายจำนวนมาก สร้างภาระให้กับประชาชนเกินความจำเป็น

4. ในประเด็นสิทธิเสรีภาพ แม้มีกฎหมายและมาตรฐานภายในประเทศที่กำหนดไว้ชัดเจน แต่ยังพบความเสี่ยงในการละเมิดสิทธิ เช่น การควบคุมตัวโดยมิชอบ การใช้อำนาจเกินสมควร และกรณีการซ้อมทรมาน โดยคะแนนการประเมินจาก World Justice Project อยู่เพียง 0.46 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิกที่อยู่ที่ 0.55 และต่ำกว่าประเทศพัฒนาแล้วอย่างชัดเจน นอกจากนี้ แนวโน้มอัตราการทำผิดซ้ำของผู้พ้นโทษและการเพิ่มขึ้นของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี ยังสะท้อนว่าประเทศไทยยังไม่สามารถสร้างสมดุลระหว่าง “การคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหา” กับ “การบังคับใช้กฎหมาย” ได้ตามมาตรฐาน ICCPR (International Covenant on Civil and Political Rights)

5. ในด้านความโปร่งใสและธรรมาภิบาล กระบวนการยุติธรรมของไทย แม้มีการพัฒนาแต่ยังมีปัญหา การเลือกปฏิบัติ การทุจริต และการแทรกแซง ขัดกับหลักการของ UNCAC (United Nations Convention against Corruption) ที่เน้นการป้องกันเชิงระบบและการมีส่วนร่วมของสังคม โดยข้อมูลการร้องเรียน จากหน่วยงานกลางมีจำนวนมากแต่ไม่สอดคล้องกับการตรวจสอบภายในของหน่วยงานยุติธรรมเอง ซึ่งบ่งชี้ถึงข้อบกพร่องด้านกลไกตรวจสอบ

6. เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทย ควรประกอบด้วย 4 มิติสำคัญ ได้แก่ (1) การยกระดับการเข้าถึงยุติธรรมของประชาชน โดยกำหนดเป้าหมาย ให้ดัชนีการเข้าถึงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 0.75 ภายใน 3 ปี และสร้างช่องทางดิจิทัลแบบบูรณาการตามแบบอย่าง “Justice 2030 Agenda” ของสหประชาชาติ (2) การพัฒนาคุณภาพข้อมูลอาชญากรรมและความโปร่งใส โดยบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานและภาคประชาชน และกำหนดตัวชี้วัดให้ความคลาดเคลื่อนระหว่าง ข้อมูลราชการกับการสำรวจประชาชนลดลงไม่เกิน ร้อยละ 10 ภายใน 5 ปี (3) การยกระดับการคุ้มครอง สิทธิมนุษยชนโดยบังคับใช้มาตรการที่สอดคล้องกับ ICCPR และ CAT (Convention against Torture) พร้อมกำหนดให้คะแนนดัชนี Rule of Law เพิ่มขึ้นเกิน 0.60 ในระยะ 5 ปี (4) การสร้างระบบฟื้นฟูผู้กระทำความผิด เพื่อลดอัตราการกระทำผิดซ้ำโดยยึดแนวปฏิบัติของ UN Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners (Nelson Mandela Rules) และตั้งเป้าลดอัตราการกระทำผิดซ้ำลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ภายใน 5 ปี⁵⁵

⁵⁵ จาก รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการจ้างเหมาบริการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา รอบปี การประเมิน พ.ศ. 2568. โดย ชวนส์ถ์ เจนการ และคณะ. สำนักงานกิจการยุติธรรม. กันยายน 2568.

ส่วนที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการรวบรวมและพิจารณาสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2567 สามารถสรุปส่วนที่เป็นสาระสำคัญ รวมถึงให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ เพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ และข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปปฏิบัติ ดังนี้

7.1 บทสรุปเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม

7.1.1 ข้อค้นพบเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ

ในการพิจารณาสถิติฐานความผิดคดีอาญาทั่วราชอาณาจักร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีการแบ่งคดีออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบไปด้วย ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ฐานความผิดพิเศษ และฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในภาพรวมทั้งประเทศในปี พ.ศ. 2567 มีคดีอาญาที่รับแจ้งความทั้งหมด 1,023,937 คดี คดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหาทั้งหมด 1,065,342 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 1,590,989 คน โดยกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ กลุ่มคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย คิดเป็นร้อยละ 80.87 รองลงมา ได้แก่ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 11.77 ลำดับต่อมา คือ ความผิดพิเศษคิดเป็นร้อยละ 4.05 และน้อยที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ คิดเป็นร้อยละ 3.31 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำแนกแต่ละช่วงอายุตามรูปแบบการจำแนกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมนั้น มีจำนวนมากที่สุดในกลุ่มช่วงอายุ 31-35 ปี เป็นจำนวน 215,989 คน รองลงมาช่วงอายุ 51-55 ปี จำนวน 210,546 คน และช่วงอายุ 26-30 ปี จำนวน 204,827 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 13.58 ร้อยละ 13.23 และร้อยละ 12.87 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2567 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดข้อมูลที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

1. ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า สำหรับความผิดในกลุ่มนี้มีจำนวนคดีที่รับแจ้งความทั้งหมด 33,910 คดี คดีที่จับกุมผู้ต้องหาทั้งหมด 39,333 คดี และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 74,735 คน โดยพบว่าฐานความผิดในกลุ่มนี้ คดีที่มีทั้งจำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมได้จำนวนสูงสุด คือ กลุ่มความผิดทำร้ายร่างกาย (สาหัส) รองลงมา คือ ฐานความผิดพยายามฆ่า

ในภาพรวมความผิดในกลุ่มนี้ มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความที่ร้อยละ 115.99 นั่นคือ มีจำนวนคดีที่จับกุมมากกว่าจำนวนคดีที่รับแจ้งความในปีนั้น ซึ่งอาจเป็นเพราะมีการจับกุมจากการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือการจับกุมสืบเนื่องจากคดีรับแจ้งความในปีที่แล้ว โดยคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ คดีพยายามฆ่า คิดเป็นการจับกุมร้อยละ 122.99 ของจำนวนคดีที่ได้รับแจ้งความ รองลงมา คือ ฆ่าผู้อื่น และทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีแจ้งความคิดเป็นร้อยละ 118.48 และร้อยละ 118.31 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พบว่า หากคำนวณจากการรวมทุกลักษณะความผิดในกลุ่มความผิดที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในประเทศไทยจะมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 115 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยในจำนวนนี้หากพิจารณาตามลักษณะความผิด พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นจำนวนประมาณ 68 - 69 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี พบว่า คดีฆ่าผู้อื่น คดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย และคดีพยายามฆ่า มีอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่จับกุมต่อ 100 คดี คิดเป็นประมาณ 219 ราย 212 ราย และ 201 ราย ต่อคดีจับกุม 100 คดี ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าเป็นลักษณะความผิดที่มีแนวโน้มที่ผู้ต้องหาร่วมมือกันกระทำความผิดในกลุ่มความผิดนี้

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ในภาพรวมของความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 52 คดี ต่อประชากร 100,000 คน และลักษณะความผิดที่ได้รับแจ้งความมากที่สุดก็ยังคงเป็นความผิดที่เกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย (สาหัส) รองลงมา ได้แก่ การพยายามฆ่า และอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำแนกตามช่วงอายุ พบว่า ในกลุ่มข้อหาเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศนั้น ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมส่วนมากมีอายุในช่วง 16 - 18 ปี รวมจำนวน 12,623 คน และช่วงอายุ 1 - 15 ปี จำนวน 8,866 คน รวมแล้วเด็กและเยาวชน ในช่วงอายุ 1 - 18 ปี นั้น เป็นกลุ่มที่ก่ออาชญากรรมและถูกจับกุมในกลุ่มข้อหานี้มากที่สุด รวมคิดเป็นร้อยละ 28.75 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม รวม 74,735 คน ในกลุ่มข้อหานี้ ถือว่าแตกต่างจากกลุ่มข้อหาอื่น ๆ ซึ่งพบว่าผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 21-60 ปี

2. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่า ในส่วนของคดีรับแจ้งความของความผิดเกี่ยวกับทรัพย์มีจำนวนทั้งหมด 120,539 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 115,696 คดี และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 183,101 คน ซึ่งเมื่อพิจารณาทั้งคดีรับแจ้งความ คดีที่จับกุมได้ และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมได้ พบว่า กลุ่มความผิดดังกล่าวผู้ต้องหาส่วนใหญ่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 46.29 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด ร้อยละคดีที่จับกุมคิดเป็นร้อยละ 49.84 และมีผู้ต้องหาตามฐานความผิดนี้คิดเป็นร้อยละ 44.70 ส่วนคดีในฐานความผิดอื่น ๆ ที่มีสัดส่วนที่สูง รองลงมา คือ ลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับการฉ้อโกง และความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์

เมื่อพิจารณาสัดส่วนจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละฐานความผิด พบว่า ในภาพรวมกลุ่มความผิดนี้ มีอัตราจำนวนคดีที่จับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความคิดเป็นร้อยละ 95.98 และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเฉลี่ย 1.58 คนต่อคดี ฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมสูงที่สุด คือ ความผิดฐานปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 170.34 รองลงมา คือ ฐานความผิดลักพาเรียกค่าไถ่ มีอัตราการจับกุมร้อยละ 129.41 และชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 110.14 ตามลำดับ ส่วนคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ การฉ้อโกงคิดเป็นร้อยละ 70.98

การยกยอกทฤษฎีคิดเป็นร้อยละ 85.88 และฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์ร้อยละ 103.07 ตามลำดับ ซึ่งหากการสืบสวน ติดตาม จับกุมตัวผู้กระทำความผิดไม่ได้ ก็จะทำให้ผู้กระทำความผิดไม่ถูกลงโทษตามกฎหมาย มีแนวโน้มที่จะนำไปสู่การกระทำความผิดซ้ำ และอาจนำไปสู่การก่อเหตุที่รุนแรงขึ้น ตามแนวคิดทฤษฎี หน้าต่างแตก (Broken window theory) และแนวคิดการบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement) (กฤษณพงศ์ พุตระกูล, 2567) ดังนั้น จึงควรเข้มงวดกวดขันในการติดตามตัวผู้กระทำความผิดมารับโทษตามกฎหมาย แม้ว่ามูลค่าความเสียหายของทรัพย์สินจะมากหรือน้อยก็ตาม

หากคำนวณจำนวนผู้ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ผลปรากฏว่าเมื่อคำนวณโดยการรวม ทุกลักษณะความผิดที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน มีผู้ที่ต้องถูกจับกุมประมาณ 281 - 282 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ เมื่อแบ่งตามลักษณะความผิด พบว่า คดีที่มีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมากที่สุด คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ โดยมีจำนวนประมาณ 126 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และเมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ของความผิดดังกล่าว ปรากฏว่ามีอัตรา คดีรับแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 85 - 86 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่มีจำนวนผู้ต้องหาต่อคดีจับกุมสูงสุด พบว่า คดีลักพาเรียกค่าไถ่ และคดีฉ้อโกง เป็นฐานความผิดที่มีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีสูงสุด มีสถิติผู้ต้องหาถูกจับกุม เฉลี่ยเท่ากับ 368.18 คน และ 222.11 คน ต่อ 100 คดี ตามลำดับ (ในขณะที่ความผิดฐานปล้นทรัพย์สินซึ่งกระทำการ ตั้งแต่สามคนขึ้นไปนั้น มีสถิติจับกุมเฉลี่ย 465.79 คน ต่อ 100 คดี)

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในกลุ่มข้อหาที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำแนกตาม ช่วงอายุนั้น พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีอายุอยู่ในช่วง 26 - 30 ปี มากที่สุด เป็นจำนวน 25,986 คน คิดเป็น ร้อยละ 14.19 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 31 - 35 ปี เป็นจำนวน 25,484 คน คิดเป็นร้อยละ 13.92 และช่วงอายุ 36 - 40 ปี จำนวน 23,415 คน คิดเป็นร้อยละ 12.79 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งหมดในกลุ่มข้อหานี้ ตามลำดับ รวมผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ในช่วงอายุ 26 - 40 ปี นั้น คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 40.90 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม

3. ความผิดพิเศษ พบว่า สำหรับคดีรับแจ้งความที่เป็นกลุ่มความผิดพิเศษ มีจำนวนทั้งสิ้น 41,472 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 31,566 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 77,799 คน โดยพบว่า ฐานความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ คดีความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 36.50 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด รองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่าน คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 23.59 จะเห็นได้ว่าจำนวนคดีรับแจ้งความสองฐานความผิดนี้รวมกันคิดเป็นสัดส่วน มากถึงร้อยละ 60.09 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในหมวดฐานความผิดพิเศษ ลำดับต่อมา คือ ฐานความผิด ตาม พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา คิดเป็นร้อยละ 11.03 และฐานความผิดตาม พ.ร.บ.ศุลกากร คิดเป็น ร้อยละ 7.24 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณจำนวนคดีที่จับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มฐานความผิดพิเศษนั้น พบว่า มีอัตราการจับกุมในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 76.11 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ โดยฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่อคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ความผิดตาม พ.ร.บ.ฟอกเงิน คิดเป็นร้อยละ 147.11 และมีอัตราการจับกุมผู้กระทำความผิดต่อคดีสูงที่สุดประมาณ 687 คน ต่อ 100 คดี จึงกล่าวได้ว่าเป็นฐานความผิดที่มีแนวโน้มร่วมกันกระทำความผิดหลายคน หรือกระทำความผิดอย่างเป็นกระบวนการ

คดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความต่ำที่สุดสามลำดับ ได้แก่ ฐานความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์) ร้อยละ 58.49 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ร้อยละ 57.91 และความผิดตาม พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งมีอัตราการจับกุมคิดเป็นร้อยละ 78.63 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในหมวดความผิดดังกล่าว ตามลำดับ ทั้งนี้ แม้คดีตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ จะมีจำนวนคดีที่จับกุมสูงที่สุดในหมวดความผิดพิเศษ แต่ถ้ามองอัตราการจับกุมต่อคดีที่รับแจ้งความต่ำที่สุด เนื่องจากมีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงมาก อย่างไรก็ตามในภาพรวมถือว่า มีอัตราการจับกุมที่สูงขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยในปี พ.ศ. 2566 คดีตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ และฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ มีอัตราการจับกุมร้อยละ 42.67 และร้อยละ 38.92 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ตามลำดับ

เมื่อคำนวณจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ผลการคำนวณพบว่า ในกรณีโดยรวมทุกฐานความผิดพิเศษในประเทศไทยมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 119 – 120 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 ที่มีผู้ถูกจับกุมประมาณ 76 – 77 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน⁵⁶ โดยในปี พ.ศ. 2567 นี้ หากพิจารณาโดยจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นประมาณ 29 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมา คือ ความผิดตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ และ พ.ร.บ.ฟอกเงิน มีอัตราผู้ถูกจับกุมจำนวนประมาณ 28 คน และ 26 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม จำแนกตามช่วงอายุ ในกลุ่มข้อหาพิเศษนั้น พบว่า ในภาพรวมผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมส่วนมากมีอายุในช่วง 21 – 40 ปี คิดเป็นประมาณร้อยละ 61.19 ของจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งหมดในกลุ่มข้อหานี้ โดยผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมอยู่ในช่วงอายุ 26 – 30 ปี มากที่สุด จำนวน 13,730 คน รองลงมา คือ ในช่วงอายุ 31 – 35 ปี จำนวน 11,849 คน และช่วงอายุ 21 – 25 ปี จำนวน 11,369 คน

⁵⁶ สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2567). รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2566.

อาชญากรรมไซเบอร์เป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างยิ่งในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา จากการฉ้อโกง การซื้อขายสินค้าออนไลน์ ไปจนถึงการหลอกลวงทำธุรกรรมและลงทุนออนไลน์ ปฏิบัติการหลอกลวง (scam) และแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่กระทำอย่างเป็นกระบวนการโดยองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยสำนักข่าวอัลจาซีรา รายงานว่าชาวจีนและประชากรในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมไซเบอร์ ที่กระทำอย่างเป็นระบบ รวมมูลค่าความเสียหายราว 3.7 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีแนวโน้มว่าเครือข่าย อาชญากรรมเหล่านี้กำลังขยายฐานปฏิบัติการไปในภูมิภาคอื่น ๆ ของโลกด้วย (Al Jazeera, 2025)

สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC, 2025a) รายงานว่า กลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติที่ดำเนินการปฏิบัติการหลอกลวง (scam operations) ในพื้นที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีการกระทำผิดกฎหมายอย่างเป็นระบบและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ และตามเขตแนวชายแดนของราชอาณาจักรกัมพูชา สหภาพเมียนมา และสปป.ลาว โดยมีการดำเนินงาน ทั้งการฟอกเงิน การธนาคารใต้ดิน การขุดเหมืองคริปโทเคอร์เรนซี รวมไปถึงการค้ามนุษย์ และแม้มีแรงกดดัน จากหน่วยงานภาครัฐเข้าปราบปรามขบวนการนี้ แต่ปฏิบัติการจับกุมในพื้นที่หนึ่ง ๆ มิได้ทำให้รากเหง้า ของเครือข่ายนี้หมดสิ้นไป เพียงแต่ทำให้มีการย้ายฐานปฏิบัติการไปยังพื้นที่อื่นเท่านั้น

หน่วยงานภาครัฐของประเทศไทยให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ทางเทคโนโลยีมากขึ้น โดยได้มีการก่อตั้งศูนย์ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมออนไลน์ (Anti Online Scam Operation Center : AOC) ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2566 และได้มีการประกาศใช้พระราชกำหนดมาตรการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568 และพระราชกำหนดการประกอบ ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2568⁵⁷ ยกย่อง AOC เป็นศูนย์ปฏิบัติการ เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ศปอท.) เพื่อบูรณาการมาตรการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี อื่นๆ การที่สถิติคดีอาชญากรรมออนไลน์เพิ่มสูงขึ้นนั้น อาจเป็นผลจากการที่รัฐได้จัดให้มีหน่วยงานรับมือกับปัญหาดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ครบวงจร และมีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้นกว่าที่ผ่านมา ทำให้จำนวนคดีเข้าสู่ระบบการแจ้งความ และได้รับการบันทึก เป็นสถิติคดีเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

การจัดการปัญหาอาชญากรรมทางเทคโนโลยีโดยเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติ ยังคงต้องอาศัย ความร่วมมือระดับภูมิภาคเพื่อขัดขวางปฏิบัติการและโจมตีเส้นทางทางการเงินของเครือข่ายเหล่านี้ให้ทันเวลา และเป็นวงกว้างที่สุด ซึ่งจะเป็นความท้าทายอย่างยิ่งของรัฐบาลไทยในการผนึกกำลังกับหน่วยงานระดับรัฐ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับราชอาณาจักรกัมพูชาและสหภาพเมียนมา ตลอดจน การนำมาตรการและเทคโนโลยีสำคัญต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จในการลดอัตราการเกิดอาชญากรรม ทางเทคโนโลยีในต่างประเทศมาทดลองใช้งานในประเทศไทยโดยไม่รอช้า

⁵⁷ ดีอี ยกย่องศูนย์ AOC 1441 สู่ ศปอท. เพิ่มประสิทธิภาพบูรณาการข้อมูลปราบ “โจรออนไลน์”. (2568). ข่าวทำเนียบ รัฐบาล เข้าถึงได้จาก <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/95767>

4. ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า ในภาพรวมมีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด 828,016 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 878,747 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 1,255,354 คน เป็นกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีจับกุม และจำนวนผู้ต้องหาถูกจับกุมมากที่สุด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รวมแล้วคิดเป็นประมาณร้อยละ 77.24 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มข้อหานี้ หรือร้อยละ 62.46 ของจำนวนคดีรับแจ้งความรวมทุกลักษณะความผิดทั่วประเทศ กล่าวได้ว่าจำนวนคดีรับแจ้งความเกินกว่าครึ่งหนึ่งเป็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ในจำนวนนี้ เป็นความผิดเกี่ยวกับการ**เสพยาเสพติดมากที่สุด**คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43.14 รองลงมา คือ ความผิดยาเสพติดเกี่ยวกับการ**ครอบครองยาเสพติด** ร้อยละ 16.81 และความผิดยาเสพติดเกี่ยวกับการ**จำหน่ายยาเสพติด**คิดเป็นร้อยละ 9.83 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหานี้ ตามลำดับ

กลุ่มความผิดที่พบว่ามีจำนวนคดีรับแจ้งความมากเป็นลำดับรองลงมา คือ กลุ่มความผิดเกี่ยวกับการพนัน และกลุ่มความผิดเกี่ยวกับอาวุธ คิดเป็นร้อยละ 10.57 และร้อยละ 6.96 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่รัฐเป็นผู้เสียหายในปี พ.ศ. 2567 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณอัตราจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ พบว่า ในภาพรวมมีอัตราการจับกุมร้อยละ 106.13 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ฐานความผิดที่มีจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับบ่อนการพนัน คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 314.67 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับวัตถุระเบิด การพนันอื่น ๆ และยาเสพติด คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 121.73 ร้อยละ 114.95 และร้อยละ 112.61 ตามลำดับ ในทางกลับกัน ฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่ำที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ยาเสพติด (ส่งออก) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 75.59 รองลงมา คือ ยาเสพติด (นำเข้า) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 90.43 และความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร มีอัตราการจับกุมร้อยละ 96.92 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ตามลำดับ

ความผิดที่มีการจับกุมมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับการพนัน และความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ เป็นที่น่าสังเกตว่า ความผิดที่มีการจับกุมมากที่สุด 3 ลำดับแรกทั้งในปี พ.ศ. 2566 และ พ.ศ. 2567 เป็นการกระทำความผิดที่เหมือนกัน ได้แก่ ด้านยาเสพติด การพนัน และอาวุธปืน (กฤษฎพงศ์ พุทธะกุล, 2566) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านโยบายในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องมีการทบทวนเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาก็ได้ผลเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ของกลุ่มความผิดดังกล่าว พบว่า มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 1,274 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ปรากฏว่าเมื่อรวมทุกลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 1,931 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำแนกตามช่วงอายุ ในกลุ่มความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า ในภาพรวมผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมร้อยละ 83.50 มีอายุในช่วง 26 – 60 ปี โดยพบว่าช่วงอายุ 51 – 55 ปี มากที่สุด เป็นจำนวน 189,348 คน ซึ่งสูงกว่าผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในช่วงอายุ 31 – 35 ปี ซึ่งมีจำนวนมากเป็นอันดับสองถึงร้อยละ 10.44 และสูงกว่าผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมแบ่งตามช่วงอายุอื่น ๆ ของกลุ่มข้อหานี้ อย่างเห็นได้ชัด

จากภาพรวมสถิติที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด ซึ่งยังคงเป็นคดีอาญาที่มีสัดส่วนสูงที่สุดถึงกว่าร้อยละ 62 ของจำนวนคดีอาญารับแจ้งความทั่วประเทศ และปรากฏว่ามีผู้ต้องหารายใหม่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก สะท้อนให้เห็นว่า ปัญหายาเสพติดยังเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องอาศัยมาตรการในการสนับสนุน ป้องกัน จัดการ และบรรเทาผลกระทบต่อสังคม สอดคล้องกับรายงานว่าด้วยสารเสพติดสังเคราะห์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ของสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC, 2025b) ซึ่งระบุว่า ในปี พ.ศ. 2567 นั้น พบว่ามีการตรวจยึดสารเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีนได้มากที่สุดในรอบ 10 ปี โดยประเทศไทยเป็นหนึ่งในเส้นทางการขนย้ายยาเสพติดที่ผลิตจากสหภาพเมียนมา ซึ่งมีปัญหาความขัดแย้งของกองกำลังรัฐต่าง ๆ ภายในประเทศเป็นหนึ่งในแรงผลักดันกระบวนการผลิต เพื่อส่งออกไปยังราชอาณาจักรกัมพูชาและไปยังประเทศปลายทาง ชี้ให้เห็นว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาระดับภูมิภาคที่มีกำลังขับเคลื่อนจากทั้งปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ของประเทศเพื่อนบ้านด้วย

สรุปข้อค้นพบสำคัญเกี่ยวกับสถิติในกลุ่มคดีอาญา โดยในภาพรวมทั้งหมดของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2567 พบว่า มีคดีอาญาที่ได้รับแจ้งความทั้งสิ้น 1,023,937 ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 25.32⁵⁸ คดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหาทั้งหมด 1,065,342 คดี และจำนวนผู้ต้องหาคดีอาญาที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 1,590,989 คน โดยจากการวิเคราะห์ จำนวนคดีที่รับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ในภาพรวมของฐานความผิดคดีอาญาทั้ง 4 กลุ่มที่กล่าวมา มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 1,575 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยในอัตราดังกล่าว พบว่าลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งมีอัตราประมาณ 1,273 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยฐานความผิดที่พบมากที่สุด คือ การเสพยาเสพติด ประมาณ 549 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น.1 – 9) การวิเคราะห์ พบว่าปี พ.ศ. 2567 ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล มีคดีรับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 62,078 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 61,515 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 196,897 คน พบว่า สถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีที่จับกุมเพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 ซึ่งอยู่ที่ประมาณ 147 คน ต่อ 100 คดี ขึ้นมาเป็นประมาณ 320 คน ต่อ 100 คดี ในปีปัจจุบัน และเมื่อพิจารณาสถิติคดีรับแจ้งความเชิงพื้นที่ในปี พ.ศ. 2567 พบว่า พื้นที่ บก.น.4 คือ พื้นที่

⁵⁸ ปี พ.ศ. 2566 มีคดีอาญาที่ได้รับแจ้งความทั้งสิ้น 1,371,008 คดี ข้อมูลจากรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2566

ที่มีสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 11,690 คดี ในทางกลับกัน บก.น.6 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 2,638 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า มีคดีรับแจ้งความมากที่สุด 599 คดี อยู่ในพื้นที่ บก.น.2 ซึ่งพบว่าเป็นการรับแจ้งความในความผิดทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มากที่สุด เป็นจำนวน 394 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า ยังคงเป็น บก.น.2 ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดรวม 2,502 คดี และหากพิจารณาตามแต่ละลักษณะความผิด พบว่า ความผิดฐานลักทรัพย์เป็นลักษณะความผิดที่รับแจ้งความมากที่สุดในทุกพื้นที่ ซึ่ง บก.น.5 มีการแจ้งความคดีดังกล่าวมากที่สุด 965 คดี รองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกง ซึ่งปรากฏว่าพื้นที่ บก.น.2 มีการรับแจ้งความมากที่สุด เป็นจำนวน 867 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดพิเศษ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า ในพื้นที่ บก.น.2 มีคดีรับแจ้งความมากที่สุด 814 คดี นอกจากนี้ หากพิจารณาตามแต่ละลักษณะความผิด พบว่า ลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความทุกพื้นที่มากที่สุด คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีจำนวนสูงถึง 1,930 คดี

สำหรับฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย เมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดจำนวน 8,429 คดี ภาพรวมลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งสูงที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดรวมทุกพื้นที่จำนวน 21,671 คดี คิดเป็นร้อยละ 56.07 ของจำนวนคดีรับแจ้งความฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติอาชญากรรมระดับภูมิภาค ซึ่งวิเคราะห์จากจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาคต่าง ๆ พบว่า พื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมสูงสามอันดับแรก ได้แก่ พื้นที่ภูธรภาคที่ 4 ภาคที่ 3 และภาคที่ 2 ตามลำดับ โดยทุกพื้นที่มีสัดส่วนคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 (คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นสัดส่วนสูงที่สุด ซึ่งสูงกว่าคดีประเภทอื่น ๆ อยู่หลายเท่า

ส่วนกลุ่มความผิดที่พบมากเป็นลำดับถัดมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ซึ่งพบว่าเป็นความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อโกง ส่วนความผิดฐานพิเศษนั้น พบว่า มีการรับแจ้งความคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด รองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ในกลุ่มข้อหาสุดท้ายฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า มีการกระจายตัวของคดีในทุกภูธรภาคค่อนข้างใกล้เคียงกัน โดยพื้นที่ภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาค 4 ภาคที่ 3 และภาค 1 ตามลำดับ

7.1.2 ข้อค้นพบเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินการคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการและกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

สถิติคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนสำนวนความอาญารับใหม่ทั้งหมด 802,579 คดี เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 9.38 โดยมีสัดส่วนคดีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาสูงที่สุด จำนวน 651,742 คดี คิดเป็นร้อยละ 81.21 ซึ่งถือว่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 ถึงร้อยละ 31.37 ในจำนวนนี้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วร้อยละ 95.97 และในส่วนที่ดำเนินการแล้วเสร็จนั้น ส่วนใหญ่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องต่อศาลคิดเป็นร้อยละ 97.36 โดยมีสัดส่วนคดีที่ไม่สั่งฟ้องต่อศาลและคดีที่เสร็จสิ้นไปโดยวิธีอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับสถิติการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2566

ในส่วนของคดีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา มีจำนวนรวม 144,171 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.97 ของจำนวนความอาญารับใหม่ปี พ.ศ. 2567 ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 37.11 ซึ่งเป็นเพราะจำนวนคดีเปรียบเทียบปรับในปี พ.ศ. 2567 นั้น มีจำนวนลดลงเป็นอย่างมาก คือ มีจำนวน 101,894 คดี จากเดิมในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวน 195,343 คดี

จำนวนความอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยฯ ในชั้นพนักงานอัยการ ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. 2555 และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. 2562 ปรากฏว่ามีการไกล่เกลี่ยฯ ในชั้นพนักงานอัยการรวม 4,935 คดี และมีสถิติการใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้องในชั้นพนักงานอัยการรวมทั้งสิ้น 3,257 คดี ในปี พ.ศ. 2567

สำหรับสถิติคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 611,575 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 คิดเป็นร้อยละ 10.41 ในจำนวนนี้เป็นคดีรับใหม่ 575,611 คิดเป็นร้อยละ 94.12 โดยศาลชั้นต้นพิจารณาคดีเสร็จไป 571,737 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.49 ของคดีที่เข้าสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ส่วนคดีที่ค้างไปต่อไปจำนวน 39,838 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.51

เมื่อประเมินสถิติคดีอาญาจำแนกตามระยะเวลาในการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น พบว่าร้อยละ 81.22 ของคดีที่ดำเนินการแล้วเสร็จนั้น ศาลใช้ระยะเวลาในการพิพากษาไม่เกิน 1 เดือน ในขณะที่คดีที่ใช้เวลามากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 9.19 และคดีที่ใช้เวลามากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 5.93 ตามลำดับ

ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทของศาลทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 10,186 คดี พบว่า เป็นการไกล่เกลี่ยโดยศูนย์ไกล่เกลี่ยมากที่สุดรวม 8,931 คดี คิดเป็นร้อยละ 87.67 รองลงมา คือ การไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องตาม พ.ร.บ. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 จำนวน 485 คดี โดยมีผลการไกล่เกลี่ยสำเร็จ 7,414 คดี คิดเป็นร้อยละ 72.79 ไม่สำเร็จคิดเป็นร้อยละ 17.57 จำหน่ายคดีคิดเป็นร้อยละ 4.73 ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย โดยการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องตาม พ.ร.บ. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 มีอัตราการไกล่เกลี่ยสำเร็จสูงถึงร้อยละ 90.72

สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 9,657 คดี แบ่งเป็นคดีรับใหม่จำนวน 8,989 คดี และคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าจำนวน 668 คดี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.08 และร้อยละ 6.92 คดีที่พิพากษาแล้วเสร็จมีจำนวน 8,785 คดี คิดเป็นร้อยละ 90.97 และค้างไปในปีถัดไป 872 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.03 โดยในส่วนของคดีที่พิพากษาแล้วเสร็จ พบว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณาจำคุกคดีตาม มาตรา 132 (ยุติคดีโดยไม่มีคำพิพากษา) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.46 และพบว่าศาลปล่อยตัวจำเลยแบบไม่มีเงื่อนไขรวม 5,436 คน คิดเป็นร้อยละ 48.27 ของจำนวนจำเลยในคดีอาญาที่ศาลปล่อยในปี พ.ศ. 2567

7.1.3 ข้อค้นพบเกี่ยวกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมความประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

เมื่อพิจารณาสถิติการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ พบว่าในปี พ.ศ. 2567 จำนวนผู้ต้องขังทุกประเภทมี 284,965 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 2.33 ในจำนวนนี้ประกอบไปด้วยนักโทษเด็ดขาด 203,028 คน คิดเป็นร้อยละ 71.25 อย่างไรก็ดี พบว่า จำนวนนักโทษเด็ดขาดลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 6.05 และเป็นสถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ต่ำที่สุดในรอบ 3 ปี ในขณะที่จำนวนผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ – ฎีกามีการเพิ่มขึ้นร้อยละ 36.60 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2566

สถิตินักโทษเด็ดขาดประมาณร้อยละ 74 เป็นผู้กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด ซึ่งมีจำนวนลดลงถึง 14,471 คน เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า คิดเป็นการลดลงร้อยละ 8.78 อย่างไรก็ดี กลับพบว่าจำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมในปี พ.ศ. 2567 ตามฐานความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติดนั้น เพิ่มขึ้นจากสถิติปี พ.ศ. 2566 จำนวน 19,485 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 319.27 และเป็นสถิติใหม่สูงที่สุดในรอบ 5 ปี นอกจากนี้จำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในลักษณะความผิดอื่น ๆ ก็ปรับเพิ่มสูงขึ้นในภาพรวมเช่นกัน

น่าสังเกตว่านักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดต่อชีวิต ร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดต่อภัยอันอันตรายต่อประชาชน มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในช่วงระยะเวลา 3 ปี (พ.ศ. 2565 - 2567) ขณะที่ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีจำนวนที่ลดลงอย่างต่อเนื่องดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ควรจะต้องศึกษาข้อมูลในเชิงลึกถึงปัจจัยที่ส่งผลให้สถิตินักโทษเด็ดขาดในความผิดต่าง ๆ ดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงจากช่วงปีที่ผ่านมา

เมื่อพิจารณาสถิติระดับการศึกษาของผู้ต้องขังก่อนต้องโทษ พบว่าผู้ต้องขังประมาณร้อยละ 2.05 เป็นผู้ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 39.16 ได้รับการศึกษาถึงระดับประถมศึกษาและร้อยละ 49.86 ได้รับการศึกษาภาคบังคับและสูงกว่า ทั้งนี้ กรมราชทัณฑ์จัดสรรให้มีหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นสำหรับผู้ต้องขังระหว่างการต้องโทษ โดยในปี พ.ศ. 2567 มีผู้ต้องขังที่ได้รับการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นรวมจำนวน 4,287 คน

เมื่อพิจารณาสถิตินักโทษเด็ดขาดกลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำ (ต้องโทษครั้งที่ 2 ขึ้นไป) ไม่รวมประเภท จัดกลุ่มไม่ได้ ระหว่างปี พ.ศ. 2565 -2567 พบว่า ผู้กระทำผิดซ้ำมีสัดส่วนสูงถึงประมาณร้อยละ 42-44 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด โดยในปี พ.ศ. 2567 สถิติผู้ต้องโทษครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 มีประมาณ ร้อยละ 30 และร้อยละ 10 ตามลำดับ และมีแนวโน้มลดลงในการกระทำความผิดครั้งต่อ ๆ ไป โดยพบว่า มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด ในขณะที่ความผิดอื่น ๆ (หลายประเภท เช่น พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ร.บ.การพนัน พ.ร.บ.อาวุธปืน พ.ร.บ.คนเข้าเมือง ลหุโทษฯ) และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เป็นฐานความผิด ที่มักพบในกรณีกระทำผิดซ้ำรองลงมาจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ดังนั้น ควรให้ความสำคัญกับการปล่อยตัว ผู้ต้องขังในช่วงแรก โดยพิจารณาส่งเสริมปัจจัยสนับสนุนทั้งในด้านที่พักอาศัย สภาพแวดล้อม การทำงาน ชุมชน สังคม คนรอบข้าง เพื่อลดปัจจัยเสี่ยง และป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ รวมถึงการพิจารณา ใช้กระบวนการยุติธรรมทางเลือกหลายรูปแบบ ซึ่งในบางกรณีอาจมีความเหมาะสมมากกว่าการใช้โทษจำคุก โดยใช้งบประมาณที่น้อยกว่า และอาจเกิดผลในการช่วยลดการกระทำผิดซ้ำได้

สำหรับสถิติการดำเนินงานด้านการคุ้มครองประพฤติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีผู้ถูกคุมประพฤติ ทั่วประเทศทั้งผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชนจำนวน 202,972 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 6.32 ในจำนวนนี้ แทบทั้งหมดเป็นผู้ถูกคุมความประพฤติซึ่งเป็นผู้ใหญ่ร้อยละ 99.73 และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นเด็ก และเยาวชน ผู้ถูกคุมประพฤติส่วนใหญ่เป็นผู้ได้รับการศึกษา โดยมีผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาเพียงร้อยละ 1.05 อย่างไรก็ดี พบว่า ผู้ถูกคุมประพฤติร้อยละ 38.28 ได้รับการศึกษาต่ำกว่าการศึกษามัธยมศึกษา

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ พบว่าในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนผู้ได้รับการพักการลงโทษจำนวน 6,566 คน และมีผู้ได้รับการลดวันต้องโทษ จำนวน 4,921 คน รวมผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษเป็นจำนวน 11,487 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2566 จำนวน 7,776 คน คิดเป็นการลดลงถึงร้อยละ 40.37

ในส่วนของสถิติการกระทำผิดซ้ำนั้น พบว่า จำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติที่พ้นจากการคุมความประพฤติ ด้วยดี แล้วหวนกลับมากระทำผิดอีกภายใน 1 ปี มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2567 โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำ 2,751 คน ลดลงจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 25.85 นับเป็นสถิติต่ำที่สุดตลอดช่วงเวลาดังกล่าว

สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พบว่าในปี พ.ศ. 2567 จำนวนเด็ก และเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศมีจำนวน 13,549 คน ซึ่งถือว่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2566 เพียงเล็กน้อย (ประมาณร้อยละ 3.30) ในจำนวนนี้ส่วนมากประมาณร้อยละ 89 เป็นเพศชาย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจำแนกตามฐานความผิดประเภทต่าง ๆ พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวล กฎหมายอาญามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.42 แบ่งเป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย คิดเป็น ร้อยละ 27.13 รองลงมา คือ การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มีสัดส่วนคิดเป็น ร้อยละ 24.30 และกระทำความผิดตาม พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญาคิดเป็นร้อยละ 18.72 ตามลำดับ

ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ซึ่งถูกดำเนินคดีนั้น มีจำนวนรวม 1,607 คน เป็นเพศชายประมาณร้อยละ 95 เพศหญิงประมาณร้อยละ 5 กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด รวมประมาณร้อยละ 53.52 และเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 40.14 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ในปี พ.ศ. 2567

เป็นที่น่าสังเกตว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจฯ และเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูและการขัดเกลาทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาเพิ่มบทบาทในการกำกับดูแล สนับสนุนความประพฤติที่ดีในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาการใช้ความรุนแรง หรือครอบครัวที่ไม่พร้อมในการดูแลเด็กและเยาวชน เพื่อลดโอกาสที่เด็กและเยาวชนจะมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจนนำไปสู่การก่ออาชญากรรม

สำหรับสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนนั้น พบว่า ในปี พ.ศ. 2567 มีสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำภายในหนึ่งปีจำนวน 612 คน จากจำนวนเด็กและเยาวชนที่สิ้นสุดกระบวนการยุติธรรมในความดูแลของกรมพินิจฯ ทั้งหมด 8,284 คน คิดเป็นอัตราการกระทำผิดซ้ำร้อยละ 7.4 ซึ่งเป็นสถิติอัตราการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในระยะเวลาดำเนินคดีครั้งแรก ที่ต่ำที่สุดในรอบ 3 ปี โดยพบว่าเด็กและเยาวชนกลับมามีการกระทำผิดซ้ำในความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด รองลงมา เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

7.1.4 ข้อค้นพบเกี่ยวกับงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

พบว่าในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนคดียาเสพติดทั้งสิ้น 252,119 คดี ซึ่งเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2566 โดยพบว่ามีจำนวนคดียาเสพติดเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.82 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า และมีจำนวนผู้ต้องหาทั้งสิ้น 263,364 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.60 นอกจากนี้พบว่าผู้ต้องหาจำนวน 183,648 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.57 เป็นผู้ต้องหาหายรายใหม่ ซึ่งพบว่าเป็นสถิติผู้ต้องหาหายใหม่ที่เพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 91.66 อย่างไรก็ตาม พบว่าจำนวนผู้ต้องหาที่มีประวัติดังกล่าวลดลงถึงร้อยละ 30.19 และถือว่าเป็นสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่มีประวัติที่ต่ำที่สุดนับแต่ปี พ.ศ. 2565

ในปี พ.ศ. 2567 นั้น พื้นที่ที่มีจำนวนคดียาเสพติดสูงที่สุดได้แก่ พื้นที่ภาค 4 รองลงมา คือ ภาค 1 และภาค 3 มีจำนวนคดีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.86 ร้อยละ 12.28 และร้อยละ 11.16 ของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดในปี พ.ศ. 2567 ตามลำดับ ในภาพรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหาหายยาเสพติดเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกพื้นที่ ยกเว้น พื้นที่ภาค 5 และพื้นที่ภาค 9 ซึ่งพบสถิติพื้นที่ภาค 5 จำนวนลดลงร้อยละ 3.65 และจำนวนผู้ต้องหาลดลงร้อยละ 2.43 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า ในพื้นที่ภาค 9 มีสถิติจำนวนคดีลดลงร้อยละ 11.73 และจำนวนผู้ต้องหาลดลงร้อยละ 10.21 โดยพื้นที่ที่มีร้อยละความเปลี่ยนแปลงสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติจำนวนคดียาเสพติดในปี พ.ศ. 2566 คือกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นร้อยละ 77.12

การที่จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่เพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 91.66 นั้น ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ว่าอาจเป็นผลจากแนวปฏิบัติที่กำหนดให้ผู้เสพ เลือกระหว่างการเข้าสู่กระบวนการสมัครใจรักษา หรือเข้าสู่กระบวนการดำเนินคดีที่มีโทษปรับไม่มากนัก หรือไม่ ซึ่งการเข้าสู่กระบวนการดำเนินคดีนั้นกลับมีกระบวนการที่สั้น และยุ่งยากซับซ้อนน้อยกว่าสำหรับ ทั้งผู้เสพและเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประมวลกฎหมายยาเสพติด

นอกจากนี้ นโยบายยาเสพติดและนโยบายการลดทอนความเป็นอาชญากรรมของรัฐยังมีลักษณะ ผันผวนตามการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง จึงทำให้ขาดเอกภาพและทิศทางที่ชัดเจนว่านโยบายและการนำ นโยบายไปปฏิบัติในเรื่องยาเสพติดของประเทศควรดำเนินไปในทิศทางใด ทำให้สถิติต่าง ๆ ที่ปรากฏ ยังไม่สามารถบ่งชี้ทิศทางและประเมินผลสัมฤทธิ์ของประมวลกฎหมายยาเสพติดได้อย่างชัดเจน

7.1.5 ข้อค้นพบในส่วนการดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม

ในส่วนของสถิติการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในปี พ.ศ. 2567 พบว่า มีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททั้งสิ้น 524 คดี ไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ จำนวน 498 คดี คิดเป็นร้อยละ 95.04 คิดเป็นการลดต้นทุนภาครัฐได้ 38,152,776 บาท ในส่วนของการ ไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาททางแพ่งตาม พ.ร.บ. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 นั้น พบว่า ในปีพ.ศ. 2567 มีจำนวนเรื่องเข้าสู่กระบวนการ 779 เรื่อง จากจำนวนเรื่องรับคำร้อง 1,228 เรื่อง คิดเป็นอัตราการรับเรื่อง เข้าสู่กระบวนการร้อยละ 63.44 และมีสัดส่วนการไกล่เกลี่ยสำเร็จ (ตกลงกันได้) สูงถึงร้อยละ 95.76 ของจำนวน เรื่องเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย

สำหรับสถิติเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองพยานของสำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ พบว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2567 มีตัวเลขที่ลดลงและเพิ่มขึ้นไม่สม่ำเสมอ โดยในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนพยานที่ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย 55 คน ลดลงราวครึ่งหนึ่งจากสถิติปีก่อนหน้า ในขณะที่สถิติการเกิดคดีอาญามีได้ลดน้อยลงมากในลักษณะเดียวกัน ดังนั้น หน่วยงานผู้รับผิดชอบควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เพื่อส่งเสริมสิทธิในเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมในกรณีดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และจะช่วยให้สังคมมีความเชื่อมั่นในการดำเนิน กระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีตามรูปแบบที่ใช้อยู่ได้ดียิ่งขึ้น

ในส่วนของสถิติผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินกรณีผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2567 ของสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ พบว่า มีผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งทั้งสิ้น 14,630 ราย ได้รับการ จ่ายค่าตอบแทน 10,084 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 68.93 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอทั้งหมด โดยลักษณะความผิดที่มีอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือสูงสุด คือ ผู้เสียหาย ตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ รองลงมา คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยลักษณะความผิดที่มีมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเฉลี่ย ต่อรายสูงสุด คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เฉลี่ย 55,742.56 บาทต่อราย รองลงมา

คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ เฉลี่ย 37,234.49 บาทต่อราย และลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เฉลี่ย 30,639.63 บาทต่อราย ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสถิติผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีจำเลยในคดีอาญาในปี พ.ศ. 2567 พบว่ามีผู้ยื่นคำขอ 309 ราย ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนทั้งสิ้น 66 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 21.36 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอในกรณีจำเลยทั้งหมด รวมมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทน 16,274,071.00 บาท เฉลี่ย 246,576.83 บาทต่อราย

สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ ประจำปี พ.ศ. 2567 พบว่า มีการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายทั้งสิ้น 39,406 เรื่อง รวมผู้ได้รับความช่วยเหลือจำนวน 43,098 ราย เป็นสัดส่วนผู้ได้รับความช่วยเหลือประมาณ 1 คนต่อเรื่อง ส่วนมากเป็นประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) คิดเป็นร้อยละ 55.51 ของจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทั้งหมด ทั้งนี้ การให้บริการ E-Justice หรือการให้คำปรึกษากฎหมายผ่านช่องทางออนไลน์ (Facebook, Line และ Web board) มีผู้ได้รับการรวมเพียง 299 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.69 ของจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทั้งหมดในปี พ.ศ. 2567 แสดงให้เห็นว่ามีผู้เข้าถึงบริการช่องทางเหล่านี้ต่ำมาก เมื่อเทียบกับช่องทางหลักอื่น ๆ ในขณะที่จำนวนผู้ได้รับการช่วยเหลือจากการรับเรื่องร้องทุกข์ผ่านกองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีระหว่างปี พ.ศ. 2565 – 2567

สำหรับสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ นั้น พบว่า ระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2567 จำนวนเรื่องส่งตรวจพิสูจน์นั้น เพิ่มขึ้นเล็กน้อยทุกปี อย่างไรก็ตาม จำนวนรายการไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน แต่กลับลดลงเล็กน้อยทุกปี ซึ่งแสดงว่าในภาพรวมมีอัตราการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ต่อเรื่องลดลง ซึ่งในปี พ.ศ. 2567 นั้น มีการตรวจ 26,610 เรื่อง รวมรายการตรวจจำนวน 112,575 รายการ โดยสัดส่วนของเรื่องตรวจพิสูจน์นั้นคล้ายกันในทุกปี คือส่วนใหญ่เป็นการตรวจพิสูจน์ด้านนิติพยาธิ รองลงมา คือ ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)

ในส่วนของ **สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ** พบว่าในปี พ.ศ. 2567 มีคดีพิเศษระหว่างดำเนินการรวมจำนวน 550 คดี เป็นคดีที่ยกมาจากปีก่อนจำนวน 414 คดี และคดีรับใหม่ 136 คดี ซึ่งสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย ในจำนวนนี้เมื่อจำแนกออกเป็นด้านต่าง ๆ ตามการดำเนินการของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ในปี พ.ศ. 2567 มีการรับคดีพิเศษด้านที่ 1 อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50 ของจำนวนคดีรับใหม่ รองลงมา คือ ด้านที่ 4 อาชญากรรมระหว่างประเทศและอาชญากรรมพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 33.82

คดีพิเศษส่วนมากจะใช้เวลาดำเนินการสอบสวนมากกว่า 1 ปี โดยในปี พ.ศ. 2567 มีคดีที่อยู่ระหว่างดำเนินการคงค้างไปจำนวน 311 คดี คิดเป็นร้อยละ 56.55 และคดีที่ดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน 239 คดี คิดเป็นร้อยละ 43.45 ซึ่งถือว่ามีจำนวนคดีดำเนินการแล้วเสร็จเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2566

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะทางวิชาการ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

7.2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ปัญหายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญทั้งในระดับประเทศและในระดับภูมิภาค สะท้อนจากสัดส่วนคดียาเสพติดรับแจ้งความในประเทศไทยซึ่งสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับคดีประเภทอื่น การเพิ่มขึ้นของผู้ต้องหาเสพติดรายใหม่ และอุปทานยาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านที่เคลื่อนย้ายผ่านประเทศไทย ควรมีการส่งเสริมมาตรการในการลดความเสี่ยงการเข้าถึงยาเสพติดในประชาชนทุกระดับ โดยดำเนินการสนับสนุนการเรียนรู้พิษภัยของยาเสพติดในบริบทที่ทันต่อยุคสมัย สร้างความร่วมมือภาคประชาสังคม สนับสนุนการปราบปรามยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่ปรากฏว่าเป็นทางผ่านของยาเสพติดในระดับภูมิภาค และสนับสนุนกระบวนการบำบัดผู้ติดยาเสพติดให้เป็นกระบวนการที่มีคุณภาพ

2. กรณีการบังคับใช้กฎหมาย ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด เป็นประเด็นหนึ่งที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด เนื่องจากในทางปฏิบัติสำหรับผู้เสพที่เจ้าหน้าที่ตำรวจพบตัว จะสามารถเลือกระหว่างเข้าสู่กระบวนการสมัครใจรักษา กับเลือกเข้าสู่กระบวนการดำเนินคดีตามปกติได้ ซึ่งส่วนใหญ่เลือกเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมตามปกติ เนื่องจากมีขั้นตอนกระบวนการที่สั้นกว่า ทำให้การดำเนินกระบวนการตามแนวทางแบบสมัครใจรักษายังไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ จำเป็นต้องพัฒนาระบบกลไกมาตรการทางสาธารณสุขและชุมชนมารองรับ ตลอดจนปรับเปลี่ยนทัศนคติของทุกฝ่ายต่อผู้เสพให้มากยิ่งขึ้น จึงจะปรากฏผลในการลดทอนความเป็นอาชญากรรมของยาเสพติดสำหรับกลุ่มผู้เสพได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

3. อาชญากรรมออนไลน์เป็นประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างเป็นวงกว้าง ซึ่งในระยะ 1 – 2 ปีที่ผ่านมา ภาครัฐได้วางมาตรการเพื่อรับมืออาชญากรรมออนไลน์อย่างเข้มข้นมากขึ้น ภาพรวมสถิติการดำเนินการในชั้นตำรวจ แสดงให้เห็นว่าอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความ (Clearance Rate) ของคดีฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนหน้า อย่างไรก็ดี ยังมีอัตราการจับกุมต่ำกว่ากลุ่มคดีอื่น ๆ และเป็นผู้ที่มีสถิติการรับแจ้งความสูงอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่ายังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ละเลยความเข้มงวดกวดขันในการป้องกันและปราบปรามมิได้

ในการนี้ ควรพิจารณาทดลองนำมาตรการป้องกันการฉ้อโกงหลอกลวงออนไลน์ที่พบว่าประสบความสำเร็จในต่างประเทศมาใช้งานในประเทศไทย เช่น ระบบยืนยันผู้รับเงิน (Confirmation of Payee: CoP) ที่มีการนำมาใช้ในสหราชอาณาจักรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 ซึ่งช่วยลดการโอนเงินผิดพลาดทาง (misdirected payments) และลดการฉ้อโกงประเภทที่มีฉฉาชีพลอมตัวหลอกเหยื่อให้โอนเงินไปยังบัญชีปลายทางปลอม (push payment fraud) (Pay.UK, 2025) และพิจารณาระบบบริหารจัดการคดีอาชญากรรมออนไลน์เป็นการเฉพาะ โดยต่อยอดจากการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ศปอท.) เพื่อบูรณาการการบริหารคดีอย่างเป็นระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ ซึ่งอาจช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดคดี และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงผู้ก่ออาชญากรรมต้นทางด้วยการประเมินภาพรวม

การปฏิบัติงานของกลุ่มอาชญากรรมและอาชญากรรมข้ามชาติ กระบวนการยุติธรรมที่รวดเร็ว เพื่อขัดขวางเส้นทางการเงินและลดความเสียหายแก่เหยื่อ เป็นต้น

4. ควรเพิ่มแนวคิดเชิงคุณค่าให้กระบวนการยุติธรรม โดยยกระดับกระบวนการฟ้อง และกระบวนการพิจารณาคดีที่มีมาตรฐานในระดับหนึ่งแล้วนั้นให้ดียิ่งขึ้นไปอีก โดยคำนึงถึงการเพิ่มการให้บริการมิติออนไลน์เพื่อรองรับการพัฒนาของสังคมเสมือน (Virtual Community) ในบริบทสังคมโลกและสังคมไทยร่วมสมัยให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ควรคำนึงถึงการเพิ่มมิติการให้บริการแก่ทุกกลุ่มที่เข้ามาใช้บริการอย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน ทั้งกลุ่มเปราะบาง กลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ กลุ่มที่มีปัญหาทางนิติจิตเวช กลุ่มผู้สูงอายุ ฯลฯ ซึ่งเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กระบวนการยุติธรรม ตามแนวทางของหลักนิติธรรม หลักสิทธิมนุษยชน และเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ที่โลกกำลังให้ความสำคัญอยู่ในขณะนี้ไปพร้อม ๆ กัน

7.2.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ

1. ท่ามกลางสภาวะการณ์ยาเสพติดในระดับภูมิภาคที่มีความท้าทายมากยิ่งขึ้น และยังไม่มีความชัดเจนว่าจะผ่อนคลายลง สมควรศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อพิจารณาผลกระทบการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทยว่ามีความพร้อมในการรองรับความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ยาเสพติด ตลอดจนกลไกของผู้ปฏิบัติงานว่าพร้อมต่อการรับมือสถานการณ์ดังกล่าวอย่างไร การถอดบทเรียนที่ประสบความสำเร็จในไทย และการสรุปแนวนโยบายด้านยาเสพติดที่มีแนวทางชัดเจน เป็นเอกภาพ อาจเป็นบทเรียนสำคัญเพื่อขยายผลการรับมือเครือข่ายอาชญากรรมยาเสพติดข้ามชาติของประเทศในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่อไป

2. ตามที่รัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุขประกาศกฎ “ยาบ้าหนึ่งเม็ด” เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2567 มีผลให้ผู้ถือครองยาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีนมากกว่าหนึ่งเม็ด (จากเดิมกำหนด 5 เม็ด) ถูกสันนิษฐานว่ามีไว้เพื่อจำหน่ายและต้องระวางโทษทางกฎหมายสูงกว่าผู้ครอบครองเพื่อเสพนั้น เป็นเหตุให้มีการถกเถียงอย่างกว้างขวางถึงความเหมาะสมของมาตรการความขัดแย้งต่อความพยายามในการลดทอนความเป็นอาชญากรรมของยาเสพติด (decriminalization) ตลอดจนความกังวลว่าจะนำไปสู่ผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน (วชิรวิทย์ เลิศบำรุงชัย, 2567) จึงสมควรศึกษาผลกระทบของมาตรการดังกล่าวต่อกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย และผลกระทบต่อความพยายามรับมือปัญหายาเสพติดในภาพรวมอย่างเป็นระบบ เช่น สามารถลดจำนวนผู้ใช้ยาเสพติด หรือควบคุมอัตราการกระทำผิดซ้ำด้านยาเสพติดได้หรือไม่ ตลอดจนดำเนินการศึกษาเชิงคุณภาพถึงผลกระทบต่อเครือข่ายผู้ใช้ยาเสพติดที่อยู่ระหว่างการบำบัดเพื่อประเมินมุมมองทางสังคม (social perception) ของประชาชน ต่อผู้ใช้ยาเสพติดว่ามีส่วนสนับสนุนหรือเป็นผลเชิงลบ ต่อความพยายามนำผู้เสพยาเสพติดให้เข้าสู่กระบวนการบำบัดอย่างปลอดภัยหรือไม่อย่างไร

3. จากสถิติจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีอาญาชั้นตำรวจ กลุ่มข้อหาเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมร้อยละ 28.75 เป็นเด็กและเยาวชนในช่วงอายุ 1 – 18 ปี ถือว่าเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าสถิติในกลุ่มข้อหาอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด สอดคล้องกับสถิติเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจที่ถูกดำเนินคดีปี พ.ศ. 2567 ว่าประมาณร้อยละ 34.33 เป็นผู้ถูกดำเนินคดีในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต

ร่างกาย และเพศ คิดเป็นสัดส่วนสูงที่สุด จึงสมควรศึกษารายละเอียดและสถิติเชิงลึก ตลอดจนการศึกษาเชิงประจักษ์เพื่อประเมินปัจจัยที่เอื้อต่อการก่ออาชญากรรมในกลุ่มเยาวชน ทั้งนี้ ควรศึกษาประเมินผลลัพธ์ของมาตรการป้องกันและฟื้นฟูพฤติกรรมเพื่อลดการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งจะสามารถสนับสนุนการออกแบบนโยบายจัดการความรุนแรงของเยาวชน และลดการก่ออาชญากรรมที่เกี่ยวข้องต่อไปได้

4. การเสนอสถิติเกี่ยวกับผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ช่วยสะท้อนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในสองมิติ คือ มิติที่แสดงให้เห็นกระบวนการนิติธรรม (due process of law) ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีของไทยทางหนึ่ง กับมิติที่แสดงให้เห็นภาระทางการเงินของรัฐที่ต้องชดใช้ เยียวยา ทดแทน ให้แก่เหยื่ออาชญากรรมและเหยื่อของกระบวนการยุติธรรม ดังนั้น ควรจัดให้มีการศึกษาเพื่อพิจารณาวิธีการจัดการกับภาระเหล่านี้ ซึ่งในทางหนึ่ง อาจเป็นแง่มุมมองการกำกับดูแลการบังคับใช้กฎหมายให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น ลดความผิดพลาดคลาดเคลื่อนต่าง ๆ ให้น้อยลง และอาจศึกษาแนวทางการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ด้วยงบประมาณจากการบริหารกองทุน แทนการใช้งบประมาณแผ่นดิน โดยการใช้งบประมาณจากภาษีบาป (sin tax) เป็นต้น

5. เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาด กลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำ (recidivism) จากสถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดจำแนกตามครั้งที่ต้องโทษ โดยนับกลุ่มผู้ที่ต้องโทษครั้งที่ 2 ขึ้นไป พบว่า มีจำนวนมากคิดเป็นสัดส่วนถึงประมาณร้อยละ 42 – 44 ของจำนวนจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดในแต่ละปี จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรนำไปศึกษาวิเคราะห์ถึงระบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด อันเป็นกระบวนการหลังการพิจารณาคดี ว่าควรกำหนดทิศทางและแนวนโยบายอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับสังคมไทย ในกรณีนี้ ให้ความสำคัญกับกระบวนการติดตามและส่งเสริมการดำรงชีวิตสุจริตของผู้พ้นโทษ ทั้งที่พักอาศัย สังคม สภาพแวดล้อม รวมถึงการพิจารณาใช้กระบวนการยุติธรรมทางเลือกหลายรูปแบบ ซึ่งในบางกรณีอาจมีความเหมาะสมมากกว่าการใช้โทษจำคุกโดยใช้งบประมาณที่น้อยกว่า และอาจเกิดผลในการช่วยลดการกระทำผิดซ้ำลงได้

7.2.3 ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปปฏิบัติ

1. รายงานฉบับนี้ได้นำเสนอสถิติการใกล้เคียงข้อพิพาทของหน่วยงานต่าง ๆ ที่สามารถเป็น “นายทะเบียน” ตามพระราชบัญญัติการใกล้เคียงข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เพิ่มเติมจากรายการของรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในปีก่อนหน้า พบว่า โดยทั่วไปมีสถิติการใกล้เคียงสำเร็จสูงพอสมควร อย่างไรก็ตาม ยังมีสถิติจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการใกล้เคียงของหน่วยงานต่าง ๆ อยู่ค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้น จึงสมควรพิจารณาส่งเสริมความตระหนักรู้ถึงกระบวนการยุติธรรมทางเลือก และกระบวนการใกล้เคียงข้อพิพาทในภาคประชาชนให้มีความทั่วถึง ให้เป็นหนึ่งในทางเลือกแรกสำหรับการจัดการข้อพิพาท ซึ่งนอกจากจะลดภาระค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนแล้ว จะยังมีส่วนลดต้นทุนการดำเนินการภาครัฐด้วย

2. ควรมีการพิจารณานำสถิติการดำเนินการใกล้เคียงตามกฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันนี้ไปพร้อมกันด้วย อาทิ สถิติคดีที่ใช้ พ.ร.บ.การใกล้เคียงข้อพิพาท พ.ศ. 2562 และ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในชั้นพนักงานสอบสวน กฎกระทรวงว่าด้วยการใกล้เคียงความผิดที่มีโทษทางอาญา พ.ศ. 2553 ในชั้นพนักงานฝ่ายปกครองของกระทรวงมหาดไทย และพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. 2559 (หมวด 5 การดำเนินการเพื่อสร้างคามยุติธรรมเชิงสมานฉันท์) ในชั้นคุมประพฤติ

กระบวนการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่ผ่นคดีออกจากกระบวนการยุติธรรมหลัก เช่นเดียวกับกระบวนการใกล้เคียงที่นำเสนอแล้วในรายงานฉบับนี้ ซึ่งช่วยให้พื้นที่การดำเนินคดีของกระบวนการยุติธรรมคล่องตัวขึ้น การนำเสนอข้อมูลดังกล่าวจะช่วยทำให้เห็นภาพเบี่ยงเบนคดีเชิงระบบในสังคมไทยชัดเจนยิ่งขึ้นอีกทางหนึ่ง อันเป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 68 ที่ระบุว่า “รัฐพึงจัดระบบการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทุกด้านให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ และให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็ว และไม่เสียค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร” ซึ่งหากสามารถดำเนินการให้ปรากฏในรายงานฉบับต่อ ๆ ไป จะทำให้มิติการนำนโยบายหรือกฎหมายของรัฐมาปฏิบัติมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. ในกระบวนการสืบสวนผู้กระทำความผิดคดีฉ้อโกง หลอกหลวง ซ้อขายสินค้าผ่านแพลตฟอร์มสังคมออนไลน์ ซึ่งมีบริษัทผู้ให้บริการหลักจดทะเบียนในต่างประเทศนอกเขตอำนาจศาลไทย และอาจเป็นเหตุให้การสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดเป็นไปด้วยความลำบากนั้น ควรจัดให้มีการบันทึกลงนามข้อตกลงระหว่างหน่วยงานรับผิดชอบในไทยกับบริษัทผู้ให้บริการ เพื่อให้การประสานขอข้อมูลผู้ใช้งานที่มีหลักฐานยืนยันแน่ชัดว่ามีส่วนในการกระทำความผิดฉ้อโกง เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดทั้งรายย่อยและรายใหญ่มาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้

บรรณานุกรม

แหล่งข้อมูลสถิติสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม

กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. สถิติคดีอาญา 4 กลุ่ม ปี พ.ศ. 2567 : สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ.

ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม. รายงานสถิติคดีศาลยุติธรรมทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2567.

สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด. ข้อมูลสถิติคดีสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปี พ.ศ. 2567.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองแผนงาน, ส่วนมาตรการฯ สำนักทัณฑวิทยา, ศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือราชทัณฑ์, ส่วนพัฒนาจิตใจ, สำนักพัฒนาพฤตินิสัย, สำนักทัณฑปฏิบัติ ส่วนพักการลงโทษ, สำนักทัณฑปฏิบัติ ส่วนลดวันต้องโทษ, ส่วนสังคมสงเคราะห์, ส่วนงานอภัยโทษ กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์. ข้อมูลสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานของ ปี พ.ศ. 2567.

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ. ข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานประจำปี พ.ศ. 2567.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. ข้อมูลสถิติกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ปี พ.ศ. 2567

กองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ , ฝ่ายกลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมาย และส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ, สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ. ข้อมูลสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพประจำปี พ.ศ. 2567.

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สถาบันนิติวิทยาศาสตร์. สถิติเกี่ยวกับการการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ปี พ.ศ. 2567.

ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. ประมวลผลประสานงานจากระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ปี พ.ศ. 2567.

กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ. รายการข้อมูลสถิติกรมสอบสวนคดีพิเศษ ประจำปี พ.ศ. 2563 – 2567.

เอกสารอ้างอิงทางวิชาการ

กฤษฎพงษ์ พุทธะกุล. (2566). *วิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม พ.ศ.2566*. กระทรวงยุติธรรม.

กฤษฎพงษ์ พุทธะกุล. (2567). *ตำรวจมหาวิทยาลัย: บทเรียนจากมหาวิทยาลัยรังสิต (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอเชียดิจิตอลการพิมพ์ จำกัด.

วชิรวิทย์ เลิศบำรุงชัย. (2567). *ยาบ้า 1 เม็ด เดินหน้า หรือถอยหลังเข้าคลอง*. Policy Watch – Thai PBS.

เข้าถึงได้จาก <https://policywatch.thaipbs.or.th/article/life-39>

สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2567). *รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2566*.

Al Jazeera. (2025). ‘A cancer’: UN warns Asia-based cybercrime syndicates expanding worldwide. Retrieved from: <https://www.aljazeera.com/news/2025/4/21/a-cancer-un-warns-asia-based-cybercrime-syndicates-expanding-worldwide> (accessed 18 Aug 2025)

Pay.UK. (2025). *Confirmation of Payee: The journey so far* Retrieved from: <https://www.wearepay.uk/confirmation-of-payee-the-journey-so-far/>

UNODC. (2025a). *Inflection Point: Global Implication of Scam Centres, Underground Banking and Illicit Online Marketplaces in Southeast Asia*. Retrieved from: https://www.unodc.org/roseap/uploads/documents/Publications/2025/Inflection_Point_2025.pdf

UNODC. (2025b). *Synthetic Drugs in East and Southeast Asia: Latest development and challenges*. Retrieved from: https://www.unodc.org/roseap/uploads/documents/Publications/2025/Synthetic_Drugs_in_East_and_Southeast_Asia_2025.pdf

คณะผู้จัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2567

(White Paper on Crime & Justice 2024)

ที่ปรึกษา

นายนิทัศน์ แสงวัฒนะ รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม

คณะผู้จัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

กองนโยบายและประสานแผนกระบวนการยุติธรรม กลุ่มพัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม

นางสุพิชฌาย์ ญาณวรสิทธิ์เดช นุชทัต นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ

นางสาวธัญราณินทร์ วีระณรงค์ นักวิชาการยุติธรรม

นายณัฐวุฒิ อังกรทิพากร นักวิชาการยุติธรรมปฏิบัติการ

ผู้วิเคราะห์รายงานฯ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญพร สุนทรธรรม ผู้อำนวยการสถาบันอาณานิคมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นายณัฐ ใจตุ้ย นักวิจัย ศูนย์วิจัยเฉพาะทางสหวิทยาการด้านการสร้างสรรค์นโยบายสาธารณะ มธ.

คณะผู้ตรวจสอบทางวิชาการ

รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย

อาจารย์พิเศษภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อนุกรรมการพัฒนาระบบงานวิจัยและวิชาการ

รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.กฤษณพงศ์ พุตระกูล

รองอธิการบดีฝ่ายความปลอดภัย / ประธานกรรมการคณะอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม

มหาวิทยาลัยรังสิต

หน่วยงานสนับสนุนข้อมูล

1. สำนักแผนงานและงบประมาณ กลุ่มงานส่วนระบบข้อมูลสถิติ สำนักงานศาลยุติธรรม
2. สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด
3. กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองบัญชาการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
4. หน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรม ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมสอบสวนคดีพิเศษ และกรมบังคับคดี
5. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
6. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
7. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

: www.oja.go.th

: www.facebook.com/weareoja